

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΑ'

Δευτέρα 9 Δεκεμβρίου 1996

Αθήνα σήμερα, στις 9 Δεκεμβρίου 1996, ημέρα Δευτέρα και ώρα 19.20' συνήλθε στην Αίθουσα συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή, σε Ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την Προεδρία του Προέδρου κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας, να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από το Γραμματέα της Βουλής κ. Δημήτριο Κουτσόγιωργα τα ακόλουθα:

Α' ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1. Η Ανωτάτη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ελλάδος με ψήφισμα που επέδωσε στον κύριο Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων ζητεί τη μη περικοπή του επιδόματος από την πολύτεκνη μητέρα.

Προσυπέγραψαν και οι Βουλευτές κ.κ. Ν.Γκελεστάθης, Γ.Γιακουμάτος, Ι.Κεφαλογιάννης.

2. Ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Λάρισας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το 10ο Δημοτικό Σχολείο Αμπελώνα Λάρισας ζητεί χρηματοδότηση για την κατασκευή κλειστού γυμναστηρίου στο Δήμο Αμπελώνα Λάρισας.

3. Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γκούζιας Αθανάσιος, Αξιωματικός, Ανάπηρος Πολέμου διαμαρτύρεται για τη μη χορήγηση επιδόματος 50% που έλαβαν οι άλλοι συνταξιούχοι στρατιωτικοί.

4. Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολιτικών Συνταξιούχων διαμαρτύρεται για την πολιτική της λιτότητας που πλήττει τον κλάδο.

5. Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Κων/νος Μαυρικάκης πολιτικός μηχανικός ζητεί τη νομοθετική ρύθμιση για την τοποθέτηση μόνιμου γιατρού σε κάθε πλοίο και ιατρείο Α' βοήθειών άμεσης βοήθειας.

6. Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Επαγγελματιών και Βιοτεχνών Επαρχίας Σητείας διαμαρτύρεται για την καθυστέρηση της ποινικής δίωξης του προϊσταμένου του τοπικού γραφείου του ΤΕΒΕ.

7. Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Υπαλλήλων Ξενοδοχείων Εσπιατορίων Μπαρ και Νυκτερινών Κέντρων Νομού Λασιθίου διαμαρτύρεται για την μελετούμενη συγχώνευση του Ταμείου Ασφαλίσεως Ξενοδοχοϋπαλλήλων (ΤΑΞΥ) στο ΙΚΑ.

8. Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Ιδιοκτητών Τουριστικών Καταλυμάτων Νομού Λασιθίου ζητεί την επίλυση του φορολογικού τους προβλήματος.

9. Ο Βουλευτής Ρεθύμνου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο η Κοινότητα Πρασών του Νομού Ρεθύμνου ζητεί τη λήψη μέτρων προστατευτικών από τις κατολισθήσεις στον επαρχιακό δρόμο Ρεθύμνου-Αμαρίου.

10. Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Πηλίου-Β.Σποράδων ζητεί να δοθεί η δυνατότητα στους μικρούς σε ποσότητα ελαιοπαγωγούς να επιδοτηθούν για τα υπόλοιπα 2/3 της παραγόμενης ποσότητας.

11. Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σούδας Χανίων υποβάλλει προτάσεις για την ανάπτυξή του.

12. Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Συμβούλιο Περιοχής της 2ης Εδαφικής Περιφέρειας του Νομού Αρκαδίας ζητεί τη διευθέτηση του ιδιοκτησιακού καθεστώτος στην παραλία Μουστού του Νομού Αρκαδίας.

13. Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Υπαλλήλων Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού υποβάλλει προτάσεις για τη νομοθετική ρύθμιση της ασφάλισης και της συνταξιοδότησης των μελών του.

14. Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Αστική Οικοπεδοποιητική Εταιρεία "Ο Μέγας Αλέξανδρος" ζητεί η έκταση των 2.700 στρεμμάτων, που της ανήκει, στην περιοχή Πόρρων του Νομού Πιερίας να αποχαρακτηριστεί από δασική έκταση.

15. Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Πολυτέκνων Θεσ/νίκης "Η Μέριμνα" διαμαρτύρεται για τη μείωση της ποσοτήτας στα προϊόντα που διανέμονται δωρεάν στα μέλη του.

16. Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Συνταξιούχοι του Οργα-

νισμού Λιμένος Θεσ/νίκης, ζητούν την καταβολή της νόμιμης αποζημίωσης την οποία δικαιούνται κατά τη συνταξιοδότησή τους.

17. Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ελληνική Εθνογραφική Εταιρεία ζητεί οικονομική ενίσχυση για την καταγραφή της μουσικής παράδοσης σε CD όπως αυτή διατηρήθηκε από μετανάστες στη Μελβούρνη.

18. Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Υποψήφιοι Φοιτητές στο τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης ζητούν την ίση μεταχείριση με τους προκατόχους τους, για την εισαγωγή στη Σχολή Καλών Τεχνών.

19. Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ανωτέρα Εκκλησιαστική Σχολή Θεσ/νίκης ζητεί την προώθηση και ψήφιση του νομοσχεδίου για την εκκλησιαστική εκπαίδευση.

20. Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορές με τις οποίες η Ομοσπονδία Ποντιακών Σωματείων Βόρειας Ελλάδας ζητεί οικονομική ενίσχυση για την επίτευξη των σκοπών της.

21. Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ιωάννης Μάνδης, Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής της Εταιρείας ALICO διαμαρτύρεται για την επικείμενη κατάργηση της έκπτωσης των δαπανών για ομαδική ασφάλιση ζωής των εργατοϋπαλλήλων των επιχειρήσεων από το φορολογητέο εισόδημα.

22. Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Δημήτριος Πετρίδης και νυν μοναχός Ελευθέριος ζητεί να του χορηγηθεί εξαίρεση στρατεύσεως όπως ορίζει η ελληνική νομοθεσία.

23. Ο Βουλευτής Σερρών κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Παλαιοκώμης Νομού Σερρών ζητεί την ίδρυση Θυρίδας ΑΤΕ στην Παλαιοκώμη του Νομού Σερρών.

24. Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΡΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Πολυτέκνων Αμαλιάδας και Περιχώρων διαμαρτύρεται για την περικοπή του επιδόματος της πολύτεκνης μητέρας.

25. Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Δημοτικοί Σύμβουλοι Μειοψηφίας Δήμου Χώρας Μεσσηνίας διαμαρτύρονται για τη δημιουργία χωματερής στην περιοχή τους.

26. Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ-ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Μέση Τεχνική Επαγγελματική Νοσηλευτική Σχολή του Γενικού Νομαρχιακού Νοσοκομείου Αγρινίου ζητεί τη συνέχιση της λειτουργίας της στο Αγρίνιο.

27. Οι Βουλευτές κ.κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ και ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Φοιτητών της Σχολής Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης ζητούν την εισαγωγή στη Σχολή όλων των επιτυχόντων στις εισιτήριες εξετάσεις 1996-97.

28. Οι Βουλευτές κ.κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ και ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι Αγρότες του Νομού Έβρου ζητούν την επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν με τις συνεχείς μειώσεις των τιμών των αγροτικών προϊόντων.

29. Οι Βουλευτές κ.κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ και ΛΕΩΝ ΑΥΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι Συνταξιούχοι ΙΚΑ - ΟΚΑ Λουτρακίου-Περαχωράς Νομού Κορινθίας ζητούν την αύξηση των συντάξεών τους.

30. Οι Βουλευτές κ.κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ και ΛΕΩΝ ΑΥΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Συνδικάτο των

επί σχέσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου Εργατοτεχνιτών και υπαλλήλων του Δήμου Θεσ/νίκης ζητούν τη μονιμοποίησή τους.

31. Οι Βουλευτές κ.κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ και ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΣΚΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Βιοτεχνικών Σωματείων Θεσ/νίκης ζητεί την εφαρμογή εθνικού προγράμματος ανάπτυξης και εκσυγχρονισμού των ΜΜΕ.

32. Οι Βουλευτές κ.κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ και ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης ζητεί την ηθική και υλική αποκατάσταση των αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης.

33. Οι Βουλευτές κ.κ. ΛΕΩΝ ΑΥΔΗΣ και ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Αναπτυξιακός Σύνδεσμος Δήμων και Κοινοτήτων Θριασίου Πεδίου Αττικής αναφέρεται στις επιπτώσεις που υφίσταται η περιοχή του από τη λειτουργία του λατομείου ΧΑΛΥΨ-ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ Α.Ε.

34. Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δρ. Γεώργιος Σούφρας, Δ/ντής Καρδιολογικού Τμήματος Νομ. Γενικού Νοσοκομείου - Κ.Υ. Λήμνου ζητεί το Νοσοκομείο να αναγνωρισθεί ως Κέντρο Βηματοδότησης.

35. Οι Βουλευτές Φθιώτιδας κ.κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ, Ι. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι παραγωγοί ελαιολάδου του Νομού Φθιώτιδος διαμαρτύρονται για τη μείωση της επιδότησης του ελαιολάδου στην τελευταία καλλιεργητική περίοδο.

36. Οι Βουλευτές Δράμας κ.κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι πατατοπαραγωγοί Κ.Νευροκοπίου Δράμας ζητούν να ληφθούν μέτρα για την άμεση διάθεση της πατατοπαραγωγής του Νομού Δράμας και τη ρύθμιση των χρεών των παραγωγών προς την ΑΤΕ.

37. Οι Βουλευτές κ.κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΕΩΝ ΑΥΔΗΣ και Ε. ΣΤΑΙΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο Ζεφυρίου διαμαρτύρεται για την καθυστέρηση της πορείας των εργασιών του ΜΕΤΡΟ της Αθήνας.

38. Οι Βουλευτές κ.κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΡΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων Πειραικής Ορειχαλουργίας ζητεί τη λήψη μέτρων ώστε να εξασφαλισθεί η ισότιμη συμμετοχή της εταιρείας στους διαγωνισμούς της ΕΥΔΑΠ.

Β' ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 44/14-10-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 38098/28-11-96 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας η ακόλουθη απάντηση

" Σε απάντηση του υπ' αριθμ. 44/14.10.96 εγγράφου σας που μας διαβίβασε με το υπ' αριθμ. 32522/5.11.96 έγγραφό του το Υπουργείο Ανάπτυξης και αφορά ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Κаланτζής σας γνωρίζουμε τα εξής:

Τα αυξημένα κίνητρα του αναπτυξιακού Νόμου 1892/90 όπως ισχύουν που θεσπίστηκαν για τη Θράκη υπαγορεύτηκαν από την ιδιαίτερη γεωγραφική θέση και τις ειδικές αναπτυξιακές ανάγκες της περιοχής αυτής για εθνικούς λόγους.

Όμως και για το Ν.Καβάλας θεσπίστηκαν αρκετά υψηλά κίνητρα, ήτοι ποσοστό επιχορήγησης 40-50% για ορισμένους κλάδους της μεταποίησης όπως λευκά μάρμαρα, γρανίτες, κατεργασία ξύλου, κατάμυξη, τυποποίηση και συσκευασία προϊόντων αλείας, που έχουν ιδιαίτερη θέση στην παραγωγική ανάπτυξη του Νομού αυτού. Επίσης όπως και για τον Ν.Ξάνθης υπάρχει πρόσθετο ποσοστό επιχορήγησης 5% από τον ν. 1892/90 για όλες τις επενδύσεις που υλοποιούνται στον

Ν.Καβάλας λόγω της διευρυμένης Νομαρχιακής αυτοδιοίκησης.

Ακόμη και για τις επιχειρήσεις που εγκαθίστανται στη ΒΙΠΕ του Ν.Καβάλας υπάρχουν υψηλά κίνητρα επιχορήγησης (40%-50%).

Όσον αφορά την ανάγκη θέσπισης ευνοϊκότερων κινήτρων για τις υπόλοιπες περιοχές του Ν.Καβάλας και για ορισμένους επιχειρηματικούς κλάδους αυτό είναι δυνατόν να εξετασθεί μέσω των εξουσιοδοτικών διατάξεων του ν. 1892/90 που προβλέπουν τον καθορισμό με διύπουργικές αποφάσεις ειδικών ζωνών μέσα στις οποίες ισχύουν αυξημένα κίνητρα προκειμένου να αντιμετωπισθούν τα αναπτυξιακά προβλήματα των περιοχών αυτών, αλλά όχι σε επίπεδο ανταγωνισμού με άλλες γεωγραφικές περιοχές.

Ο Υπουργός

Γ.ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ"

2. Στην με αριθμό 234/29-10-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 69228/22-11-96 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας η ακόλουθη απάντηση.

"Απαντώντας στην υπ'αριθ.234/29-10-96 ερώτηση, που κατέθηκε στη Βουλή, από την Βουλευτή κ.Έλσα Παπαδημητρίου, η οποία αφορά στη λειτουργία της μονάδας Νεφροπαθών στο Νοσοκομείο Άργους, σας γνωρίζουμε τα εξής:

α. Από το Υπουργικό Συμβούλιο έχει δοθεί η έγκριση προκήρυξης 560 κενών θέσεων ιατρικού προσωπικού η κατανομή των οποίων θα γίνει κατά προτεραιότητα όπου υπάρχουν μεγαλύτερες ανάγκες και ιδιαίτερα στις Μονάδες στις Μονάδες Τεχνητού Νεφρού.

β. Ήδη απ'το ΑΣΕΠ προκηρύχθηκαν 23 θέσεις για το ΝΓΝ Άργους, οι οποίες βρίσκονται στο στάδιο διορισμού.

Ο Υπουργός

Κ.ΓΕΙΤΟΝΑΣ"

3. Στην με αριθμό 268/30-10-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 11999/26-11-96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας η ακόλουθη απάντηση

"Απαντώντας στην αριθμ.268/30-10-96 ερώτηση που κατέθεσε στο Ελληνικό Κοινοβούλιο ο Βουλευτής Μεσσηνίας ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ αναφορικά με τη στασιμότητα της ανέγερσης του Νοσοκομείου ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ, παραθέτουμε τα ακόλουθα προς ενημέρωσή σας:

Το έργο της ανέγερσης του νέου κτίριου του Νοσοκομείου Καλαμάτας 320 κλινών είναι εγγεγραμμένο στη ΣΑΕ 091/2 με αρ.9491515, με προϋπολογισμό 6,5 δις. και με διαθέσιμη πίστωση έτους 1996 160.000.000 δρχ.

Οι εργασίες εκτελούνται με ικανοποιητικούς ρυθμούς και αναλυτικά αναφέρουμε ότι α) τελείωσε (8-11-96) ο σκελετός από ΒΕΤΟΝ ΑΡΜΕ της Ψυχιατρικής Μονάδος β) έχουν ήδη αρχίσει οι εργασίες σκελετού από σκυρόδεμα του ενεργειακού κτίριου, των δεξαμενών νερού και πετρελαίου οι οποίες θα ολοκληρωθούν εντός 3 μηνών γ) έχει τελειώσει η επίχωση με τη στραγγιστήρια κατασκευή των υπογείων χώρων δ) έχει τελειώσει η μόνωση των υπογείων τοιχίων δ) έχουν αρχίσει οι εργασίες κατασκευής των τοίχων. Εντός των ημερών αρχίζουν οι εργασίες "υποβάσεις δαπέδων-οριζοντίου δικτύου αποχέτευσης".

Μέχρι τέλους Νοέμβρη ολοκληρώνεται η ανασύναξη της μελέτης και με την έγκρισή της θα δοθεί η δυνατότητα άμεσης ανάπτυξης όλων των εργασιών σ'όλο το συγκρότημα.

Ο Υφυπουργός

ΕΜΜ.ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ"

4. Στην με αριθμό 367/4-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 6117/27-11-96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 367/4-11-96 του Βουλευτή κ. Ηλία Βεζδρεβάνη, μετά από συνεργασία με την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Θεσπρωτίας, σας υποβάλλουμε τον αριθμό των Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες, τα οποία έχουν ενταχθεί σε πρόγραμμα οικονομικής ενίσχυσης του Υπουργείου Υγείας Πρόνοιας, κατά κατηγορίες επιδότησης.

Σε πολλές περιπτώσεις, εκτός από προνοιακό επίδομα, οι επιδοτούμενοι λαμβάνουν παροχές και από Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης σύμφωνα με τους όρους των προγραμματικών αποφάσεων.

Επίσης, σε επιμέρους προγράμματα η λήψη επιδόματος είναι ανεξάρτητη από την απασχόληση όπως στις περιπτώσεις μεσογειακής αναιμίας, αιμορροφιλίας, συνδρόμου επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας, ή προσδιορίζεται διαφορετικό ποσό για όσους/ες εργάζονται, π.χ. για τους τυφλούς.

Ο συνολικός αριθμός των Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες είναι μεγαλύτερος από αυτόν που προκύπτει από τα στοιχεία προνοιακών δικαιούχων αφού στην περίπτωση που τα άτομα είναι άμεσα ασφαλισμένα, κατά γενική αρχή δεν λαμβάνουν προνοιακό επίδομα από τον φορέα απασχόλησης και τα προγράμματα επιδότησης δεν περιλαμβάνουν όσους έχουν ποσοστά αναπηρίας μικρότερα από 67%.

Σύμφωνα με διεθνή επιδημιολογία δεδομένα, τα Άτομα με Ειδικές Ανάγκες προσεγγίζουν το 10% του γενικού πληθυσμού, με τις ανάλογες διακυμάνσεις κατά φύλο, ομάδες ηλικιών και συνθήκες των περιοχών τους. Θα ήταν ρισκοκίνδυνο να συνάγουμε αυτό το ποσοστό για τον Ν. Θεσπρωτίας, δηλ. περί τις 4.000, αφού το πληθυσμιακό μέγεθος αυξάνει τα περιθώρια στατιστικού σφάλματος, υπάρχει το γενικότερο φαινόμενο μετακινήσεων κατά την απογραφή του πληθυσμού και είναι γνωστό ότι οι οικογένειες αλλάζουν διαμονή προς αναζήτηση υπηρεσιών για μέλη με ειδικές ανάγκες.

Η Δ/ση Υγείας Πρόνοιας της Νομ. Αυτοδιοίκησης Θεσπρωτίας, πέρα από τις οικονομικές ενισχύσεις, επιλαμβάνεται περιπτώσεων που χρειάζονται ειδική προστασία και αντιμετωπίζει έκτακτα γεγονότα σε συνεργασία με άλλους φορείς για την καλύτερη δυνατή διευθέτηση των προβλημάτων που ανακύπτουν.

Ο σχεδιασμός του Υπουργείου μας περιλαμβάνει την ίδρυση Κέντρου Κοινωνικής Υποστήριξης και Κατάρτισης Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες στα πλαίσια του Επιχειρησιακού Προγράμματος "Υγεία-Πρόνοια" του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Αυτή η υποδομή θα εξυπηρετήσει πολύπλευρα ακολουθώντας τις κατευθύνσεις των προτύπων κανόνων του ΟΗΕ για τις ίσες ευκαιρίες των Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες, οι οποίοι υιοθετήθηκαν με το ν. 2430/96, και βεβαίως θα απευθυνθεί σε Άτομα με Ειδικές Ανάγκες και τις οικογένειές τους, ανεξάρτητα από τα προγράμματα οικονομικών ενισχύσεων.

ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

ΕΠΙΔΟΤΟΥΜΕΝΟΙ ΚΑΤΑ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ 1994 - 1996

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΔΟΤΟΥΜΕΝΟΙ ΚΑΤ' ΕΤΟΣ

	1994	1995	1996
τυφλότητας	123	122	117
κώφωσης	49	47	46
βαριάς νοητικής στέρξης	205	188	190
εγκεφαλικής παράλυσης	3	3	3
βαριάς αναπηρίας	66	57	71
μεσογειακής αναιμίας	17	17	16
τετραπληγίας-παραπληγίας	2	3	5
χανσενικών	9	9	8
νεφροπαθών	12	12	17

ΣΥΝΟΛΟ 486 458 473

Το ύψος των επιδομάτων κατά πρόγραμμα οικονομικής ενίσχυσης για το τρέχον έτος ορίζεται με την Π4γ/Φ18/οικ.4301 Απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας (ΦΕΚ 719 Β/21-8-1996).

Ο Υφυπουργός

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ"

5. Στην με αριθμό 371/4-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 812/28-11-96 έγγραφο από Αναπληρωτή Υπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

"Στην απάντηση της ερώτησης 371 από 4.11.96 του

Βουλευτή κ. Π. Ψωμάδη σας γνωρίζουμε τα εξής:

Α. Η Ελλάδα πολύπλευρα συμπαραστέκεται στον Ελληνισμό των χωρών της πρώην ΕΣΣΔ. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται η ίδρυση αριθμού Διπλωματικών Αρχών στη Ρωσία, την Ουκρανία, τη Γεωργία και την Αρμενία.

Οι παλλιννοστούντες που με δική τους πρωτοβουλία έρχονται στην Ελλάδα και θέλουν να ακολουθήσουν το πρόγραμμα του Εθνικού Ιδρύματος Υποδοχής και Αποκατάστασης Απόδημων και Παλιννοστούντων Ομογενών Ελλήνων (ΕΙΥΑΠΟΕ), εγκαθίστανται σε μόνιμες ή ενοικιαζόμενες κατοικίες, μικρός δε αριθμός εξ αυτών, σε Κέντρ Φιλοξενίας και Οικισμούς Υποδοχής.

Συνολικά, στο Πρόγραμμα του Ιδρύματος περιλαμβάνονται περισσότεροι από 19.000 παλιννοστούντες εκ των 70.000 περίπου που έχουν έλθει στην Ελλάδα τα τελευταία 8 χρόνια με θεώρηση παλιννόστησης.

Β. Σε όλες σχεδόν τις Δημοκρατίες της πρώην ΕΣΣΔ, όπου διαμένουν Ομογενείς Έλληνες έχουν πραγματοποιηθεί παρεμβάσεις για την εκπαίδευσή τους καθώς και για την μετεκπαίδευση καθηγητών στην Ελληνική Γλώσσα.

Στη Δημοκρατία της Γεωργίας υπεγράφη σύμβαση με το Κρατικό Πανεπιστήμιο της Τιφλίδας, όπου δημιουργήθηκε έδρα της Ελληνικής Φιλολογίας, ήδη δε οι πρώτοι 10 απόφοιτοι διδασκαλοί διορίστηκαν από το Υπουργείο Παιδείας της Γεωργίας και διδάσκουν σε αντίστοιχα σχολεία.

Η Ελληνική Πολιτεία έχει επίσης ενισχύσει με Έλληνες εκπαιδευτικούς το Πανεπιστήμιο Λομονόσοφ της Μόσχας, το Γλωσσολογικό Πανεπιστήμιο της ίδιας πόλης καθώς επίσης και τις έδρες Νέας Ελληνικής των Πανεπιστημίων Κρασοντάρ, Σταυρούπολης και Τιφλίδας. Έλληνες εκπαιδευτικοί διδάσκουν στο Ινστιτούτο Ανθρωπιστικών Σπουδών της Μαριούπολης καθώς και στην έδρα Νέας Ελληνικής της Συμφερούπολης.

Έχει τέλος αποσταλεί σε όλες τις Δημοκρατίες της ΚΑΚ, όπου διαμένουν Ομογενείς μας, μεγάλος αριθμός καταλλήλων βιβλίων και εκπαιδευτικού υλικού, προκειμένου να υποβοηθηθεί το έργο της εκμάθησης της Ελληνικής Γλώσσας.

Γ. Τα τελευταία τέσσερα χρόνια, το ΕΙΥΑΠΟΕ μετέφερε και διένειμε σημαντική ανθρωπιστική βοήθεια στον Ελληνισμό της πρώην ΕΣΣΔ. Μετεφέρθησαν 1200 τόννοι τροφίμων αξίας 300.000.000 δρχ. καθώς και ποσότητες διαφόρων υλικών.

Σημειώνεται ότι, εντός του μηνός Δεκεμβρίου ολοκληρώνεται το ιδιαίτερα σημαντικό έργο της κατασκευής αγωγού ύδρευσης 20 χιλιομέτρων περίπου, στην περιοχή της Τσάλκας της Γεωργίας.

Δ. Σήμερα μελετώνται επίσης οι τρόποι και τα μέσα εγκατάστασης μηχανημάτων για τη δορυφορική λήψη κατ' αρχήν των εκπομπών της ΕΤ1. Αναζητώνται επίσης μορφές συνεργασίας με τους τοπικούς τηλεοπτικούς και ραδιοφωνικούς σταθμούς για την προβολή Ελληνικών Προγραμμάτων.

Έχουν αρχίσει όλες οι διαδικασίες για την αναμετάδοση του σήματος των εκπομπών της ΕΤ1 μέσω δορυφόρου ήδη δε λειτουργεί δοκιμαστικά ένας σταθμός στην ορεινή περιοχή της Τσάλκας.

Σε συνεργασία με τους Συλλόγους των Ομογενών μας στις περιοχές της Νότιας Ρωσίας, αποφασίσθηκε η αγορά οικιών για την εγκατάσταση οικογενειών ομογενών προσφύγων από την Τσετσενία. Ήδη έχουν αγορασθεί 11 οικίες, στις οποίες έχουν εγκατασταθεί ισάριθμες οικογένειες.

Ε. Η παρέμβαση του Ιδρύματος για την ανέγερση ή επισκευή εκκλησιών στις περιοχές όπου διαμένουν Ομογενείς είναι σημαντική. Μέχρι σήμερα έχουν αναληφθεί δραστηριότητες για την ανέγερση εκκλησιών στις περιοχές της Νότιας Ρωσίας, της Ουκρανίας και της Γεωργίας.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός

ΓΙΩΡΓΟΣ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

6. Στην με αριθμό 375/4-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 104/27-11-96 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας η

ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθμ. 375/96 ερώτηση των Βουλευτών κ.κ. Ν. Γκατζή, Ευαγ. Μπούτα και Αχιλ. Κανταρτζή σας πληροφορούμε για τα θιγόμενα σ' αυτή θέματα της αρμοδιότητάς μας τα εξής:

Όπως μας πληροφόρησε η αρμόδια Δ/ση Εργασίας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Μαγνησίας η επιχείρηση ΒΙΟΠΑΛ ΜΙΧ. ΤΣΙΠΛΑΚΟΣ Α.Ε. είναι Κλωστήριο - Εκκοκιστήριο Βάμβακος στην Α' ΒΙΠΕ Βόλου και απασχολεί περίπου 150 εργαζόμενους.

Για το 1996 λειτούργησε κανονικά της 1ης Ιανουαρίου μέχρι το Πάσχα. Από το Πάσχα του 1996 και για ένα περίπου τρίμηνο, επειδή δεν είχε πρώτες ύλες, οι εργαζόμενοι προκειμένου να μην επιβαρύνεται η επιχείρηση δέχθηκαν να λαμβάνουν πρόσθετες αναπαύσεις μιας εβδομάδας το μήνα. Στις 21 Ιουλίου χορηγήθηκαν οι κανονικές άδειες του προσωπικού και καταβλήθηκαν οι αποδοχές αδειάς και επιδόματος αδειάς. Από την επιχείρηση δεν οφείλονται δεδουλευμένες αποδοχές στους εργαζόμενους.

Από 21 Αυγούστου 1996 το προσωπικό ετεθη σε διαθεσιμότητα. Ήδη διανύεται το τελευταίο 10ήμερο της διαθεσιμότητας. Δεν οφείλονται αποδοχές διαθεσιμότητας πλην αυτών του Οκτωβρίου οι οποίες σύμφωνα με διαβεβαίωση που έλαβε ο Πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων θα καταβληθούν σύντομα.

Έγιναν και γίνονται παρεμβάσεις για την επαναλειτουργία του εργοστασίου για την οποία απαιτούνται κάποια κεφάλαια κίνησης. Υπήρξε παρέμβαση και στον Υπουργό Γεωργίας προκειμένου να χρηματοδοτήσει την επιχείρηση με κεφάλαιο κίνησης η Αγροτική Τράπεζα.

Από τους ενδιαφερομένους δεν ζητήθηκε παρέμβαση της ανωτέρω Υπηρεσίας δεδομένου ότι δεν υπήρξε καταστρατήγηση της Εργατικής Νομοθεσίας. Η Υπηρεσία μας παρακολουθεί από κοντά όλα όσα αφορούν τη συγκεκριμένη επιχείρηση.

Ο Υπουργός

ΜΙΛΤ. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ"

7. Στην με αριθμό 387/4-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 959/28-11-96 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας η ακόλουθη απάντηση:

"Σχετικά με την ερώτηση με αριθμ. πρωτ. 387/4.11.96 την οποία κατέθεσε στη Βουλή ο Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Ν. Κατσαρός σχετικά με θέματα Πολυτέκνων σας γνωρίζουμε ότι η Κυβέρνηση έχει πλήρη επίγνωση και είναι ευαισθητοποιημένη στο μεγάλο δημογραφικό πρόβλημα της χώρας μας, όπως επίσης και στην σημαντική προσφορά των Πολυτέκνων. Ήδη την τελευταία δεκαετία έχει ληφθεί σειρά μέτρων για την ενίσχυση των γεννήσεων και την στήριξη των Πολυτέκνων οικογενειών. Η παρούσα Κυβέρνηση με γνώμονα πάντα την δημοσιονομική συγκυρία, μελετά την δυνατότητα περαιτέρω ενίσχυσης της οικογένειας.

Στα επί μέρους ερωτήματα θα απαντήσουν τα συνερωτώμενα Υπουργεία λόγω αρμοδιότητας.

Ο Υπουργός

Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ"

8. Στην με αριθμό 412/6-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 55/28-11-96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εμπορίου η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στη με αριθμ. 412/6-11-96 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Ηλ. Βεζδρεβάνη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας Γλυκής από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΞ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΦΙΑΛΩΝ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ", σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωφελών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων διαφόρων φορέων.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δικαίως οι αιτήσεις που υποβάλλονται από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβάστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεχώς, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

ΜΙΧ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ"

9. Στην με αριθμό 413/6-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 56/28-11-96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στην με αριθμ. 413/6-11-96 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Ηλ. Βεζδρεβάνη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας Ελευθερίου από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΞ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΦΙΛΩΝ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ", σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωφελών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων διαφόρων φορέων.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δικαίως οι αιτήσεις που υποβάλλονται από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβάστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεχώς, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

ΜΙΧ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ"

10. Στην με αριθμό 414/6-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 57/28-11-96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στη με αριθμ. 414/6-11-96 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Η. Βεζδρεβάνη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας Καρτερίου από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΞ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΦΙΛΩΝ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ", σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωφελών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων διαφόρων φορέων.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δικαίως οι αιτήσεις που υποβάλλονται από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβάστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεχώς, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

ΜΙΧ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ"

11. Στην με αριθμό 415/6-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 58/28-11-96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στη με αριθμ. 415/6-11-96 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Η. Βεζδρεβάνη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας Καταβόθρας από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΞ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΦΙΛΩΝ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ", σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των

κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωφελών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων διαφόρων φορέων.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δικαίως οι αιτήσεις που υποβάλλονται από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβάστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεχώς, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

ΜΙΧ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ"

12. Στην με αριθμό 416/6-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 59/28-11-96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στην με αριθμ. 416/6-11-96 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Ηλ. Βεζδρεβάνη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας Μαχαράκις από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΞ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΦΙΛΩΝ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ", σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωφελών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων διαφόρων φορέων.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δικαίως οι αιτήσεις που υποβάλλονται από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβάστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεχώς, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

ΜΙΧ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ"

13. Στην με αριθμό 417/6-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 60/28-11-96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στην με αριθμ. 417/6-11-96 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Ηλ. Βεζδρεβάνη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας Μαργαριτίου από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΞ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΦΙΛΩΝ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ", σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωφελών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων διαφόρων φορέων.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δικαίως οι αιτήσεις που υποβάλλονται από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβάστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεχώς, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

ΜΙΧ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ"

14. Στην με αριθμό 418/6-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 61/28-11-96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στην με αριθμ. 418/6-11-96 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Ηλ. Βεζδρεβάνη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας Πέριδικας από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΞ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ

ΦΙΑΛΩΝ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ", σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωφελών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων διαφόρων φορέων.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δικαίως οι αιτήσεις που υποβάλλονται από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβάστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεκτικά, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

ΜΙΧ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ"

15. Στην με αριθμό 419/6-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 62/28-11-96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στην με αριθμ. 419/6-11-96 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Ηλ. Βεζδρεβάνη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας Σπαθαράων από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΞ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΦΙΑΛΩΝ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ", σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωφελών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων διαφόρων φορέων.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δικαίως οι αιτήσεις που υποβάλλονται από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβάστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεκτικά, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

ΜΙΧ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ"

16. Στην με αριθμό 431/6-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 127/27-11-96 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθμ. 431/96 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κ.κ. Αλ. Βούλγαρη, Χ. Τσιόκα, Χρ. Θεοδώρου, Λ. Λωτίδη, Ν. Φλώρο, Π. Φωτιάδη, Φ. Χατζημιχάλη, Κ. Σπηλιόπουλο, Λ. Τζανή, Μ. Σταυρακάκη, Γ. Ανωμερίτη, Γ. Τσακλίδη, Ι. Μαγκριώτη και Μ. Στρατάκη για τα θιγόμενα σ' αυτή θέματα αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Ο πρόσφατος δημοσιευθείς νόμος 2434/96 "Μέτρα πολιτικής για την απασχόληση και την εκπαίδευση και κατάρτιση και άλλες διατάξεις" αναλύει τη νέα Πολιτική απασχόλησης του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.) και δίνει έμφαση κύρια στη σύνδεση της απασχόλησης με την Επαγγελματική Κατάρτιση. Στα Προγράμματα της Συνεχιζόμενης Επαγγελματικής Κατάρτισης προηγούνται κατά την επιλογή οι επιδοτούμενοι άνεργοι καθώς και οι άνεργοι απολυόμενοι από επιχειρήσεις λόγω αναδιάρθρωσής τους.

Πολλές δράσεις Συνεχιζόμενης Επαγγελματικής Κατάρτισης, τις οποίες υλοποίησε ο Οργανισμός Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.) κατά τη διάρκεια των δύο τελευταίων ετών, ήταν σε περιοχές θυλάκων ανεργίας όπως Σύρος, Εύβοια (Κύμη, Μαντούδι), Μαγνησία (απολυόμενοι της ΤΕΟΚΑΡ), Χαλκιδική κ.λπ.

Παράλληλα και στα πλαίσια της πρωτοβουλίας ADAPT, σε συνεργασία με τον ΣΕΒ και τη ΓΣΕΕ, ο Ο.Α.Ε.Δ. μελετά τη δημιουργία ειδικών κυττάρων επανένταξης απολυομένων από επιχειρήσεις υπό αναδιάρθρωση.

Τέλος στον Ο.Α.Ε.Δ. λειτουργεί το Εθνικό Παρατηρητήριο

αγοράς εργασίας και προγραμματίζεται η λειτουργία δεκατριών (13) Περιφερειακών παρατηρητηρίων αγοράς εργασίας, στο οποίο θα συμμετέχουν όλοι οι κοινωνικοί φορείς, τα συμπεράσματα των οποίων θα είναι η βάση όσων αφορά τις δράσεις μας στους τομείς της Αρχικής και της Συνεχιζόμενης Επαγγελματικής Κατάρτισης.

Ο Υπουργός

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ"

17. Στην με αριθμό 4630/18-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 129/27-11-96 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στα παραπάνω σχετικά, με τα οποία μας διαβιβάστηκαν η αριθμ. 463/96 ερώτηση και το αριθμ. 230/18-11-96 έγγραφο του Ελληνικού Συνδέσμου Εταιρειών Κέντρων Επαγγελματικής Κατάρτισης, που κατατέθηκαν στη Βουλή από τους Βουλευτές κ.κ. Αγγ. Μπράτακο και Κ. Βρεπτό, για τα θιγόμενα σ' αυτή θέματα αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Από το 1994 και μέσα στα πλαίσια του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, το Υπουργείο προέβη στη δημιουργία ενός ολότετα νέου θεσμικού πλαισίου, αναφορικά με την κατάρτιση στη χώρα μας. Οι αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων 108009/17-4-95, 115372 και 115373/11-11-1994 έθεσαν τις προϋποθέσεις και τα κριτήρια, σύμφωνα με τα οποία ιδρύθηκαν, πιστοποιήθηκαν και λειτούργησαν τα Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΚΕΚ) κατά το έτος 1995, θέτοντας παράλληλα τις βάσεις για τη δημιουργία ενός θεσμού κατάρτισης που λειτουργεί μεν στα πλαίσια του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, αλλά θα παραμείνει ενεργό και μετά τη λήξη του.

Ο νέος θεσμός των ΚΕΚ, όπως λειτούργησε το 1995, αποτελεί μία καινοτομία στο χώρο της κατάρτισης. Η κατάρτιση παρέχεται από εξειδικευμένα κέντρα, που έχουν την κατάρτιση αποκλειστικό σκοπό, έχουν υποστεί έλεγχο, σύμφωνα με τα κριτήρια της Υπ. Απόφασης 115372/11-11-94 και τελικά έχουν πιστοποιηθεί.

Από αυτό και μόνο γίνεται αντιληπτό ότι το έργο ήταν τεράστιο, πολυεπίπεδο και ασφαλώς δύσκολο και πρωτόγνωρο για τα ελληνικά δεδομένα. Διεξήχθησαν έλεγχοι φακέλων των υπό πιστοποίηση ΚΕΚ και επιτόπιοι έλεγχοι σε όλη τη χώρα, από το Εθνικό Κέντρο Πιστοποίησης Δομών Κατάρτισης (ΕΚΕΠΙΣ), που είναι ο αρμόδιος εξ αντικειμένου φορέας. Απαιτήσε την ανάμειξη πολλών και πολλές φορές εξειδικευμένων ανθρώπων, καθώς και την χάραξη μιας εξ αρχής νέας στρατηγικής αντιμετώπισης.

Το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και το ΕΚΕΠΙΣ, προσπάθησαν ν' ανταποκριθούν στο έργο τους, παρά τα εμπόδια και τις λειτουργικές και άλλες δυσκολίες που υπήρξαν και σε ένα μεγάλο βαθμό ανταποκρίθηκαν επιτυχώς, αφού το 1995 ανετέθηκαν περί τα 800 προγράμματα κατάρτισης σε εθνικό επίπεδο σε 139 πιστοποιημένα ΚΕΚ, τα οποία υλοποίησαν και ελέγχθησαν ως προς αυτό. Ωστόσο η απειρία στο χειρισμό παρόμοιων θεμάτων καθώς και η έλλειψη της αναγκαίας διοικητικής και οργανωτικής υποδομής, οδήγησαν αναπόφευκτα σε κάποια λάθη, ως προς το χειρισμό.\

Η Γενική Δ/νση V της Ευρωπαϊκής Ενωσης (Ε.Ε.), ως αρμόδια εποπτεύουσα του ΕΚΤ αρχή, επεσήμανε ορισμένες παρατυπίες, για τις οποίες εξέφρασε τις επιφυλάξεις της, ζήτησε διευκρινίσεις και ανέστειλε την πληρωμή της β' δόσης των προγραμμάτων Συνεχιζόμενης Κατάρτισης του 1995 στο Εθνικό σκέλος, μέχρι να ικανοποιηθεί το αίτημά της. Το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων παρέσχε όλες τις δυνατές διευκρινίσεις που ζητήθηκαν με εξαιρετικά λεπτομερή τρόπο και ανταποκρίθηκε στα αιτήματα της Ε.Ε.

Κατόπιν τούτων πιστεύουμε ότι το θέμα οδεύει προς την τελική λύση του, την οποία και περιμένουμε σύντομα.

Ο Υπουργός

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ"

18. Στην με αριθμό 479/7-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 205/28-11-96 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμ. 479/7.11.96 που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ Χρ. Θεοδώρου, Α. Βούλγαρης, Β. Τσίλικας αναφορικά με το παραπάνω θέμα, σας πληροφορούμε ότι:

Μετά την απελευθέρωση της εμπορίας των λιπασμάτων από 1.5.92 σε εφαρμογή Κοινοτικών διατάξεων, οι τιμές των λιπασμάτων διαμορφώνονται ελεύθερα και δεν υπάρχει δυνατότητα ελέγχου των τιμών τους ούτε και επιδότησης από το Υπ. Γεωργίας. Παρέχεται όμως η δυνατότητα στους αγρότες να προμηθευτούν τα λιπάσματα σε χαμηλότερες τιμές κατά την περίοδο μικρής ζήτησής τους (Ιούλιο - Αύγουστο).

Εξάλλου το 70% περίπου των λιπασμάτων διατίθεται από τους Συνεταιριστικούς φορείς (ΣΥΝΕΛ - ενώσεις Γ.Σ.), οι οποίοι και διαμορφώνουν τις τιμές των λιπασμάτων.

Για την προστασία των Ελλήνων αγροτών έχει ήδη ψηφιστεί ο Ν. 2326/95, ο οποίος αποσκοπεί στην εξασφάλιση κατάλληλων τύπων λιπασμάτων για τη χώρα μας, ποιοτικά επιλεγμένων και επί πλέον δημιουργία συνθηκών υγιούς ανταγωνισμού επ' ωφελεία των Ελλήνων αγροτών.

Ο Υπουργός

ΤΣ. ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

19. Στην με αριθμό 487/7-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 206/28-11-96 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 487/7.11.96 που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Ν. Γκατζής, Ε. Μπούτας αναφορικά με το παραπάνω θέμα, στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων μας, σας πληροφορούμε ότι:

Η επένδυση "ΤΥΠΟΠΟΙΗΤΗΡΙΑ ΘΗΒΑΣ Α.Ε.", εντάχθηκε στους καν. (ΕΟΚ) 355/77 και 866/90 και η μελέτη που εγκρίθηκε από το Υπουργείο Γεωργίας αναφέρει ότι η παραγωγή της μονάδας (πατάτας, κρεμμυδιού και καρότου) θα διατίθεται στην εσωτερική αγορά καθώς και στην αγορά της Μέσης Ανατολής.

Τα καταστήματα της Κεντρικής Αγοράς Αθηνών (Κ.Α.Α.) είναι περιορισμένα σε αριθμό και δεν επαρκούν για να καλύψουν τα αιτήματα όλων των ενδιαφερομένων που ασκούν εμπορία οπωροκηπευτικών. Το πλαίσιο μίσθωσης των καταστημάτων αυτών καθορίζεται με κοινή Απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Γεωργίας η οποία εφαρμόζεται από τον Οργανισμό Κεντρικής Αγοράς Αθηνών (Ο.Κ.Α.Α.) που είναι και η αρμόδια υπηρεσία για να επιλέξει τις επιχειρήσεις που θα καταστούν δικαιούχοι μίσθωσης καταστήματος, με βάση τους όρους και τις προϋποθέσεις που ορίζει.

Με την εφαρμογή της τελευταίας Απόφασης (Α2 - 2330/26.6.95), από τις 48 αιτήσεις των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων εκτός Κ.Α.Α., 17 είχαν τις προϋποθέσεις και σε 8 εξ αυτών δόθηκαν καταστήματα.

Σε συνεργασία με το Υπ. Ανάπτυξης, το οποίο έχει την πρωτοβουλία του καθορισμού της εμπορικής πολιτικής στην εσωτερική αγορά, είμαστε διατεθειμένοι να προωθήσουμε κάθε βελτίωση του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας των Κεντρικών Αγορών με στόχο την καλύτερη διακίνηση των αγροτικών προϊόντων και την εξυπηρέτηση των επιχειρήσεων του κλάδου που διαθέτουν σύγχρονες εγκαταστάσεις διαλογής - συσκευασίας - συντήρησης νωπών οπωρ/κών προϊόντων.

Ο Υπουργός

ΣΤ. ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

20. Στην με αριθμό 489/7-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 71/28-11-96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στην με αριθμ. 489/7.11.96 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τους Βουλευτές κ.κ. Σταύρο Παναγιώτου και Νικ. Γκατζή, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την προστασία των ιδιοκτητών οχημάτων από τις ασφαλιστικές εταιρείες και γενικότερα την εξυγίανση του κλάδου, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από 1/7/96 τα ασφάλιστρα αυτοκινήτων στη χώρα μας, όπως

και σε όλες τις άλλες χώρες-μέλη της κοινότητας, διαμορφώνονται ελεύθερα στα πλαίσια του υγιούς ανταγωνισμού. Η απελευθέρωση αυτή ήταν απόρροια των Οδηγιών 92/49/ΕΟΚ και 92/96/ΕΟΚ, οι οποίες ενσωματώθηκαν στο εθνικό μας δίκαιο με το ΠΔ 252/96.

Υποχρέωση που επίσης προκύπτει από τις κοινοτικές οδηγίες και τις πραγματικές συνθήκες της αγοράς, είναι η αύξηση των κατωτάτων ορίων αποκατάστασης, τόσο των σωματικών βλαβών όσο και των υλικών ζημιών.

Με τον τρόπο που λειτουργεί η ασφαλιστική δραστηριότητα, η υποχρέωση αύξησης των κατωτάτων ορίων κάλυψης συνεπάγεται και αύξηση των υποχρεώσεων για σχηματισμό τεχνικών αποθεμάτων (μελλοντικές υποχρεώσεις των ασφαλιστικών επιχειρήσεων) και συνεπώς και αύξηση και των ασφαλιστρών.

Η διάρθρωση της ασφαλιστικής αγοράς στην Ελλάδα, λόγω της πληθώρας των επιχειρήσεων του κλάδου, χαρακτηρίζεται από έντονο ανταγωνισμό και η απρόσκοπτη λειτουργία αυτού συνεπεί, τόσο στη διαμόρφωση ανταγωνιστικών τιμών όσο και ποιοτικών παροχών.

Τα οικονομικά στοιχεία των εταιρειών, με σχέδιο προεδρικού διατάγματος που προωθείται, θα δημοσιοποιούνται προκειμένου ο ασφαλισμένος να κάνει επιλογή, τόσο του ύψους των ασφαλιστρών, όσο και της οικονομικής επιφάνειας και δυνατότητας των ασφαλιστικών επιχειρήσεων.

Όσον αφορά το Επικουρικό Κεφάλαιο, με το ίδιο σχέδιο ΠΔ θεσπίζονται ρυθμίσεις αντιμετώπισης των προβλημάτων γενικά αυτού, μεταξύ των οποίων και τα προβλήματα που δημιουργούνται στην περίπτωση ανάκλησης άδειας ασφαλιστικής επιχείρησης.

Το Υπουργείο Ανάπτυξης προβλέπει, πέρα από τους τακτικούς ετήσιους ελέγχους και σε έκτακτους ελέγχους των ασφαλιστικών εταιρειών για την διαπίστωση της φερεγγυότητας τους και την εξυγίανση της ασφαλιστικής αγοράς, στα πλαίσια δε της κείμενης νομοθεσίας θα καταβληθεί κάθε προσπάθεια ώστε οι αυξήσεις των ασφαλιστρών που τελικά θα πραγματοποιηθούν να κυμαίνονται στα επίπεδα του πληθωρισμού.

Ο Υφυπουργός

MIX. ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΗΣ"

21. Στην με αριθμό 492/7-11-1996 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 207/28-11-1996 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 492/7-11-1996, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Κουράκης αναφορικά με το παραπάνω θέμα στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων μας, σας πληροφορούμε ότι η θεομηνία που έπληξε στις 13-1-1994 το Νομό Ηρακλείου προκάλεσε σημαντικές ζημιές κυρίως σε καλλιέργειες υπαίθριων κηπευτικών καθώς και σε περιορισμένο αριθμό φυτωρίων αμπέλου και θερμοκηπίων κηπευτικών. Επίσης ζημιώθηκε μικρός αριθμός αιγοπροβάτων, ορνίθων, κουνελιών, κ.λ.π.

Ο ΕΛΓΑ επιλήφθηκε άμεσα και διενήργησε τις εξατομικευμένες εκτιμήσεις των ζημιών σε πολύ σύντομο χρόνο.

Οι ζημιές αυτές εκκαθαρίστηκαν από τον ΕΛΓΑ και καταβλήθηκαν στους πληγέντες παραγωγούς αποζημιώσεις συνολικού ύψους 75.000.000 δραχμών στις αρχές Οκτωβρίου 1994.

Διευκρινίζεται τέλος ότι οι ζημιές που προξενήθηκαν σε αποθηκευμένα προϊόντα, αγροτικές εγκαταστάσεις, εργαλεία, γεωργικά μηχανήματα κ.λ.π., δεν καλύπτονται ασφαλιστικά και δεν αποζημιώνονται από τον ΕΛΓΑ.

Με τις αριθμ. 15419/12-1-1995, 17263/8-2-1995 και 22897/27-4-1995 αποφάσεις του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας εγκρίθηκε επιχορήγηση βιομηχανικών και βιοτεχνικών μονάδων, εμπορικών καταστημάτων, αγροτικών εκμεταλλεύσεων και άλλων επιχειρήσεων των Νομών Ηρακλείου, Αττικής, Δωδεκανήσου, Κορινθίας, Σάμου, Θεσσαλονίκης, Λάρισας, Μαγνησίας, Τρικάλων και Καρδίτσας για την αντιμετώπιση των

ζημιών που έπαθαν από πλημμύρες τους μήνες Ιανουάριο, Οκτώβριο και Δεκέμβριο 1994 και που αφορούν κτιριακές εγκαταστάσεις, μηχανολογικό εξοπλισμό, πρώτες ύλες, εμπορεύματα και φορτηγά αυτοκίνητα Δ.Χ.

Για την υλοποίηση αυτών αρμόδιο να απαντήσει είναι το συνενωτώμενο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας.

Ο Υπουργός

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

22. Στις με αριθμό 498/7-11-1996, 654/13-11-1996 ερωτήσεις δόθηκε με το υπ' αριθμ. 158/28-11-1996 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στις αριθμ. 498/1996 και 654/1996 ερωτήσεις των Βουλευτών κ.κ. Β. Μπούτα, Α. Κανταρτζή, Ν. Γκατζή και Δ. Σιούφα, για τα θιγόμενα σ' αυτές θέματα σας πληροφορούμε τα εξής:

Από τον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ) δεν πραγματοποιήθηκε η διαδικασία προσλήψεων υπαλλήλων, δεδομένου ότι αυτή υπάγεται στις διατάξεις του Ν. 2190/1994, αλλά επιλογή εισαγωγής ατόμων για εκπαίδευση τόσο για προγράμματα μαθητείας του ΟΑΕΔ, όσο και προγράμματα Συνεχιζόμενης Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΣΕΚ).

Η συμπληρωματική εισαγωγή (65) ατόμων επί πλέον των (140) που προβλέπονταν σε τμήματα ΣΕΚ έγινε από τον ΟΑΕΔ διότι στο Νομό Καρδίτσας διότι αυξήθηκαν κατά 2 τα τμήματα των εκπαιδευτικών του μονάδων, λόγω πραγματικών αναγκών του Νομού.

Η διαδικασία επιλογής των εισαχθέντων για εκπαίδευση έγινε με ασύμμετρα κριτήρια (μοριοποίηση κοινωνικών κριτηρίων κλπ. των υποψηφίων).

Τέλος, σας γνωρίζουμε ότι κατά τη διάρκεια της επιλογής των εκπαιδευομένων του τομέα ΣΕΚ, διαπιστώθηκαν κάποιες ατέλειες στο σύστημα της μοριοποίησης, τις οποίες η Διοίκηση του ΟΑΕΔ προσπάθησε να ελαχιστοποιήσει στο μέτρο του δυνατού με την εισαγωγή των επιλαχόντων, όπου αυτό ζητήθηκε από πλευράς Εκπ/κών Μονάδων του, πράγμα το οποίο συνέβη και στο Κέντρο Τεχνολογικής Εκπαίδευσης της Καρδίτσας.

Ο Υπουργός

ΜΙΛΤ. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ"

23. Στην με αριθμό 499/7-11-1996 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 77/28-11-1996 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στη με αριθμ. 499/7-11-1996 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Ηλ. Βεζδρεβάνη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας Αγίας Κυριακής από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΞ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΦΙΑΛΩΝ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ", σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωνικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων διαφόρων φορέων.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δικαίως οι αιτήσεις που υποβάλλονται από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβάστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεχώς, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

ΜΙΧ. ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΗΣ"

24. Στην με αριθμό 500/7-11-1996 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 78/28-11-1996 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στη με αριθμ. 500/7-11-1996 ερώτηση που

κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Ηλ. Βεζδρεβάνη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας Αρμελιάς από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΞ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΦΙΑΛΩΝ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ", σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωνικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων διαφόρων φορέων.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δικαίως οι αιτήσεις που υποβάλλονται από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβάστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεχώς, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

ΜΙΧ. ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΗΣ"

25. Στην με αριθμό 501/7-11-1996 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 79/28-11-1996 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στη με αριθμ. 501/7-11-1996 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Ηλ. Βεζδρεβάνη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας Αυλοτόπου από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΞ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΦΙΑΛΩΝ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ", σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωνικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων διαφόρων φορέων.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δικαίως οι αιτήσεις που υποβάλλονται από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβάστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεχώς, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

ΜΙΧ. ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΗΣ"

26. Στην με αριθμό 502/7.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 80/28.11.96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στην με αριθμ. 502/7.11.96 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Ηλ. Βεζδρεβάνη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας Γαρδικίου από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΞ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΦΙΑΛΩΝ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ", σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωνικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων διαφόρων φορέων.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δικαίως οι αιτήσεις που υποβάλλονται από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβάστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεχώς, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

ΜΙΧ.ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΗΣ"

27. Στην με αριθμό 503/7.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ'

αριθμ. 81/28.11.96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η
ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στην με αριθμ. 503/7.11.96 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Ηλ. Βεζδρεβάνη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας Γκρίκας από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΝΣ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΦΙΑΛΩΝ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ", σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωφελών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων διαφόρων φορέων.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δικαίως οι αιτήσεις του υποβάλλοντα από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβράστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεχώς, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

ΜΙΧ.ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΗΣ"

28. Στην με αριθμό 504/7.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 82/28.11.96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στην με αριθμ. 504/7.11.96 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Ηλ. Βεζιροββάνη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας Ελαταριάς από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΞ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΠΛΑΝΟΥ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ", σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωνικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων διαφόρων φορέων.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δίκαιως οι αιτήσεις του υποβάλλονται από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβράστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεχώς, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

ΜΙΧ.ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΗΣ"

29. Στην με αριθμό 505/7.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 83/28.11.96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στην με αριθμ. 505/7.11.96 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Ηλ. Βεζορβάνη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας Φεζζοχωρίου από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΞ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΠΙΛΑΩΝ ΥΓΡΑΕΡΟΥ", σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωνικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων για διάφορους φορείς.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δικαίως οι αιτήσεις του υποβάλλοντα από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβράστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεχώς, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

ΜΙΧ.ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΗΣ"

30. Στην με αριθμό 506/7.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 84/28.11.96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στην με αριθμ. 506/7.11.96 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Ηλ. Βεζιρβέκη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας Καλλιθέας Σχολείου από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΞ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΦΙΛΑΛΩΝ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ", σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωνικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων διαφόρων φορέων.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δίκαιως οι αιτήσεις του υποβάλλοντα από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβάστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεκτικά, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

ΜΙΧ.ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΗΣ"

31. Στην με αριθμό 507/7.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 85/28.11.96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στην με αριθμ. 507/7.11.96 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Ηλ. Βαζιρέβανη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας Καρβουναρίου Σουλίου από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΞ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΦΙΛΑΩΝ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ", σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωνικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων διαφόρων φορέων.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δίκαιως οι αιτήσεις του υποβάλλοντα από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβάστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεχώς, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

ΜΙΧ.ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΗΣ"

32. Στην με αριθμό 508/7.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 80/28.11.96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στην με αριθμ. 508/7.11.96 ερώτηση που κατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Ηλ. Βεζδρεβάνη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας Καριβιώτων Σύλλογος από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΞ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΦΙΛΩΝ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ", σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωνικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων διαφόρων φορέων.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δικαίως οι αιτήσεις του

υποβάλλονται από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβάστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεχώς, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

MIX.ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΗΣ"

33. Στην με αριθμό 509/8.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 80/28.11.96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στην με αριθμ. 509/8.11.96 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Ηλ. Βεζδρεβάνη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας Κουκουλιών Σουλίου από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΞ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΦΙΑΛΩΝ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ", σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωφελών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων διαφόρων φορέων.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δικαίως οι αιτήσεις του υποβάλλοντα από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβάστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεχώς, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

MIX.ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΗΣ"

34. Στην με αριθμό 510/8.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 88/28.11.96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στην με αριθμ. 510/8.11.96 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Ηλ. Βεζδρεβάνη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας Κρυσταλλοπηγής Σουλίου από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΞ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΦΙΑΛΩΝ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ", σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωφελών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων διαφόρων φορέων.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δικαίως οι αιτήσεις του υποβάλλοντα από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβάστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεχώς, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

MIX.ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΗΣ"

35. Στην με αριθμό 511/7.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 89/28.11.96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στην με αριθμ. 511/7.11.96 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Ηλ. Βεζδρεβάνη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας Νεοχωρίου από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΞ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΦΙΑΛΩΝ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ", σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωφελών και

πολιτιστικών δραστηριοτήτων διαφόρων φορέων.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δικαίως οι αιτήσεις του υποβάλλοντα από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβάστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεχώς, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

MIX.ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΗΣ"

36. Στην με αριθμό 512/8.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 90/28.11.96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στην με αριθμ. 512/8.11.96 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Ηλ. Βεζδρεβάνη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας Ξηρολόφου από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΞ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΦΙΑΛΩΝ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ", σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωφελών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων διαφόρων φορέων.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δικαίως οι αιτήσεις του υποβάλλοντα από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβάστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεχώς, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

MIX.ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΗΣ"

37. Στην με αριθμό 513/7.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 91/28.11.96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στην με αριθμ. 513/8.11.96 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Ηλ. Βεζδρεβάνη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας Παγνηράτων από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΞ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΦΙΑΛΩΝ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ", σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωφελών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων διαφόρων φορέων.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δικαίως οι αιτήσεις του υποβάλλοντα από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβάστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεχώς, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

MIX.ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΗΣ"

38. Στην με αριθμό 514/8.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 72/28.11.96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στην με αριθμ. 514/8.11.96 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Ηλ. Βεζδρεβάνη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας Πέντε Εκκλησιών από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΞ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΦΙΑΛΩΝ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ", σας γνωρίζουμε τα

ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωφελών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων διαφόρων φορέων.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δικαίως οι αιτήσεις του υποβάλλονται από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβάστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεχώς, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

MIX.XPVSXOXOIHΣ"

39. Στην με αριθμό 515/8.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 73/28.11.96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στην με αριθμ. 515/8.11.96 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Ηλ. Βεζδρεβάνη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας Πετουσίου από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΞ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΦΙΑΛΩΝ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ", σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωφελών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων διαφόρων φορέων.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δικαίως οι αιτήσεις του υποβάλλονται από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβάστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεχώς, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

MIX.XPVSXOXOIHΣ"

40. Στην με αριθμό 516/8.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 74/28.11.96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στην με αριθμ. 516/8.11.96 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Ηλ. Βεζδρεβάνη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας Πετροβίτσας από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΞ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΦΙΑΛΩΝ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ", σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωφελών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων διαφόρων φορέων.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δικαίως οι αιτήσεις του υποβάλλονται από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβάστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεχώς, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

MIX.XPVSXOXOIHΣ"

41. Στην με αριθμό 517/8.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 75/28.11.96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στην με αριθμ. 517/8.11.96 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Ηλ. Βεζδρεβάνη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας

Πλακωτής από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΞ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΦΙΑΛΩΝ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ", σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωφελών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων διαφόρων φορέων.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δικαίως οι αιτήσεις του υποβάλλονται από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβάστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεχώς, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

MIX.XPVSXOXOIHΣ"

42. Στην με αριθμό 518/8.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 76/28.11.96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στην με αριθμ. 518/8.11.96 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Ηλ. Βεζδρεβάνη, σχετικά με οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας Πολυδρόσου από το λογ/σμό "ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΞ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΦΙΑΛΩΝ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ", σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τον πόρο αυτό, την τελευταία τουλάχιστον περίοδο, το μεγαλύτερο μέρος διατίθεται για δαπάνες εκσυγχρονισμού των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου μας και ένα μικρότερο κλάσμα για ενίσχυση κοινωφελών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων διαφόρων φορέων.

Η κατανομή αυτή γίνεται κατά περιόδους και με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν ισομερώς και δικαίως οι αιτήσεις του υποβάλλονται από φορείς που λειτουργούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το αίτημα του ενδιαφερόμενου Βουλευτή διαβιβάστηκε στην αρμόδια Υπηρεσία μας και θα εξετασθεί προσεχώς, σύμφωνα με τα γενικά κριτήρια ενίσχυσης παρομοίων περιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

MIX.XPVSXOXOIHΣ"

43. Στην με αριθμό 532/8-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 12186/2-12-96 έγγραφο από την Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σχετικά με την ερώτηση 532/8-11-96 του Βουλευτή κ. Γ. Σαλαγκούδη που αφορά στη διάθεση των πυρηνικών καταλοίπων των αντιδραστήρων του Kozlodui και την λειτουργία του νέου αντιδραστήρα στο Belene της Βουλγαρίας αναφέρονται τα παρακάτω:

1. Έχει ήδη υπογραφεί διμερής Ελληνοβουλγαρική συμφωνία η οποία μεταξύ άλλων θέτει θέμα έγκαιρης γνωστοποίησης πυρηνικού ατυχήματος και ανταλλαγής πληροφοριών για πυρηνικές εγκαταστάσεις.

Στην Βουλγαρία είναι εγκατεστημένοι έξι πυρηνικοί αντιδραστήρες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, και η εγκατάσταση αποθήκευσης χρησιμοποιημένων καυσίμων (spent fuel) στο Kozlodui ενώ υπάρχει ένα πειραματικός αντιδραστήρας στη Σόφια.

2. Είναι υπό κατασκευή ένας έβδομος αντιδραστήρας στη θέση Belene, που σύμφωνα με πληροφορίες πρέπει να βρίσκεται στο στάδιο μηχανικού ελέγχου του δοχείου πίεσης του αντιδραστήρα. Η έναρξη λειτουργίας του αντιδραστήρα δεν προβλέπεται για το αμέσως προσεχές μέλλον. Σύμφωνα με την αναφερθείσα διμερή συμφωνία οι βουλγαρικές αρχές είναι υποχρεωμένες να μας δηλώσουν την θέση σε λειτουργία οποιασδήποτε νέας πυρηνικής εγκατάστασης. Τέτοια δήλωση δεν έχουμε λάβει ακόμη.

3. Οι αντιδραστήρες στο Kozlodui 1-4 έχουν σχεδιαστεί με

ελληνική μέτρα ασφαλείας και πάγια επιδίωξη, τόσο δική μας όσο και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι η κατά το δυνατόν συντομότερη οριστική λύση λειτουργίας τους, η χώρα μας συμμετέχει σε όλα τα επίπεδα στις προσπάθειες που γίνονται για την αναβάθμιση της ασφάλειας των αντιδραστήρων της Βουλγαρίας. Οι θέσεις μας προωθούνται και υποστηρίζονται από την Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας στα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στον Διεθνή Οργανισμό Ατομικής Ενέργειας και στον Οργανισμό Πυρηνικής Ενέργειας του ΟΟΣΑ στα οποία μετέχει ως εκπρόσωπος της χώρας.

4. Στο Κοζλοδουί υπάρχουν οι εγκαταστάσεις αποθήκευσης των στερεών ραδιενεργών καταλοίπων, των υγρών ραδιενεργών αποβλήτων καθώς επίσης και δεξαμενές αποθήκευσης των χρησιμοποιημένων στοιχείων καυσίμου. Η ασφαλής διαχείριση και αποθήκευση των ραδιενεργών αποβλήτων απετέλεσε αντικείμενο μελέτης των ειδικών επιστημόνων του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας οι οποίοι έκαναν τις σχετικές υποδείξεις. Ξένες εταιρείες με τη χρηματική ενίσχυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανέλαβαν να υλοποιήσουν τις ανωτέρω βελτιώσεις.

Οι εγκαταστάσεις αποθήκευσης των χρησιμοποιημένων στοιχείων καυσίμου έχουν κατασκευαστεί με την πρόβλεψη αποθήκευσης των στοιχείων για διάστημα όχι μικρότερο από 3 χρόνια. Από το 1991 άρχισε η κατασκευή πρόσθετων εγκαταστάσεων διότι η Ρωσία δεν έδεχτο για επανεπεξεργασία τα χρησιμοποιημένα στοιχεία καυσίμου.

Η έκθεση της Ε.Ε. για το πρόγραμμα PHARE αναφέρει, μέχρι στιγμής τη διάθεση 24 εκατομμυρίων ECU για το πυρηνικό πρόγραμμα της Βουλγαρίας από τα οποία 8% (1,92 εκατομμύρια ECU) προορίζονται για τις εγκαταστάσεις των ραδιενεργών αποβλήτων.

5. Σε καμία περίπτωση δεν προκύπτει κίνδυνος για τη χώρα μας από τις εγκαταστάσεις διαχείρισης των ραδιενεργών αποβλήτων δεδομένου ότι βρίσκονται στα βόρεια σύνορα της Βουλγαρίας, στο Δούναβη ποταμό και φυσικά δεν υπάρχει καμία επικοινωνία με τους ποταμούς που διαρρέουν τη χώρα μας, ούτε με τον υπόγειο υδροφόρο ορίζοντα της Β. Ελλάδος.

Η Υπουργός

Β. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

44. Στην με αριθμό 584/13-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 1389/28-11-96 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 584/13-11-96 του Βουλευτή κ.Μ. Κεφαλογιάννη, σχετικά με το Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών (ΧΑΑ), σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

- Η Εθνική Τράπεζα στα πλαίσια του ρόλου της ως ταμιακού εκκαθαριστή των χρηματιστηριακών συναλλαγών, όπως αυτός έχει καθορισθεί από το έτος 1992 με το Χρηματιστήριο Αθηνών και την Α.Ε. Αποθετηρίων Τίτλων, αλλά και των συμβατικών σχέσεων της με την τελευταία από τα μέλη του Χρηματιστηρίου, και σε εκτέλεση σχετικών εντολών της Α.Ε. Αποθετηρίων Τίτλων, προέβη στις ενδεδειγμένες ενέργειες για τη νόμιμη εκκαθάριση των δοσοληψιών της ως άνω εταιρείας με τις ΑΧΕ, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα τη διαφάνεια των συναλλαγών και τη διασφάλιση όλων των εν γένει των συναλλασσομένων.

- Το Χ.Α.Α. έχει επισημάνει την ανάγκη μεταρρύθμισης του Συνεγγυητικού και έχει ήδη επεξεργασθεί σχέδιο διατάξεων που προορίζονται να συμπεριληφθούν σε προσεχές νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας.

Η Εταιρεία Αποθετηρίων Τίτλων, η οποία ιδρύθηκε με το ν.1892/1990 (άρθρο 56), δεν έχει ως σκοπό την εγγύηση των χρηματιστηριακών συναλλαγών. Όπως άλλωστε συμβαίνει με όλα τα αλλοδαπά Αποθετήρια, η εταιρεία αυτή λειτουργεί ως διαχειριστής εκκαθάρισης και όχι ως εγγυητής.

- Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, σε συνεργασία με την Τράπεζα Ελλάδος ετοιμάζει ήδη τον κανονισμό περί επάρκειας κεφαλαίων των ΕΠΕΥ. Επισημαίνεται ότι πέραν της επάρκειας κεφαλαίων, ο ν. 2396/1996 επιβάλλει τον διαχωρισμό διαθεσίμων και τίτλων πελατών από τα διαθέσιμα και τίτλους

των ΑΧΕ και ότι η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς είχε ήδη με απόφασή της, από 15 Οκτωβρίου 1996, επιβάλλει στις ΑΧΕ υποχρέωση εβδομαδιαίας αναφοράς σχετικά με τα στοιχεία αυτά. Η απόφαση αυτή εφαρμόζεται ήδη.

- Έχει ήδη προκληθεί η πρόσληψη στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς 13 ελεγκτών, με την κατά παρέκκλιση των σχετικών διατάξεων περί πρόσληψεων στον Δημόσιο Τομέα προβλεπόμενη διαδικασία. Θα ακολουθήσει προκήρυξη και για το λοιπό επιστημονικό προσωπικό.

- Το θέμα της ασφάλισης των χρηματιστηριακών συναλλαγών είναι ένα σύνθετο νομικό ζήτημα και ξεφεύγει από το παραδοσιακό υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο το οποίο διέπει τις σχετικές έννομες σχέσεις (ασφαλιστικό δίκαιο) και τις παραδοσιακές μορφές κινδύνων. Κατά συνέπεια, νομοθετικές επεμβάσεις, χωρίς εξειδικευμένη μελέτη ενός τέτοιου ζητήματος, θα επέτειναν τη σύγχυση στις συναλλαγές, με την επέλευση της ασφαλιστικής περίπτωσης. Επισημαίνεται πάντως ότι έχουν ήδη αρχίσει σχετικές μελέτες επί του ζητήματος, τόσο από το Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών και την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς όσο και από το Κοινό Συνεγγυητικό. Ως προς τα παράγωγα θα ληφθεί πρόνοια σε σχετικό σχέδιο νόμου να καλύπτονται αυτόματα οι κίνδυνοι της εκκαθάρισης.

- Η Εταιρεία ΔΙΑΣ έχει σαν πρωταρχικό ρόλο την εξυπηρέτηση των Τραπεζών, που είναι και οι μοναδικοί μέτοχοί της. Στα πλαίσια αυτά η Εταιρεία, εκτός των ήδη εφαρμοζομένων συστημάτων πληρωμών, έχει προγραμματίσει για το 1996-1997 την ανάπτυξη, εγκατάσταση και λειτουργία των Διατραπεζικών Συστημάτων της Κίνησης Κεφαλαίων και των Παγίων Εντολών, που αποτελούν την αναγκαία προϋπόθεση προκειμένου να εξυπηρετηθούν και οι συναλλαγές του Χ.Α.Α. σε επίπεδο πελατών. Η υλοποίηση του προγράμματος των έργων αυτών έχει ήδη ξεκινήσει και θα ολοκληρωθεί μέσα στο δεύτερο τρίμηνο του 1997.

- Δεν αληθεύει ότι η Εθνική Τράπεζα αρνείται να καταβάλει το μερίδιο συμμετοχής της στο πρόγραμμα ΔΙΑΣ απαιτούσα την ισότιμη συμμετοχή της με τις μικρές Τράπεζες. Η ΕΤΕ συμμετέχει στο ΔΙΑΣ με ποσοστό περίπου 10%, το οποίο και έχει καταβάλει, ενώ η συμμετοχή των μικρών Τραπεζών κυμαίνεται από 1% έως 2,5%.

- Η απούλοποίηση των τίτλων βρίσκεται ήδη στο στάδιο της πειραματικής / πιλοτικής εφαρμογής του κατασκευασθέντος από την ΑΕΑΤ λογισμικού, προκειμένου να εντοπισθούν τυχόν ατέλειες ως προς τον σχεδιασμό και την εκτέλεση των προγραμμάτων, για τα οποία ελήφθησαν υπόψη και τα αλλοδαπά πρότυπα σε συνδυασμό και με τις παραμέτρους της χρηματιστηριακής αγοράς. Το σύστημα έχει προγραμματιστεί να τεθεί σε λειτουργία το πρώτο δίμηνο του 1997 με την τελειοποίηση της μηχανογραφικής εφαρμογής.

- Σε ό,τι αφορά τη ΔΕΛΤΑ ΑΧΕ και τους σχετικούς ελέγχους που γίνονται, το Χρηματιστήριο μας απήντησε ότι δεν είναι δυνατό να παρασχεθεί οποιαδήποτε πληροφορία, επειδή γι το θέμα διεξάγεται δικαστική έρευνα που από το νόμο διέπεται από την αρχή της μυστικότητας.

Ο Υπουργός

Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ"

45. Στην με αριθμό 637/13-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 25587/29-11-96 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 637/13-11-96 ερώτηση, που κατέθεσαν στη Βουλή των Ελλήνων οι Βουλευτές κ.κ. Πέτρος Κουνιάκης και Ανδριανή (Νίτσα) Λουλέ, σχετικά με την έλλειψη εκπαιδευτικού προσωπικού στους Κ.Π.Σ. της Π.Δ. Νομού Λέσβου, σας πληροφορούμε τα εξής:

Με το ΔΥ1γ/οικ.9769/18-4-96 έγγραφό μας προς το ΑΣΕΠ έχουμε ζητήσει την έγκριση της προκήρυξης των 132 συνολικά θέσεων, από τις οποίες (5) πέντε θέσεις θα καλύψουν τις ανάγκες των Κ.Π.Σ. της Π.Δ. Νομού Λέσβου.

Ο Υπουργός

Κ. ΓΕΙΤΟΝΑΣ"

46. Στην με αριθμό 685/14-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 203/27-11-96 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθμ. 685/96 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Κ. Ευμοιρίδη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

'Όπως μας πληροφόρησε ο Οργανισμός Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), ο εκπαιδευόμενος κ. Αμπελίδης Θεόδωρος φοίτησε στο Τμήμα Ταχύρυθμης Επαγγελματικής Κατάρτισης Ηλεκτρολόγων αυτοκινήτων από 1.10.93 μέχρι 20.5.94, οπότε και στρατεύθηκε. Πραγματοποίησε 133 ημέρες εκπαίδευσης, 16 απουσίες και του υπολείπονται 47 ημέρες εκπαίδευσης, προκειμένου να λάβει το Πτυχίο του.

'Όμως κατά το σχολικό έτος 1995-96 δεν λειτουργεί η ειδικότητα του Ηλεκτρολόγου Αυτοκινήτων, ώστε ο προαναφερόμενος να συμπληρώσει την εκπαίδευσή του, ούτε προβλέπεται να λειτουργήσει και το επόμενο σχολικό έτος σε καμία Εκπαιδευτική Μονάδα.

Για το λόγο αυτό η αρμόδια υπηρεσία του ΟΑΕΔ με το αριθ. 111051/24-6-96 έγγραφο της προς την αρμόδια Δ/νση του Κέντρου Ταχύρυθμης Εκπαίδευσης Κατάρτισης (ΚΕΤΕΚ) Ωριοκάστρου πρότεινε τη λύση να χορηγηθεί στον εκπαιδευόμενο πιστοποιητικό σπουδών με όσες ώρες εκπαίδευσης έχει πραγματοποιήσει.

Για οποιαδήποτε διευκρίνιση μπορεί ο ενδιαφερόμενος να απευθυνθεί στη Δ/νση Εκπαίδευσης ή στη Σχολή του.

Ο Υπουργός

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ"

47. Στην με αριθμό 780/19-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 39241/28-11-96 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση του υπ' αριθμ. 780/19-11-96 εγγράφου σας με το οποίο κοινοποιείται ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Σπ. Σπηλιωτόπουλος σας γνωρίζουμε τα εξής:

Σύμφωνα με τις υπ'αριθμ. 51014/31.1.96 και 56158/30.5.96 αποφάσεις του Υπουργού Εθν. Οικονομίας με τις οποίες καθορίσθηκαν τα κονδύλια επιχορηγήσεων για το έτος 1996 δόθηκε για την περιοχή της Δυτ. Ελλάδος στην οποία ανήκουν και οι περιοχές της Πάτρας και του Αιγίου το ποσό της επιχορήγησης των 5.250 εκατ. δραχμών με δυνατότητα προσαύξησης κατά 10%.

Από το ανωτέρω ποσό αναλογεί για το Β' εξάμηνο το ποσό των 2.340 εκατ. δραχμών.

Επιπλέον με την πρόσφατη υπ'αριθμ. 61685/21-11-96 Εθν. Οικονομίας προσαυξήθηκε το αρχικά καθορισμένο κονδύλι για το Β' εξάμηνο για την Περιφέρεια Δυτ. Ελλάδος κατά 1,5 δισ. δραχμές εξαντλούμενης κάθε δυνατότητας για περαιτέρω χρηματοδότηση λόγω προσαρμογής της Χώρας στις ανάγκες της δημοσιονομικής πειθαρχίας και της ορθολογικής διαχείρισης των εθνικών πόρων.

'Ετσι το συνολικό διατιθέμενο για το Β' εξάμηνο ποσό επιχορήγησης για την Περιφέρεια Δυτ. Ελλάδος όπου ανήκει και ο Ν. Αχαΐας ανέρχεται στο ποσό των 4.2 δισ. δραχμών και το οποίο είναι αρκετό να ικανοποιήσει πλήρως όλες τις βιώσιμες επενδύσεις που έχουν προταθεί για υπαγωγή στον αναπτυξιακό νόμο στην Περιφέρεια αυτή σύμφωνα με τις απόλυτα εξακριβωμένες εκτιμήσεις της αρμόδιας ΔΙΠΑ που είναι αρμόδια για την αξιολόγηση και υπαγωγή στον αναπτυξιακό νόμο των επενδύσεων αυτών.

Συνολικά έχουν προταθεί 53 επενδυτικά σχέδια συνολικού ύψους 17,2 δισ. δραχμών με αιτούμενη επιχορήγηση ύψους 6,5 δισ. δραχμών, η οποία περιορίζεται στο ύψος των εγκεκριμένων κονδυλίων μετά την απόρριψη αρκετών εξαιτίας των σημαντικών ελλείψεων που παρουσίασαν κατά τη φάση της αξιολόγησης.

Ο Υπουργός

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ"

48. Στην με αριθμό 802/19-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ'

αριθμ. 3969/27-11-96 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στα σχετικά έγγραφά σας, που αναφέρονται σε αναφορά και ερώτηση 802/19-11-96 που κατατέθηκαν στη Βουλή από τους Βουλευτές κ.κ. Νίκ. Αναστασόπουλου και Ιωάν. Λαμπρόπουλου, αντίστοιχα, και απευθύνονται και στον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

1. Οι εγκαταστάσεις των κεραιών κινητής τηλεφωνίας διέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 24α του ν. 2075/95 (ΦΕΚ 129 Α') όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 41 του ν. 2145/93 (ΦΕΚ 88 Α'). Σύμφωνα με τις εν λόγω διατάξεις το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών (ΥΠΜΕ) εκδίδει εγκρίσεις εγκατάστασης κεραιών σταθμών της κινητής τηλεφωνίας GSM στις ενδιαφερόμενες εταιρείες. Όλοι οι σταθμοί βάσης GSM χρησιμοποιούν πομπόδεκτες ERICSSON τύπου RBS-200, για τους οποίους έχει εκδοθεί από την αρμόδια Υπηρεσία μας έγκριση κυκλοφορίας με αριθμό ΕΚ21 βασισμένη σε εκθέσεις δοκιμών και εγκρίσεις τύπου τριών άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.).

2. Με βάση τις μετρήσεις που διηγήρησε το τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών του Ε.Μ.Π. (καθώς και η αρμόδια Υπηρεσία μας σε άλλες θέσεις) οι οποίες είναι αντιπροσωπευτικές των άλλων σταθμών βάσης GSM, δεν φαίνεται να υπάρχει καμία περίπτωση υπέρβασης των τιμών του προτύπου ENV 50166-2 της CENELEC (Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ηλεκτρομαγνητικής Τυποποίησης). Το πρότυπο αυτό έχει θεσπιστεί σε Πανευρωπαϊκή κλίμακα, καθώς και στην Ελλάδα σαν πρότυπο ΕΛΟΤ.

3. Με την 177119/7-8-1996 απόφαση του ΥΠΕΧΩΔΕ συγκροτήθηκε Επιτροπή για τον Καθορισμό Μέτρων Προφύλαξης του κοινού από τη λειτουργία εγκαταστάσεων της κινητής τηλεφωνίας. Τα μέλη της Επιτροπής, είναι εμπειρογνώμονες από τα Υπουργεία Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε., Μεταφορών και Επικοινωνιών και Υγείας. Έργο της Επιτροπής αυτής είναι η πρόταση για συμπλήρωση του υπάρχοντος νομικού πλαισίου σε ό,τι αφορά τα μέτρα προφύλαξης του κοινού από τη λειτουργία των εγκαταστάσεων της κινητής τηλεφωνίας.

4. 'Όσον αφορά δε το Υπόμνημα του Συλλόγου "Η ΑΓΑΛΙΑΝΗ" σας πληροφορούμε τα εξής:

4.1. Η αρμόδια Υπηρεσία μας δεν έχει λάβει από το Συμβούλιο Επικρατείας ακυρωτική πράξη της 54141/22-3-96/ΥΜΕ/ΔΤΕΕ/Τμήμα Α' έγκρισης εγκατάστασης κεραιάς GSM. Πάντως στην περίπτωση που το Συμβούλιο Επικρατείας έχει ακυρώσει τη σχετική άδεια εγκατάστασης της υπόψη κεραιάς, η Υπηρεσία μας θα επανεξετάσει όλα τα στοιχεία εξ' αρχής, εφόσον η ενδιαφερόμενη εταιρεία υποβάλλει νέα αίτηση για έγκριση εγκατάστασης σταθμού βάσης κεραιάς GSM στην υπόψη γεωγραφική θέση.

4.2. Η έγκρισή μας 54141/22-3-96/ΥΜΕ/ΔΤΕΕ/Τμήμα Α', εκδόθηκε κατ' εφαρμογή των διατάξεων του προαναφερθέντος νόμου (άρθρο 24α του ν. 2075/95). Στην υπόψη διάταξη του νόμου δεν τίθενται όροι και προϋποθέσεις που δεν τήρησε η Υπηρεσία μας για την έκδοση των σχετικών εγκρίσεων. Όμως, η Υπηρεσία μας στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της, ύστερα από την εξέταση του αιτήματος εξέδωσε, τις εγκρίσεις, που κατ' ουσίαν αφορούν την από πλευράς τηλεπικοινωνιακής σκοπιμότητας συμφωνία της για την εγκατάσταση των κεραιών.

4.3. Η παροχή σύμφωνης γνώμης του ΥΠΜΕ που προβλέπεται στην παράγραφο 5α του άρθρου 24α του ν. 2075/95, είναι απαραίτητη προκειμένου να εκτιμηθεί η αναγκαioτητα κατασκευής οικίσκου για τη στέγαση των μηχανημάτων των σταθμών ραδιοεπικοινωνίας καθώς και κατασκευής πυλώνων κ.λπ. για την τοποθέτηση των κεραιών. Πράγμα που σημαίνει, σε συνδυασμό με τη διάταξη της παρ. 5δ, του άρθρου 24α, ότι το ΥΠΜΕ δεν είναι αρμόδιο να ελέγχει εάν οι εγκαταστάσεις πρόκειται να πραγματοποιηθούν, σε εντός ή σε εκτός σχεδίου περιοχές ειδικής προστασίας κ.λπ. όπου η αρμοδιότητα για τη σχετική έγκριση φέρεται να είναι άλλων κατά περίπτωση αρμοδίων υπηρεσιών και κατ' επέκταση του

Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε..

Ο Υπουργός

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ"

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το Δελτίο Αναφορών και Ερωτήσεων της Τρίτης, 10ης Δεκεμβρίου 191996.

Αναφορές και Ερωτήσεις Πρώτου Κύκλου.

Πρώτη είναι η με αριθμό 62/15.10.1996 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σπήλιου Σπηλιωτόπουλου προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τη λήψη μέτρων για τη διάθεση ασθενοφόρων οχημάτων στα Κέντρα Υγείας του Νομού Αχαΐας.

Δεύτερη είναι η με αριθμό 237/29.10.1996 ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σταύρου Παναγιώτου προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την ουσιαστική επίλυση του προβλήματος της εγκατάστασης των τσιγγάνων του Ευόσμου Θεσσαλονίκης.

Αναφορές και Ερωτήσεις Δευτέρου Κύκλου.

Πρώτη είναι η με αριθμό 262/30.10.1996 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Βασίλη Κορκολόπουλου προς την Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με την προαναγγελία της δημοπράτησης του έργου κατασκευής Μαρίνας Κατακώλου κατά την προεκλογική περίοδο και την παροχή πληροφοριών για τη σημερινή πραγματικότητα.

Δεύτερη είναι η με αριθμό 487/7.11.1996 ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Γκατζή προς τους Υπουργούς Ανάπτυξης και Γεωργίας, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την επίλυση του προβλήματος της διάθεσης των προϊόντων της επιχείρησης "ΤΥΠΟΠΟΙΗΤΗΡΙΑ ΘΗΒΑΣ Α.Ε." στην κεντρική αγορά Αθηνών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα θεωρεία διακόσιοι πενήντα φοιτητές του πρώτου έτους του Νομικού Τμήματος της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

(Χειροκροτήματα από όλες τις Πτέρυγες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε

ΣΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων, με θέμα "Πορεία της Χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση".

Κατά την παράγραφο 5 του ίδιου άρθρου 143 του Κανονισμού, με απόφαση της Βουλής, ύστερα από πρόταση του Προέδρου, μπορεί κατ'εξάιρεση να διευρυνθεί ο κύκλος των ομιλητών. Με την ίδια απόφαση καθορίζεται η διάρκεια της αγόρευσής τους.

Έχω την τιμή, ως Πρόεδρος του Σώματος, να προτείνω προς τη Βουλή να διευρυνθεί η συζήτηση, με τη συμμετοχή ενός επί πλέον ομιλητή από κάθε Κόμμα. Οι ομιλητές θα λάβουν το λόγο μετά το πέρας των ομιλιών του Πρωθυπουργού και των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων.

Οι Υπουργοί έχουν δικαίωμα να συμμετάσχουν στη συζήτηση κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 143, σε συνδυασμό με το άρθρο 97, παρ. 1 έως 3 του Κανονισμού.

Επίσης, ύστερα από συνεννόηση την οποία έχω κάνει με τα Κόμματα και εφ'όσον η Βουλή αποδεχθεί αυτήν την πρόταση, θα μιλήσουν από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα ο Υπουργός Αναπληρωτής Εξωτερικών κ. Γεώργιος Παπανδρέου, από τη Νέα Δημοκρατία η κυρία Γιαννάκου-Κουτσίκου, από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ο κ. Ορέστης Κολοζώφ, από το Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προόδου ο κ. Φώτης Κουβέλης και από το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα ο κ. Γεώργιος Ρόκος.

Ο χρόνος ο οποίος προτείνεται θα είναι είκοσι λεπτά.

Δέχεται η Βουλή την πρόταση για διεύρυνση των ομιλητών και το χρόνο που πρότεينا;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς η Βουλή ομοφώνως παρεδέχθη.

Ο Πρόεδρος της Κυβέρνησεως κ. Κωνσταντίνος Σημίτης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση για την πορεία της Χώρας στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση γίνεται παραμονές του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Δουβλίνου.

Στο επίκεντρο των συζητήσεων αυτού του Συμβουλίου θα είναι η Διακυβερνητική Διάσκεψη για την αναμόρφωση της Ένωσης και ορισμένες πτυχές της εξέλιξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που συνδέονται με την Οικονομική και Νομισματική Ένωση, ιδιαίτερα το θέμα του Συμφώνου Σταθερότητας. Και τα δύο αυτά θέματα που πρόκειται να συζητηθούν αποτελούν καίρια θέματα ενός ευρύτερου στρατηγικού προγράμματος αναμόρφωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στο στρατηγικό αυτό πρόγραμμα, περιλαμβάνονται τα εξής θέματα και οι εξής διαδικασίες:

Πρώτα απ'όλα, ανέφερα ήδη την αναθεώρηση των συνθηκών που συγκροτούν την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Δεύτερον, είναι, όπως ανέφερα επίσης, η εγκαθίδρυση της πλήρους Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης με τη δημιουργία ενός ενιαίου νομίσματος.

Αλλά, πέρα από τα δύο αυτά θέματα, υπάρχει στην ημερήσια διάταξη και η αναθεώρηση σημαντικών πολιτικών, όπως η κοινή αγροτική πολιτική και η διαρθρωτική πολιτική συνοχής.

Υπάρχει ο καθορισμός ενός νέου πλαισίου δημοσιονομικών προοπτικών για την Ένωση, ενός νέου Προϋπολογισμού και νέου πλαισίου πόρων. Ολόκληρο το οικονομικό θέμα πρόκειται να τεθεί επί τάπητος.

Τέλος, ένα επίσης κεντρικό θέμα είναι η νέα διεύρυνση της Ένωσης με την Κύπρο και τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, που επιδιώκουν την ένταξή τους ως πλήρη μέλη.

Οι αποφάσεις επάνω σε όλα αυτά τα θέματα θα αλλάξουν ριζικά την ταυτότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα επηρεάσουν τη θέση κάθε χώρας μέλους, θα επηρεάσουν την εξέλιξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις επόμενες δεκαετίες. Η

νέα ευρωπαϊκή πραγματικότητα η οποία θα αναδυθεί μετά τις διαπραγματεύσεις που αφορούν όλα αυτά τα προβλήματα, θα ισχυροποιήσει κέντρα λήψεως αποφάσεως που υπάρχουν και θα δημιουργήσει νέα.

Βρισκόμαστε, λοιπόν, στο κατώφλι μιας εξέλιξης, η οποία θα δημιουργήσει μία Ευρωπαϊκή Ένωση με τελείως διαφορετικό πρόσωπο.

Πρώτο θέμα, όπως ανέφερα, είναι η Διακυβερνητική Διάσκεψη. Από την έναρξη των εργασιών της Διακυβερνητικής Διάσκεψης που έγινε στο Τορίνο, έχει πραγματοποιηθεί μέχρι τώρα μία πληθώρα συναντήσεων σε όλα τα επίπεδα.

Η Ιρλανδική Προεδρία συνέταξε ήδη το πρώτο σχέδιο μιας νέας Συνθήκης και πρόκειται να το καταθέσει για συζήτηση στη Σύνοδο Κορυφής του Δουβλίνου στο τέλος αυτής της εβδομάδας. Έχει επιτευχθεί σημαντική πρόοδος όσον αφορά την κατάγγραφή και την ανάλυση των θεμάτων, αλλά δεν έχει προχωρήσει ακόμα σε αξιόλογο βαθμό η σύγκλιση των απόψεων.

Πολλά ζητήματα παραμένουν ανοικτά και είναι βέβαιο, ότι κατόπιν τούτου, η διαπραγμάτευση θα συνεχισθεί και το 1997. Υπάρχει ελπίδα ότι πρέπει να τελειώσει στο τέλος του πρώτου εξαμήνου, αλλά και αυτό δεν είναι βέβαιο. Οι διαφορές απόψεων οι οποίες παραμένουν είναι ακόμα αρκετά σημαντικές.

Την περασμένη εβδομάδα έστειλα στους ηγέτες των άλλων κρατών-μελών μία επιστολή και επεσήμανα ορισμένα προβλήματα τα οποία είναι ιδιαίτερα σημαντικά για τη Χώρα. Επεσήμανα τους κινδύνους, τους οποίους διατρέχει η πορεία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, αν δε ληφθούν υπόψη ορισμένες βασικές αρχές, σε σχέση με την εξωτερική πολιτική της Ένωσης και επεσήμανα ιδιαίτερα τον αποσταθεροποιητικό ρόλο της Τουρκίας στην περιοχή και την απειλή των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων.

Οι στόχοι τους οποίους έχουμε θέσει εμείς, ως Ελλάδα, στη διαπραγμάτευση αυτή, είναι γνωστοί.

Πρώτα απ' όλα, θέλουμε την εμβάθυνση και την ανάπτυξη της Ένωσης ως ένα πρότυπο, το οποίο στηρίζεται στις αρχές της Δημοκρατίας, της ισότιμης συμμετοχής και της αλληλεγγύης.

Θέλουμε να περιορισθεί το δημοκρατικό έλλειμμα, το οποίο υπάρχει σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Θέλουμε να υπάρχουν ισχυροί υπερεθνικοί θεσμοί, όμως να είναι δημοκρατικά νομιμοποιημένοι. Και δε θα πρέπει να υπάρξουν διακρίσεις, δεν πρέπει να υπάρξουν διαφορετικές ταχύτητες στην ανάπτυξη της Ένωσης. Αντίθετα, θα πρέπει η πορεία όλων των χωρών να είναι κοινή και μέσα στην πορεία αυτή να παίζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ως εκφραστής της θέλησης των λαών της Ευρώπης, ένα σημαντικό ρόλο.

Θέλουμε επίσης μία εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας, κοινή για όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, που θα συμβάλλει αποτελεσματικά στην προστασία της ασφάλειας και της ακεραιότητας των χωρών-μελών που τη συγκροτούν και που θα προάγει τους καταστατικούς στόχους της Ένωσης.

Θέλουμε, τέλος, η Ευρωπαϊκή Ένωση να έχει μία έντονη κοινωνική διάσταση, η οποία λείπει σήμερα. Και γι' αυτό χρειάζονται κοινές πολιτικές για την καταπολέμηση της ανεργίας, του κοινωνικού αποκλεισμού. Επίσης, χρειάζεται μία κοινή πολιτική για την οικολογική προστασία.

Μέσα απ' αυτές τις κοινές πολιτικές, ένας στόχος μόνιμος της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να είναι η προώθηση της συνοχής και της πραγματικής σύγκλισης.

Θέλουμε μία εσωτερική αγορά και μία νομισματική ένωση, που θα σέβονται και θα προάγουν το ευρωπαϊκό κοινωνικό πρότυπο. Θέλουμε μία Ένωση, η οποία θα είναι κοντά στον Ευρωπαίο πολίτη.

Θέλουμε περισσότερη δημοκρατία με περιορισμό του δημοκρατικού ελλείμματος. Αυτός είναι ο πρώτος στόχος.

Ο δεύτερος στόχος είναι μία πολιτική ασφάλειας και κοινή εξωτερική πολιτική.

Ο τρίτος στόχος είναι περισσότερη κοινωνική διάσταση στην πολιτική της Ένωσης.

Για να προωθήσουμε αυτούς τους τρεις στόχους, έχουμε υποβάλει κατά καιρούς μία σειρά από συγκεκριμένες προτάσεις. Έτσι, έχουμε δώσει ένα γενικό υπόμνημα για την ανάπτυξη της Ένωσης, ένα υπόμνημα για την ενίσχυση της κοινής εξωτερικής πολιτικής.

Έχουμε προτείνει διάφορα μέτρα σε σχέση με τους στόχους και τις αρχές αυτής της πολιτικής, για την προστασία ιδίως της εδαφικής ακεραιότητας και του απαραβίαστου των εξωτερικών συνόρων της Ένωσης.

Μία τρίτη δέσμη προτάσεων μας αφορά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την ανάπτυξη των ευρωπαϊκών πολιτικών κομμάτων.

Τέλος, έχουμε κάνει προτάσεις για τη θέσπιση πολιτικής για την ανάπτυξη των νησιών, του τουρισμού, για τους νέους και ορισμένα άλλα θέματα.

Απο την εξέλιξη των διαπραγματεύσεων προέκυψε ότι τρία είναι τα μεγάλα κεφάλαια, τα οποία απασχολούν σήμερα την όλη διαπραγμάτευση.

Το πρώτο κεφάλαιο αφορά τις θεσμικές μεταρρυθμίσεις, τις ρυθμίσεις, οι οποίες σχετίζονται με τους θεσμούς, βάσει των οποίων λειτουργεί η Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι θεσμικές αυτές μεταρρυθμίσεις, κρίνονται αναγκαίες, προκειμένου η Ευρωπαϊκή Ένωση να λειτουργήσει αποτελεσματικά και όταν διευρυνθεί και πολλαπλασιαστούν τα μέλη της.

Έχουμε δεσμευθεί πολιτικά να συμμετάσχει η Κύπρος και οι χώρες της Ανατολικής Ευρώπης. Δε θα μπορεί ίσως να λειτουργήσει με βάση τους ίδιους κανόνες, όπως λειτουργεί σήμερα, επειδή θα είναι πολύ περισσότερα τα κράτη-μέλη.

Εμείς έχουμε ταχθεί υπέρ της άποψης ότι οι όποιες θεσμικές μεταρρυθμίσεις γίνουν, θα πρέπει να οδηγούν στην περαιτέρω εμβάθυνση της Ένωσης. Η εμβάθυνση, δηλαδή η καλύτερη συνεργασία, η κοινή προσπάθεια, μέσα από διαδικασίες συνεχούς συνεννόησης και κοινής πολιτικής, είναι ένας στόχος στρατηγικός. Μονάχα έτσι πιστεύουμε ότι θα διασφαλίσουμε την ενότητα, τη συνοχή της Ένωσης, η οποία είναι απαραίτητη και θα εξασφαλίσουμε και τη συνέχιση της προοπτικής της ευρωπαϊκής ενοποίησης.

Δεν θέλουμε μία επέκταση της Ένωσης σε είκοσι-εικοσιπέντε χώρες μέλη, η οποία δε δέχεται, μία Ένωση η οποία δεν είναι ενωμένη, γιατί τότε δε θα έχουμε μία ένωση, αλλά θα έχουμε απλώς μία μεγάλη κοινή αγορά, ένα μεγάλο οικονομικό χώρο και αυτό είναι αντίθετο με τις απόψεις μας. Η ευρωπαϊκή ενοποίηση δεν πραγματοποιείται απλώς και μόνο για να επεκτείνουμε την αγορά, απλώς και μόνο για να υπάρχει ένας οικονομικός χώρος όπου θα δρουν οι επιχειρήσεις ελεύθερα.

Για να πετύχουμε αυτόν το στόχο μας, εμείς και πολλές άλλες χώρες υποστηρίζουμε την ουσιαστική αναβάθμιση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει να παίξει ένα ρόλο πιο αποτελεσματικό ή πιο σημαντικό από αυτόν που παίζει σήμερα, πρέπει να είναι συννομοθέτης με το Συμβούλιο. Όπου δεν είναι συννομοθέτης, πρέπει να έχει ένα συμβουλευτικό ρόλο, όπως στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής και ασφάλειας.

Υποστηρίζουμε επίσης, την ευρύτερη συμμετοχή των Εθνικών Κοινοβουλίων στη διαδικασία της ευρωπαϊκής ενοποίησης και τις συχνότερες συνεργασίες των Εθνικών Κοινοβουλίων με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Θέλουμε η Επιτροπή να εξακολουθήσει να είναι μια ανεξάρτητη αρχή, όπως θέλουμε επίσης και το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και τα άλλα όργανα, να είναι ανεξάρτητα και ισότιμα μεταξύ τους. Επίσης θέλουμε στη σύνθεση της Επιτροπής όλα τα κράτη-μέλη να παίζουν τον ίδιο ρόλο, να μην υπάρχουν κράτη τα οποία έχουν περισσότερες δυνατότητες, ή να μην υπάρχουν κράτη τα οποία να είναι αποκλεισμένα από τη συμμετοχή τους στην Επιτροπή. Πρέπει όλα τα κράτη-μέλη να μπορούν να συμμετέχουν στην Επιτροπή.

Ένα θέμα το οποίο προέκυψε στη διαδικασία των διαπραγματεύσεων και παίζει σήμερα μεγάλο ρόλο στις διαπραγματεύσεις, είναι η κατανομή των ψήφων των κρατών-μελών στο Συμβούλιο. Πρόκειται, όπως είπα, για ένα από τα πλέον ακανθώδη ζητήματα της διακυβερνητικής. Υπάρχουν

ορισμένα μέλη τα οποία υποστηρίζουν ότι θα πρέπει να ληφθούν υπόψη, κατά τον καθορισμό του πόσες ψήφους έχει η κάθε χώρα και ορισμένα δημογραφικά δεδομένα ώστε έτσι - το επιχείρημά τους - να εφαρμόζονται οι πραγματικές πλειοψηφίες των λαών της Ευρώπης. Και γι'αυτό θα πρέπει να υπάρξει ανακατανομή ψήφων. Οι χώρες εκείνες που έχουν τους μεγαλύτερους πληθυσμούς, θα πρέπει να έχουν και περισσότερες ψήφους και ψήφους ίσως ανάλογες με τον πληθυσμό τους.

Η Ελλάδα και άλλες χώρες έχουν επισημάνει ότι οι απόψεις αυτές δεν είναι σύμφωνες με το χαρακτήρα του Συμβουλίου, διότι το Συμβούλιο είναι εκπροσώπηση χωρών και δεν είναι εκπροσώπηση πληθυσμών. Η εκπροσώπηση πληθυσμών πραγματοποιείται μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Κεντρικό επίσης, σημείο των διαπραγματεύσεων αποτελεί η ευελιξία, ή -έτσι ο όρος- η ενισχυμένη συνεργασία. Οι έννοιες αυτές υποδηλούν ότι ένας ορισμένος αριθμός κρατών-μελών θα μπορεί να προχωρήσει σε στενότερη συνεργασία σε ορισμένους τομείς της επιλογής του. Εάν ορισμένα κράτη κρίνουν ότι θέλουν να συνεργαστούν, να μπορούν να προχωρήσουν σ'αυτή τη συνεργασία και να μη συμμετέχουν τα κράτη, τα οποία δε συμφωνούν ή δεν πληρούν τις προϋποθέσεις γι'αυτή τη συμμετοχή.

Εμείς είμαστε ιδιαίτερα επιφυλακτικοί απέναντι στην έννοια της ευελιξίας. Πιστεύουμε ότι η ευελιξία ενέχει τον κίνδυνο να οδηγήσει την Ευρωπαϊκή Ένωση σε περισσότερες ταχύτητες, πάντως να δημιουργήσει έναν σκληρό πυρήνα χωρών, οι οποίες προχωρούν και ένα αριθμό άλλων χωρών, οι οποίες παρακολουθούν και ενίοτε συνεργάζονται.

Συγχρόνως, όμως, πρέπει να επισημάνουμε ότι η αρχή της ευελιξίας ευνοεί ορισμένες δικές μας επιλογές: Παραδείγματος χάρη, τη συνεργασία στους τομείς της δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, όπως και εξελίξεις στα θέματα άμυνας και εξωτερικής πολιτικής.

Πάντως, η αρχή την οποία εμείς υποστηρίζουμε στις διαπραγματεύσεις, είναι ότι αν υπάρξει ευελιξία, η ευελιξία αυτή δεν μπορεί να είναι μία γενική αρχή, η οποία θα εφαρμόζεται χωρίς όρους και προϋποθέσεις, αλλά η ευελιξία αυτή θα στηρίζεται πάνω σε συγκεκριμένες αποφάσεις για συγκεκριμένες περιπτώσεις και θα διαγράφονται εκάστοτε οι ειδικοί όροι και οι προϋποθέσεις για να προχωρήσουν ορισμένες χώρες, έτσι ώστε η συμμετοχή των υπολοίπων χωρών να είναι δυνατή, να είναι ανοιχτή και να μη δημιουργούνται διαφορετικές ταχύτητες.

Όσον αφορά το θέμα του τρόπου λήψεως αποφάσεων στο πλαίσιο του Συμβουλίου, η Χώρα μας θα ήταν διατεθειμένη να μελετήσει τον τρόπο με τον οποίο γίνονται οι ψηφοφορίες στο συμβούλιο και την αρχή της πλειοψηφίας. Να επεκτείνει δηλαδή την αρχή της πλειοψηφίας και να περιορίσει την αρχή της ομοφωνίας. Γιατί αυτήν τη στιγμή πράγματι δημιουργούνται ορισμένες δυσκολίες στη λήψη των αποφάσεων. Αλλά έχουμε καταστήσει σαφές ότι αν υπάρξει αυτό το βήμα, αυτό το βήμα δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να αφορά θέματα συνταγματικού χαρακτήρα, καθώς επίσης σημαντικούς τομείς δραστηριότητας, όπως για παράδειγμα τον τομέα της κοινής εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής ασφάλειας. Σε όλα αυτά τα θέματα, στα θέματα στα οποία θίγονται εθνικά συμφέροντα, θα πρέπει να ισχύει η αρχή της ομοφωνίας.

Αυτά κυρίες και κύριοι ως προς το πρώτο κεφάλαιο, το κεφάλαιο των θεσμικών μεταρρυθμίσεων.

Το δεύτερο κεφάλαιο, που απασχολεί τη διακυβερνητική, είναι αυτό της θέσπισης νέων κανόνων και διαδικασιών για μια αποτελεσματικότερη κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας.

Όπως ξέρουμε όλοι, η Ευρωπαϊκή Ένωση, παρά τις κατά καιρούς προσπάθειες, παρά τις εκφρασθείσες επιθυμίες, δεν έχει καταφέρει να αναπτύξει μια κοινή εξωτερική πολιτική. Το έλλειμμα αυτό είναι εμφανές σε όλες τις πρόσφατες κρίσεις, για παράδειγμα στη Γιουγκοσλαβία και στη Μέση Ανατολή. Αλλά και όσον αφορά τα δικά μας ζητήματα, η Ευρωπαϊκή

'Ενωση ή ήταν απουσία, ή είχε απλώς μία συμβολική παρουσία. Και δεν είναι σωστό να έχει μία συμβολική παρουσία εκεί όπου άλλες χώρες έχουν μία ενεργό ανάμειξη.

Γι' αυτό η Ελλάδα υποστηρίζει την ανάγκη μιας κοινής πολιτικής σ' αυτούς τους τομείς. Και πρότεινε μια σειρά από ιδέες για να ενισχυθεί ο διεθνής ρόλος της 'Ενωσης.

Μεταξύ των προτάσεων που έχουμε υποβάλει είναι και η προστασία του απαραβίαστου της εδαφικής ακεραιότητας και των συνόρων της 'Ενωσης, η κατοχύρωση των αρχών της ειρηνικής διευθέτησης των διαφορών, του σεβασμού του Διεθνούς Δικαίου και της πολιτικής αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών-μελών της 'Ενωσης.

Εκείνο το οποίο θέλουμε να επιδιώξουμε να υπάρξει, είναι να υπάρξει η αίσθηση στην Ευρωπαϊκή 'Ενωση ότι αποτελεί ένα σύνολο, ότι το σύνολο αυτό έχει σύνορα, ότι τα κράτη-μέλη έχουν υποχρέωση πολιτικής αλληλεγγύης μεταξύ τους, ότι χρειάζεται μαζί όλοι να επιδιώκουν το σεβασμό του Διεθνούς Δικαίου, να επιδιώκουν την ειρηνική διευθέτηση των διαφορών και να επεμβαίνουν γι' αυτούς τους σκοπούς. Τις ιδέες αυτές προωθούμε σε όλα τα επίπεδα και έχουμε συνεχείς συναντήσεις και διαπραγματεύσεις για να γίνουν δεκτές.

Όμως, θέλω να αναφέρω ότι στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής οι απόψεις των κρατών μελών διίστανται ακόμα σε αρκετά μεγάλο βαθμό. Και οι αντιθέσεις είναι μεγάλες. Και αυτό γιατί όχι μονάχα υπάρχουν διαφορετικά συμφέροντα αλλά και γιατί ανάμεσα στις χώρες της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης είναι κράτη τα οποία έχουν παράδοση ουδετερότητας. Για παράδειγμα η Αυστρία και η Φιλανδία, και δε θέλουν να ακολουθήσουν μία κοινή εξωτερική πολιτική όταν υπάρχουν και δεσμεύσεις από τις άλλες χώρες σε άλλες συμφωνίες και συμμαχίες και από την άλλη μεριά υπάρχουν οργανισμοί, όπως το ΝΑΤΟ και η ΔΕΕ, οι οποίοι αποτελούν ήδη ένα πλαίσιο και ορίζουν ορισμένη πορεία.

Η Ελλάδα, μαζί με άλλες ευρωπαϊκές χώρες, υποστηρίζει την ανάπτυξης κοινής αμυντικής πολιτικής και τη στενή σύνδεση της Δ.Ε.Ε. στις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης.

Από τις συζητήσεις μέχρι σήμερα παρατηρείται τουλάχιστον μία σύγκλιση στη δυνατότητα κοινής ανάληψης παρεμβάσεων ανθρωπιστικού χαρακτήρα σε περιπτώσεις τοπικών αναφλέξεων και κρίσεων. Οι συζητήσεις έχουν οδηγήσει σε ένα σημείο, που όλες οι χώρες μέλη δέχονται, ότι θα πρέπει η Ευρωπαϊκή 'Ενωση, τουλάχιστον να έχει παρουσία εκεί όπου χρειάζεται ανθρωπιστική παρέμβαση, σε μία κρίση ή σε μία τοπική ανάφλεξη. Αυτό σε σχέση με το δεύτερο κεφάλαιο της εξωτερικής πολιτικής.

Το τρίτο μεγάλο κεφάλαιο των συζητήσεων της Διακυβερνητικής Αφορά τον Ευρωπαϊκό πολίτη, τα δικαιώματά του και τις πολιτικές, οι οποίες σχετίζονται με τον Ευρωπαϊκό πολίτη.

Εμείς υποστηρίζουμε την ενίσχυση των οικονομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων του πολίτη, των δικαιωμάτων της γυναίκας, των νέων και έχουμε προωθήσει θέσεις, ώστε η 'Ενωση να αναλάβει δράσεις κατά του κοινωνικού αποκλεισμού, του ρατσισμού και της ξενοφοβίας.

Ιδιαίτερη, όμως, έμφαση στη διαπραγμάτευση δίνουμε μαζί με ορισμένες άλλες χώρες στην ανάγκη υιοθέτησης από τη Συνθήκη ενός ξεχωριστού κεφαλαίου για την απασχόληση. Ξέρουμε όλοι ότι η ανεργία αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα κοινωνικά προβλήματα στη σημερινή Ευρώπη. Δεν μπορεί, λοιπόν η νέα Συνθήκη να αγνοεί αυτό το πρόβλημα, να μην περιέχει ρυθμίσεις οι οποίες αφορούν το σημαντικότερο θέμα στις ευρωπαϊκές κοινωνίες. Χρειάζονται ρυθμίσεις.

Η αντίρρηση η οποία υπάρχει σε σχέση με τις ρυθμίσεις αυτές είναι ότι η πολιτική, σε σχέση με την ανεργία, είναι μία πολιτική η οποία εξαρτάται από ειδικά μέτρα σε κάθε κράτος μέλος και ως εκ τούτου και μία γενική ρήτρα ή ορισμένες γενικές ρήτρες, δε θα εξυπηρετούσαν πρακτικά την καταπολέμηση της ανεργίας. Αλλά ο αντίλογος από τη δική μας μεριά είναι ότι εφόσον υπάρξουν αυτές οι γενικές ρήτρες, εφόσον υπάρξει ένα πλαίσιο τότε είναι πολύ πιο εύκολα δυνατό η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Ευρωπαϊκή 'Ενωση να ωθηθούν σε συντονισμούς, σε κοινές πολιτικές, σε μέτρα τέτοια ώστε να

περιοριστεί η ανεργία στο σύνολο της Ευρώπης.

Το ότι χρειάζεται πάντα και σε κάθε χώρα μια ειδική πολιτική δεν αποκλείει ορισμένες γενικές αρχές, δεν αποκλείει μια γενική πολιτική, δεν αποκλείει και γενικές πρωτοβουλίες. Και γι αυτό στη Συνθήκη πρέπει να υπάρξει ένα σχετικό κεφάλαιο.

Πέρα από αυτό το θέμα της απασχόλησης υποστηρίζουμε και την ύπαρξη ρυθμίσεων σε σχέση με την περιβαλλοντική προστασία, τον τουρισμό και όπως σας είπα για τις νησιωτικές περιοχές ένα θέμα που αφορά ιδιαίτερα την Ελλάδα.

Όσον αφορά τα θέματα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων, το ερώτημα το οποίο τίθεται είναι αν θα κοινοτικοποιηθούν ορισμένοι τομείς, δηλαδή αν στους τομείς αυτούς μπορούν να υπάρξουν ρυθμίσεις για το σύνολο της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης. Εμείς πιστεύουμε ότι χρειάζονται σε ορισμένα σημεία ευρύτερες ρυθμίσεις για όλη την Ευρωπαϊκή 'Ενωση π.χ. σε θέματα θεωρήσεων, ασύλου, μετανάστευσης, καταπολέμησης ναρκωτικών και απάτης κατά των οικονομικών συμφερόντων της 'Ενωσης.

Θα φέρω ένα παράδειγμα. Όπως ξέρετε, εμείς έχουμε ένα ιδιαίτερο πρόβλημα, επειδή βρισκόμαστε στην άκρη της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης, από την παράνομη οικονομική μετανάστευση. Έρχονται πάρα πολλοί από τρίτες χώρες στην Ελλάδα, για να περάσουν από την Ελλάδα στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης ή και να μείνουν εδώ. Η πίεση από τη λαθρομετανάστευση είναι πολύ μεγαλύτερη στην Χώρα μας από ότι είναι σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης, όπου πολλές φορές ούτε καν υπάρχει, όπως π.χ. στην Πορτογαλία.

Πρέπει λοιπόν η Ευρωπαϊκή 'Ενωση να έχει κάποιους γενικούς κανόνες για να αντιμετωπίσει αυτό το θέμα και ειδικότερους κανόνες για να υποβοηθήσει τις χώρες εκείνες, όπως η δική μας, που υφίσταται λόγω της ένωσης βεβαίως αυτή την πίεση.

Πιστεύουμε επίσης, ότι ορισμένες ρυθμίσεις, σε σχέση με τα θέματα που ανέφερα π.χ. με την καταπολέμηση των ναρκωτικών, θα καταστήσουν πολύ πιο εύκολη την αντιμετώπιση του φαινομένου. Υπάρχουν, όπως έχει διαπιστωθεί, όχι μόνο πια τα κλασσικά ναρκωτικά αλλά και παραισθησιογόνες ουσίες που κατασκευάζονται χημικά με ελάχιστο κόστος. Η ανάπτυξη τους αυτή την στιγμή είναι τεράστια. Χρειάζεται, λοιπόν, μία κοινή πολιτική για τον τρόπο αντιμετώπισης αυτού του φαινομένου. Χρειάζονται κοινοί έλεγχοι, γιατί, ό,τι συμβαίνει στην Ιταλία χτυπά στην Ελλάδα, ό,τι συμβαίνει στη Γαλλία χτυπά στην Ιταλία και στην Ελλάδα κ.ο.κ. Αυτό σε σχέση με το τρίτο κεφάλαιο.

Το τέταρτο θέμα, όπως σας ανέφερα στην αρχή, το οποίο πρόκειται να συζητηθεί στο Δουβλίνο, είναι το θέμα της οικονομικής και νομισματικής ένωσης. Στη διάρκεια του τελευταίου χρόνου η Κυβέρνηση επικέντρωσε τις προσπάθειες της στον οικονομικό τομέα για να προωθήσει τη σύγκλιση της ελληνικής οικονομίας προς την Ευρωπαϊκή 'Ενωση.

Από το 1996 εφαρμόζουμε ένα πρόγραμμα σύγκλισης το οποίο σταδιακά μέχρι το τέλος του 1998 θα οδηγήσει στην εκπλήρωση εκείνων των όρων που είναι κρίσιμοι για την ένταξη της Χώρας μας στην ΟΝΕ και προπαντός -αυτό είναι το πιο σημαντικό- θα εξασφαλίσει την ανταγωνιστικότητα και την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας.

Στο πεδίο της δημοσιονομικής εξυγίανσης πετύχαμε να μειώσουμε το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης από το 9,1% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος το 1995 στο 7,6% το 1996, τώρα που τελειώνει ο χρόνος. Ο πληθωρισμός μειώθηκε σε μέσα επίπεδα από το 9,3% το 1995, στο 8,5% περίπου το 1996. Η διεθνής άνοδος των τιμών του πετρελαίου και ορισμένες ειδικές καιρικές συνθήκες δεν επέτρεψαν να μειώσουμε ακόμα περισσότερο τον πληθωρισμό και να πλησιάσουμε το στόχο τον οποίο είχε θέσει η Κυβέρνηση στο τέλος του περασμένου χρόνου.

Από την άλλη μεριά όμως είχαμε μια σημαντική αναπτυξιακή επίδοση. Ο ρυθμός ανάπτυξης του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος έφθασε το 2,6%, έναντι 2% το 1995 και έναντι 1,2% της αρχικής πρόβλεψης στο πρόγραμμα σύγκλισης.

Είχαμε διπλάσιο ρυθμό ανάπτυξης εκείνου του οποίου αρχικά επιδιώκαμε και είχαμε προβλέψει. Αυτό είναι σημαντικό και όσον αφορά στην ανεργία και όσον αφορά γενικά στην εξέλιξη της ελληνικής οικονομίας.

Στον ίδιο στρατηγικό μας στόχο, στην ανάπτυξη και στη σταθερότητα προσβλέπουμε και τον χρόνο που έρχεται. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση το 1996 ξεκίνησαν διαπραγματεύσεις σε σχέση με τη διαμόρφωση των σχέσεων ανάμεσα στις χώρες-μέλη μετά τη δημιουργία της οικονομικής και νομισματικής ένωσης.

Υπάρχουν δύο προβλήματα, το ένα ποια θα είναι η σχέση ανάμεσα στις χώρες που θα συμμετέχουν στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση από την πρώτη φάση και το δεύτερο, ποια θα είναι η σχέση ανάμεσα στις χώρες που είναι μέσα στην Ο.Ν.Ε. κι εκείνες που έχουν μείνει απ' έξω, ανάμεσα στην πρώτη ομάδα και ανάμεσα στη δεύτερη ομάδα, που δεν έχουν ακόμα συμμετάσχει στην Ο.Ν.Ε.

Ένα κεντρικό θέμα σ' αυτό το πρόβλημα είναι οι κανόνες επιθερμίας στις οικονομικές πολιτικές που θα καθοριστούν, ώστε να μην ξαναπαρατηρηθούν, για παράδειγμα, ανάμεσα στις χώρες οι οποίες συμμετέχουν στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, μεγάλα ελλείμματα, τα οποία έχουν ως συνέχεια την αστάθεια των οικονομιών.

Γύρω απ' αυτό το θέμα επικεντρώνεται η συζήτηση για το σύμφωνο σταθερότητας, πώς δηλαδή θα πετύχουμε τη σταθερότητα ανάμεσα στις χώρες εκείνες, οι οποίες θα συμμετέχουν στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Και το ερώτημα είναι, πώς θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό ή κατά τον προσδιορισμό των οικονομικών πολιτικών οι ειδικές συνθήκες, όπως για παράδειγμα, υπάρχει σε μια χώρα κάποια κρίση ή ορισμένες ειδικές περιστάσεις, οι οποίες αφορούν μια χώρα. Ειδικές περιστάσεις έχει η Ελλάδα, η οποία υποχρεώνεται σε υψηλές αμυντικές δαπάνες. Εμείς σε αυτή τη συζήτηση, σε σχέση με το λεγόμενο Σύμφωνο Σταθερότητας, στη συζήτηση αυτή για τους κανόνες οι οποίοι θα ισχύουν μελλοντικά στην Ο.Ν.Ε. ώστε να πορεύονται όλες οι χώρες την κοινή πολιτική και να μη δημιουργούνται νέες αστάθειες και νέα προβλήματα με τα ελλείμματα, έχουμε επιμείνει ότι θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ειδικές περιστάσεις, όπως επιβάλλονται από τις εξωτερικές συνθήκες, δηλαδή και οι αμυντικές δαπάνες. Και επίσης έχουμε επιμείνει ότι θα πρέπει να υπάρχει μια γενική ρήτρα και όχι εξειδικευμένες και αυτόματες ρήτρες, για να ληφθούν υπόψη οι ειδικές εξελίξεις, οι οποίες μπορούν να σημειωθούν στην οικονομία μιας χώρας. Θέλουμε δηλαδή στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση να υπάρχει μία ευελιξία σε σχέση με τη δυνατότητα ανταπόκρισης σε εξαιρετικές ανάγκες. Δηλαδή το κράτος, η πολιτεία να έχει τη δυνατότητα να μην τηρήσει αυστηρούς κανόνες, οι οποίοι θα προβλέπονται, αλλά να μπορεί σε ορισμένες έκτακτες περιστάσεις να προσδιορίσει μια διαφορετική πολιτική. Πάνω σ' αυτό το Σύμφωνο Σταθερότητας πρόκειται να συζητήσουμε και να αποφασίσουμε πιθανότατα στο Δουβλίνο.

Όσον αφορά τώρα τη σχέση των χωρών της πρώτης με τη δεύτερη ομάδα, θα ισχύσει εκεί η ίδια περίπου συμφωνία, που υπάρχει σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με το μηχανισμό των συναλλαγματικών ισοτιμιών. Είναι μια συμφωνία, η οποία είναι σύμφωνη με τα συμφέροντά μας. Η Κυβέρνηση παρακολουθεί με προσοχή τις εξελίξεις σε σχέση με την Ο.Ν.Ε. και η επόμενη χρονιά θα είναι αποφασιστικής σημασίας για όλους.

Όπως ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην Ευρωπαϊκή Ένωση μετά το καλοκαίρι, όπου υπήρχε ένα κλίμα αναμονής, ένα κλίμα ερωτηματικών γύρω από την εξέλιξη της Ο.Ν.Ε., έχει μεταστραφεί η αντίληψη, η οποία επικρατεί, δεν τίθενται πλέον ερωτηματικά, αλλά οι χώρες-μέλη έχουν όλες δηλώσει -και θέλω να τονίσω, δηλώσει- ότι θέλουν να προχωρήσουν μέσα στα προβλεπόμενα χρονοδιαγράμματα στην πραγματοποίηση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης και γι' αυτό θα πρέπει να πετύχουν τους στόχους, οι οποίοι προβλέπονται από τις συνθήκες μέσα στο 1997 και αυτό αφορά εκείνες τις χώρες, οι οποίες θέλουν να είναι στην πρώτη ομάδα των

χωρών. Επισημαίνω ότι αν συμβεί αυτό και οι περισσότερες χώρες είναι στην πρώτη ομάδα των χωρών, για χώρες οι οποίες θα είναι στη δεύτερη ομάδα, όπως είναι η δική μας Χώρα, δημιουργούνται πρόσθετες πιέσεις.

Οι εξελίξεις, λοιπόν, το χρόνο αυτό θα είναι ιδιαίτερα σημαντικές, γιατί από τις εξελίξεις αυτές θα εξαρτηθεί η θέση μας απέναντι στους άλλους και θα εξαρτηθεί και η διαπραγματευτική μας ικανότητα, που θα είναι καλύτερη, αν είναι περισσότεροι στη δεύτερη ομάδα και θα είναι δυσκολότερα τα πράγματα αν είναι λιγότεροι στη δεύτερη ομάδα. Όπως σας ανέφερα, σύμφωνα με τις δηλώσεις και τις προθέσεις, οι περισσότερες χώρες επιθυμούν να είναι στην πρώτη ομάδα. Σχεδόν το σύνολο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιθυμεί να είναι στην πρώτη ομάδα.

Εκείνο το οποίο θέλω να τονίσω με κάθε τρόπο είναι δύο σημεία.

Το πρώτο, η διατήρηση και μελλοντική βελτίωση της Χώρας, των προοπτικών ανάπτυξης, των προοπτικών ατομικής και κοινωνικής ευημερίας, είναι σε άμεση συνάρτηση με τη δυνατότητα της Χώρας να συμμετάσχει στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Υπάρχει ένα κόστος προσαρμογής για να συμμετάσχουμε στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, ένα κόστος ψηλό, αλλά το κόστος αυτό συνδέεται και με υψηλά οφέλη.

Στην αντίθετη περίπτωση της μη συμμετοχής, θα υπάρχει πάλι ένα κόστος, αλλά ένα κόστος πολύ υψηλότερο, που δε θα συνδέεται με οφέλη, αλλά θα συνδέεται με τη διολίσθηση προς την περιφέρεια, θα συνδέεται με την περιθωριοποίηση. Η μη συμμετοχή θα έχει άμεσο αντίκτυπο στα επιτόκια, όπου θα αυξηθούν τα επιτόκια, θα έχει άμεσο αντίκτυπο στη σταθερότητα του νομίσματος, θα υπάρχει αστάθεια στο νόμισμα και πιθανή φυγή κεφαλαίων, επειδή θα είμαστε σε μία πιο ασθενή θέση, θα έχει επίπτωση στις κοινοτικές επιδοτήσεις και στην εφαρμογή των προγραμμάτων και επίσης, θα έχει ως επίπτωση τον περιορισμό των εισροών για τις επενδύσεις. Θα έχει ως αποτέλεσμα -και αυτό δεν πρέπει να το παραβλέπουμε, γιατί πολλές φορές μένουμε σε ένα επίπεδο συζήτησης γενικό- πολύ συγκεκριμένες αρνητικές εξελίξεις στην οικονομία μας, αρνητικές εξελίξεις τέτοιες οι οποίες θα επηρεάσουν προς το δυσμενές το βιοτικό επίπεδο όλων μας ανεξαιρέτα.

Ακολουθούμε, λοιπόν, την πορεία σύγκλισης, επειδή θέλουμε την ανάπτυξη της Χώρας, επειδή θέλουμε η χώρα να είναι ανταγωνιστική, επειδή θέλουμε μια ισχυρή οικονομία η οποία να εξασφαλίζει πιο δίκαιη οικονομία. Δεν ακολουθούμε, επειδή υπάρχει μία συνθήκη και προβλέπει ορισμένους στόχους, αλλά ακολουθούμε, επειδή η επίτευξη μιας ισχυρής οικονομίας προϋποθέτει τη μείωση του πληθωρισμού, τον περιορισμό των ελλειμμάτων και τη συμμετοχή στις εξελίξεις εκείνες, οι οποίες θα μας επιτρέπουν να επηρεάζουμε θετικά τις αποφάσεις, οι οποίες θα αφορούν την οικονομία μας.

Θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε για πολλοστή φορά, ότι συμμετέχουμε σε έναν αγώνα δρόμου. Ο ρυθμός δεν καθορίζεται από εμάς, αλλά καθορίζεται από όλους τους δρομείς μαζί. Αν τρέχουν αυτοί πιο γρήγορα, πρέπει να τρέξουμε όσο γρήγορα τρέχουν αυτοί, είτε μας αρέσει είτε όχι. Το Μάστριχτ αποτελεί μία ένδειξη το τί επιδιώκουν οι άλλοι. Είναι ένα σήμα πληροφόρησης για το τί έχουμε. Η αναγκαιότητα για το τί θα κάνουμε δεν προκύπτει από τα κείμενα, αλλά προκύπτει από τους ρυθμούς εξέλιξης, από τους ρυθμούς ανάπτυξης, από τις σχέσεις της παγκόσμιας οικονομίας και της ευρωπαϊκής οικονομίας, προκύπτει από τις επιδιώξεις που έχουμε, από αυτό που θέλουμε να έχουμε ως επίπεδο ζωής.

Η δική μας επιθυμία, σε σχέση με το επίπεδο ζωής και τις δυνατότητές μας, καθορίζει και εκείνο το οποίο πρέπει να κάνουμε και εκείνο το οποίο πρέπει να επιδιώξουμε.

Ο περιορισμός των ελλειμμάτων για παράδειγμα επιβάλλεται, γιατί ένα σπάταλο κράτος περιορίζει τις επενδύσεις. Και ο πληθωρισμός δεν είναι κάτι το οποίο δεν έχει συνέπειες στο

εισόδημα των εργαζομένων. Έχει μεγάλες συνέπειες στο εισόδημα των εργαζομένων και δε θίγει κατά κύριο λόγο εκείνους οι οποίοι έχουν κεφάλαια, εκείνους οι οποίοι έχουν σταθερά περιουσιακά στοιχεία. Ένα μεγάλο εξωτερικό χρέος, δημιουργεί κινδύνους για τις επενδύσεις, για τη μεταφορά τεχνολογίας. Δημιουργεί, ένα μεγάλο εξωτερικό χρέος, τις δυνατότητες ή τις προοπτικές μιας μεγάλης ανεργίας και γι' αυτό δεν πρέπει να υπάρχει. Είναι, λοιπόν, η πορεία προς την Οικονομική και Νομισματική Ένωση, η πορεία σύγκλισης, η πορεία σταθεροποίησης και ανάπτυξης της οικονομίας, μια αναγκαιότητα για τον Τόπο, εάν θέλουμε ο Τόπος αυτός να έχει πρόοδο.

Το δεύτερο σημείο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που πρέπει να δούμε, είναι ότι η Οικονομική και Νομισματική Ένωση θα είναι ένα στρατηγικό κέντρο λήψεως αποφάσεων στην αυριανή ένωση. Εκεί, θα παίρνονται οι αποφάσεις που θα αφορούν άμεσα ή θα προδικάζουν έμμεσα όλες τις αποφάσεις που θα διαμορφώνουν το πλαίσιο δράσης μας. Αυτός θα είναι ο σκληρός πυρήνας, αυτός θα είναι ο πυρήνας εκείνος ο οποίος θα καθορίζει την πορεία. Πρέπει λοιπόν αν είμαστε λογικοί, να επιθυμούμε ή να επιδιώκουμε να συμμετέχουμε σ' αυτόν τον πυρήνα αποφάσεων.

Το ζήτημα δεν είναι, λοιπόν, όπως στο πρώτο σημείο που ανέφερα ζήτημα οικονομικών επιπτώσεων και κοινωνικής προοπτικής. Το ζήτημα είναι ξεκάθαρα πολιτικό. Θέλουμε ή δε θέλουμε να ορίζουμε τις τύχες του Τόπου μας; Θέλουμε ή δε θέλουμε να ορίζουμε το μέλλον των παιδιών μας; Θέλουμε ή δε θέλουμε την ιστορική μας συνέχεια; Η προσπάθεια της Κυβέρνησης, η οικονομική πολιτική, ο Προϋπολογισμός και τα άλλα μέτρα που καταθέσαμε, αυτό το στόχο εξυπηρετούν, το στόχο να μπορούμε να συμμετέχουμε στη λήψη των αποφάσεων το στόχο να μπορούμε να καθορίζουμε τις τύχες και τις προοπτικές του Τόπου μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην ελληνική κοινωνία, ιδίως αυτές τις μέρες, πλανάται το ερώτημα μήπως οι πολιτικές που διαμορφώνονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τις οποίες και ακολουθούμε, είναι πολιτικές που δεν εξυπηρετούν τα συμφέροντα της Χώρας. Το ερώτημα αυτό, βασίζεται σε μια λανθασμένη αντίληψη. Ποια είναι αυτή η λανθασμένη αντίληψη; Είναι η άποψη ότι υπάρχει μια πολυπολική Ευρώπη, ένας πόλος είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, υπάρχουν και κάποιοι άλλοι πόλοι, και η πολυπολική αυτή Ευρώπη προσφέρει δυνατότητες δράσης και εκτός Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, άρα μπορούμε να θέσουμε το ερώτημα και να έχουμε το δίλημμα, συνεχίζουμε αυτήν την πορεία που διέγραφα ή όχι. Αυτό όμως, είναι ένα ψευδοδίλημμα, γιατί πολυπολική Ευρώπη δεν υπάρχει και ο διεθνής περίγυρος είναι σταθερός, η πορεία των διεθνών εξελίξεων είναι σαφέστατη και το ερώτημα το οποίο τίθεται για μας, είναι πώς μπορούμε μέσα σ' αυτές τις εξελίξεις οι οποίες αποτελούν μια μη αναστρέψιμη πορεία, να αυξήσουμε τη διαπραγματευτική μας δύναμη σε τέτοιο βαθμό ώστε να επηρεάζουμε τις εξελίξεις σε όφελός μας. Αυτό είναι το ερώτημα που πρέπει να μας απασχολεί, πώς αυξάνουμε τη διαπραγματευτική μας δύναμη, πώς αυξάνουμε τη διαπραγματευτική μας ικανότητα σε τέτοιο βαθμό, ώστε να συμμετέχουμε, να επηρεάζουμε, να συγκαθορίζουμε τις εξελίξεις για όφελος της Χώρας.

Το πώς, απάντησα ήδη με τις προηγούμενες παρατηρήσεις. Ο μόνος τρόπος είναι να ενισχύσουμε την οικονομική και πολιτική δύναμη της Χώρας. Ο μόνος τρόπος είναι να διαμορφώσουμε μία κοινωνία, η οποία να είναι πιο ικανή, να εκμεταλλεύεται τις δυνατότητες οι οποίες υπάρχουν, μία κοινωνία η οποία έχει τις ικανότητες να εκμεταλλεύεται τις ευκαιρίες, οι οποίες αναδεικνύονται μέσα από τις διεθνείς εξελίξεις. Ο μόνος τρόπος είναι να αποκτήσουμε μία κοινωνία με μεγαλύτερη κοινωνική συνοχή, η οποία να απαντά στις προκλήσεις των καιρών.

Η πορεία προς αυτόν τον στόχο της αύξησης της δύναμής μας, είναι μία πορεία, όπου δεν μπορούμε να αδιαφορούμε, δεν μπορούμε να αγνοούμε το τι συμβαίνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση και να εφαρμόζουμε άλλους κανόνες, δικούς μας

κανόνες, οι οποίοι δε συμβιβάζονται, ή είναι αντίθετοι με το γενικότερο πλαίσιο.

Η πορεία είναι αναγκαστικά μία πορεία μέσα από το διεθνές πλαίσιο, μέσα από το θεσμικό πλαίσιο, το οποίο έχουν δημιουργήσει όλες οι χώρες μαζί. Αλλά η πορεία αυτή μέσα από το πλαίσιο, είναι μία πορεία με επικέντρωση στις δικές μας επιδιώξεις, στις λύσεις εκείνες, που διαμορφώνουν για μας ευνοϊκότερους όρους. Είναι μία πορεία που έχει στόχο ρυθμίσεις που ενισχύουν την ισχύ μας, έχει στόχο πολιτικές οι οποίες συμβάλλουν στη γενικότερη επιδίωξή μας για μία ισχυρή Ελλάδα.

Είναι αυτονόητο ότι μία τέτοια πορεία όπου το επίκεντρό μας είναι η δική μας επιδίωξη, το συμφέρον της δικής μας Χώρας, συνδέεται με συνεχείς διαπραγματεύσεις, συνδέεται με συνεχείς αναζητήσεις, συνδέεται με εκατέρωθεν πιέσεις. Δεν είναι μία προσπάθεια η πορεία αυτή, όπου προσφέρονται αμέσως όλα εκείνα τα οποία θα ζητήσουμε. Κάθε άλλο μάλλον. Είναι μία πορεία πολύ δύσκολη, γιατί ζούμε σε ένα περιβάλλον ανταγωνιστικό, όπου και οι άλλες χώρες -είναι λογικό- κοιτάζουν το δικό τους συμφέρον, τη δική τους επιδίωξη και στις κρίσιμες στιγμές αγνοούν τα συμφέροντα των άλλων και τα δικά μας. Γι' αυτό και οι όροι "φιλία", "συνεργασία", όπως αντίστοιχα οι όροι "εχθρότητα", "αντιπαλότητα" είναι πολύ σχετικοί σ' αυτό το σύνολο.

Το πρώτιστο καθήκον για μας είναι να βελτιώνουμε συνεχώς τις δυνατότητες επηρεασμού και ανταγωνισμού. Το πρώτιστο καθήκον για μας είναι να προσπαθούμε να συμμετέχουμε στις εξελίξεις, για να καθορίζουμε, όπως είπα και πριν, την προοπτική αυτού του Τόπου. Μία στάση απόσυρσης, μία στάση περιθωριοποίησης, είναι μία στάση η οποία είναι αντίθετη και με το ειδικό οικονομικό μας συμφέρον, αλλά και με το ευρύτερο εθνικό μας συμφέρον. Γι' αυτό και η πολιτική την οποία έχουμε εφαρμόσει τους μήνες αυτούς, είναι μία πολιτική ενεργού συμμετοχής, συνεχών διαπραγματεύσεων, μία πολιτική η οποία προσπαθεί να επηρεάσει εξελίξεις μέσα από ανταλλαγή απόψεων, μέσα από προώθηση θέσεων, μέσα από δημιουργία συμμαχιών, μέσα από συνεχείς προσπάθειες να βελτιώσουμε στο ένα ή στο άλλο σημείο εκείνες τις ρυθμίσεις, οι οποίες θα μας δώσουν περισσότερη δύναμη.

Πιστεύω ότι τους μήνες που πέρασαν διαμορφώσαμε ένα ευνοϊκότερο περιβάλλον για τα εθνικά μας θέματα και συνεχίσαμε σταθερά τη συνεργασία για την αντιμετώπιση προβλημάτων στην εφαρμογή κοινών πολιτικών.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως σας ανέφερα, επιταχύνει τις διαδικασίες ολοκλήρωσης της νέας ευρωπαϊκής πραγματικότητας. Πρέπει να αντιληφθούμε ότι τα σημεία των καιρών δείχνουν την εξέλιξη, την ταχύτερη εξέλιξη προς την ενοποίηση και γι' αυτό πρέπει να αγωνιστούμε, πρέπει στην προσπάθεια αυτή της συμμετοχής να επιτύχουμε. Η σελίδα της ευρωπαϊκής ιστορίας, του γύρου του 21ου αιώνα, πρέπει να γράφει ξεκάθαρα "ισχυρή Ελλάδα, δημοκρατία, ασφάλεια, ευημερία, κοινωνική δικαιοσύνη".

Εμείς είμαστε αποφασισμένοι να παλέψουμε αυτό τον αγώνα για να εξασφαλίσουμε στον Τόπο μια προοπτική, για να εξασφαλίσουμε μια ισχυρή Ελλάδα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, κ.Μιλτιάδης Έβερτ, έχει το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Διακυβερνητική Διάσκεψη αποτελεί πράγματι ένα ισχυρότατο όπλο στη διάθεση της Χώρας μας. Η ευκαιρία αυτή σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να πάει χαμένη, διότι αύριο πράγματι μπορεί να είναι πολύ αργά και οι ευθύνες της Κυβέρνησεως σ' αυτόν τον τομέα είναι πολύ μεγάλες, διότι περιθώρια χρόνου δεν υπάρχουν.

Χειροκροτήσατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την ομιλία του Πρωθυπουργού. Θα ήθελα όμως ειλικρινά να σας ρωτήσω: Από τη 45λεπτη ομιλία του Πρωθυπουργού πόσα τμήματα της

ομιλίας αυτής καταλάβατε σε λεπτομέρεια;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ.: Όλα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, ησυχία. Ένα ρητορικό ερώτημα είναι αυτό. Παρακαλώ.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Πιστεύω ειλικρινά ότι ο Ελληνικός Λαός πολύ λίγα θα κατάλαβε και θα ήθελα ειλικρινά ...

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Θέμα νοημοσύνης είναι.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Παρακαλώ, μη βιάζεσθε, κύριε συνάδελφε, μην είσατε προπέτης.

Θα ήθελα ειλικρινά να θέσω αυτό το μεγάλο πρόβλημα, το οποίο έχει σχέση με την ενημέρωση του τι συμβαίνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση και πόσα γνωρίζει ο Ελληνικός Λαός. Διότι πράγματι ο Ελληνικός Λαός δεν θα μπορέσει να παρακολουθήσει τις εξελίξεις μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όταν δεν ενημερώνεται σε βάθος για τους νέους θεσμούς που πρόκειται να δημιουργηθούν, για τις νέες προοπτικές, για τις ευθύνες και τις υποχρεώσεις, αλλά και τα δικαιώματα τα οποία αποκτάει ο Έλληνας πολίτης, ως αυριανός Ευρωπαίος πολίτης της Ενωμένης Ευρώπης.

Θα μου επιτρέψετε να επισημάνω το γεγονός ότι, αν ο κ.Κωνσταντόπουλος δεν είχε επιδιώξει συναντήσεις με τους υπολοίπους Αρχηγούς των άλλων Κομμάτων, ίσως η σημερινή συνάντηση και συζήτηση να μην είχε γίνει. Κάτω απ'αυτήν την πίεση ήρθε στην Αίθουσα ο Πρωθυπουργός και προσπάθησε να αναλάβει την πρωτοβουλία.

Είναι δυνατόν να συντελούνται τόσες πολλές διεργασίες μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να πρόκειται να αναληφθούν τόσες πολλές ευθύνες και να μην ενημερώνεται σε τακτά χρονικά διαστήματα η Βουλή των Ελλήνων και να ενημερώνεται ταυτόχρονα ο Ελληνικός Λαός;

Επιτρέψτε μου να πω, ότι η Νέα Δημοκρατία έχει ιδιαίτερη ευαισθησία πάνω σ'αυτά τα θέματα, διότι η παράταξή μας, το Κόμμα μας, υπήρξε και παραμένει παράταξη των μεγάλων δικαιωμένων εθνικών επιλογών. Εμείς, στη Νέα Δημοκρατία, χαράξαμε σ'αυτόν τον Τόπο τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό και εμείς εντάξαμε την Ελλάδα στη μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια, για την οποία με τόση μεγάλη ευκολία σήμερα όλοι ομιλείτε. Και δεν πρέπει ποτέ να ξεχνούμε, ότι αρχιτέκτων και πρωτομάστορας της εντάξεως της Ελλάδος στην ευρωπαϊκή οικογένεια υπήρξε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ακολουθήσαμε την ευρωπαϊκή πορεία, όταν όλα τα άλλα Κόμματα, το Κόμμα της Συμπολίτευσης και τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, δημοσκοπούσαν ανεύθυνα και συμμαχούσαν τότε εναντίον αυτής της μεγάλης ελληνικής ιδέας, της ευρωπαϊκής ιδέας.

Σήμερα όλοι σχεδόν αντιλαμβάνονται πόσο απελπιστική θα ήταν η θέση της Ελλάδος, εάν ο Κωνσταντίνος Καραμανλής με πείσμα δεν είχε επιμείνει στην ένταξη της Ελλάδος, έγκαιρα, στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και τα λέω αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διότι η πορεία προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση είναι πορεία σκληρών προσπαθειών και αγώνων και έτσι πρέπει να συνεχίσουμε, με την πεποίθηση ότι, εμμένοντας στους βασικούς στρατηγικούς μας στόχους, στα δικά μας υπηρετούμε και προάγουμε την ευρωπαϊκή ιδέα και τα εθνικά συμφέροντα της Πατρίδος μας. Επιδιώκουμε την ολοκλήρωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιδιώκουμε τη δημιουργία μιας ομοσπονδιακής Ευρώπης, στην οποία κάθε κράτος - μέλος θα διατηρεί αλώβητη την ιστορική του προσωπικότητα. Η ομοσπονδία των ευρωπαϊκών κρατών αποτελεί πράγματι νομοτέλεια. Επιδιώκουμε την ολοκλήρωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έστω και αν αυτή γίνει σε πολλαπλές φάσεις. Θέλουμε μία Ευρώπη που να διασφαλίζει την ισοτιμία των κρατών μελών, με κοινά δικαιώματα και κοινές υποχρεώσεις τα μέλη της. Θέλουμε μία Ευρώπη που να στηρίζεται στη συνοχή και την αλληλεγγύη, που να διασφαλίζει αποτελεσματικά τα σύνορά της, να τα αναγνωρίζει ως δικά της, ως εξωτερικά

σύνορα της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και να υπερασπίζεται αυτά με κάθε αναγκαίο μέσο. Θέλουμε μία Ευρώπη δημοκρατική, που να χαρακτηρίζεται από το σεβασμό της δημοκρατικής αρχής και της διαφάνειας, με αποκεντρωμένες δομές, αποκεντρωμένο σύστημα λήψης των αποφάσεων. Θέλουμε μία Ευρωπαϊκή Ένωση με κοινοτική διάσταση και αντίληψη, με ανταγωνιστική οικονομία, μία Ευρώπη με κοινή και αποτελεσματική πολιτική για τη μείωση της ανεργίας με ευαισθησία για το περιβάλλον, που να στηρίζεται στον διεθνή ανταγωνισμό της οικονομίας. Θέλουμε μία Ευρώπη, όπως είπε και ο Πρωθυπουργός, που να είναι κοντά στον πολίτη, κοντά στον Ευρωπαίο.

Σήμερα η Νέα Δημοκρατία, η οποία, όπως σας είπα, ήταν το Κόμμα εκείνο το οποίο οδήγησε την Ελλάδα στην Ενωμένη Ευρώπη, το κατ'εξοχήν ευρωπαϊκό Κόμμα στον Τόπο μας, στέκεται πράγματι με προβληματισμό μπροστά στις προοπτικές που διαγράφονται στην Ενωμένη Ευρώπη. Η οικονομική ολοκλήρωση, η Οικονομική και Νομισματική Ένωση, η Ο.Ν.Ε., ως μοναδικός στόχος δεν μπορεί να εγγραφεί σε καμιά περίπτωση την ενιαία πορεία και δυστυχώς δεν το έχουν καταλάβει αυτό το πράγμα όλα τα κράτη - μέλη και κυρίως δεν το έχουν καταλάβει οι λεγόμενοι "μεγάλοι της Ενωμένης Ευρώπης".

Η Ενωμένη Ευρώπη χωρίς κοινά σύνορα και κοινή άμυνα θα είναι μία κολοβή Ευρώπη. Η Ευρώπη δεν μπορεί να είναι ένας οικονομικός γίγας και ταυτόχρονα να είναι ένας πολιτικός νάνος. Η Ενωμένη Ευρώπη με περιθωριοποίηση ευρύτερων κοινωνικών ομάδων, με αδιαφορία απέναντι στο αίτημα του λαού για κοινωνική δικαιοσύνη θα είναι μία Ευρώπη διχασμένη, μία Ευρώπη με μονίμως μεγάλα προβλήματα.

Ανησυχούμε, συνεπώς, για την πορεία και την ταχύτητα με την οποία οδηγούμεθα στην τελική σύγκλιση, που πιστεύουμε ότι είναι ένας μονόδρομος, η ομοσπονδιακή ενοποίηση της Ευρώπης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Διακυβερνητική διάσκεψη που άρχισε το Μάρτιο έχει κάνει μέχρι σήμερα περιορισμένα βήματα. Τα εθνικά συμφέροντα ορισμένων χωρών - μελών τείνουν να παραμελήσουν το ευρωπαϊκό συμφέρον, την ευρωπαϊκή διάσταση. Οι εργασίες της διάσκεψης έως σήμερα στην πραγματικότητα καρκινοβατούν. Αυτή είναι η αλήθεια και οφείλουμε να τη γνωρίζουμε. Και αναγνωρίζεται ήδη η ανάγκη επιτάχυνσης στο προσεχές εξάμηνο που έχουμε μπροστά μας. Επιδιώκεται τώρα η ολοκλήρωση της Διάσκεψης στο Άμστερνταμ τον Ιούλιο του 1997, ακόμη και αν σε αυτή τη Διάσκεψη δεν έχει ολοκληρωθεί η συζήτηση για όλα τα θέματα, για όλο το φάσμα, για όλους τους πυλώνες τους οποίους σας ανέφερε και ο Πρωθυπουργός.

Ο λόγος είναι ένας: Ορισμένα από τα κράτη-μέλη επιδιώκουν να απεμπλέξουν χρονικά την τελική διάσκεψη για τη διακυβερνητική, με την επιλογή και τη διαδικασία εκείνων των χωρών που θα ακολουθήσουν την οικονομική και νομισματική ένωση. Το κύριο βάρος δηλαδή δεν πέφτει στη διακυβερνητική, αλλά στην οικονομική και νομισματική ένωση, στην ΟΝΕ και δεν θέλουν σε καμιά περίπτωση να συμπέσουν οι αποφάσεις της διακυβερνητικής με την ΟΝΕ. Υποκύπτει δηλαδή η διακυβερνητική στους ρυθμούς της επιβολής της ΟΝΕ. Και αυτή η τάση είναι φυσικό να περιορίζει το εύρος των θεμάτων, που πρόκειται τελικά να συζητηθούν και πρόκειται στην ουσία να συμφωνηθούν.

Συνεπώς πρέπει με δεδομένες τις σημερινές τάσεις να περιμένουμε περιορισμένες πράγματι μεταβολές στη διακυβερνητική στο Άμστερνταμ. Όμως, το ενδεχόμενο να παρακαμφθούν σοβαρά θέματα στο σχέδιο της νέας συνθήκης, είναι πολύ πιθανό και θα κάνει ζημιά στην προσπάθεια ενοποίησης της Ευρώπης. Σ' αυτήν την προσπάθεια της επιτάχυνσης χωρίς θεματολογία, μπορεί εκ των Ελλάδα δε μπορεί να είναι σύμφωνη. Η Ελλάδα επιδιώκει να γίνουν σημαντικά βήματα στη διακυβερνητική προς την ολοκλήρωση της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Οστόσο, όμως, η επιμονή στην εξάντληση όλης της θεματολογίας, μπορεί εκ των πραγμάτων να μας οδηγήσει σε μία αναβολή της διακυβερνητικής και πέρα από

τον Ιούλιο.

'Εχουμε, όμως, σπουδαίους λόγους για να μη θέλουμε αυτή τη μεταβολή, τη μετάθεση της Προεδρίας από τον Ιούλιο στο δεύτερο εξάμηνο του επόμενου έτους. Αυτό είναι η αναγκαιότητα της όσο δυνατόν ταχύτερης εντάξεως της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Επισημαίνω ότι σε πολλά κείμενα και ανακοινώσεις έχουν αρχίσει να αναφέρονται ήδη για την ένταξη η Πολωνία, η Ουγγαρία, η Σλοβενία, η Τσεχία και να λησμονείται κατά περίεργο τρόπο η Κύπρος. Από την άλλη όμως πλευρά -θα το έχετε ακούσει και εσείς- ακούγονται παράλληλα σποραδικά και κυνικά σκέψεις και αντιλήψεις, ότι προϋπόθεση για την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι πρώτα η επίλυση του Κυπριακού προβλήματος. Και αυτό, κυρίες και κύριοι, πιστεύω ότι για όλους μας είναι απαράδεκτο, διότι συνιστά για άλλη μία φορά μια δικαίωση της κατοχής και της τουρκικής αδιαλλαξίας. Διότι σημαίνει τιμωρία του θύματος και υποταγή της Ευρώπης στο έγκλημα. Εμείς οι Ευρωπαίοι, εμείς οι Έλληνες, δεν μπορούμε να συμπράξουμε σε μία τέτοια διαδικασία και προειδοποιούμε αυστηρά την Κυβέρνηση να πάρει από τώρα όλα τα αναγκαία μέτρα, ούτως ώστε να μην υπάρξει η παραμικρή καθυστέρηση της προενταξιακής διαδικασίας της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Συνεπώς, εξ αυτού του λόγου, δηλαδή του Κυπριακού, έχουμε κάθε λόγο να επιδιώξουμε την ολοκλήρωση της διακυβερνητικής τον Ιούλιο του 1997, ώστε να προωθηθεί χωρίς αναβολή η διαδικασία ένταξης της Κύπρου. Αυτό βέβαια σημαίνει ότι στη συνέχεια θα πρέπει να υπάρξει μία δεύτερη φάση, διότι αυτή είναι η διαδικασία της Ευρώπης, η συνεχής προσαρμογή προς την ομοσπονδιακή ενοποίηση, έτσι ώστε και αν δεν επιτευχθούν όλοι οι αντικειμενικοί στόχοι από την πρώτη φάση, σε μία δεύτερη φάση αυτοί να επιτευχθούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε κράτος-μέλος είναι σε θέση σήμερα να επηρεάζει τις εξελίξεις μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πράγματι, υπάρχουν στην Ευρώπη χώρες μικρές σε πληθυσμό και σε έκταση που έχουν δυνατές φωνές. Δεν ισχύει, όμως, δυστυχώς, το ίδιο για την Πατρίδα μας. Και αυτό έχει τεράστια σημασία για τον τρόπο, τη δύναμη με την οποία εμφανιζόμαστε σ' αυτές τις συνδιασκέψεις, διότι υστερείτε η Κυβέρνηση στρατηγικής. Αυτό είναι το αποτέλεσμα.

Η επικίνδυνη πολιτική του ΠΑΣΟΚ οδήγησε την Ελλάδα στη θέση του ουραγού. Όταν είσαι τελευταίος από πλευράς οικονομικών στοιχείων και δεδομένων στην Ευρώπη, η φωνή σου εκ των πραγμάτων είναι αδύναμη. Ο ρυθμός της οικονομικής ανάπτυξης της Ελλάδος, παρά τα όσα είπε ο Πρωθυπουργός, τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια ήταν σχεδόν ο μισός από το ρυθμό της οικονομικής ανάπτυξης στην Ενωμένη Ευρώπη, ενώ ταυτόχρονα ο πληθωρισμός έτρεχε με ρυθμούς τριπλάσιους απ'αυτούς της Ενωμένης Ευρώπης. Και όταν το 1981 το δημόσιο χρέος αντιπροσώπευε μόνο περίπου το 35% του ΑΕΠ, φτάσαμε σήμερα στο 130%, παρά το γεγονός ότι εισέρευσαν σημαντικότεροι πόροι, δισεκατομύρια δολάρια μέσα σ'αυτά τα δεκαπέντε χρόνια. Τι έγινε σ'αυτά τα δεκαπέντε χρόνια που πέρασαν. Την πρώτη πενταετία το Κόμμα σας, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ακολούθησε το γεωμετρικό θεώρημα της πολιτικής εντός, εκτός και επί τα αυτά, χωρίς συγκεκριμένο προσανατολισμό, απλώς και μόνο θέλοντας να καλύψει τα όσα έλεγε τη δεκαετία του 1970, χωρίς να έχει την πολιτική δύναμη, το πολιτικό θάρρος να πει ότι άλλαξα γνώμη, άλλαξα θέση.

Τη δεύτερη πενταετία κατασπατάλησε τους κοινοτικούς πόρους, εγκαταλείποντας όλα τα μεγάλα έργα.

Και την τρίτη πενταετία αποδεικνύεται παντελώς ανίκανο να απορροφήσει τους πόρους του δεύτερου πακέτου Ντελόρ. Αυτή είναι η ιστορία της Ελλάδος τα δεκαπέντε χρόνια που πέρασαν. Και γι'αυτό έχουμε βρεθεί τόσο πίσω.

Κατάφερε η Κυβέρνηση να συνδυάζει την πατριωτική ρητορία με την υποχωρητική, ταυτόχρονα, πολιτική στα περισσότερα θέματα. Φέρατε τη Χώρα σε μία θέση αδύναμη και παρεξηγημένη. Ανοίξατε το δρόμο της τελωνειακής ενώσεως με την Τουρκία, χωρίς να επιδιώξετε καν να επιτύχετε και να διασφαλίσετε κανένα αντάλλαγμα.

Ο Πρωθυπουργός, ο κ.Σημίτης, είναι ο πρώτος ο οποίος στην Ευρώπη απεδέχθη τις πολλές ταχύτητες, χωρίς να έχει εξασφαλίσει ορισμένες προϋποθέσεις, τουλάχιστον στα εθνικά μας θέματα. Δεν είμαι από εκείνους ο οποίος υποστηρίζει ότι πράγματι στον οικονομικό τομέα, στη ΟΝΕ, θα μπορούσαμε να προχωρήσουμε όλοι με μια ταχύτητα. Όχι. Αλλά από την ώρα που έρχεσαι και προσφέρεις στον εαυτό του να κάνεις μία τέτοια παραχώρηση, θα όφειλες εκείνη την ώρα από τους Γερμανούς και τους Γάλλους να έχεις εξασφαλίσει ορισμένα δικά σου στον εθνικό τομέα.

Οι πολιτικές πιέσεις συνεχίζονται και συνεχώς διευρύνονται. Μόλις πρόσφατα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή απείλησε με αναστολή τη χρηματοδότηση στο ταμείο συνοχής, επειδή το δημοσιονομικό έλλειμά μας ξεπερνούσε το 0,3% του ΑΕΠ σε σχέση με τις προβλέψεις. Και από την πρώτη στιγμή επισημάναμε στον κύριο Πρωθυπουργό ότι αυτό δεν είναι οικονομικό μήνυμα, δεν είναι ένα καμπανάκι που χτυπάει για την οικονομία, είναι ένα πολιτικό μήνυμα επιλεκτικής αντιμετώπισης της Ελλάδος. Ο κ.Σημίτης το είδε λογιστικά, το είδε ταμειακά. Απειλή ησκέτο κατά της Ελλάδος, εκβιασμός ησκέτο εναντίον της Ελλάδος, που ασκείται πλέον σε όλα τα επίπεδα.

Στο τελευταίο διάστημα η Ιρλανδική Προεδρία έφθασε στο σημείο να επιδιώξει συζήτηση όλων των απαραίτητων διεκδικήσεων της Τουρκίας στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης. Φοβούμαστε ότι, αν συνεχιστεί αυτή η προκλητική πολιτική των πιέσεων, όπου η Ελλάδα υποχωρεί από τον ένα τομέα στον άλλο, χωρίς να έχει συγκεκριμένη στρατηγική, θα θέσει το μεγάλο ερωτηματικό, τελικά ποιά χώρα βρίσκεται μέσα στην Ευρώπη; Αν είναι η Ελλάδα ή είναι η ίδια η Τουρκία; Διότι θύμα και θύτη μας αντιμετωπίζουν τελικά κατά τον ίδιο τρόπο. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Σε τέτοιο σημείο έχουμε οδηγηθεί από την έλλειψη σοβαρότητας, υπευθυνότητας, γνώσης και διορατικότητας. Όταν λείπει βέβαια άλλα ο Πρωθυπουργός, άλλα ο Υπουργός Εξωτερικών, άλλα ο Αναπληρωτής και άλλα ο Υφυπουργός, είναι φυσικό να μας αντιμετωπίζουν από την Ευρώπη, αλλά και από την Αμερική και διεθνώς, με μία αντίληψη η οποία δεν συνεπάγεται σοβαρή εξωτερική πολιτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτά τα δεδομένα, τις αδυναμίες δηλαδή της Ελλάδος με τη μέχρι σήμερα πολιτική της, τις προοπτικές που διαγράφονται εν όψει της διακυβερνητικής, των προβλημάτων που αντιμετωπίζει η Κύπρος για την ένταξη της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, θα πρέπει να δούμε ποια θα είναι η στρατηγική μας εν όψει της διακυβερνητικής συνδιασκέψεως, ποιοι πρέπει να είναι τελικά οι στόχοι μας. Διότι, αν πλατιάσουμε κατ' αυτόν τον τρόπο που πλατιάσε ο κύριος Πρωθυπουργός, δεν θα πετύχουμε τίποτα.

Πιστεύω, ότι ο πρώτος στόχος μας βρίσκεται στη διασφάλιση των εξωτερικών συνόρων της Ένωσης και των χωρών-μελών που τη συγκροτούν. Εκεί πρέπει να εστιαστεί όλη η επιμονή μας.

Πιστεύω ότι σήμερα είναι περισσότερο ώριμες οι συνθήκες από κάθε άλλη φορά για την κατοχύρωση των εξωτερικών συνόρων και τη θέσπιση ρήτρας της πολιτικής αλληλεγγύης και της αμοιβαίας συνδρομής.

Οποιαδήποτε καθυστέρηση σ'αυτόν τον τομέα τώρα και αποτυχία των διαπραγματεύσεων θα είναι, κατά την άποψη της Νέας Δημοκρατίας, ασυγχώρητη για την Κυβέρνηση. Θα είναι δε καταστροφική και για τη Χώρα μας.

Οι αόριστες διατυπώσεις, οι οποίες υπάρχουν στο Ιρλανδικό κείμενο για τη διαφύλαξη της ανεξαρτησίας και τη ακεραιότητας της Ένωσης, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να μας καλύπτουν. Είναι γενικόλογες και δεν διασφαλίζουν τα εθνικά μας σύνορα. Αυταπάτες εδώ δεν επιτρέπεται να υπάρχουν.

Είχα τη δυνατότητα μετά από τα γεγονότα των Έμια να δω προσωπικότητες στην Ενωμένη Ευρώπη, τον Ζακ Σαντέρ, τον Πρόεδρο του Κοινοβουλίου κ. Χένς και τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κινήματος κ.Μαρτένς. Όλοι τους μετά από τις συναντήσεις σε δημόσιες δηλώσεις εξεφράσθησαν υπέρ της εγγύθεσης των εθνικών συνόρων των κρατών-μελών

που απαρτίζουν την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Συνεπώς υπάρχει ένα κλίμα θετικό, το οποίο η Κυβέρνηση εν όψει της διακυβερνητικής διασκέψεως πρέπει να το εκμεταλλευθεί και πρέπει να επιμείνει με κάθε μέτρο, με κάθε δυνατή προσπάθεια πάνω σ' αυτό το συγκεκριμένο στρατηγικό στόχο.

Απαιτούμε στο σημείο αυτό απολύτως ξεκάθαρες διατυπώσεις και απολύτως επαρκείς εγγυήσεις. Δεν μπορεί να εννοείται μια ενιαία Ευρώπη χωρίς σαφή εξωτερικά σύνορα. Και δεν μπορεί η Ευρώπη να επιβάλει κυρώσεις στα μέλη της, όταν δεν μπορούν να πιάσουν ένα συγκεκριμένο στρατηγικό ή οικονομικό στόχο, αλλά να ανέχεται την απειλή εις βάρος της ακεραιότητας ενός κράτους μέλους και συνεπώς και της ίδιας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν βέβαια ορισμένα ζητήματα που αφορούν ιδιαίτερα τη Χώρα μας εξ αιτίας της διαρκούς εξ ανατολών απειλής. Είναι όμως ταυτόχρονα και μάλιστα στο σύνολό τους ζητήματα που αφορούν την εξέλιξη της ίδιας της Ευρώπης. Είναι λάθος να πηγαίνουμε σε συζητήσεις στην Ενωμένη Ευρώπη, να μας κατηγορούν για τις σχέσεις μας με την Τουρκία και εμείς να αντιμετωπίζουμε το θέμα των ελληνοτουρκικών σχέσεων μέσα από μία διμερή διάσταση. Τα προβλήματα στην πραγματικότητα δεν είναι μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας. Είναι της Τουρκίας και της απειλής της Τουρκίας κατά του ευρύτερου γεωπολιτικού χώρου. Και πρέπει να δώσουμε να καταλάβουν πλέον οι Ευρωπαίοι, ότι τα προβλήματα της Ελλάδος έναντι της Τουρκίας είναι και προβλήματα της ίδιας της Ευρώπης. Με αυτήν την αντίληψη πρέπει να αντιμετωπισθούν και στη διακυβερνητική, όταν εν πάση περιπτώσει υπάρχουν θέματα αρνήσεως για το ποια είναι τελικώς τα σύνορα.

Και θέλει πολύ μεγάλη προσοχή, κύριε Πρωθυπουργέ, να μην υπάρξουν από το κείμενο αμφισβητήσεις για το ποια ακριβώς εννοούμε ως ελληνικά σύνορα, αν περιλαμβάνεται η Α' ή η Β' βραχονησίδα.

Οφείλουμε συνεπώς να αναδείξουμε το ευρωπαϊκό πνεύμα αυτών των προβλημάτων. Να αποκρούσουμε τη λανθασμένη αντίληψη ότι εισάγει η Ελλάδα προβλήματα στην Ευρώπη. Εμείς δεν έχουμε εγείρει καμιά διεκδίκηση, η Άγκυρα είναι που την κατασκευάζει και το πρόβλημα δεν είναι απλώς σχέσεων ελληνοτουρκικών αλλά είναι πρόβλημα γενικότερο, είναι πρόβλημα ευρωπαϊκό.

Στο κεφάλαιο τώρα περί ΚΕΠΑ, θα ήθελα να πω ότι θα πρέπει να προβλέπεται ένα σύστημα αυτόματου μηχανισμού άμυνας. Η κοινή άμυνα πρέπει να αποτελέσει αναμφισβήτητα αναπόσπαστο στοιχείο της Ένωσης. Ανεφέρθη και ο Πρωθυπουργός. Δαπανούμε για την άμυνα πάνω από το 5% του ΑΕΠ. Αυτό σημαίνει 1350 δις. δραχμές περίπου, όταν στην Ευρώπη ο μέσος όρος της δαπάνης για την άμυνα δεν υπερβαίνει το 2%.

Αυτό τι σημαίνει; Μια δαπάνη πρόσθετη της τάξης των 730 δις. δραχμών, όσο δηλαδή είναι κάθε χρόνο το επενδυτικό πρόγραμμα και όση είναι η βοήθεια που παίρνουμε από το Β' πακέτο Ντελόρ κάθε χρόνο, για να δείτε το μεγάλο βάρος που φέρνει η Ελλάδα.

Αντιμετωπίζουμε μία έξωθεν υπονόμευση που δεν μπορεί να αγνοείται. Πρέπει να ενισχυόμεθα και όχι να καταγγελλόμεθα που σηκώνουμε ένα τέτοιο βάρος. Και οφείλουμε να πετύχουμε την ενίσχυση μας. Δεν ζητούμε σε καμιά περίπτωση καμιά χάρη, αλλά είναι ανάγκη στην προσαρμογή που θα γίνει, να ληφθεί υπόψη αυτή η υπέρογκη δαπάνη η οποία αυξάνει και το έλλειμμα, αλλά έχει αυξήσει σε πολύ μεγάλο βαθμό και το δημόσιο χρέος προς το ΑΕΠ.

Το δεύτερο σημείο, στο οποίο πρέπει να προσέξουμε τώρα από την ΚΕΠΑ, είναι η αρχή της ισοπίας που πρέπει πάση θυσία να διατηρηθεί. Είναι ανάγκη να αποφευχθεί οποιαδήποτε διάκριση μεταξύ μικρών και μεγάλων χωρών. Αναφερόμαι ειδικότερα στα θέματα αρχών και θεσμών, όπως είναι η αρχή της ομοφωνίας, το δικαίωμα του κάθε κράτους - μέλους να διαθέτει ένα επιτόριο, το θέμα της γλώσσας. Θα μπορούσα να σας αναφέρω και μια μεγάλη γκάμα θεσμικών προβλημάτων.

Κάποιες τάσεις, οι οποίες υπάρχουν μέχρι τώρα,

αποκαλύπτουν ότι συνδυάζονται βήματα προς τα πίσω, αντί να γίνουν βήματα προς τα μπρος. Είμαστε υποχρεωμένοι να αποδείξουμε αυτό το λάθος και να ενισχύσουμε το σωστό. Σε καμιά περίπτωση η Ευρώπη δεν μπορεί να πάει πίσω στο θεσμικό τομέα.

Τρίτος βασικός άξονας της στρατηγικής μας. Είμαστε αντίθετοι με την λεγόμενη πολιτική της ευελιξίας. Σας την ανέλυσε ο κύριος Πρωθυπουργός. Η επικράτηση μιας παρόμοιας πολιτικής θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια, αργά ή γρήγορα, στη διάλυση του Ευρωπαϊκού οικοδομήματος.

Σκεφθείτε μία Ένωση των δεκαπέντε κρατών, ενισχυόμενη αύριο με άλλες δέκα χώρες και από αυτές ανά τρεις, ανά τέσσερις να δημιουργούν τη δική τους πολιτική, όπου θα υπάρχει ένα σκληρός πυρήνας, εκείνων που έχουν συμφωνήσει στη συγκεκριμένη πολιτική και των υπολοίπων δορυφόρων να αποδέχονται κάθε φορά ή να απορρίπτουν κατά το δοκούν τη συγκεκριμένη πολιτική. Οδηγείται στην πραγματικότητα η Ευρώπη στη διάλυση.

Και το ερώτημα που τίθεται είναι: Πώς ζητούμε να έλθουν τα κράτη της Κεντρικής Ευρώπης να ενταχθούν στη Ενωμένη Ευρώπη, όταν εμείς δεν ξέρουμε το οικοδόμημα το οποίο θέλουμε να κατασκευάσουμε; Όταν προσκαλείς κάποιον στο σπίτι σου, ξέρεις πως το σπίτι σου είναι διαμορφωμένο. Εδώ πάμε να κάνουμε τη διεύρυνση, χωρίς να έχουμε εκ των προτέρων εξασφαλίσει ποιο θα είναι το ευρωπαϊκό οικοδόμημα, πως το θέλουμε. Και βρίσκουμε την εύκολη λύση της ευελιξίας, όπου κάθε χώρα - μέλος θα κάνει όπως αυτή αντιλαμβάνεται, την πολιτική της.

Τέταρτο σημείο στο οποίο ο κύριος Πρωθυπουργός δεν επέμεινε. Τι να κάνουμε; Είμαστε υποχρεωμένοι εμείς να επιμείνουμε.

Είναι ανάγκη, κύριοι συνάδελφοι, της διεύρυνσης του κοινωνικού χαρακτήρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που παραμένει η βασική προτεραιότητα της Ελλάδος και των λαών για να μπορέσουν οι λαοί τελικά να αντιληφθούν το τι έχουν να ωφεληθούν από την Ενωμένη Ευρώπη. Η διακυβερνητική πρέπει να δώσει πειστική απάντηση στο μεγάλο πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό πρόβλημα της ανεργίας με την καθιέρωση υψηλότερου επιπέδου απασχόλησης. Ν προσδιορίσει το ποσοστό της ανεργίας, τριβής. Πόσο είναι; Είναι 2,5%, 3%, 3,5%; Αυτό οφείλει να το ξέρει ο Ευρωπαίος πολίτης.

Η κατάρτιση μακροπροθέσμων προγραμμάτων για την καταπολέμηση της ανεργίας, η ενσωμάτωση ενός κοινωνικού πρωτοκόλλου, η εθνική υπευθυνότητα και η κοινωνική ευαισθησία οφείλουν να αποτελέσουν τους κεντρικούς άξονες διαμόρφωσης της ευρωπαϊκής στρατηγικής μας. Η πολιτικής απασχόλησης πρέπει να εξετάζεται και να διαμορφώνεται μέσα από την ολοκλήρωση οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι ανάγκη να διατυπωθεί και να προωθηθεί η ολοκλήρωση της Ευρωπαϊκής πολιτικής, της καταπολέμησης της ανεργίας στο πλαίσιο των νέων δυνατοτήτων που δίνει η τεχνολογία.

Και έρχομαι στον πέμπτο τομέα, στους θεσμούς. Αναφέρθηκε ο Πρωθυπουργός, αλλά κοιτάξτε την ιεράρχηση με την οποία τοποθετώ τα θέματα, διότι πιστεύω ότι έχει σημασία. Η αντιμετώπιση του δημοκρατικού ελλείμματος είναι επιτακτική. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει επιτέλους να αποτελέσει κύρια έκφραση του Ευρωπαϊκού πολίτη.

Δεν επαρκεί η επέκταση της διαδικασίας συναπόφασης. Πράγματι κάτι τέτοιο προβλέπεται στη συνθήκη. Εδώ πρέπει να ζητήσει η Ελλάδα να υπάρχει η δυνατότητα ώστε να παίρνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρωτοβουλίες νομοθετικές. Και ασφαλώς μέχρι σήμερα οι συζητήσεις δεν έχουν οδηγήσει σε μία συμφωνία -σύμπτωση απόψεων- για το θεσμικό ρόλο ο οποίος πρέπει να υπάρχει μεταξύ των εθνικών Κοινοβουλίων και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Και βεβαίως είναι ανάγκη να απολοποιηθούν οι σαράντα επτά διαδικασίες οι οποίες υπάρχουν, ούτως ώστε το σύστημα να γίνει πλέον αποτελεσματικό.

Έβδομος στρατηγικός στόχος είναι ο τουρισμός και οι

νησιωτικές περιοχές. Σε αυτές ανεφέρθη ο Πρωθυπουργός. Πράγματι που μου φαίνεται, ο Υπουργός Εξωτερικών έχει στείλει μία επιστολή προς τους επιτρόπους, έχει γίνει μία πρωτοβουλία. Θέλω να πιστεύω ότι τελικά αυτή η πρόταση θα εγκριθεί.

Θα ήθελα όμως εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναφερθώ σε μία νέα πολιτική, η οποία μέχρι σήμερα δεν έχει αναπτυχθεί στο επίπεδο που θα έπρεπε και το οποίο συμφέρει και την ίδια την Πατρίδα μας. Μέχρι σήμερα η ευρωπαϊκή ενσωμάτωση οδηγείται μέσα από τρεις πυλώνες: Την ΟΝΕ, οικονομική και νομισματική Ένωση, την ΚΕΠΑ και τη δικαιοσύνη και εσωτερική ασφάλεια. Είναι ανάγκη να αναπτυχθεί ο τέταρτος πυλώνας. Να αναπτυχθεί για τη διαμόρφωση ενός συστήματος ενιαίας εκπαιδευτικής πολιτικής μέσα στην Ευρώπη.

Οι τρεις αυτοί πυλώνες, που δημιουργήθηκαν μέχρι σήμερα έχουν οικοδομηθεί από την κορυφή προς τη βάση, από τις κυβερνήσεις προς τους λαούς. Και γι αυτό στην πραγματικότητα έχουν αποτύχει. Κάθε οικοδόμημα για να ξεκινήσει σωστά, πρέπει να ξεκινάει από τη βάση προς την κορυφή εάν θέλουμε να δημιουργήσουμε μία ευρωπαϊκή συνείδηση. Και η αυριανή ευρωπαϊκή συνείδηση του πολίτη ξεκινάει από το να διαμορφώσουμε μία ενιαία εκπαιδευτική πολιτική. Βέβαια κάθε κράτος μέλος σε αυτήν την εκπαιδευτική πολιτική έχει ιδιαίτερα ενδιαφέροντα, αλλά δεν θα παραμελείτε ποτέ να λησμονούν όλοι οι Ευρωπαίοι ότι η βάση του πολιτισμού, η βάση των γραμμάτων, η φιλοσοφία είναι η κλασική Ελλάδα. Και αυτό θα δώσει τεράστια δύναμη στην Πατρίδα μας.

Και έρχομαι σε μία νέα πολιτική στη συνέχεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οποία αναφέρεται στα θέματα της υγείας και της πρόνοιας.

Δεν άκουσα σε καμία περίπτωση να αναφέρεται ο Πρωθυπουργός σε αυτές. Είναι μία πολιτική, την οποία ζητούν αρκετά μέλη της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, έχει σχέση με τη μάστιγα των ναρκωτικών, έχει σχέση με το AIDS, έχει σχέση με τον καρκίνο. Είναι πολιτικές, τις οποίες η Ευρώπη, μέσα στο κοινωνικό πρόσωπο που θα πάει να διαμορφώσει, θα πρέπει να αναδείξει ότι ενδιαφέρεται για τα προβλήματα της υγείας και της πρόνοιας.

Κυρίες και κύριοι, η Κυβέρνηση ζητάει θυσίες που δήθεν απαιτεί η σύγκλιση. Μας τα είπε και απόψε ο κύριος Πρωθυπουργός.

Είναι πλέον πασιφανές ότι αναζητείται εξιλαστήριο θύμα για την οικονομική αποτυχία. Και το εξιλαστήριο θύμα έχει ευρεθεί. Είναι η ευρωπαϊκή ενσωμάτωση, η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Αυτή, όμως, η διαδικασία προϋπήρχε των εκλογών. Όφειλε, συνεπώς, ο κύριος Πρωθυπουργός στις παραμονές των εκλογών να πει στον Ελληνικό Λαό ξεκάθαρα όλη την αλήθεια, ότι εν' όψει της ενσωμάτωσης θα υποστεί μία θυσία, ότι θα υπάρξει μία φορολογική λαίλαπα, ότι θα ληφθεί μία πολιτική λιτότητας.

Έρχεται σήμερα για να καλύψει την οικονομική αποτυχία της Κυβερνήσεως, αναφέρεται στη συνθήκη συγκλίσεως, αναφέρεται στη διακυβερνητική, σαν να ευθύνεται η Ευρώπη για το χάλι της ελληνικής οικονομίας. Και είναι μεγάλο λάθος αυτό, διότι ακριβώς την ώρα που οι Έλληνες έχουν αρχίσει και έχουν ορισμένα ερωτήματα, κατά πόσο συμφέρει ή δε συμφέρει η Ευρωπαϊκή Ένωση και ολοκλήρωση, να έρχεται ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, να λέει ότι "ξέρετε έχετε πρόβλημα οικονομικό, θα υποστείτε νέα θυσία, διότι αυτό σας το επιβάλει και σας το υποχρεώνει η Ευρωπαϊκή Ένωση".

Σε καμία περίπτωση...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Όχι. Πότε το είπε; Δεν το είπε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Το είπε και σήμερα.

Σε καμία περίπτωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να υποχρεώνει ένα κράτος-μέλος να ακολουθήσει μία συγκεκριμένη διαδικασία για τη σύγκλιση. Θέτει συγκεκριμένους στρατηγικούς στόχους, αντικειμενικούς στόχους, όσον αφορά το έλλειμμα, τον πληθωρισμό, το συνολικό χρέος ως προς το ακαθάριστο

εγχώριο προϊόν. Για το πως θα φθάσει όμως μία χώρα σε αυτό τον τομέα, σε αυτό το σημείο, σε καμία περίπτωση δεν υπάρχει μία τέτοια πρόβλεψη.

Εμείς πιστεύουμε από την αδιέξοδη πολιτική της λιτότητας, από την αδιέξοδη πολιτική των συνεχώς αυξανόμενων φόρων, ότι υπάρχει από την άλλη πλευρά η ανάπτυξη, υπάρχει η μείωση του σπάταλου, του διεφθαρμένου και του αδηφάγου κράτους. Και αυτήν την πολιτική πρέπει η Κυβέρνηση να ακολουθήσει και δεν την ακολουθεί.

Αυτές τις ημέρες, για τον κ. Σημίτη, φταιει η Ευρωπαϊκή Ένωση για την συρρίκνωση του αγροτικού εισοδήματος. Λένε ο κύριος Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση, ότι η σύγκλιση δεν τους επιτρέπει να δώσουν νέα βοήθεια προς τους αγρότες. Είναι ψέματα, τα οποία επιστρατεύονται, για να καλυφθεί η ανικανότητα, η αδιαφορία και η αναληγσία. Τώρα πληρώνει ο αγροτικός κόσμος την αδιαφορία προς τον τομέα αυτό.

Είπε ο κύριος Πρωθυπουργός, ότι δεν μπορεί λόγω της Ευρωπαϊκής Ένωσης να δώσει περισσότερα στους αγρότες, να δώσει περισσότερα στους βαμβακοπαραγωγούς...

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτά που πήρατε εσείς...

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Σας παρακαλώ!

Διότι αυτό δεν το επιτρέπει σε καμία περίπτωση η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εγώ θα έλεγα στον κ. Σημίτη να καλέσει τους αγρότες της Λαρίσης και να τους επαναλάβει αυτά τα οποία είπε προεκλογικά στην ομιλία του στη Λάρισα, στις 17 Σεπτεμβρίου, τα ίδια, ούτε μία κουβέντα παραπάνω.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έλεγε: "Έρχομαι τώρα σε ένα σημαντικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουν σήμερα οι Έλληνες παραγωγοί βαμβακιού. Το πρόβλημα αυτό αφορά εκατόν είκοσι χιλιάδες αγροτικές οικογένειες, που ασχολούνται με τη βαμβακοκαλλιέργεια. Εμείς πιστεύουμε, ότι δεν θα υπάρξει υπερπαραγωγή που εκτιμούν ορισμένοι και δεν θα αφήσουμε τις τιμές να ξεκινήσουν από πολύ χαμηλά. Αν γίνει αυτό, το εισόδημα των αγροτών θα μειωθεί δραστικά και χωρίς κανένα λόγο. Απόφασή μας είναι οι προκαταβολές να χορηγηθούν με βάση την περσινή τιμή των 220 δραχμών το κιλό. Αυτό σημαίνει, ότι στο επίπεδο που ανοίγουν οι φετινές τιμές το Υπουργείο Γεωργίας θα συνεισφέρει όσο απαιτείται για να διατηρηθούν οι ελάχιστες περσινές τιμές. Θα εξασφαλίσουμε επίσης την αγορά της συνολικής ποσότητας του βαμβακιού, προστατεύοντας τον αγρότη απέναντι στον κίνδυνο απώλειας του εισοδήματος".

Μπορούσατε τότε να προστατεύσετε το εισόδημα των αγροτών. Σήμερα γιατί δεν μπορείτε;

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

"Η προκαταβολή αυτή", όχι δάνειο όπως λέει τώρα "θα εξοφληθεί το 1997 ταυτόχρονα με την αποπλήρωση των κοινοτικών επιδοτήσεων και μετά την οριστικοποίηση της τιμής του βαμβακιού".

Αυτά λοιπόν τα οποία ελέγοντο τότε, γιατί σήμερα δεν εφαρμόζονται; Αυτά να τους διαβάσετε και θα λήξει αμέσως η απεργία κύριε Πρωθυπουργέ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η δεύτερη υπόσχεσή σας, την οποία τώρα αρνείστε, είναι: "Όσον αφορά τους παραγωγούς που επλήγησαν πρόσφατα από τις θεομηνίες, θα φροντίσουμε για γρήγορη και αντικειμενική εκτίμηση των ζημιών και την καταβολή αποζημιώσεων από τον ΕΛΓΑ. Γνωρίζουμε τη δύσκολη κατάσταση στην οποία βρίσκονται οι παραγωγοί και πέρα από τις αποζημιώσεις θα δούμε ευνοϊκά τα αιτήματά τους". Και αυτό το δεύτερο το αρνείστε.

Συνεπώς εφαρμόστε αυτά που είχατε δυνατότητες να δώσετε προεκλογικά στους αγρότες και τα οποία τότε, υποτίθεται, η Ευρώπη σας τα επέτρεπε και τώρα δεν σας τα επιτρέπει και τότε είχατε τις οικονομικές δυνατότητες τις οποίες σήμερα μετά από δύο μήνες δεν τις έχετε. Είπατε ψέματα.

(Στο σημείο αυτό ο κ. Έβερετ καταθέτει έγγραφο της ομιλίας του Πρωθυπουργού κ. Σημίτη στην Λάρισα, το οποίο έχει ως

εξής:

"Για το βαμβάκι

'Ερχομαι τώρα σε ένα σημαντικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουν σήμερα οι Έλληνες παραγωγοί βαμβακιού. Το πρόβλημα αυτό αφορά 120.000 αγροτικές οικογένειες, που ασχολούνται με την βαμβακοκαλλιέργεια.

Εμείς πιστεύουμε ότι δεν θα υπάρξει η υπερπαραγωγή που εκτιμούν ορισμένοι και δεν θα αφήσουμε τις τιμές να ξεκινήσουν από πολύ χαμηλά. Αν γίνει αυτό το εισόδημα των αγροτών θα μειωθεί δραστικά και χωρίς κανένα λόγο.

Απόφασή μας είναι οι προκαταβολές να χορηγηθούν με βάση την περυσινή τιμή των 220 δρχ. το κιλό. Αυτό σημαίνει ότι στο επίπεδο όπου ανοίγουν οι εφετινές τιμές, το Υπουργείο Γεωργίας θα συνεισφέρει όσο απαιτείται για να διατηρηθούν οι ελάχιστες περυσινές τιμές. Θα εξασφαλίσουμε επίσης την αγορά της συνολικής ποσότητας του βαμβακιού προστατεύοντας τον αγρότη απέναντι στον κίνδυνο απώλειας εισοδήματος. Η προκαταβολή αυτή θα εξοφληθεί το 1997 ταυτόχρονα με την αποπληρωμή των κοινοτικών επιδοτήσεων και μετά την οριστικοποίηση της τιμής του βαμβακιού.

Θέλω εδώ να υπενθυμίσω, ότι έχουμε ήδη δεσμευθεί για την δημιουργία

ενός νέου Οργανισμού Πληρωμών που θα διαχειρίζεται και θα καταβάλει τις επιδοτήσεις απευθείας στους αγρότες. Ο Οργανισμός αυτός μπορεί να αντιμετωπίζει τέτοια προβλήματα στο μέλλον και να μην αφήνει το εισόδημα του αγρότη να κυμαίνεται ανάλογα με τις εκτιμήσεις που γίνονται χωρίς τεκμηρίωση και χωρίς μέριμνα για τις επιπτώσεις που προκαλούν.

Όσον αφορά τους παραγωγούς που επλήγησαν πρόσφατα από θεομηνίες (από το χαλάζι και την ανεμοθύελα της Παρασκευής 13/9) θα φροντίσουμε για την γρήγορη και αντικειμενική εκτίμηση των ζημιών και την καταβολή αποζημιώσεων από τον ΕΛΓΑ. Γνωρίζουμε την δύσκολη κατάσταση στην οποία βρίσκονται οι παραγωγοί και πέρα από τις αποζημιώσεις, θα δούμε ευνοϊκά τα αιτήματά τους".

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας):Θα ήθελα όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να δείτε ότι δεν ευθύνεται η Ευρωπαϊκή Ένωση για τα θέματα της εισοδηματικής πολιτικής, να σας δώσω και μία άλλη διάσταση του τι μπορεί να κάνει η Ευρώπη.

Όταν έκανε αυτή την ομιλία ο κύριος Πρωθυπουργός στη Λάρισα, έστειλα μία επιστολή στον κ. Σαντέρ, τον Πρόεδρο της Κομισιόν, και του είπα τι είναι δυνατόν να γίνει. Και μου απαντά ο κ. Σαντέρ "Η Κοινότητα έχει βεβαίως διαδικασίες, που της επιτρέπουν να λάβει υπόψη καταστάσεις, όπως αυτές που περιγράφονται στο υπόμνημα. Οι διαδικασίες αυτές λαμβάνουν ιδίως τη μορφή είτε περιοδικών αναθεωρήσεων των διατάξεων της Κοινοτικής Γεωργικής Πολιτικής για τα διάφορα προϊόντα ή της ετήσιας εξέτασης από το Συμβούλιο των γεωργικών τιμών και συναφών θεμάτων. Οι πληροφορίες, που διαθέτει προς το παρόν η Επιτροπή, δεν επαρκούν για να δικαιολογήσουν πρόταση στο πλαίσιο μιας οποιασδήποτε από αυτές τις δύο διαδικασίες".

Δηλαδή η Κυβέρνηση ούτε καν είχε ενημερώσει - και η επιστολή αυτή είναι από τις 25.10., την Κομισιόν για το τι πρόβλημα έχει το βαμβάκι και για το πως θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα του βάμβακος.

Μην επιρρίπτετε συνεπώς τις ευθύνες, τις οποίες έχετε εσείς, στην ευρωπαϊκή αγορά.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Μιλτιάδης Έβερετ καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή, η οποία έχει ως εξής:

JACQUES SANTER

Brussels, 25-10-1996

SG(96) D/86401

Κύριε,

σε απάντηση της επιστολής σας, της 14ης Σεπτεμβρίου, με την οποία ζητάτε να σας ενημερώσω σχετικά με ενδεχόμενη συμπληρωματική στήριξη του εισοδήματος των

βαμβακοπαραγωγών, σας ανακοινώνω τα ακόλουθα.

Η κοινή οργάνωση στον τομέα του βάμβακος πρέπει να θεωρηθεί ένα πλήρες σύστημα στήριξης για τον τομέα αυτό, το οποίο, καταρχήν, δεν επιτρέπει την παροχή προσθετής ενίσχυσης από εθνικούς πόρους.

Τα άρθρα 92 έως 94 της συνθήκης παρέχουν μία νομική βάση για να επιτρέψει η Επιτροπή ορισμένες εθνικές ενισχύσεις.

Εντούτοις, για προϊόντα που υπάγονται στην κοινή οργάνωση αγοράς, τα άρθρα αυτά δεν επιτρέπουν στην Επιτροπή να εγκρίνει εθνική ενίσχυση για την αντιμετώπιση προβλημάτων που αφορούν, για παράδειγμα, χαμηλές εισπραττόμενες τιμές, το ύψος της εισφοράς συνυπευθυνότητας ή το βαθμό αυτότητας.

Η Κοινότητα έχει βεβαίως διαδικασίες που της επιτρέπουν να λάβει υπόψη καταστάσεις, όπως αυτές που περιγράφονται στο υπόμνημα. Οι διαδικασίες αυτές λαμβάνουν ιδίως τη μορφή είτε περιοδικών αναθεωρήσεων των διατάξεων της ΚΓΠ για διάφορα προϊόντα, ή της ετήσιας εξέτασης από το Συμβούλιο των γεωργικών τιμών και συναφών θεμάτων. Οι πληροφορίες που διαθέτει προς το παρόν η Επιτροπή δεν επαρκούν για να δικαιολογήσουν πρόταση στο πλαίσιο μιας οποιασδήποτε από αυτές τις δύο διαδικασίες.

Με τιμή

Μιλτιάδης Έβερετ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Η πραγματικότητα για τον αγροτικό τομέα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι επί δεκαπέντε χρόνια δεν έγινε καμία επένδυση σχεδόν στον αγροτικό τομέα, παρά ελάχιστες. Αφαιρέθηκαν από το Πακέτο Delors Β 178 δισ. δρχ. δαχμύς, εγκατελείφθηκαν οι αγρότες και βεβαίως σήμερα το παραγόμενο αγροτικό προϊόν σε ορισμένες περιπτώσεις δεν είναι ανταγωνιστικό.

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ και σ' ένα θέμα, το οποίο εμφανίζεται κατ' αρχήν ότι δεν έχει σχέση με τη διακυβερνητική. Αλλά πρέπει ο Πρωθυπουργός εκτός της ημερησίας διατάξεως να το θέσει, γιατί θα είναι πολύ αργά, αν πάει να το επαναφέρει τον Ιούνιο, ή αν θα κυνηγάει έναν προς έναν τους Αρχηγούς των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ενωσης. Αναφέρομαι στην υπόθεση των Σκοπίων.

Έχουμε τις πληροφορίες και σχεδόν τη βεβαιότητα, ότι ο διαπραγματευτής στον ΟΗΕ, ο κ. Σάϊρους Βανς, στο τέλος του χρόνου θα καταθέσει την εντολή -γιατί έχει ενημερωθεί γι' αυτό η Κυβέρνηση- και θα πάμε στο Συμβούλιο Ασφαλείας, όπου το Συμβούλιο Ασφαλείας θα πάρει μία απόφαση, για το ποιο θα είναι το όνομα των Σκοπίων- όσον αφορά τις σχέσεις των κρατών-μελών του ΟΗΕ- στον ΟΗΕ. Από εκεί και πέρα, όμως, θα έχει τη δυνατότητα κάθε κράτος-μέλος του ΟΗΕ σε διμερές επίπεδο να αναφέρει τα Σκόπια ακόμα και με το όνομα "Μακεδονία" χωρίς επιθετικό προσδιορισμό.

Εάν, συνεπώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον ΟΗΕ το Συμβούλιο Ασφαλείας αποφασίσει για κάποιο όνομα, που λέγεται "Νέα Μακεδονία", ή "Ανω Μακεδονία" και στις διμερείς σχέσεις το όνομα θα είναι "Μακεδονία", αντιλαμβανέστε τι πρόκειται να γίνει.

Έχετε υποχρέωση, κύριε Πρωθυπουργέ, εδώ και τώρα που θα πάτε στο Συμβούλιο Κορυφής έξω από τις διαπραγματεύσεις, να υποχρεώσετε τους συνομιλητές σας, τους άλλους Πρωθυπουργούς, να δεσμευτούν σε σας για το ποια θα είναι η θέση τους, όσον αφορά το Σκόπιανό, εάν προκύψουν αυτές οι διαδικασίες, τις οποίες σας προανέφερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν αισιοδοξώ για τη διακυβερνητική. Πιστεύω, ότι κάτω από τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει η Ελλάδα και ενόψει της αναγκαιότητας της εντάξεως της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αυτά που πρέπει κατ' εξοχήν να δει η Κυβέρνηση, είναι τα θέματα του δεύτερου πυλώνα, είναι τα θέματα που έχουν σχέση με την ΚΕΠΑ, με την κοινή εξωτερική πολιτική, με την ασφάλεια των συνόρων και με τη δημιουργία ενός συστήματος άμεσης παρέμβασης για την άμυνα των χωρών-μελών, που απαρτίζουν

την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Από εκεί και πέρα, να δοθεί η μάχη σε κάθε ένα από τα κεφάλαια, στα οποία αναφέρθηκε και ο Πρωθυπουργός, αλλά και εγώ.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κα Αλέκα Παπαρήγα έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γραμματέας του Κ.Κ.Ε.): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μελετήσαμε τις προτάσεις που έχει καταθέσει η Κυβέρνηση στη Διακυβερνητική, όπως ακούσαμε με προσοχή την ομιλία του κυρίου Πρωθυπουργού.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ να επισπεύσετε την έξοδό σας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενικός Γραμματέας του Κ.Κ.Ε.): Το συμπέρασμά μας είναι, ότι ο Πρωθυπουργός και συνολικά η Κυβέρνηση, παραμένετε πάρα πολύ σταθεροί και αμετακίνητοι στις επάλξεις μίας πολιτικής που έχει γεννήσει βάσανα στον Ελληνικό Λαό, που προκαλεί λαϊκές κινητοποιήσεις, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και σε ολόκληρη την Ευρώπη στο χώρο των κρατών-μελών. Παραμένετε αμετακίνητοι και σταθεροί σε μια πολιτική που γεννάει φτώχεια, ανεργία, ανασφάλεια και ακολουθείται από λιτότητα. Μια πολιτική που γεννάει αναπόφευκτα την κρατική καταστολή και τη βία στην Ευρώπη και στην Ελλάδα.

Βεβαίως, ισχυρίζεσθε, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι είναι διατεθειμένη η Κυβέρνηση να διαπραγματευθεί ορισμένα συμφέροντα της Χώρας και του Λαού στα πλαίσια της Κοινότητας. Αποδεικνύεται πάντως ότι όποια κυβέρνηση ή και όποιο Κόμμα, έχειβάλει την υπογραφή του σ' αυτό το κείμενο που λέγεται Συνθήκη του Μάαστριχτ, ούτε μπορεί, ούτε θέλει να διαπραγματευτεί. Σας ρωτάω και πολύ συγκεκριμένα: Πώς θα διαπραγματευθείτε ενδεχομένως ορισμένα από τα προβλήματα που αφορούν τους μικρομεσαίους αγρότες, την αγροτική οικονομία, όταν όλες αυτές τις μέρες συστηματικά χαρακτηρίζετε τη μικρομεσαία αγροτιά "χαρμασάκηδες" και τους συμπεριφέρεσθε σα να είναι κοινοί κακοποιοί;

Με ποίο σθένος, αν αποφασίσετε -γιατί δεν βλέπω να είσαστε διατεθειμένοι να κάνετε καμιά διαπραγμάτευση, ούτε να ανοίξετε κανένα παραθυράκι, αν υπάρχει- θα το κάνετε αυτό με τη στάση που κρατάτε απέναντι στις λαϊκές κινητοποιήσεις; Για μας πραγματικά είναι ένας πατριωτικός αγώνας αφού αναφέρεται όχι μόνο στο εισόδημα, όχι μόνο στα κοινωνικά δικαιώματα, αλλά έχει και στενή σχέση με την πάλη για την παραγωγική βάση της Χώρας.

Βεβαίως ο κ. Έρβερτ - και είμαι βέβαιη ότι θα το κάνουν και άλλοι πολιτικοί αρχηγοί, που συμφωνούν ή που έχουν υπογράψει τη Συνθήκη του Μάαστριχτ- προσπαθεί να βγάλει την Ευρωπαϊκή Ένωση αθώα περισσότερο και μοναδικά υπεύθυνη την Ελληνική Κυβέρνηση.

Εμείς δεν θεωρούμε ότι τα προβλήματα της Ελλάδας είναι μόνο εισαγόμενα από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Υπάρχει ακέραιη συνυπευθυνότητα και όποιος πάει να βγάλει, είτε λάδι την Ελληνική Κυβέρνηση και μαύρο πρόβατο πως η Ευρωπαϊκή Ένωση, ή και αντίθετα, στην ουσία όχι μόνο σπέρνει σύγχυση στο Λαό, αλλά τον παρεμποδίζει να δει την πραγματική φύση και την αιτία των προβλημάτων. Άρα, τον παρεμποδίζει να δει και την πραγματική λύση των προβλημάτων.

Η συζήτηση που διεξάγεται σήμερα, κατά τη γνώμη μας, φέρνει στην επιφάνεια το εξής ζήτημα για μια ακόμη φορά: Ποιος κερδίζει και ποιος χάνει από την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από την πολιτική πειθαρχίας και υποταγής στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εμείς, όπως ξέρετε, αρνηθήκαμε να υπογράψουμε τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και κάθε ντοκουμέντο που σχετίζεται μ' αυτήν, γιατί είμαστε ριζικά αντίθετοι σε μια ανελεύθερη για τους λαούς Ενωμένη Ευρώπη. Είμαστε ριζικά αντίθετοι και πιστεύουμε ότι

και η πλειοψηφία του Ελληνικού Λαού αργά ή γρήγορα έτσι θα τοποθετηθεί απέναντι σ' αυτές τις περιφρήμες γνωστές τέσσερις ελευθερίες που καθιερώνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, την ελευθερία κίνησης κεφαλαίων, εμπορευμάτων, υπηρεσιών και εργατικού δυναμικού.

Οι τρεις πρώτες ελευθερίες όντως είναι ελευθερίες για το πολυεθνικό κεφάλαιο, για την κεφαλαιοκρατία συνολικά. Κάνουν ό,τι θέλουν, κινούνται όπως θέλουν για να αυξάνουν και να συσσωρεύουν πελώρια κέρδη. Απόδειξη είναι ότι στην Ελλάδα, που θεωρείται Χώρα με χαμηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, η πλουτοκρατία του Τόπου έχει παχυλές καταθέσεις και πάρα πολλά κέρδη και προνόμια και στο εσωτερικό και στο εξωτερικό.

Όσον αφορά την τέταρτη ελευθερία του εργατικού δυναμικού, είναι φανερό ότι σημαίνει πλήρη ελευθερία στην ασύδοτη εκμετάλλευσή τους.

Αυτό που ζούμε αυτή την περίοδο θα έλεγε ότι είναι πρωτόγνωρο για τα μεταπολεμικά χρόνια. Στην πραγματικότητα απελευθερώνεται η εργοδοσία από την εργατική και κοινωνική νομοθεσία που ίσχυε και στην Ελλάδα και σε ολόκληρη την Ευρώπη και στην οποία είχε αποτυπωθεί ένα μέρος των αιτημάτων των εργαζομένων. Οι εργασιακές σχέσεις αντικαθίστανται με ένα εντελώς αυθαίρετο καθεστώς, που κάνει πιο βαθιά και ωμή την εκμετάλλευσή τους. Η μόνη ελευθερία που αναγνωρίζεται, είναι η ελευθερία της ανεργίας, της ανασφάλειας, της πτώσης του βιοτικού επιπέδου για τα λαϊκά στρώματα. Αυτή την τέταρτη ελευθερία -ανελευθερία για τους εργαζομένους-δε βλέπω να τη θίγεται καθόλου στις προτάσεις σας.

Βεβαίως θα μου πείτε κάνατε μία πρόταση στη Διακυβερνητική, την οποία επανέλαβε και ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας. Να συμπεριληφθεί στη Συνθήκη του Μάαστριχτ ένα κείμενο "Κοινωνική Χάρτα των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων".

Επιτρέψτε μου να σας πω ότι μια τέτοια πρόταση, μόνο γέλια μπορεί να προκαλέσει σήμερα. Δεν ξέρω, μπορεί πριν μερικά χρόνια κάποιοι να είχαν αυταπάτες ότι αυτή η Κοινωνική Χάρτα κάτι μπορούσε να προσθέσει. Εδώ τα Συντάγματα όλων των χωρών κρατών-μελών της Κοινότητας περιλαμβάνουν άρθρα που μιλάνε για πλήρη ισότητα των πολιτών, για εξασφάλιση του δικαιώματος της εργασίας και ξέρουμε πως αυτά τα Συντάγματα έχουν καταπατηθεί, πράγμα το οποίο δεν μας κάνει καμία εντύπωση.

Περιμένετε τώρα μ'ένα φιλολογικό κείμενο και με μια φιλολογική διακήρυξη μέσα στη Συνθήκη του Μάαστριχτ να καταπολεμηθεί η ανεργία και να έχουμε βελτίωση του κοινωνικού επιπέδου και των κοινωνικών δικαιωμάτων;

Η τέταρτη ελευθερία, περιλαμβάνει ένα πολύ γνωστό σχέδιο, το οποίο είναι δημοσιευμένο και απωρώ βεβαίως γιατί τα άλλα Κόμματα μιλάνε για ενημέρωση αλλά κάτι τέτοια, φροντίζουν να τα κρατάνε στο σκοτάδι. Τι περιλαμβάνει αυτή η τέταρτη ελευθερία; Το γνωστό σχέδιο, μια θέση εργασίας να μοιράζεται ανάμεσα σε τρεις - τέσσερις εργαζομένους, με τη γενίκευση της μερικής απασχόλησης και των μισθών πείνας, προβλέπει μείωση κατά 40% των αγροτικών νοικοκυριών στην Ευρώπη, επίσης δραστική μείωση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Και είναι γνωστό ότι για την Ελλάδα έχει κοπεί το εξής κουστούμι: Τα ενιακόσιες χιλιάδες αγροτικά νοικοκυριά να γίνουν τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες -το έχει αναγνωρίσει και ο Υπουργός Γεωργίας-σε πρώτη δόση, να μειωθούν κατά 25% οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Η πολιτική αυτή, δεν αφορά δυστυχώς και επισήμως μόνο την περιοχή των χωρών κρατών-μελών της Ευρώπης, αλλά επιχειρείται σήμερα να περάσει σε ολόκληρη την Ευρώπη. Και γι'αυτό, αν θέλετε, οι εργαζόμενοι σε ολόκληρη την Ευρώπη, καθώς συνειδητοποιούν ότι δέχονται μια συντονισμένη, άγρια και ωμή επίθεση, δεν έχουν άλλη επιλογή, από το να αντιδρούν με ανεβασμένες και οξυμένες μορφές πάλης.

Φθάσαμε στο σημείο, οι Γερμανοί εργαζόμενοι, στη χώρα που είναι ηγεμόνας της Ευρώπης και που υποτίθεται έχει το πιο ψηλό επίπεδο ανάπτυξης, να αγωνίζονται εντατικά, για ποιο ζήτημα, παραμονές του 21ου αιώνα; Για να κρατήσουν το επίδομα ασθενείας. Και να θεωρείται σήμερα μεγάλη

κατάκτηση να διατηρείς το επίδομα ασθενείας, όπου η Κυβέρνηση Κολ, ήθελε να το αφαιρέσει στο βωμό του ισχυρού γερμανικού μάρκου και των στόχων του προγράμματος σύγκλισης. Εκεί φτάσαμε.

Και φτάσαμε σ'ένα άλλο φαινόμενο -Δεν άκουσα κανένα Βουλευτή από άλλο Κόμμα να ενημερώνει τον Ελληνικό Λαό με συνέντευξη ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο- Η ενημέρωση έγινε από Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Ξέρετε ότι πριν λίγες μέρες, στις 17-21 Νοεμβρίου '96, συνήλθε η Βορειοατλαντική Συνέλευση του NATO με τη συμμετοχή αντιπροσωπειών εθνικών Κοινοβουλίων. Στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, συζητήθηκε η πορεία ιδιωτικοποιήσεων σε ολόκληρη την Ευρώπη και μάλιστα, εξυμνήθηκε η Πολωνία γιατί προχωρά πολύ θετικά στις ιδιωτικοποιήσεις. Αναφέρθηκε ότι σοβαρό πρόβλημα είναι πως στη χώρα αυτή, εξακολουθεί να υπάρχει ένα σύστημα συνταξιοδότησης που επιτρέπει ο συνταξιούχος να παίρνει το 75% του μισθού. Συζητήθηκε σε συνεδρίαση του NATO, που υποτίθεται ότι είναι πολιτικοστρατιωτικός οργανισμός και όχι οικονομική ένωση. Συζητήθηκε μάλιστα το ενδεχόμενο να ανέβει το όριο συνταξιοδότησης στην Πολωνία και φαντάζομαι και αλλού, στα εβδομήντα πέντε χρόνια. Ε, τί θέλετε να κάνουν οι εργαζόμενοι στην Ελλάδα και στην Ευρώπη, όταν γίνονται τέτοιες συζητήσεις; Τί να κάνουν; Να υποβάλουν υπομνήματα, κύριε Πρωθυπουργέ, στα Υπουργεία και στην Κυβέρνηση, ή να κάνουν αυτόν τον περίφημο κοινωνικό διάλογο κοροϊδία;

Τί θα βγάλει αυτός ο κοινωνικός διάλογος και οι διάφορες διακομματικές επιτροπές; Εδώ και το NATO ασχολείται με το ασφαλιστικό σύστημα. Και βεβαίως, επειδή η Πολωνία δεν είναι ακόμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ασχολείται με αυτά τα ζητήματα το NATO. Η πορεία της ευρωπαϊκής ενοποίησης και οι αρνητικές έως καταστροφικές συνέπειες για τους λαούς της Ευρώπης φαίνονται ανάγλυφα στις αυξανόμενες λαϊκές κινητοποιήσεις στα δημοψηφίσματα και στο γεγονός ότι η θέση για συνολική ρήξη με την Κοινότητα απλώνεται πάνω από την Ευρώπη. Η Κυβέρνηση και οι αρμόδιοι το βαπτίζουν αυτό κομψά ευρωσκεπτικισμό. Τί να πουν;

Καθημερινά όλες οι ευρωπαϊκές εφημερίδες δημοσιεύουν δελτία κινητοποιήσεων και απεργιών, που εγγράφουν στα αιτήματά τους, αιτήματα κατά του προγράμματος σύγκλισης και κατά της συμμόρφωσης με τα νεοφιλελεύθερα μέτρα των κυβερνήσεων. Άρα, το προνόμιο των κινητοποιήσεων δεν ανήκει στην Ελλάδα. Πρόκειται για ένα πανευρωπαϊκό κίνημα.

Φαίνεται, ποιοι κερδίζουν και ποιοι χάνουν απ' αυτήν την πορεία. Η αγροτική εξέγερση, οι εργατικές απεργίες και τα συλλαλητήρια, οι αγώνες της νεολαίας, των εκπαιδευτικών, των γιατρών, των δημοσίων υπαλλήλων, των μικρομεσαίων επιχειρηματιών, των πολυτέκνων, η κακή οικονομική κατάσταση και η κοινωνική θέση της μεγάλης πλειοψηφίας του Λαού, είναι ο καθρέφτης της συμμετοχής της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και καρπός, βεβαίως, των κυβερνητικών πολιτικών που ακολουθήθηκαν αυτά τα χρόνια.

Η αλήθεια είναι, ότι δεν είναι μονοσήμαντη η πορεία προς την Ευρωπαϊκή Ένωση. Υπάρχουν και οι κερδισμένοι, οι βιομήχανοι, οι τραπεζίτες, οι εφοπλιστές, οι μεγαλέμποροι. Στο απόγειο τα κέρδη του πολυεθνικού κεφαλαίου.

Εμείς λέμε καθαρά ότι, σε όποια ταχύτητα και αν ανήκει η Χώρα μας, τα κέρδη και τα οφέλη δεν θα τα καρπωθεί ο Λαός. Οι τέσσερις περίφημες ελευθερίες θα τα χαρίσουν στους κατέχοντες κεφάλαια, οικονομική και πολιτική εξουσία. Βεβαίως, είπατε, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι πρόκειται για μια συγκεκριμένη πραγματικότητα. Κι εμείς δεν την αγνοούμε αυτή την πραγματικότητα, την πραγματικότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μόνο που αυτή η πραγματικότητα διαμορφώθηκε με πολιτικές αποφάσεις και διέπεται από συγκεκριμένους νόμους και κανόνες λειτουργίας. Το ζήτημα είναι αν αυτή η πραγματικότητα συμφέρει ή δεν συμφέρει τους λαούς. Και αν θέλετε πραγματικότητα για πολλά, πολλά χρόνια, ήταν η κλασική αποικιοκρατία που γνωρίσαμε τον 19ο και τον 20ο αιώνα και πιο πριν η Οθωμανική Αυτοκρατορία. Τέτοιες πραγματικότητες υπήρχαν, αλλά αυτές οι πραγματικότητες άλλαξαν.

Ο Ελληνικός, λοιπόν, Λαός, όπως και όλοι οι Ευρωπαίοι,

πρέπει να νιώθουν αντίπαλοι και πολέμιοι αυτής της πραγματικότητας. Πρέπει να νιώσουν την ανάγκη, να αντισταθούν, για να μη τα χάσουν όλα, για να αποκτήσουν νέες δυνάμεις και εφεδρείες, για να την ανατρέψουν. Δεν είμαστε βεβαίως αφελείς και τρελοί, για να πιστεύουμε ότι μπορεί σήμερα ένας λαός και μία χώρα να γίνει αυτάρκης και να μην έχει ανάγκη της διεθνούς συνεργασίας. Η ενότητα της Ευρώπης πρέπει και μπορεί να γίνει. Μόνο που αυτή θα πραγματοποιηθεί σε αντίθεση με τη διαιρετική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης από χώρες και κυβερνήσεις που θα εκφράζουν τις λαϊκές κοινωνικές τάξεις και τα πανευρωπαϊκά-διεθνή συμφέροντά τους.

Η πραγματική ένωση της Ευρώπης δεν περνά για μας μέσα από τις Βρυξέλλες και μέσα από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ. Οι θυσίες που συνεπάγεται αυτός ο αγώνας, γιατί δεν υπάρχει αγώνας δίχως θυσίες είναι και θα είναι πολύ λιγότερες από τις θυσίες που ήδη κάνει ο Λαός μας και οι άλλοι λαοί της Ευρώπης στο όνομα του προγράμματος σύγκλισης και του στόχου να μπούμε στο σκληρό πυρήνα.

Θα ήθελα να επανέλθω σε ορισμένα ζητήματα, που είναι της επικαιρότητας και απορρέουν απ' αυτήν τη συνυπευθυνότητα, Ευρωπαϊκή Ένωση, κοινή αγροτική πολιτική, κυβερνητικές πολιτικές τα τελευταία χρόνια. Για να πούμε την αλήθεια, δεν είστε και οι μοναδικοί υπεύθυνοι. Βεβαίως, εσείς σήμερα έχετε την ευθύνη για να διαχειρισθείτε μία σειρά προβλήματα που αναφέρονται στους εργάτες, στους υπαλλήλους και στην αγροτιά.

Αντί να βρίζετε κυριολεκτικά τους αγωνιζόμενους αγρότες, λες και είναι καταχραστές, αντί να βρίζετε τους ανέργους που ζητάνε θέσεις εργασίας, σκύψτε στα πραγματικά και άμεσα αιτήματά τους, που είναι αιτήματα αποκατάστασης ενός μέρους των ζημιών από τις κυβερνητικές πολιτικές. Καθημερινά τροφοδοτείτε τα δελτία ειδήσεων με την αποτίμηση του οικονομικού κόστους των απεργιών και των κινητοποιήσεων. Γιατί δεν συνυπολογίζετε το τεράστιο οικονομικό κόστος που υφίσταται η Χώρα και ο λαός από την πολιτική που ακολουθείτε χρόνια σ' αυτόν τον Τόπο; Δεν έχει κόστος η λιτότητα; Η εκποίηση για ένα κομμάτι ψωμί δημοσίων επιχειρήσεων, ολόκληρων εκτάσεων γης πάνω στο κύμα, δεν έχει κόστος;

Η προκλητική φοροαπαλλαγή και φοροδιαφυγή των ημετέρων, τα προνόμια, η φυγή κεφαλαίου και κερδών στο εξωτερικό, αυτά δεν έχουν κανένα κόστος; Το ότι πουλάτε επιχειρήσεις για ένα κομμάτι ψωμί, σαν παλιοσίδερα, αυτό δεν έχει κανένα οικονομικό κόστος;

Αυτοί οι αγώνες που γίνονται σήμερα, για μας αποτελούν εγγύηση και για την ελληνική οικονομία και για το καλό του Τόπου και σήμερα και στο μέλλον. Το χειρότερο όμως -και παρακαλώ να το προσέξετε- είναι ότι έχετε ξεκινήσει μια τακτική της ιδεολογικής τρομοκρατίας και αυτή αναπόφευκτα οδηγεί στη μέθοδο της προβοκάτσιας. Μπορείτε να αντιμετωπίζετε τους αγρότες με τα επιχειρήματά σας, δεν χρειάζεται να επιστρέψουμε στην περίοδο που η Ελλάδα χωρίζονταν σε εθνικόφρονες και συμμορίτες και σε μια περίοδο όπου ο κομμουνιστής δεν είχε το δικαίωμα να μιλάει και πολύ περισσότερο να δρα. Μην μας γυρίζετε σε περίοδο λαϊκού διχασμού, μη διχάζετε την αγροτιά σε Καρδοσιώτες και Αιγιώτες, σε Κρητικούς και Βορειοελλαδίτες, σε κατοίκους των πόλεων και της υπαίθρου. Μη θέλετε ένας λαός να τρέχει πίσω από τους Βουλευτές και πολιτευτές, τους διάφορους κρατικούς παράγοντες και να ζητάει ατομικό ρουσφέτι και να ζητάει ελεημοσύνη και φιλανθρωπία. Είναι προτιμότερο να αγωνίζεται οργανωμένα και συστηματικά. Φοβάμαι πως εσείς θέλετε το Λαό ενωμένο στο ρουσφέτι και στη ζητιανιά και όχι στους αγώνες και τη δράση. Καταφέρεστε μάλιστα εναντίον μας, όχι γιατί έχουμε διαφορετική πολιτική, αυτό είναι φυσιολογικό, αλλά γιατί ξέρετε ότι η πολιτική θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος είναι η ενότητα του Λαού στη βάση με γνώμονα τα κοινά του συμφέροντα. Εμείς τουλάχιστον δεν ζητάμε στα μπλόκα τις κομματικές ταυτότητες κανενός. Κοιτάμε τι λέει και τι κάνει. Δεν μας ενδιαφέρει ποιά κομματική

ταυτότητα έχει στην τσέπη του. Όταν έρθουν οι εκλογές τότε θα συζητήσουμε και τις κομματικές και την κομματική πολιτική του καθενός.

Πάντως, πρέπει να ξέρετε ότι οι αγώνες δεν είναι μια γρίπη που θα περάσει. Γι' αυτό, αυτό που πρέπει να κάνετε είναι να σκύψετε πάνω στα δίκαια αιτήματα της αγροτιάς και μη διαχωρίζετε το βαμβάκι και τα άλλα προϊόντα. Πρόβλημα έχουν τα περισσότερα προϊόντα και το βαμβάκι και το λάδι και το καλαμπόκι και η σταφίδα και τα ξερά σύκα, που έχουμε το μονοπώλιο στα πλαίσια της Ευρώπης. Και αυτά έχουν πρόβλημα. Ακόμα και η σταφίδα και το κρασί και τα κρασοστάφυλλα, όλα αυτά τα προϊόντα έχουν μεγάλα προβλήματα, είτε άμεσα από την κοινή αγροτική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή τη δική σας, ή τα έμμεσα.

Κατά τη γνώμη μας εκ του πονηρού χρησιμοποιείται ένα επιχείρημα και λέτε, ότι η επανεθνικοποίηση της οικονομικής πολιτικής, ιδιαίτερα της αγροτικής πολιτικής, συμφέρει τις ισχυρές χώρες και ιδιαίτερα τη Γερμανία.

Εμείς υποστηρίζουμε, ότι στις συνθήκες τις διεθνοποίησης, όταν μάλιστα πραγματοποιούνται, με την ηγεμονία των πολυεθνικών, όχι μόνο δεν καταργείται η εθνική διάσταση της πολιτικής και των συμφερόντων, αλλά για μας παίρνει ένα καινούριο νόημα. Βέβαια, όταν λέμε εθνική διάσταση εμείς και εθνικά συμφέροντα, μιλάμε για τα λαϊκά συμφέροντα. Αυτή η εθνική διάσταση αποτελεί και το δρόμο για τη διεκδίκηση όσο γίνεται πιο ισότιμων διεθνών σχέσεων. Διευκολύνει τον αγώνα κατά του συστήματος διεθνών σχέσεων που βασίζονται στην εξάρτηση, την υποταγή και την καταπίεση. Είναι ο δρόμος της διεθνοποίησης που συμφέρει τους λαούς. Επιπλέον, λέτε ψέματα ότι δεν υπάρχει εθνική οικονομική πολιτική και στον αγροτικό τομέα. Υπάρχει και εθνική οικονομική πολιτική και εθνικές παρεμβάσεις, μόνο που αυτές γίνονται προς όφελος μιας μειοψηφίας, των μεγαλοαγορών και των μεγαλοεπιχειρηματιών που θέλουν να βάλουν γερά πόδι στην παραγωγή, εμπορία και διακίνηση των αγροτικών προϊόντων. Όμως, όταν αγοράζετε τις χρεοκοπημένες επιχειρήσεις των ιδιωτών χαρίζοντας τα χρέη τους και τις κάνετε κρατικές (και όχι δημόσιες), τότε δεν ασκούσατε κρατική πολιτική σε εθνικό επίπεδο; Όταν τις ξεπουλάτε αυτές τις κρατικές επιχειρήσεις σήμερα, μη δημόσιες στην ουσία, πάλι εθνική πολιτική δεν ασκείτε;

Όταν έλθει η ώρα της αγροτιάς, δεν μπορείτε να ασκήσετε εθνική πολιτική κατά προϊόν; Υπάρχουν εθνικές ρυθμίσεις. Και αν θέλετε, εμείς αξιοποιούμε το γεγονός ότι υπάρχουν εθνικές ρυθμίσεις και σας ζητάμε εθνικές ρυθμίσεις και για την αγροτική οικονομία.

Όταν οι αγρότες ζητούν ενισχύσεις και επιδοτήσεις, το κάνουν γιατί έχουν δεχθεί τραγικές συνέπειες, όχι από προσωπικά λάθη και τεμπελιά, που ισχυρίζεσθε με δηλώσεις αρμοδίων Υπουργών και Υφυπουργών, αλλά εξαιτίας της πολιτικής της δικής σας, της προηγούμενης πολιτικής, εξαιτίας της κοινής αγροτικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν είστε πάντως τριών μηνών Κυβέρνηση, που συνέχεια λέτε. Δηλαδή, ποιος θα την πληρώσει; Ποιος θα πληρώσει το μάραρο;

Αναμφισβήτητα, οι επιδοτήσεις δεν μπορούν να αποτελέσουν το βασικό μοχλό ανάπτυξης της αγροτικής οικονομίας. Σήμερα είναι ένα αμυντικό όπλο που έχει η αγροτιά, για να μην υποστεί τη βίαιη έξωση που εσείς επιδιώκετε.

Λέτε, ότι οι αγρότες ζητούν επιδότηση για προϊόντα που υπερπαραγουν και αυτό το αποκλείει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Εμείς ρωτάμε, με ποιο κριτήριο στην Ελλάδα καθορίζεται το όριο παραγωγής και υπερπαραγωγής; Όταν π.χ. στην Ελλάδα πραγματοποιείται μία θάλασσα εισαγωγών σε προϊόντα που εμείς παράγουμε, τότε είναι λογικό να φαίνεται μόνο, αλλά να μην υπάρχει στην πραγματικότητα ότι έχουμε υπερπαραγωγή. Σας θυμίζω ότι εισάγουμε, λάδι, χυμούς, μέχρι λάδι, έτοιμα προϊόντα που προέρχονται από το βαμβάκι, από το ζωικό κρέας, εισάγουμε φασόλια, τυρί, φέτα, οπωροκηπευτικά, αμύγδαλα, πατάτα και εισάγουμε αφειδώς αυτά τα προϊόντα, γιατί έτσι συμφέρει τα μεγαλοσυμφέροντα σε αυτόν τον τομέα. Μετά βγαίνουν πλεονασματικά τα ελληνικά προϊόντα. Και μην

ισχυρισθείτε ότι τα ξένα προϊόντα είναι πιο φθηνά και πιο καλά. Εμείς απαντάμε ούτε πιο φθηνά είναι ούτε πιο καλά.

Σήμερα το μεσημέρι, είχα την ευκαιρία να ακούσω σε κάποιο ραδιοφωνικό σταθμό έναν κρατικό υπάλληλο που έλεγε, ότι δυστυχώς, έχει καταργηθεί ο έλεγχος της ποιότητας των εισαγομένων προϊόντων και τον έλεγχο ποιότητας τον κάνει η χώρα εξαγωγής, δεν μπορεί να γίνεται ταυτόχρονα και παράλληλα και στην χώρα εισαγωγής. Από πού, λοιπόν, βγάζουμε ότι τα ξένα προϊόντα είναι ανταγωνιστικά σε σχέση με τα δικά μας, είναι καλύτερα, άρα εκτοπίζουν τα άσχημα, χαμηλής ποιότητας και ακριβά ελληνικά προϊόντα; Το πόσο ωραία και το πόσο φθηνά είναι τα ξένα προϊόντα, το καταλαβαίνουν οι καταναλωτές εργαζόμενοι, όταν βγαίνουν με ελαφρό το πορτοφόλι από τα μαγαζιά.

Βεβαίως, υπάρχουν και σήμερα ακόμα, με αυτό το αρνητικό πλαίσιο που υπάρχει, δυνατότητες να μειωθεί το κόστος των αγροτικών προϊόντων. Το θέμα, όμως, είναι καθαρά πολιτικό, δεν μπορεί να το λύσει ατομικά ο αγρότης και δεν είναι προπάντων τεχνοκρατικό. Η πολιτική της Κοινότητας δεν έχει καμία σχέση με την παραγωγή φθηνών και καλής ποιότητας αγροτικών προϊόντων, αλλά με τη συγκέντρωση -θα το πούμε για άλλη μία φορά- της παραγωγής, της εμπορίας και διακίνησης γενικά των αγροτικών προϊόντων στα χέρια ισχυρών καπιταλιστικών επιχειρήσεων.

Η πολιτική της Κοινότητας και η δική σας, βεβαίως, πολιτική συνυπευθυνότητας, οδηγεί σε αυξημένο κόστος και σε μονοπωλιακές τιμές αγροτικών και άλλων προϊόντων. Η πολιτική απέναντι στην αγροτική οικονομία δεν μπορεί παρά να χαράσσεται σε εθνικό επίπεδο, παίρνοντας υπόψη οπωσδήποτε και το διεθνές πλαίσιο και τις εξελίξεις. Σήμερα, χαράζεται σε εθνικό επίπεδο, δια της εγκατάλειψης και δια της πολεμικής απέναντι σε ένα μεγάλο μέρος της αγροτιάς, της γεωργικής γενικότερα αγροτικής παραγωγής.

Λέτε, επίσης, ότι τα αιτήματα των αγροτών και των άλλων εργαζομένων, θα οδηγήσουν σε οικονομικές απώλειες της Ελλάδας από την Κοινότητα. Ας πάρουμε την περίπτωση του επιχειρήματος που προβάλλετε, ότι αν δεν εφαρμοσθούν οι Κοινοτικές οδηγίες, θα χάσουμε τον πακτωλό χρημάτων που μας στέλνει η Κοινότητα. Κατ' αρχήν, αυτός ο πακτωλός των χρημάτων είναι τα τριάντα αργύρια του Ιούδα. Η Κοινότητα, αφού με τη συνδρομή των εθνικών κυβερνήσεων ξεζουμίζει τον πλούτο που παράγεται από τους εργαζομένους, επιστρέφει με τη μορφή επιδοτήσεων και ενισχύσεων ένα πολύ μικρότερο μέρος της Χώρας. Από πού τα έφτιαξε η Κοινότητα αυτά τα ταμεία; Δεν έχουν συνεισφέρει οι εργαζόμενοι; Για να μη λέμε, λοιπόν, για δωρεές, για μεγάλα δώρα της Κοινότητας.

Έχει δε αποδειχθεί και με στοιχεία, ότι για κάθε 100 δραχμές που μας δίνει η Κοινότητα, έχει πάρει από την Ελλάδα 200 δραχμές.

Δεν πρόκειται, λοιπόν, για πραγματικά σύμπτωσα και εισοδήματα που κερδίζουμε. Και επιπλέον είναι γνωστό ότι το μεγαλύτερο μέρος των κοινοτικών ποσών, δεν πάει στις τσέπες του λαού για αποζημίωση, αν και ο λαός δε ζητά αποζημιώσεις, ζητά πραγματικά φιλολαϊκή πολιτική. Την μερίδα του λέοντος στις κοινοτικές επιχορηγήσεις, την αρπάζουν οι μεγάλοι επιχειρηματίες, ενώ ένα άλλο μέρος εξίσου σημαντικό, πάει σε δραστηριότητες παρασιτικές, κερδοσκοπικές, πάντως σε μη παραγωγικές και αναπτυξιακές. Και υπενθυμίζουμε ότι ένα μεγάλο μέρος από τις κοινοτικές επιδοτήσεις και τα διάφορα ποσά είναι προσωρινά. Τα επόμενα χρόνια θα καταργηθούν.

Όταν συζητούσαμε τις Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης, ο Υπουργός Γεωργίας, ο κ. Τζουμάκας, είπε ότι ένα σημαντικό μέρος των επιδοτήσεων της Κοινότητας για την αγροτική οικονομία θα πάει σε μη γεωργικές δραστηριότητες. Δεν το λέω εγώ, το είπε ο κ. Τζουμάκας. Και βεβαίως εννοούσε ότι θα πάει για να ξεπατώνουν κυριολεκτικά οι αγρότες τα χωράφια τους, να βγάζουν τις καλλιέργειες τις οποίες έχουν και μπορούν να είναι προσοδοφόρες, να

φυτεύουν ακακίες, αγριολούλουδα, πρασινάδα και να καλλιεργούν σε ατομικούς οικολογικούς κήπους. Για τέτοια θα δώσει αρκετά η Κοινότητα, όπως έδινε παλιά για τις χωματερές. Και θα τα δώσει βέβαια για ένα ορισμένο διάστημα.

Ισχυρίζεστε επίσης ότι από τις επιδοτήσεις ωφελούνται οι μεγαλοαγρότες. Εμείς αυτό το έχουμε πει πάρα πολλές φορές, κυρίως οι μεγαλοαγρότες. Λοιπόν, αλλάζτε το σύστημα και να διαθέσετε τις επιδοτήσεις με τον κατάλληλο τρόπο και εκεί που πρέπει. Δικό σας πρόβλημα είναι πού πάνε και πώς διανέμονται οι επιδοτήσεις. Στο όνομα ότι τις επιδοτήσεις τις παίρνουν οι μεγαλοαγρότες, τότε τι κάνετε; Τέρμα οι επιδοτήσεις. Να μην ωφεληθούν, δηλαδή, για όσο διάστημα χρειάζονται οι μικρομεσαίοι αγρότες.

Ακούσαμε, από αυτό το Βήμα ότι αξίζουν οι θυσίες, προκειμένου ν'ανέβει η ανταγωνιστικότητα της Ελλάδος. Κατ'αρχήν, για την ανταγωνιστικότητα γίνεται λόγος σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε όλες τις χώρες της Ευρώπης, σε όλες τις χώρες του κόσμου. Όλες οι χώρες παλεύουν για τη δική τους ανταγωνιστικότητα. Και εγώ σας λέω, έχει κανένα τέλος αυτή η πορεία; Όλες οι κυβερνήσεις ζητάν θυσίες από τους λαούς, για να γίνει η χώρα ανταγωνιστική. Αυτό έχει κανένα τέλος; Μόλις γίνουν ανταγωνιστικές, ας υποθέσουμε, άμα γίνουν όλες ανταγωνιστικές, τι θα γίνει τότε; Πάλι θα υπάρχει πρόβλημα ανταγωνιστικότητας και θα πρέπει να γίνουν πιο ανταγωνιστικές. Συνεχώς, λοιπόν, ο πήχης θα ανεβαίνει ψηλά και οι λαοί θα βυθίζονται στη φτώχεια. Και μιλάμε για φτώχεια, αν συνεχιστεί αυτή η κατάσταση, που δε θα την έχουμε δει ούτε στις αρχές του αιώνα μας. Το σλόγκαν, αυτό το σύνθημα κυρίως είναι υπαρκτό. Αυτή η πολιτική έχει βάση. Αφορά, όμως, την ανταγωνιστικότητα των μεγάλων επιχειρήσεων και όχι χωρών, κοινωνιών και λαών. Είναι πολύ γνωστό τι αντιπροσωπεύει η έννοια "ανταγωνιστικότητα", το μεγάλο ανταγωνισμό ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τη Νάφτα και τις χώρες της Άπω Ανατολής με επικεφαλής την Ιαπωνία και τον ανταγωνισμό ανάμεσα στις ισχυρότερες χώρες στο εσωτερικό αυτών των ενώσεων. Δεν αφορά τους λαούς. Είτε νικητής βγει το γερμανικό μάρκο είτε το αμερικάνικο δολάριο είτε το γιαπωνέζικο γιεν είτε το γαλλικό φράγκο ή η βρετανική στερλίνα, οι λαοί δεν πρόκειται να κερδίσουν τίποτα, αντίθετα θα χάνουν αβγά και καλάθια.

Η Ελλάδα για μας θα γίνει ανταγωνιστική, μέσα σε κάποια όρια -γιατί καμία χώρα δε θα είναι πλήρως ανταγωνιστική, αυτά είναι ουτοπίες- όταν δημιουργηθούν οι πολιτικές προϋποθέσεις να μην είναι υποθηκευμένος ο φυσικός και παραγωγικός πλούτος της χώρας στο εγχώριο και στο ξένο μεγάλο κεφάλαιο όταν αναγνωρίζεται έμπρακτα και όχι στα λόγια και στους χάρτες το δικαίωμα του εργατή, του υπάλληλου, του μικρομεσαίου επιχειρηματία και αγρότη. Αλλά η Ελλάδα δεν πρόκειται να γίνει ανταγωνιστική, ούτε με τον τρόπο που εσείς επιχειρείτε να την κάνετε. Αν σήμερα σε ορισμένους δείκτες είναι 25η ή 45η σε όλο τον κόσμο, σε λίγα χρόνια θα γίνει 45η και 50η σε όλους τους δείκτες. Εδώ είμαστε και θα το δούμε. Και πότε δε θα το δούμε; Αν δεν έχει ανατραπεί ο σημερινός πολιτικός συσχετισμός.

Εύχομαι να μην το δούμε και να έχει ανατραπεί έγκαιρα ο σημερινός πολιτικός συσχετισμός. Πάντως, αν τραβήξει για πολύ αυτή η κατάσταση, να ξέρετε ότι δε θα έχουμε μία απλή αγροτική εξέγερση, όπως ονομάζετε εσείς τις αγροτικές κινητοποιήσεις, αλλά μια παλλαϊκή πραγματική εξέγερση με προοπτική και στην Ελλάδα και σε πάρα πολλές χώρες της Ευρώπης.

Λέτε επίσης και εσείς, αλλά με μεγάλη έμφαση ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας ότι τα πάντα είναι να έχουμε ένα λιγότερο κράτος και να περιορίσουμε τις σπατάλες του κράτους. Έτσι βγάζουμε λάδι τους πραγματικούς υπαίτιους βρίσκουμε ένα θέμα, το οποίο, εδώ που τα λέμε, είναι και εύκολο κανείς να το διαχειρισθεί, μιλάμε για το μεγάλο κράτος που μας έβλαψε και ότι το λιγότερο κράτος, θα μας οδηγήσει να λύσουμε όλα τα προβλήματά μας. Κατ' αρχήν, πρέπει να σας πω, ότι σήμερα δεν έχουμε λιγότερο κράτος σε ελληνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο. Έχουμε και περισσότερο και ισχυρότερο κράτος,

ανεξάρτητα αν κάποιες επιχειρήσεις πέρασαν από τον κρατικό στον ιδιωτικό τομέα. Πείτε μου, η καταλήστευση του λαού στην Ελλάδα και σε όλες τις χώρες της Ευρώπης μπορεί να γίνει χωρίς την παρουσία μιάς ισχυρής κρατικής εξουσίας, χωρίς ένα ισχυρό διακρατικό όργανο σε βάρος των λαών; Απλώς σήμερα ο κρατικός συγκεντρωτισμός -για να χρησιμοποιήσω τα δικά σας λόγια- έχει μεγαλύτερο βάρος στις Βρυξέλλες, ενώ ο ελληνικός κρατικός συγκεντρωτισμός, που υπάρχει, είναι πιο επιτελικός και αποτελεί τμήμα του κρατικού συγκεντρωτισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Άρα όλα αυτά τα περί δημοκρατίας, διαφάνειας και θεσμών διαφάνειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι άνευ ουσιαστικού αντικρίσματος. Δεν είμαστε αντίθετοι στη δημοσιότητα και στην διαφάνεια των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εμείς είμαστε υπέρ της περισσότερης μπάς και οι λαοί πιο έγκαιρα ενημερώνονται για το τι μέλλει γενέσθαι. Αυτή η διαφάνεια και η δημοσιότητα δεν πρόκειται να είναι ποτέ πραγματική και ειλικρινής, γιατί βεβαίως δεν υπάρχει καμία κρατική, διακρατική εξουσία που να βγει ανοικτά και να πει στους λαούς "θα σας συντρίψουμε".

Σήμερα και στην Ελλάδα έχουμε περισσότερη κρατική εξουσία που βοηθάει την κερδοσκοπία, τον παρασιτισμό, τη νόμιμη και παράνομη φοροδιαφυγή, τη μαζική μεταφορά πόρων από το λαό στους επιχειρηματίες. Άρα τα περί "σπάταλου κράτους" είναι κατά τη γνώμη μας μία σκόπιμη υπεκφυγή και αντιπερισπασμός, χωρίς να σημαίνει ότι δεν υπάρχει πρόβλημα και τέτοιας κρατικής σπατάλης.

Λέτε, επίσης, ότι αξίζει να κάνει θυσίες ο Ελληνικός Λαός, προκειμένου να μειωθούν τα ελλείμματα. Μάλιστα αυτή είναι μία πανπέρα σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν ξέρω, η πολιτική περιορισμού και μείωσης των κρατικών ελλειμμάτων με θυσίες του λαού, είναι μία πολιτική που ασκείται προ του 1992 της Συνθήκης του Μάαστριχτ, δεν είναι καμία καινούρια.

Σας θέτουμε το εξής ερώτημα. Όλα τα κράτη σήμερα της γης, με πρώτα τις ΗΠΑ, είναι οι μεγαλύτεροι οφειλέτες στον κόσμο. Το ερώτημα είναι πώς γίνεται όλα τα κράτη να χρωστάνε, πλούσια και φτωχά όπως λέγονται, και σε ποιους χρωστάνε; Δώστε μας την απάντηση. Χρόνια πολιτική περιορισμού ελλειμμάτων. Όλα αυτά τα κράτη, όλες αυτές οι κυβερνήσεις οι σοσιαλδημοκρατικές και οι νεοφιλελεύθερες που εναλλάσσονται -γιατί γι' αυτό τον κόσμο μιλάμε- ήταν ανίκανες; Δεν υπήρχε καμία ικανή να πει τόσα χρόνια "μειώνω τα ελλείμματα"; Και αν τα μείωσε, στην πορεία είχαμε παραγωγή νέων ελλειμμάτων και οφειλές, οφειλές. Όλα τα κράτη οφείλουν και όλα τα κράτη ζητούν θυσίες από τους λαούς. Πού τα οφείλουν τα κράτη; Στην πραγματικότητα οι οφειλές των κρατών και τα ελλείμματα δείχνουν τις οφειλές που έχουν απέναντι στους λαούς. Τυπικά, όμως, τα χρωστούν στους ιδιώτες, στις πολυεθνικές και στις ενώσεις των πολυεθνικών. Να, λοιπόν, για ποιον δουλεύουν τα κράτη. Και αυτή η κατάσταση θα αναπαράγεται συνέχεια. Γιατί, λοιπόν, στην Ελλάδα ισχύει αυτό που λέτε ότι η πολιτική που ακολουθείται είναι της μείωσης των ελλειμμάτων; Δεν πρόκειται να μειωθούν τα ελλείμματα. Θα αναπαράγεται το πρόβλημα των ελλειμμάτων όσο συνεχίζεται αυτή η πολιτική. Γι' αυτό και εμείς βεβαίως δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε με τη συνολική πορεία που ακολουθείτε. Πολύ περισσότερο δε συμφωνούμε και με τις συγκεκριμένες πολιτικές που χαράζονται είτε στον τομέα της βιομηχανίας είτε της βιοτεχνίας είτε της αγροτικής οικονομίας.

Ας πάμε, όμως, και σε ορισμένες άλλες προτάσεις που κάνουν στα πλαίσια της Διακυβερνητικής, διότι δυστυχώς οι συνέπειες δεν είναι μόνο οικονομικές, κοινωνικές και πολιτικές. Θα σταθούμε στο ζήτημα ασφάλειας της Ελλάδας και της Ευρώπης, σήμερα.

Διατυπώνετε ορισμένες προτάσεις στο κείμενο της Διακυβερνητικής για την ασφάλεια και την ειρήνη της Ευρώπης, για μηχανισμούς, διευθέτηση των διαφορών και ειρηνευτικές αποστολές. Έχετε, όμως, ένα σημείο στα κείμενα και στις προτάσεις σας -εδώ βέβαια δεν το αναφέρατε, κύριε Πρωθυπουργέ, το αποκρύψατε ή το θεωρήσατε δευτερεύον και

περιπτώ- όπου λέτε ότι η ασφάλεια και η ειρήνη της Ευρώπης πρέπει να εξακολουθήσει να στηρίζεται στο ΝΑΤΟ. Αυτό λέτε στο κείμενο. Λέτε και για την Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση, λέτε και για την ασφάλεια της Ευρώπης και για μηχανισμούς, όμως, η ειρήνη και η ασφάλεια πρέπει να στηρίζεται στο ΝΑΤΟ.

Εγώ δε θα σταθώ αναλυτικά στο τι αντιπροσώπευε και για την Ελλάδα και για πολλούς λαούς της γης και για χώρες το ΝΑΤΟ. Δε θα κάνω ιστορία. Άλλωστε τη θυμόμαστε την ιστορία και δεν είναι τυχαίο ότι κάθε χρόνο η πορεία του Πολυτεχνείου πηγαίνει στην Αμερικανική Πρεσβεία και έχει σχέση και με τους Αμερικανούς και με το ΝΑΤΟ, αλλά αφήστε αυτήν την πλευρά. Μιλάμε σήμερα για το σημερινό ΝΑΤΟ και για τα τελευταία.

Η ειρήνη και η ασφάλεια της Ευρώπης ανατίθεται και επαφίεται στο ΝΑΤΟ και όλοι οι άλλοι μηχανισμοί που θα έχει η Ευρωπαϊκή Ένωση θα είναι τμήματα του ΝΑΤΟ.

Ξέρετε πάρα πολύ καλά -καλύτερα και από εμάς γιατί τα ζείτε από μέσα-, ότι το ΝΑΤΟ δε δέχεται τα εθνικά σύνορα πουθενά και ιδιαίτερα στην περιοχή του Αιγαίου. Γι'αυτό και δε βρίσκετε το δίκιο σας απέναντι στον τούρκικο σωβινισμό και απέναντι στις διάφορες βλέψεις που έχει η Τουρκία. Γιατί δεν το βρίσκετε το δίκιο σας; Διότι το ΝΑΤΟ δε δέχεται τα εθνικά σύνορα. Όλοι οι χάρτες του ΝΑΤΟ δεν προβλέπουν σύνορα και γι'αυτό δεν μιλάει κανείς για τις όποιες παραβιάσεις κάνει η Τουρκία. Το ξέρετε πάρα πολύ καλά, δεν είναι ελληνοτουρκικό πρόβλημα, είναι πρόβλημα ΝΑΤΟ.

Ξέρετε, επίσης, ότι ούτε η Ευρωπαϊκή Ένωση δέχτηκε το δίκιο σας για τα ελληνικά σύνορα στο Αιγαίο έναντι της Τουρκίας ούτε και το ΝΑΤΟ. Τι σας λένε; "Πηγαίνετε να τα βρείτε οι δυο σας, μεταξύ σας". Αυτό σας λένε.

Άρα όλα αυτά τα θεωρητικά κατασκευάσματα που έχετε στο κείμενο, ειρήνη, ασφάλεια, συλλογική και εξωτερικά σύνορα, είναι χωρίς αντίκρισμα. Δε φαντάζομαι, βεβαίως, ότι θα υπάρξει ποτέ κείμενο της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα λέει ότι δεν αναγνωρίζονται τα σύνορα. Η ουσία είναι, όμως, ότι δεν έχετε βρει το δίκιο σας έμπρακτα και κανείς δε σας έχει πει ότι αν απειληθεί η Ελλάδα από μία χώρα που την αδικεί, θα την συντρίξει καμία συμμαχία. Και αναφέρετε αυτό, περί ειρήνης και ασφάλειας της Ευρώπης που πρέπει να στηρίζεται στο ΝΑΤΟ, σε μία περίοδο που ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι την ευθύνη και τον έλεγχο του Αιγαίου θα την αποκτήσει το στρατηγείο της Νάπολης. Δε θέλω να πω τίποτε παραπάνω. Είναι πάρα πολύ γνωστά.

Εδώ πια πρόκειται για μια καραμπινάτη εκχώρηση κυριαρχικών δικαιωμάτων σε έναν οργανισμό, ο οποίος όχι μόνο δε διασφαλίζει τα εθνικά σύνορα, αλλά έχει γίνει ο πολιορκητικός μοχλός στην αμφισβήτηση των συνόρων. Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι η κατάργηση των οικονομικών συνόρων, η διανομή των αγορών, συνεπάγεται και την άρνηση των φυσικών συνόρων. Αυτό το ξέρετε. Τουλάχιστον, λοιπόν, σ'αυτό το σημείο, δεν μπορούσατε να είχατε μια διαφορετική θέση στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Αλλά εδώ που τα λέμε και όταν υπήρχε το βέτο δεν το χρησιμοποιήσατε για την άμυνα και την ασφάλεια της Χώρας, δεν το χρησιμοποιήσατε έστω σαν τακτικό όπλο για την τελωνειακή ένωση της Τουρκίας, αλλά δεν το χρησιμοποιήσατε ούτε για τα αγροτικά προϊόντα ούτε για τίποτα.

Βεβαίως, δεν είναι καθόλου παράξενο που στην ουσία είσατε υπέρ της κατάργησης του βέτο. Κάτι ψελλίζετε στα θέματα της εξωτερικής πολιτικής και της ασφάλειας και της άμυνας.

Εμείς είμαστε κάτι παραπάνω από βέβαιοι, ότι από τη στιγμή που ορκίσεσθε στην ομπρέλα του ΝΑΤΟ, δεν πρόκειται να πείτε κουβέντα όταν τα πράγματα θα γίνουν χειρότερα. Κάποια δικαιολογία θα βρείτε, κάπου θα πιαστείτε, σε κάποια θεωρητική διακήρυξη και θα πείτε: "Οι εταίροι και οι σύμμαχοί μας αρχίζουν και μας καταλαβαίνουν".

Αρχίζουν και μας καταλαβαίνουν για τα σύνορα; Από την αρχή έπρεπε να καταλάβουν και δεν αφορά στενά την Ελλάδα, διότι η αμφισβήτηση των συνόρων είναι κίνδυνος και για τον ελληνικό και για τον τουρκικό λαό, που βεβαίως δεν έχουμε να

χωρίσουμε τίποτε μεταξύ μας.

Η δική μας θέση: Εμείς, όπως ξέρετε, είμαστε ριζικά αντίθετοι σε μία Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία έχει μία πολιτική και ένα σύνθημα "ή υποτάσσονται οι λαοί ή συντρίβονται", η οποία βλέπει τον κοινωνικό διάλογο και τη διευθέτηση των διαφορών με ταπεινωμένους λαούς. Έτσι το βλέπει. Άρα, η αντίσταση στις επιλογές και η διεκδίκηση λύσεων υπέρ των λαών, η συνολική ανατροπή αυτής της πολιτικής στην πορεία είναι η μόνη διέξοδος, όχι μόνο για τον Ελληνικό Λαό, αλλά και για όλους τους λαούς της Ευρώπης.

Επίκεντρο της πρότασης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος δεν μπορεί παρά να είναι η υπεράσπιση του φυσικού και παραγωγικού πλούτου της Χώρας και αναπόσπαστα της παραγωγικής δύναμης του Τόπου, που είναι οι εργαζόμενοι, που πρέπει να προστατεύονται από την ασυδοσία και την εκμετάλλευση του πολυεθνικού κεφαλαίου για όσο διάστημα αυτό κυριαρχεί και που πρέπει βεβαίως να φιλοδοξούν -και θα το κάνουν- να την ανατρέψουν οριστικά στην πορεία.

Όταν εμείς μιλάμε για εθνικό προγραμματισμό και κλαδική ανάπτυξη, για στήριξη τομέων και προϊόντων δεν την εννοούμε σαν στήριξη των μεγαλοεπιχειρηματιών, εμπόρων και κερδοσκόπων, αλλά σαν στήριξη του εργαζόμενου λαού που σ' αυτόν ανήκει ο πλούτος. Είναι η μόνη διέξοδος που έχει ανάγκη ο Τόπος. Από τη στιγμή που στον Τόπο κυριαρχούν οι κυβερνούντες δυνάμεις, που όχι μόνο δεν αντιστέκονται στις επιλογές σε βάρος της Χώρας, αλλά δουλεύουν για να περάσουν αυτές τις επιλογές με φωτιά και τσεκούρι, τότε η υπόθεση αυτή περνάει στα χέρια αποκλειστικά του Ελληνικού λαού. Αυτή είναι η θέση μας και για τις κινητοποιήσεις και για τη γενικότερη πολιτική στάση του λαού. Είμαστε βέβαιοι -ήδη είναι πραγματικότητα- ότι δε μιλάμε για έναν ελληνικό αγώνα. Μιλάμε για έναν αγώνα πανευρωπαϊκό και διεθνή. Ακριβώς σ' αυτούς τους αγώνες στηρίζουμε την ελπίδα μας, αλλά και την προοπτική για τούτο τον Τόπο. Ο Ελληνικός Λαός δεν πρέπει να νοιάζεται αν θα προχωρήσει η οικονομική και νομισματική ένωση. Πρέπει να νοιάζεται πώς θα την παρεμποδίσει να προχωρήσει. Όσο προχωρεί τόσο καινούρια μέτρα και πολιτικές σε βάρος των λαών υπάρχουν. Ο Ελληνικός Λαός πρέπει να νοιάζεται πόσο θα προχωρήσει η αντίσταση και η αντεπίθεσή του, πόσο θα προχωρήσει η λαϊκή ενότητα, πόσο θα προχωρήσουν οι κοινωνικοί και πολιτικοί αγώνες. Μόνο αυτοί μπορούν να έχουν ένα τέρμα ευνοϊκό για την Ελλάδα για τα Βαλκάνια και για ολόκληρη την Ευρώπη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος του Συνσπισμού, της Αριστεράς και της Προόδου, κ. Νίκος Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνσπισμού, της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είπε ο κύριος Πρωθυπουργός ότι βρισκόμαστε στο κατώφλι εξελίξεων που θα δημιουργήσουν μία Ευρώπη εντελώς διαφορετική από αυτήν που σήμερα ξέρουμε. Διαπίστωσε ο κύριος Πρωθυπουργός το κοινώς γνωστό.

Επιβάλλεται, λοιπόν, να πω από την πλευρά μου στον κ. Σημίτη ότι, τότε, αυτή η κρίσιμη συζήτηση γίνεται με τρομακτική καθυστέρηση και με τραγικό έλλειμμα ενημέρωσης και πληροφόρησης. Και η ευθύνη γι' αυτήν την τραγική καθυστέρηση και το εγκληματικό έλλειμμα ενημέρωσης βαρύνει την Κυβέρνηση.

Πρέπει ακόμα να πω στον κύριο Πρωθυπουργό ότι βρίσκεται σε κραυγαλέα αντίφαση με αυτό το οποίο διαπίστωσε. Μίλησε στο όνομα της σημερινής Ευρώπης και της προέκτασης των δεδομένων της. Και καθόλου δεν τον απασχόλησε η εντελώς διαφορετική Ευρώπη, που φαίνεται να αναδύεται από όλον αυτόν τον αγό των κοινωνικών εντάσεων, των κοινωνικών αποκλεισμών, των κοινωνικών αντιστάσεων και του ευρύτατου πολιτικού προβληματισμού που διακατέχει λαούς και κοινωνίες, κράτη και κυβερνήσεις. Αυτή η αντίφαση σηματοδεύει όχι μονάχα τη λογική συνέπεια των όσων εξέθεσε ο κύριος Πρωθυπουργός, αλλά και την πολιτική ενότητα, την εσωτερική λογική

των επιλογών που κάνει η Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση γίνεται σε μία περίοδο κρίσιμη και ρευστή για τον Τόπο μας.

Την ώρα που μιλάμε συνυπάρχουν στην πολιτική επικαιρότητα κοινωνικές εντάσεις. Εκκρεμότητες στην εξωτερική πολιτική και ανεπάρκειες, αδιέξοδα και αδυναμίες στο σύστημα διακυβέρνησης της Χώρας.

Η συνύπαρξη όλων αυτών των στοιχείων κάνει πιο έντονη τη ρευστότητα, κάνει πιο εκρηκτικά τα προβλήματα. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, εκ μέρους του Συνασπισμού, ζητήσα τη σύγκληση σύσκεψης των πολιτικών αρχηγών, υπό την προεδρία του Προέδρου της Δημοκρατίας, για να συζητηθούν τα προβλήματα που σχετίζονται με την πορεία της διακυβερνητικής και για να αναζητηθούν τρόποι αξιοποίησης όλων των εθνικών δυνατοτήτων, τόσο στον τομέα επεξεργασίας της στρατηγικής της Χώρας, όσο και στον τομέα της προώθησης πρωτοβουλιών σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Να υπάρξει δηλαδή συλλογική και συστηματική προετοιμασία της Ελλάδας και στη διαπραγμάτευση και στην οικονομία και στις εφαρμοζόμενες πολιτικές.

Η Κυβέρνηση μου απάντησε ότι τέτοια σύσκεψη είναι περιττή. Δεν χρειάζεται μια τέτοια συζήτηση! Και έσπευσε να ανακοινώσει τη σημερινή συνεδρίαση, για προ ημερησίας διατάξεως ανάπτυξη των απόψεων των Κομμάτων. Η Κυβέρνηση, με την αυτάρκεια που συνήθως χαρακτηρίζει όσους δε θέλουν να έχουν επίγνωση των δυσκολιών, όσους δε θέλουν να έχουν σαφή εικόνα για το πρόβλημα, αρνήθηκε την πρόταση του Συνασπισμού και προέκρινε την πραγματοποίηση μιας τεχνικής κατά τον Κανονισμό συζήτησης. Προέκρινε δηλαδή τη διαδικασία εκφώνησης παράλληλων μονολόγων, με τις θέσεις των Κομμάτων.

Το ζητούμενο, όμως, κατά την άποψή μου δεν είναι οι εντυπώσεις στην κοινή γνώμη ούτε οι φραστικοί διαζυγισμοί στην Αίθουσα της Βουλής. Το ζητούμενο είναι τι κάνουμε ως Χώρα σε αυτήν την κρίσιμη περίοδο, που μια άλλη Ευρώπη αναδύεται. Πώς συμμετέχουμε σε αυτήν τη σκληρή διαπραγμάτευση που διεξάγεται στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πώς παρεμβαίνουμε στα προβλήματα που αφορούν την ίδια την πορεία της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης. Πώς διασφαλίζουμε τα εθνικά μας συμφέροντα, τα συμφέροντα των Ελλήνων εργαζομένων.

Η διατύπωση κάποιων θέσεων είναι απλή και εύκολη υπόθεση, το δύσκολο είναι οι τρόποι προώθησης αυτών των θέσεων και σε αυτό θα έπρεπε η Κυβέρνηση να αξιοποιεί όλες τις δυνατότητες σε πολιτικό και κοινωνικό επίπεδο και όχι να αντιμετωπίζει όλες τις άλλες δυνάμεις, ως αντίπαλες που επιδιώκουν να της χαλάσουν το έργο της. Όχι να αντιμετωπίζει τη κοινωνία ως εσωτερικό εχθρό, στέλνοντας στα μετόπισθεν των κοινωνικών εντάσεων, "τους προσωπικούς στρατηγούς του κυβερνητικού συνδικαλισμού", για να πετύχουν ευνοϊκά για την Κυβέρνηση αποτελέσματα.

Οι εξελίξεις στην Ευρώπη θέτουν ένα συνολικό ζήτημα για την πορεία της ίδιας της Ευρωπαϊκής ενοποίησης και για την πορεία της Χώρας μας. Η διακυβερνητική εξελίσσεται σε μια διαδικασία δευτερεύουσας σημασίας, καθώς τα μεγάλα ζητήματα της ΟΝΕ και της διεύρυνσης συζητούνται σε άλλα επίπεδα, εκτός διακυβερνητικής. Αυτά ακριβώς τα προβλήματα δημιουργούν τους όρους αποδιάρθρωσης του ευρωπαϊκού οικοδομήματος, που γνωρίζαμε μέχρι σήμερα και υποκατάστασής του από κάτι διαφορετικό. Το κρίσιμο πολιτικό δίλημμα, που κυριαρχεί στους λαούς και στις κοινωνίες είναι εάν επιδιώκεται πραγματικά η βαθύτερη ενοποίηση της Ευρώπης ή εάν θα προωθηθούν καταστάσεις και δεδομένα νέας διαίρεσης. Αυτό δε φάνηκε καθόλου να απασχολεί την Κυβέρνηση και τον κύριο Πρωθυπουργό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ.)

Επομένως, το πρώτο θέμα που κατά την άποψή μας πρέπει να συζητηθεί είναι η συνολική δυναμική των ευρωπαϊκών εξελίξεων και η ανάγκη επανατοποθέτησης, όλων των προβλημάτων και των διαδικασιών επίλυσής τους.

Η Ελλάδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποτέ μέχρι σήμερα

δεν κατάφερε να αποκτήσει ευρωπαϊκή, στην ουσία, πολιτική. Δεν κατάφερε να έχει και να διατυπώσει άποψη για τα ευρωπαϊκά προβλήματα. Η πολιτική των Κυβερνήσεων περιοριζόταν και περιορίζεται στην καταγραφή αιτημάτων της Ελλάδας προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και εκεί τελειώνει η ενασχόλησή τους με την Ευρώπη. Την ένταξη αυτών των αιτημάτων στα πλαίσια μιας ευρύτερης προοπτικής για την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ελλάδα μέσα σε αυτήν, δεν την προσπάθησε και δεν την πέτυχε καμία μέχρι σήμερα κυβερνητική πολιτική.

Το αποτέλεσμα αυτής της αντίληψης είναι, ότι ούτε η ίδια η Ελλάδα αισθάνεται ως οργανικό τμήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ούτε και οι άλλοι την αντιμετωπίζουν έτσι. Κατ'αυτόν τον τρόπο η διαπραγματευτική δύναμη της Χώρας, το κύρος, η ικανότητα συμμαχιών, η συνολική επιρροή είναι κατά πολύ μικρότερα μεγέθη από τις πραγματικές δυνατότητες που διαθέτει η Χώρα μας. Και η σημερινή Κυβέρνηση δεν ξεφεύγει από αυτήν τη λογική. Ολόκληρη η παρουσίαση της κυβερνητικής πολιτικής πείθει ότι δεν καταφέρνει να συλλάβει το συνολικό πολιτικό πρόβλημα που κυριαρχεί αυτήν τη στιγμή, σε κοινωνίες και κυβερνήσεις, σε λαούς και κράτη, ούτε την ανάγκη να διεκδικηθεί η αλλαγή των πλαισίων, εντός των οποίων, διεξάγεται η συζήτηση. Αρκείται μονάχα στα δεδομένα, επιδιώκοντας μικροδιαπραγματεύσεις.

Η Ελλάδα σήμερα κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει κάθε λόγο, να θέσει εξ αρχής και με νέους όρους το πρόβλημα των σχέσεων, ανάμεσα στη ΟΝΕ, την διεύρυνση και την πολιτική ενοποίηση. Η Διακυβερνητική εξελίσσεται με τρόπο, που ούτε τα προσχήματα διασώζει. Και αυτό πρέπει να αποκαλυφθεί από εκείνες τις δυνάμεις και εκείνες τις χώρες, που εμμένουν στο ευρωπαϊκό όραμα για πραγματική ολοκλήρωση και προσβλέπουν στην πραγματική ενοποίηση των λαών.

Η ταχεία και αυστηρή προώθηση της νομισματικής και οικονομικής ενοποίησης, αφαιρεί από τις εθνικές κυβερνήσεις μεγάλο μέρος των εξουσιών, ως προς την άσκηση οικονομικής πολιτικής. Αυτή η αφαίρεση εξουσιών από τις εθνικές κυβερνήσεις, δε γίνεται υπέρ ευρωπαϊκών δημοκρατικών οργάνων, πολιτικής εξουσίας. Διότι αυτά είναι ανύπαρκτα. Αυτή η αφαίρεση γίνεται υπέρ οικονομικών κέντρων ανεξέλεγκτων και χωρίς καμιά δημοκρατική νομιμοποίηση, χωρίς κανένα δημοκρατικό έλεγχο.

Αυτό σημαίνει ότι χωρίς την ουσιαστική προώθηση της πολιτικής ενοποίησης, η μονομερής προώθηση της νομισματικής ενοποίησης, αλλάζει δραματικά το χαρακτήρα του ευρωπαϊκού οικοδομήματος. Με τον ίδιο τρόπο αλλάζει δραματικά το χαρακτήρα της ένωσης και η διεύρυνση της, χωρίς την ταυτόχρονη εμφάνιση και ενίσχυση των κοινοτικών θεσμών. Επομένως, η Ελληνική Κυβέρνηση θα πρέπει να κινηθεί με τόλμη και φαντασία προς την κατεύθυνση επανατοποθέτησης των προβλημάτων. Και όχι με τη λογική διεκπεραίωσης των ήδη αποφασισμένων, των ήδη συντελεσμένων δεδομένων. Σε αυτή την προοπτική και διεκδικώντας μία συνθήκη που θα προωθή ουσιαστικά την ενοποίηση, με τα κοινωνικά και πολιτικά χαρακτηριστικά, που επιθυμούν οι λαοί της Ευρώπης, επιβάλλεται η Κυβέρνηση να υιοθετήσει την ιδέα του δημοψηφίσματος, για την έγκριση της αναθεωρημένης συνθήκης. Και επ'αυτού ο κύριος Πρωθυπουργός δεν είπε τίποτε.

Τρεις είναι οι στόχοι κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της Διακυβερνητικής Διάσκεψης για την αναθεώρηση της Συνθήκης του Μάαστριχτ.

Πρώτον, να προωθήσει αλλαγές στη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εν όψει της νέας διεύρυνσης. Οι αλλαγές αυτές κατά τη διακήρυξη, στοχεύουν στην ενίσχυση της οργάνωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης από πλευράς δημοκρατικότητας και αποτελεσματικότητας. Αυτό είπε ο κύριος Πρωθυπουργός. Ταυτόχρονας, όμως, αυτές οι αλλαγές ενισχύουν και τη θέση των μεγαλύτερων χωρών, στο σύστημα θεσμών και οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και έναντι αυτής της ενίσχυσης προκύπτει το μέγα πολιτικό πρόβλημα

κατοχύρωσης και στήριξης των ασθενέστερων και μικρών χωρών.

Δεύτερος στόχος είναι να αποφασίσει η Διακυβερνητική κανόνες και όρους ευελιξίας, έτσι ώστε να μπορούν να προχωρούν μόνες τους οι χώρες που θα το επιθυμούσαν, θα το ήθελαν και θα το μπορούσαν.

Και τρίτος στόχος είναι να εξασφαλιστεί η δυνατότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για αποτελεσματική δράση στον εξωτερικό τομέα, με την ενίσχυση προϋποθέσεων κοινής εξωτερικής πολιτικής και ασφάλειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και με όσα είπε ο κύριος Πρωθυπουργός είναι φανερό, ότι οι τρεις αυτοί άξονες και όσα επιμέρους προβλήματα ακτινώνονται πάνω σε αυτούς, έχουν καταρχήν διαδικαστικό, θεσμικό χαρακτήρα. Προέχει δηλαδή το ενδιαφέρον για τις λειτουργικές ρυθμίσεις, για τις διαδικαστικές προϋποθέσεις. Δεν υπάρχει ενασχόληση για τις αναγκαίες πολιτικές, που θα πρέπει να εφαρμοστούν μέσα από αυτές τις διαδικαστικές, θεσμικές ρυθμίσεις.

Δεν υπάρχει κανένας προβληματισμός για την ανάγκη αναθεώρησης αυτών των πολιτικών, που κυριαρχούν και διεκπεραιώνονται από τις σημερινές ή από τις υπό εξέλιξη θεσμικές ρυθμίσεις.

Δεν είναι τυχαίο, κύριοι συνάδελφοι, που ακόμα και το θέμα της απασχόλησης, κεντρικό πρόβλημα λαών και κυβερνήσεων, κοινωνιών και οικονομιών σε όλη την Ευρώπη, δεν αντιμετωπίζεται κατ' αρχήν από τη Διακυβερνητική Διάσκεψη. Ακόμη και μέσα σ' αυτά τα διαδικαστικά πλαίσια η Ελληνική Κυβέρνηση, απ' ό,τι φάνηκε και με όσα ο κύριος Πρωθυπουργός εξέθεσε, ακολουθεί παρακολουθηματική στάση, στάση αναμονής, χωρίς σχεδιασμένες επιθετικές πολιτικές και διπλωματικές πρωτοβουλίες.

Αν εξαιρέσει κανείς το θέμα της προστασίας των συνόρων, σε όλα τα άλλα θέματα η ελληνική στάση έχει αμυντικό χαρακτήρα. Προσέρχεται για να επιβεβαιώσει και να επικυρώ-

σει. Την ίδια ώρα άλλες χώρες μικρές, με τα ίδια και μεγαλύτερα από εμάς προβλήματα, προτείνουν εντυπωσιακά πράγματα, όπως π.χ. είναι το Βέλγιο, η Αυστρία και η Ιταλία για τη λεγόμενη Κεντροευρωπαϊκή Πρωτοβουλία, με στόχο τη διασυνωριακή και περιφερειακή συνεργασία, μεταξύ δεκαεσσάρων χωρών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, μέσα στις οποίες οι περισσότερες της Βαλκανικής και της πρώην Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Αυστρία και η Ιταλία. Η Ελλάδα απουσιάζει. Από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Φλωρεντίας ξεκίνησε η πρωτοβουλία και συζητήθηκε αρχές Δεκεμβρίου του σχετική έκθεση, που έκαναν οι υπηρεσίες του γραφείου του Επιτρόπου Χανς Βαν Ντε Μπρουκ. Σε όλη αυτήν τη διαδικασία η Ελλάδα ήταν απύσχα για ένα θέμα που αφορά συνεργασία δύο χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης με δεκατέσσερις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, μεταξύ των οποίων και όλες οι Βαλκανικές. Μόνο τροπολογίες στην τελευταία συζήτηση της προηγούμενης εβδομάδας κατέθεσε ο Έλληνας Επίτροπος, με αίτημα να μην αποκλειστούμε εμείς από την προοπτική αυτής της συνεργασίας.

Μη μιλάτε, λοιπόν, κύριοι της Κυβερνήσεως, για ισότιμη θέση και πρωταγωνιστικό ρόλο της Ελλάδας στην Ευρώπη και τα Βαλκάνια. Σας εκθέτει η πραγματικότητα της πολιτικής σας. Και αυτή η αντίφαση ανάμεσα σε όσα λέτε και στην πολιτική σας, προκαλεί αισθήματα απογοήτευσης, απόγνωσης, αλλά και οργής.

Καταθέτω στα Πρακτικά σχετικό δημοσίευμα, που υπήρξε στις εφημερίδες "ΝΕΑ" και "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ" στις 5 Δεκεμβρίου, που έχει ως τίτλο "Δίπλα μας, χωρίς εμάς", και όπου περιγράφεται μια εικόνα αποκαρδιωτική για την πραγματικότητα της ελληνικής παρουσίας στις διαδικασίες της ευρωπαϊκής ενοποίησης.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Κωνσταντόπουλος καταθέτει στα Πρακτικά το προαναφερθέν κείμενο, που έχει ως εξής:

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΕΝΟΧΛΙΜΕΝΗ Η ΕΛΛΑΔΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟ ΤΗΣ ΑΠΟ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ ΣΕ ΒΑΛΚΑΝΙΑ - ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Δίπλα μας, χωρίς εμάς!

Προσπάθειες απομόνωσης της Ελλάδας από έναν διαμορφούμενο οργανισμό στα Βαλκάνια είναι σε εξέλιξη, με πρωτοβουλία της Ιταλίας και της Αυστρίας. Το γεγονός φαίνεται ότι προβληματίζει την κυβέρνηση, η οποία αναμένεται να θέσει το θέμα στη Σύνοδο Κορυφής στο Δουβλίνο.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ:
Γιώργος Κουβαράς

ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ

ΛΕΓΕΤΑΙ Κεντροευρωπαϊκή Πρωτοβουλία, αποτελεί συνέχεια της Δι-γώνισης Quadripartite του 1989, σήμερα έχουν 14 χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης (οι περισσότερες της Βαλκανικής) και από την Ευρωπαϊκή Ένωση η Αυστρία, η Ιταλία και με καθυστέρηση, λόγω του γερμανικού κρατίδιου της Βαυαρίας. Μεταξύ των στόχων, η ανάπτυξη της περιφερειακής και διασυνοριακής συνεργα-

σίας και η οικονομική υποστήριξη μέσω των υφιστάμενων κοινοτικών προγραμμάτων PHARE, TAXIS και INTERREG, η προσέλκυση ιδιωτικών επενδύσεων, η εγγύηση των ατομικών και συλλογικών δικαιωμάτων κ.α.

Αν και η Ελλάδα δεν διαφωνεί με τη λογική θεσμοθέτησης τέτοιων πρωτοβουλιών, πρωτογενώς προκαλεί το γεγονός ότι απεργήθη αίτηση ένταξης της τον Αύγουστο, ακόμη και να της δοθεί καθυστέρηση παρατηρητή, παρά το γεγονός ότι έχει συμπεριφερθεί στην περιοχή.

Το όλο θέμα προκλήθηκε ως συνέχεια του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Φλωρε-

ντίας, που, ύστερα από παρέμβαση της τότε ιταλικής προεδρίας, επήλθε εκκλήση (μέσω του ανακρινωθέντος) στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να παρουσιάσει μία ολοκληρωμένη έκθεση για τη συνεργασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την Κεντροευρωπαϊκή Πρωτοβουλία (CEI). Η έκθεση αυτή πραγματοποιήθηκε από τις υπηρεσίες του Ολλανδού επιτρόπου Χανς Βαν ντε Μπρουκ και συζητήθηκε χθες στην τακτική συνεδρίαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Ο Έλληνας επίτροπος Χρ. Παπουτσης, ο οποίος συνεργάστηκε γι' αυτό το θέμα με τον Πρωθυπουργό Κώστα Σημίτη, υπέβαλε σειρά τροπολογιών. Και δύο από αυτές που υποβλήθηκαν αφήνουν ανοιχτή την προοπτική της συνεργασίας σε όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έτσι, χωρίς να κατονομάζεται, φωτογραφίζεται η Ελλάδα.

Ο Χρ. Παπουτσης έθιξε στη συζήτηση το ερώτημα γιατί δεν ελήφθη να συμμετάσχει

και η Ελλάδα και ανέπτυξε τους κινδύνους να απορροσαντολιστούν οι πρωτοβουλίες της Ένωσης με την απουσία ενός κράτους-μέλους όπως με αυτές τις χώρες. Ας σημειωθεί ότι και ο ίδιος ο πρόεδρος Ζακ Σαντέρ θεώρησε λογικό να συμμετέχει η Ελλάδα, αφού στις χρηματοδοτήσεις μέσω του κοινοτικού προϋπολογισμού συμμετέχουν όλα τα κράτη-μέλη της Ένωσης.

Στην Κεντροευρωπαϊκή Πρωτοβουλία συμμετέχουν οι Αλβανία, FYROM (ΠΓΔΜ), Βοσνία - Ερζεγοβίνη, Βουλγαρία, Κροατία, Ουγγαρία, Μολδαβία, Τσεχία, Ρουμανία, Σλοβακία, Σλοβενία, Ουκρανία, Σερβία και από την Ε.Ε. η Αυστρία που ασκεί χρέη προεδρίας, η Ιταλία και ως παρατηρητής το γερμανικό κρατίδιο της Βαυαρίας. Αποτελεί συνέχεια της Quadripartite (Αυστρία, Ιταλία, Ουγγαρία και Ομοσπονδιακή Γαλλία-Ολλανδία, πριν από τη διάλυση της) τον Νοέμβριο του '89.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Αριστεράς και της Προόδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι εντυπωσιακό το γεγονός ότι στα πλαίσια των διαδικασιών της Διακυβερνητικής Διάσκεψης όλες οι χώρες καταθέτουν προτάσεις και επεξεργάζονται πρωτοβουλίες σε συνεργασία με άλλες χώρες. Έχει, δηλαδή, διαμορφωθεί ακριβώς λόγω της κρισιμότητας των θεμάτων, μια άτυπη συνεργασία και συναντίληψη μεταξύ χωρών με κοινά προβλήματα και κοινά συμφέροντα. Η μόνη χώρα που επί δέκα έξι χρόνια, μετά την ένταξή της δεν έχει καταφέρει να διαθέτει ούτε ένα σταθερό συνομιλητή ούτε έναν σταθερό εταίρο, είναι η Ελλάδα.

Και αυτό, κύριοι συνάδελφοι, αυτή η απομόνωση, η περιθωριοποίηση της Χώρας και μέσα στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και έξω απ' αυτά είναι η μεγαλύτερη πολιτική αποτυχία της Ελλάδας.

Μια δεύτερη πολιτική αποτυχία είναι ότι σήμερα που μιλάμε υπάρχει έντονη πτωτική τάση των εισροών και των αναλήψεων στις χρηματικές μας δοσοληψίες με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Όπως επίσης, διαπιστώνεται μικρή πρόοδος στον τομέα της συνοχής, παρά το γεγονός ότι οι αναλήψεις πόρων είναι πολύ σημαντικότερες για την Ελλάδα απ' ό,τι για άλλες χώρες στην ενταξιακή τους περίοδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι χαρακτηριστικό ότι όπως προκύπτει από τις ετήσιες εκθέσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου

και του Eurostat η καθαρή θέση της Ελλάδας στις χρηματικές δοσοληψίες της με την Ευρωπαϊκή Ένωση σε εκατομμύρια ECU γίνεται δυσμενέστερη. Από 3859,9 εκατ.ECU, το 1994, έπεσε στα 3488,9 ECU με πρόβλεψη το 1996 να είναι εξίσου πτωτική η πορεία.

Για όλα αυτά η Κυβέρνηση δεν αισθάνεται υποχρεωμένη να δώσει κάποια εξήγηση. Απεναντίας θεωρεί ότι καλά αρμενίζει. Είπε ο κύριος Πρωθυπουργός ότι υπερβλήθησαν και προγράμματα για τα νησιά του Αιγαίου και τον τουρισμό. Είναι ικανοποιημένος ο κύριος Πρωθυπουργός από την πορεία της τουριστικής πολιτικής που εφαρμόζει η Κυβέρνηση; Είναι ενθουσιασμένος από την εφαρμογή των προγραμμάτων ανάπτυξης στα νησιά του Αιγαίου;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταθετω στα Πρακτικά τον σχετικό πίνακα για τις χρηματικές δοσοληψίες Ελλάδας και Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως προκύπτει από τις ετήσιες εκθέσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Και επ' αυτών των πολιτικών που εφαρμόζονται και διαμορφώνουν αυτά τα ανοίγματα όφειλε και οφείλει να μιλήσει η Κυβέρνηση.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του Συνσπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Νίκ. Κωνσταντόπουλος, καταθέτει στα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο έχει ως εξής:

<<

ΠΙΝΑΚΑΣ ΙΙΙ

Χρηματικές Δοσοληψίες Ελλάδας-ΕΕ/Εμπορικό Ισοζύγιο με 11
(σε εκατ. ECU)

Έτος	Αναλήψεις πόρων	Καταβολές ιδίων πόρων	Καθαρή θέση Σε ανάληψη	Εμπορ. Ισοζύγιο
1981	394,7 (2,5%)	254,5 (1,4%)	+ 140,2	-2391
1982	985,9 (5,5%)	381,6 (1,8%)	+ 604,3	-2760
1983	1351,4 (6,2%)	377,7 (1,6%)	+ 973,7	-2635
1984	13164,0 (5,7%)	355,8 (1,4%)	+ 1008,2	-2572
1985	1702,8 (6,9%)	388,0 (1,5%)	+ 1314,8	-3199
1986	1905,1 (6,2%)	632,4 (1,9%)	+ 1272,7	-3076
1987	1876,9 (6,1%)	340,4 (1,0%)	+ 1536,5	-3080
1988	1921,5 (5,3%)	429,9 (1,1%)	+ 1491,6	-3576
1989	2564,5 (7,5%)	566,3 (1,3%)	+ 1998,2	-4656
1990	3033,8 (8,1%)	563,6 (1,4%)	+ 2470,2	-5924
1991	3688,5 (6,9%)	762,1 (1,4%)	+ 2926,4	-6036
1992	4332,6 (7,4%)	728,6 (1,3%)	+ 3604,0	-6556
1993	5147,9 (8,0%)	1011,2 (1,6%)	+ 4136,7	-7254
1994	4844,2 (8,0%)	992,3 (1,5%)	+ 3851,9	-7361
1995	4474,1 (7,1%)	985,2 (1,5%)	+ 3488,9	

(Πηγή: Ετήσιες Εκθέσεις Ελεγκτικού Συνεδρίου και Eurostat)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δε λέει, όμως, η Κυβέρνηση την αλήθεια και για κρίσιμα δεδομένα που υπάρχουν σήμερα. Αποκρύπτει αυτά τα δυσμενή δεδομένα. Και επικαλείται διαρκώς την ευρωπαϊκή ενότητα και την ανάγκη σύγκλισης μόνον για να εξασφαλίσει πολιτικά άλλοθι, ώστε να νομιμοποιήσει τα αδιέξοδα των κυβερνητικών επιλογών. Είναι μια ακόμα πολιτική αποτυχία της Κυβέρνησης το γεγονός ότι έχει αρνηθεί, ότι έχει καταστρέψει τον αξιόπιστο κοινωνικό και πολιτικό διάλογο, μέσα και έξω από τη Βουλή για τα κρίσιμα θέματα συνοχής και σύγκλισης με τους κοινωνικούς εταίρους. Την ίδια ώρα που σε όλην την Ευρώπη οι πάντες αναζητούν ειλικρινή διάλογο των κοινωνικών εταίρων και αποτελεσματικές πολιτικές συνοχής και στήριξης, την ίδια ώρα μόνον η Ελληνική Κυβέρνηση επιμένει δογματικά στα λάθη της πολιτικής της και στις μονόπλευρες επιλογές της. Την ώρα που μιλάει ο κύριος Πρωθυπουργός για έντονη κοινωνική διάσταση της ευρωπαϊκής πολιτικής, την ίδια ώρα με την αδιάλλακτη και αδιέξοδη πολιτική του, με την άγνοια και ανάληψη πολιτική πυγμής οδηγεί τη Χώρα σε παράλυση. Στην ουσία, δηλαδή, προσπαθεί να κερδοσκοπήσει πολιτικά η Κυβέρνηση πάνω στην απόγνωση εκείνων που κλείνουν τους δρόμους και στην απόγνωση εκείνων που πληττονται από το κλείσιμο των δρόμων. Και είναι πολλοί και οι μιν και οι δε. Η πολιτική αυτή που καταστρέφει το διάλογο, οδηγεί στην υπονόμευση της κοινωνικής συνοχής, στον αλληλοσπαραγμό της κοινωνίας και στην έλλειψη των προϋποθέσεων για τη στήριξη μιας άλλης αναπτυξιακής πολιτικής που θα απελευθερώσει και θα απελευθερώνεται με ένα καινούριο κοινωνικό δυναμισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανάμεσα στα πολλά που λέει η Κυβέρνηση, δε μνημονεύει τίποτε για όσα διαμορφώνονται αρνητικά ερήμην της Ελλάδας.

Είπε ο κύριος Πρωθυπουργός, ότι ως προς το σύμφωνο σταθερότητας επέμενε η Κυβέρνηση στην ανάγκη να εκτιμηθούν οι ιδιαίτερες συνθήκες κάθε χώρας και πιθανόν αυτό να συζητηθεί, ενδεχομένως όπως είπε, στη Διάσκεψη μεθαύριο. Δεν είπε, όμως, ο κύριος Πρωθυπουργός, δεν είπατε κύριε Πρωθυπουργέ, ότι από τις 22.10.96 ο Πρόεδρος της Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης απέστειλε ανακοίνωση στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις ενισχυμένες διαδικασίες σύγκλισης με το νέο μηχανισμό συναλλάγματος κατά το τρίτο στάδιο της ΟΝΕ.

Στο Δουβλίνο το Δεκέμβριο επιδιώκεται να συζητηθεί η σχετική ανακοίνωση. Βασικά της σημεία, που δεν αναφέρατε τίποτε γι' αυτά, είναι οι διαπιστώσεις ότι ορισμένες χώρες δε θα μπορέσουν να συμμετάσχουν στη Ζώνη ΕΥΡΟ από την αρχή, ότι επιβάλλεται η θέσπιση ενός νέου μηχανισμού συναλλάγματος, προκειμένου να καταστεί δυνατή η συμμετοχή όλων των κρατών-μελών και να προστατευθεί η ενιαία αγορά, ότι η εφαρμογή ενισχυμένων προγραμμάτων σύγκλισης ενδέχεται να επηρεάσει τη διαχείριση του νέου μηχανισμού συναλλάγματος και ότι η υποβολή προγραμμάτων σύγκλισης στο συμβούλιο θα πρέπει να αποτελεί επίσημη υποχρέωση των μη συμμετεχόντων κρατών-μελών κατά το πρότυπο των προγραμμάτων σταθερότητας που πρέπει να καταβάλουν τα συμμετέχοντα κράτη-μέλη.

Τα ενδιαφερόμενα κράτη-μέλη, που δε θα μετέχουν εξ αρχής, η Ελλάδα, δηλαδή, όπως είπε ο κύριος Πρωθυπουργός, θα κληθούν να υποβάλουν πριν από την 1.1.99, ημερομηνία έναρξης του τρίτου σταδίου, τα νέα τους προγράμματα σύγκλισης, τα οποία θα αντικαταστήσουν τα υφιστάμενα σήμερα προγράμματα σύγκλισης.

Καταθέτω για την ενημέρωση της Βουλής τη σχετική επιστολή και το σχετικό διαβιβαστικό σημείωμα, που επ' αυτών όφειλε ο κύριος Πρωθυπουργός να ενημερώσει την Εθνική Αντιπροσωπεία και τον Ελληνικό Λαό.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Κωνσταντόπουλος καταθέτει στα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο της Στενογραφικής Υπηρεσίας και είναι στη διάθεση κάθε ενδιαφερόμενου.)

Νέο πρόγραμμα σύγκλισης πριν από την 1η Ιανουαρίου, πράγμα που σημαίνει ότι, παρά τις δημαγωγίες των κυβερνητικών στελεχών για το 1997 και το 1998 ως τελικό όριο των δοκιμασιών και πιέσεων της κοινωνίας και της οικονομίας μας, η Ελλάδα θα κληθεί πριν από την 1.1.99 να υποβάλει νέο πρόγραμμα σύγκλισης. Την ώρα, λοιπόν, που δεν είμαστε ισότιμο μέλος από την αρχή, της ζώνης EURO, την ώρα που μας περιμένει ένα νέο πρόγραμμα σύγκλισης πριν από το 1999, για να συγκρατηθούμε κατά το τρίτο στάδιο της ΟΝΕ, την ώρα που οι χρηματικές δασοληψίες μας με την Ευρωπαϊκή Ένωση εμφανίζουν διαρκώς πτωτική τάση, η Κυβέρνηση ανακοινώνει υπερεξοπλιστικά προγράμματα της τάξεως των 4 τρις. ή των 16 τρις., που καλύπτουν την ίδια περίοδο των σκληρών προγραμμάτων σύγκλισης. Και όλα αυτά για τα υπερεξοπλιστικά προγράμματα, χωρίς προηγουμένως να έχει αξιώσει η Κυβέρνηση να υπολογιστεί στην πολιτική ερμηνεία των κριτηρίων συνθήκης για την είσοδο κάθε χώρας μέλους στην ΟΝΕ, το δυσανάλογο βάρος των αμυντικών δαπανών μιας χώρας. Προσδοκά ότι θα γίνει κατανοητή η άποψη της Ελληνικής Κυβέρνησης. Ανακοίνωσε προηγουμένως το πρόγραμμα, επιβάρυνε την περίοδο των σκληρών προγραμμάτων σύγκλισης, με πρόσθετες δαπάνες, και εκ των υστέρων τρέχει η Κυβέρνηση να αναζητήσει υιοθέτηση της άποψης ότι πρέπει να συνυπολογισθούν οι ιδιαίτερες συνθήκες. Μόνο εκ των υστέρων.

Κύριε Πρωθυπουργέ, είπατε ότι "έστειλα προχθές μία επιστολή". Προχθές! Εκ των υστέρων. Μία επιστολή, η οποία θα έπρεπε να έχει αποσταλεί προ πολλού και να είναι επικαλυπτικό κείμενο ενός αναλυτικού συνοδευτικού υπομνήματος από το οποίο θα προέκυπτε, γιατί το ελληνικό αμυντικό πρόβλημα είναι υπαρκτό, πώς αυτό το πρόβλημα πρέπει να λυθεί και πολιτικών ρυθμίσεων εξωτερικής πολιτικής και ασφάλειας της χώρας στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς την επιζήμια και καταστροφική καταφυγή στα υπερεξοπλιστικά προγράμματα. Άλλωστε, είναι κραυγαλέα η απουσία, όχι μόνο γι' αυτό το συγκεκριμένο θέμα, αλλά για κρίσιμα θέματα, που αφορούν στο ελληνικό πρόβλημα αναλυτικών υπομνημάτων για τη θεμελιωμένη παρουσίαση του ελληνικού προβλήματος, τόσο ως προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, όσο και ως προς τις Βαλκανικές χώρες και ιδίως με την Τουρκία. Επί δεκαέξι ολόκληρα χρόνια δεν υπήρξε ποτέ ένα ολοκληρωμένο υπομνημα για το ελληνικό πρόβλημα, σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση, σε σχέση με τις Βαλκανικές χώρες, σε σχέση με τα προβλήματα που δημιουργεί η πολιτική της Τουρκίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακόμη και το αίτημα για την προστασία - εγγύηση των εξωτερικών μας συνόρων, προβάλλεται διαδικαστικά και αποσπασματικά, χωρίς να συνοδεύεται από επεξεργασμένη ελληνική πρόταση συνολικού πολιτικού σχεδιασμού για υιοθέτηση του στόχου "προστασία των συνόρων και εδαφικής ακεραιότητας των χωρών - μελών" στη συνθήκη, για θέσπιση της ρήτρας "αμοιβαίας συνδρομής", για ενσωμάτωση των λειτουργιών ΜΠΕΝΤΕΣΜΠΕΡΓΚ της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ώστε να μην ισχύει η αναστολή της ρήτρας για χώρες - μέλη του ΝΑΤΟ, όπως εν προκειμένω η Ελλάδα, για υπογραφή σύμβασης υποχρεώσεων Ευρωπαϊκής Ένωσης και Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης για συγχώνευση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης.

Όλα αυτά τα θέλετε στα πλαίσια του ΝΑΤΟ. Και την ίδια ώρα υιοθετείτε προγράμματα, τα οποία από πουθενά δεν προκύπτει ότι είναι απολύτως αναγκαία, από πουθενά δεν προκύπτει ότι λύνουν κανένα πρόβλημα και από πουθενά δεν προκύπτει ότι εντάσσονται στα πλαίσια μιας σχεδιασμένης εθνικής στρατηγικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφέρω όλα αυτά γιατί στα θέματα της εξωτερικής πολιτικής είναι φανερό ότι ακόμα και εκεί που η Ελλάδα θα μπορούσε να έχει ένα καθαρό και απαιτητικό ευρωπαϊκό λόγο, διστάζει να πάει μπροστά. Γιατί υπολογίζει την προτεραιότητα που δίνει η Κυβερνητική

πολιτική στην αμερικανική διάσταση των προβλημάτων και στις συσχετίσεις των κυβερνητικών χειρισμών με τις αμερικανικές πρωτοβουλίες. Αυτή είναι η πραγματικότητα για την οποία οφείλει η Κυβέρνηση να δώσει εξηγήσεις.

Τα ερωτήματα, λοιπόν, είναι εύλογα και περιμένουν ουσιαστική απάντηση. Ποια είναι η θέση της Κυβέρνησης για τη θέσπιση της αρχής της ευελιξίας που προτείνεται από τις ισχυρές χώρες-μέλη της Ένωσης ως νέα μέθοδος ολοκλήρωσης στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Είπε ο κύριος Πρωθυπουργός ότι καταθέσαμε τον προβληματισμό μας και ότι είμαστε άκρως επιφυλακτικοί. Ποια είναι η θέση της Κυβέρνησης; Συμμερίζεται ή όχι η Κυβέρνηση τις απόψεις που θεωρούν ότι αυτή η μέθοδος οδηγεί στο διαχωρισμό των κρατών-μελών σε χώρες πρώτης κατηγορίας με προνομιακή θέση και δικαιώματα και σε χώρες δεύτερης κατηγορίας, με περιορισμένη θεσμική παρουσία, ρόλο και δικαιώματα, θεσμοποιώντας την ένωση των πολλών ταχυτήτων;

Αν ο κύριος Πρωθυπουργός είναι ιδιαίτερος επιφυλακτικός, αν εκμύα ότι πράγματι αυτή η αρχή της ευελιξίας οδηγεί σ' αυτήν τη διάκριση από πλευράς θέσης και δικαιωμάτων τις διάφορες χώρες και την καθιέρωση πολλών ταχυτήτων, ε, τότε ποια είναι η πολιτική της Ελλάδας, για την αποτροπή αυτού το οποίο φοβάται ότι έρχεται ως αναπότρεπτο;

Δεύτερον, έχει καταθέσει η Ελληνική Κυβέρνηση μέχρι σήμερα γραπτώς, ολοκληρωμένο υπόμνημα με τη δική της θέση για την αρχή της ευελιξίας στη Διακυβερνητική; Δεν έχει καταθέσει άποψη. Εκτιμήσεις, προτάσεις και προβληματισμούς. Συγκεκριμένη γραπτή άποψη δεν έχει καταθέσει. Η Πορτογαλία κατέθεσε. Και άλλες χώρες έχουν καταθέσει. Ποιες συγκεκριμένες πρωτοβουλίες έχει λάβει η Κυβέρνηση, προκειμένου να διασφαλίσει τα συμφέροντα της Χώρας, να διασφαλίσει δηλαδή ότι θα αποτραπεί η θεσμοποίηση των μορφών ενοποίησης, που θα οδηγούν σε νέες διαιρέσεις στην Ευρώπη, σε νέους διαχωρισμούς ανάμεσα σε χώρες-μέλη και κυρίως ανάμεσα σε μικρές και μεγάλες χώρες.

Γιατί η Ελληνική Κυβέρνηση τρίτον, δεν έχει αναλάβει διπλωματική εκστρατεία, προκειμένου να πείσει τους εταίρους μας στην Ένωση για τις ελληνικές απόψεις και τα συμφέροντα και ιδιαίτερα, σε ό,τι αφορά το ελληνικό αίτημα για την προστασία των εξωτερικών συνόρων.

Είπε ο κύριος Πρωθυπουργός ότι είναι καλύτερο το κλίμα τελευταία στην Ευρώπη. Μα, στο σχέδιο της Ιρλανδικής Προεδρίας, υπάρχει η οπισθοχώρηση σε σχέση μ' αυτά τα οποία είχαν αποφασιστεί ήδη τον Ιούλιο. Και επ' αυτών, ποιες είναι οι εξηγήσεις, σε μια περίοδο που θα έπρεπε να γίνει εκμετάλλευση των πλεονεκτημάτων που είχε η Ελλάδα από πλευράς Διεθνούς Δικαίου;

Τέταρτον, γιατί η Κυβέρνηση δεν έχει θέσει στη διακυβερνητική, αλλά και στα όργανα της Ένωσης το θέμα των συνεπειών της νέας διεύρυνσης για τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τη διαρθρωτική πολιτική, στοχεύοντας να πετύχει η δέσμευση για την αύξηση του κοινοτικού προϋπολογισμού; Γιατί είναι δεδομένο ότι η διεύρυνση, χωρίς αύξηση του προϋπολογισμού, θα οδηγήσει σε περικοπή χρηματοδοτήσεων, που θα πλήξουν κυρίως τις φτωχές χώρες του Νότου και κυρίως την Ελλάδα;

Πέμπτον, ποια είναι η θέση του κυρίου Πρωθυπουργού και της Κυβερνήσεώς του για ένα αίτημα που απασχολεί πολιτικούς, κοινωνικούς φορείς, λαούς, κοινωνίες, κυβερνήσεις, για την ανάγκη δηλαδή ενός πανευρωπαϊκού δημοψηφίσματος που μπορεί να έχει ουσιαστικό πολιτικό βάρος για τα αποτελέσματα της αναθεώρησης της Συνθήκης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφέρθηκε ο κύριος Πρωθυπουργός στην προτεραιότητα για την κάλυψη της κοινωνικής πολιτικής. Όμως, η Ελληνική Κυβέρνηση, δεν έχει υποβάλει καμία ολοκληρωμένη πρόταση για την απασχόληση. Καμία ολοκληρωμένη πρόταση, με ουσιαστικές συγκεκριμένες λύσεις για το περιβάλλον. Προβληματισμούς, απόψεις, ιδέες, επ' ευκαιρία της συζητήσεως, καμία συγκεκριμένη πρόταση, κανένα υπόμνημα για την απασχόληση, για το περιβάλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αποκαρδιωτικό το γεγονός ότι την ώρα που στην Ελλάδα η κυβερνητική πολιτική ανοίγει μέτωπο με την Τοπική Αυτοδιοίκηση και ασχολείται διαρκώς με την αποσυγκέντρωση της κεντρικής εξουσίας, πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης βγαίνουν μπροστά και πρωταγωνιστούν, όπως η Αυστρία, για ενίσχυση της περιφερειακής και Τοπικής Αυτοδιοίκησης, με μεγαλύτερη εκχώρηση εξουσιών και με μεγαλύτερη συμμετοχή στη διαχείριση του Εθνικού Προϋπολογισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιβάλλεται να κάνω μια παρατήρηση, το ανέφερε και ο κύριος Πρωθυπουργός. Πέρα από τις διαδικασίες της Διακυβερνητικής Διάσκεψης, αλλά μέσα στην ενιαία πολιτική δυναμική της πορείας για το 2000, εκκρεμούν σοβαρά θέματα για ριζικές αναθεωρήσεις στις ακολουθούμενες πολιτικές, όπως η αγροτική πολιτική, η διαρθρωτική πολιτική, η πολιτική του προϋπολογισμού και άλλες πολιτικές.

Στη λογική των άλλων Κυβερνήσεων επικρατεί η ενιαία αντίληψη και ο κοινός σχεδιασμός για όλα αυτά τα ζητήματα. Από την πλευρά της Ελληνικής Κυβέρνησης τίποτε δεν προσφέρεται για αξιολόγηση και προβληματισμό, με το τυπικό επίσημο ότι αυτά είναι εκτός ημερησίας διατάξεως ή εκτός διαδικασίας.

Μέχρι την ώρα που μιλάμε, οι διαδικασίες της Διακυβερνητικής προχωρούν, χωρίς να έχει γίνει καμία αναφορά σε κάποιους μεγάλους στόχους που επιδιώκει η Κυβέρνηση. Η στάση παθητικής αναμονής αποτελεί σοβαρό πολιτικό και διαπραγματευτικό λάθος.

Ο Συνασπισμός αντίθετα πιστεύει ότι χρειάζεται μια ενεργητική συμμετοχή στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι. Πιστεύει ότι η Ελληνική Κυβέρνηση θα έπρεπε να έχει επεξεργαστεί τις κεντρικές της διεκδικήσεις και να τις έχει συζητήσει εγκαίρως με όλα τα Κόμματα και με τους κοινωνικούς φορείς. Πιστεύει ότι θα έπρεπε να έχει κινήσει διαδικασίες πολιτικού και κοινωνικού διαλόγου για ένα εθνικό πλαίσιο διαπραγματεύσεως και για τη ριζική αναθεώρηση της Συνθήκης του Μάαστριχτ.

Η Χώρα οφείλει να συμμετάσχει, χωρίς σπασμωδικότητες, οικοδομώντας συμμαχίες, στην προσπάθεια -όχι να διαιωνιστεί η υπάρχουσα πολιτική-αλλά να διαμορφωθεί μια εναλλακτική πολιτική για την ευρωπαϊκή ενοποίηση, όπου η αναγκαία Νομισματική Ενοποίηση θα στηρίζεται σε μια πορεία πραγματικής οικονομικής σύγκλισης και θα στηρίζεται τα κοινωνικά και δημοκρατικά δικαιώματα των πολιτών. Σε όλο το φάσμα των κοινοτικών δραστηριοτήτων, απλώνεται το αντικείμενο της Διακυβερνητικής. Υπάρχουν όμως ζητήματα στα οποία η Χώρα μας θα έπρεπε στη σημερινή φάση να ρίξει ιδιαίτερο βάρος: Στους στόχους για κοινή εξωτερική πολιτική να ενταχθεί η ασφάλεια των συνόρων, η ρήτρα της πολιτικής αλληλεγγύης, η άμυνα έξω από το ΝΑΤΟ σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θα πρέπει να προβληματίζει το γεγονός ότι από τον Ιούλιο μέχρι το Δεκέμβριο οπισθοχώρησαν οι κοινοτικές θέσεις σε επίσημα όργανα, ως προς τη στήριξη του ελληνικού αιτήματος. Πώς, λοιπόν, βελτιώθηκε το κλίμα; Και από πού προκύπτει αυτή η αμεριμνησία της αισιοδοξίας, που διοχετεύεται προς τον Ελληνικό Λαό;

Επιβάλλεται ακόμη να επιδιωχθεί η μετάθεση της ημερομηνίας για το ενιαίο νόμισμα, η χαλάρωση των κριτηρίων, όπως έχει ζητήσει η ιταλική κυβέρνηση, η συμπλήρωσή τους με κοινωνικά κριτήρια.

Η Ελλάδα δεν πρέπει να αποδεχθεί τις διαφορετικές ταχύτητες και τις μονομερείς και μονόπλευρες επιλογές που οδηγούν στη διαιρεμένη Ευρώπη και όχι στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Η προσθήκη στη Συνθήκη ειδικού κεφαλαίου για την απασχόληση, με στόχο την πλήρη απασχόληση, ώστε η Ευρώπη των είκοσι εκατομμυρίων ανέργων να βγει από τον εφιάλτη των κοινωνικών αποκλεισμών, είναι πρωταρχική ανάγκη. Και δεν υποστηρίζεται απλώς με ιδέες, αλλά με σκληρή διαπραγμάτευση, στη βάση συγκεκριμένου σχεδίου, και διαπραγματευτικού πλαισίου, το οποίο από πριν έχουν καταστρώσει οι άλλες κυβερνήσεις.

Σε αρκετές χώρες της Ευρώπης πύκνωσαν οι φωνές που ζητούν, εν όψει της Διακυβερνητικής, αλλαγές και αναπροσαρμογές, τόσο στα χρονοδιαγράμματα όσο και στα κριτήρια της Συνθήκης του Μάαστριχτ.

Για όλα αυτά η Ελλάδα, με ποιον συνομιλεί; Με ποιον επιδιώκει συμμαχίες; Με ποιον διασταυρώνει τις αγωνίες της; Με ποιον αναζητεί να χαράξει έναν κοινό ιστορικό σχεδιασμό για την Ευρώπη, τα Βαλκάνια, τη Μεσόγειο και την ευρύτερη στρατηγική περιοχή, προκειμένου να αποφευχθεί η θεσμοποίηση του σκληρού πυρήνα και των πολλών ταχυτήτων και η περιθωριοποίηση των πιο αδύνατων οικονομιών, προκειμένου δηλαδή να ενισχυθεί η κοινωνική και η οικολογική διάσταση στην πορεία της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης;

Ο Συνασπισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υποστηρίζει ότι η Ευρωπαϊκή Ενοποίηση δεν μπορεί να βασίζεται αποκλειστικώς και κυρίως στην ενοποίηση των αγορών και των οικονομικών διαχειρίσεων. Είναι στοιχεία ανεπαρκή. Επιπροσθέτως είναι στοιχεία αποσταθεροποιητικά, με την έννοια ότι μία τέτοια ενοποίηση γεννά ανισότητες κοινωνικές, περιφερειακές και εθνικές, που μπορούν να προκαλέσουν αναταραχές και εκρήξεις, που με τη σειρά τους υπονομεύουν την όποια προοπτική ουσιαστικής ενοποίησης.

Χρειάζεται, λοιπόν, η επιδίωξη για σημαντικές αλλαγές, προκειμένου να καλυφθεί το έλλειμμα Δημοκρατίας όχι στο επίπεδο των διακηρύξεων των διαδικασιών και των θεσμικών περιγραφών, αλλά στο επίπεδο των ασκούμενων πολιτικών, των κριτηρίων τους και του περιεχομένου τους και επίσης στο επίπεδο της λήψης των αποφάσεων, όχι από πλευράς διαδικασίας, αλλά από πλευράς κατοχύρωσης των αδύναμων χωρών σε μια πορεία που τις συντρίβει και τις εξαθλώνει.

Χρειάζεται η ενίσχυση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, αλλά και η παράλληλη ενίσχυση των Εθνικών Κοινοβουλίων ώστε να μπορούν να παίζουν το ρόλο τους στις νέες συνθήκες.

Το έλλειμμα επίσης Δημοκρατίας δεν είναι έτσι γενικό και αφηρημένο. Αφορά στις τοπικές και περιφερειακές εξουσίες, που είναι εμβρυώδεις και υπανάπτυκτες στην Ελλάδα και δεν μπορούν έτσι να συμμετέχουν ισότιμα στα νέα όργανα για την περιφερειακή εκπροσώπηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να προχωρήσει η ενοποίηση με συνάντηση των πολιτών της Ευρώπης, πρέπει να καλυφθεί πρωταρχικά το έλλειμμα κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης. Να εισαχθεί βεβαίως το κοινωνικό κεφάλαιο στο κείμενο της Συνθήκης, όχι φραστικά και διακηρυκτικά, αλλά με στόχο την εναρμόνιση της κοινωνικής πολιτικής σε όλες τις πτυχές της, στο ανώτερο δυνατό επίπεδο σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η απασχόληση δεν μπορεί να συζητείται επ'ευκαιρία, αλλά πρέπει να γίνει στόχος ισότιμος με την οικονομική και νομισματική ένωση. Να αναφέρεται σε ισότιμη θέση μέσα στη Συνθήκη. Παραπέρα η πολιτική για την αύξηση της απασχόλησης πρέπει να προβλέπεται με όρους ουσιαστικούς, με κοινές πολιτικές και κοινή χρηματοδότηση, πρόγραμμα που σημαίνει ότι πρέπει, άσχετα από τη Συνθήκη και την αναθεώρησή της, να προχωρήσουν αμέσως με κοινή χρηματοδότηση τα έργα στα πλαίσια των διευρωπαϊκών δικτύων, τα οποία καθυστερούν γιατί υπάρχει άρνηση των Υπουργών Οικονομικών να προχωρήσουν σε νέες δαπάνες και στην αύξηση του προϋπολογισμού. Και επ' αυτού ποια στάση κρατάει ο Έλληνας Υπουργός Εθνικής Οικονομίας στο συμβούλιο των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπ. Εξωτερικών): Είμαστε υπέρ της αύξησης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Απαιτείται επίσης, κάλυψη και του ελλείμματος οικολογικής ευαισθησίας και εγγήγορης. Πρέπει οι στόχοι για τη διατήρηση και αναβάθμιση του περιβάλλοντος, η πολιτική της αειφόρου ανάπτυξης, να μπου ως στόχοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ισότιμη βάση με τους οικονομικούς και αναπτυξιακούς στόχους.

Ο Συνασπισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετέχει στο φόρουμ της Ευρωπαϊκής Νέας Αριστεράς, που κατά την τελευταία του σύνοδο που έγινε στο Ελσίνκι στις 11 με 13

Οκτωβρίου του 1996, επεξεργάστηκαν όλα τα Κόμματα πλαίσιο κοινής δράσης για τη Διακυβερνητική.

Ανησυχούν τα Κόμματα της Ευρωπαϊκής Νέας Αριστεράς γιατί οι κυβερνήσεις των χωρών-μελών δε δείχνουν να ζητούν την ειλικρινή ανασύνταξη και τροποποίηση της Συνθήκης. Κοινή είναι η διαπίστωση ότι οδηγούμαστε στην Ευρώπη του σκληρού πυρήνα. Οι περικοπές στα συστήματα κοινωνικής προστασίας κάνουν την ιδέα της Ένωσης προβληματική στην αντίληψη των πολιτών. Η αναθεώρηση της Συνθήκης πρέπει να επιδιώκει την ανάπτυξη των κοινωνικών υπηρεσιών, την πλήρη απασχόληση, τη μείωση του χρόνου εργασίας για τη δημιουργία νέων θέσεων, την προστασία του πραγματικού εισοδήματος, το πρασινοίκο της Συνθήκης που υιοθέτησε κριτηρίων και επιλογών της αειφόρου ανάπτυξης.

Οι δυνάμεις της Νέας Ευρωπαϊκής Αριστεράς ζητούν τη διαφάνεια και τη Δημοκρατία στις λειτουργίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Την ενίσχυση της επιρροής των Εθνικών Κοινοβουλίων. Την αύξηση των αρμοδιοτήτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Την αναβάθμιση της Επιτροπής των Περιφερειών. Την υιοθέτηση του εκλογικού συστήματος της αναλογικής εκπροσώπησης. Την οικολογική βιώσιμη ανάπτυξη. Την ενίσχυση της περιβαλλοντικής εγγύησης, ώστε να επιτρέπεται σε κράτη-μέλη να επιβάλουν αυστηρούς περιβαλλοντικούς κανονισμούς. Την ανασύνταξη της κοινής εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής ασφάλειας, χωρίς στρατιωτικές στρατηγικές, κάτι που από τη φύση του απορρίπτει τη δράση και την αναδιοργάνωση, τη διεύρυνση και την επέκταση του ΝΑΤΟ. Την ανασύνταξη του ΟΑΣΕ ως του βασικού πλαισίου για την ευρωπαϊκή ασφάλεια. Την κατάργηση των πυρηνικών όπλων και τη μείωση του συμβατικού οπλισμού.

Η νέα Αριστερά στην Ευρώπη επιδιώκει την ευρωμεσογειακή συνεργασία αλλά και την δράση άλλων διαπεριφερειακών δικτύων συνεργασίας με στόχο προσέγγιση Βορρά και Νότου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπροστά σε όλα όσα σήμερα κυριαρχούν στους λαούς και στις χώρες της Ευρώπης, η Ελλάδα δεν μπορεί να είναι άφωνη, να τα θεωρεί όλα δεδομένα και μοιρολατρικά με απίστευτες θυσίες να προσπαθεί να κρατηθεί στη δεύτερη ταχύτητα. Τίποτε δεν έχει τελειώσει για την ευρωπαϊκή πορεία. Η Ελλάδα οφείλει να εγκαταλείψει μία στενή λογιστική διαχείριση, μία νεοφιλελεύθερη λογική στο όνομα των κριτηρίων της ονομαστικής σύγκλισης. Πρώτη προτεραιότητα και στόχος της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης πρέπει να τεθεί η πραγματική σύγκλιση χωρών και περιφερειών, η κοινωνική συνοχή αντί της αποσταθεροποίησης, η αειφόρος ανάπτυξη αντί της οικονομικής στασιμότητας, η ισότιμη δημοκρατική ενοποίηση αντί της λογικής των σκληρών πυρήνων του διευθυντηρίου και της ευελιξίας, η κοινωνική πολιτική της ανάληψης σταθεροποίησης σε διάρκεια χρόνων, γιατί με αυτούς τους στόχους θα οδηγήσει την Ελλάδα τα επόμενα χρόνια στην παραγωγική και κοινωνική απομείωση. Γι' αυτό και εμείς από την πλευρά του ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ προτείνουμε την αλλαγή της κυβερνητικής πολιτικής, στη θέση των προγραμμάτων της ονομαστικής σύγκλισης μίαν άλλη επιλογή προγραμμάτων ανόρθωσης, ανάπτυξης, στήριξης των εισοδημάτων και πραγματικών προσεγγίσεων με τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες. Η ασκούμενη κυβερνητική πολιτική μεγαλώνει τις αποκλίσεις, τις αναστατώσεις, τα ελλείμματα και τα βάρη, κατανέμει το κοινωνικό κόστος άνισα και άδικα, κλονίζοντας την κοινωνική συνοχή. Χρησιμοποιεί τις κοινωνικές αντιστάσεις και διαμαρτυρίες ως άλλοθι για να νομιμοποιήσει την αντανάπτυξιακή και χωρίς κοινωνικό πρόσωπο πολιτική της. Προσφέρει η κυβερνητική πολιτική τις χειρότερες υπηρεσίες και στην προστασία των πραγματικών συμφερόντων της Χώρας, αλλά και στην ιδέα της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης με τον τρόπο με τον οποίο προωθείται και εφαρμόζεται.

Οδηγεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -επιτρέψτε μου να τελειώσω με αυτήν την παρατήρηση- το δημόσιο βίο της Χώρας σε μία ιδιότυπη διαδικασία, κατά τη διάρκεια της οποίας η μία μετά την άλλη οι κοινωνικές ομάδες που συντρέπονται και διεκδικούν στήριξη της απασχόλησής τους και της

προοπτικής τους, θα οδηγούνται στο εδώλιο του κατηγορουμένου σε ανηθικία και ανηπαλότητα με άλλες κοινωνικές κατηγορίες. Όλοι εναντίον όλων και η Κυβέρνηση ως Πόντος Πιλάτος, επικαλούμενη το δικό της πρόγραμμα σύγκλισης!

Επιπροσθέτως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φοβούμαι ότι ετοιμάζεται η Κυβέρνηση να χρησιμοποιήσει ως άλλοθι τις υπερεξοπλιστικές δαπάνες για να δικαιολογήσει την αποτυχία και αυτής της πολιτικής της. Η στάση αυτή της Κυβέρνησης δείχνει ότι η Ελλάδα αντιμετωπίζει χρόνιο πολιτικό πρόβλημα. Για τη λύση του αναγκαίος όρος είναι η αλλαγή στο σύστημα διακυβέρνησης και στις πολιτικές του, η αλλαγή στο πολιτικό σκηνικό και τους συσχετισμούς του.

Είπε μία φράση κλειδί ο κύριος Πρωθυπουργός που αποκρυπτογραφεί τη νοοτροπία του και την πολιτική του: "Αγώνας δρόμου, που πρέπει να τρέχουμε και εμείς, όπως τρέχουν οι άλλοι". Εμείς λέμε ότι οι άλλοι προβληματίζονται, δεν τρέχουν άγωνα. Και καλό είναι η κυβερνητική πολιτική να βγάλει τις παρωπίδες και να δει ότι γύρω της πλεονάζει ο προβληματισμός και η αγωνία και λείπει ο υπεραισιόδοξος εφησυχασμός, που διακατέχει την κυβερνητική πολιτική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν.Κρητικός): Ο Πρόεδρος του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ.Τσοβόλας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.Κ.): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση βρίσκει την Ελλάδα στην εντατική. Οι αγρότες βρίσκονται επί δέκα μέρες στο δρόμο αποκλείοντας άλλους πολίτες, δημιουργώντας προβλήματα στην οικονομία συνολικά, λόγω της κοινής αγροτικής πολιτικής, λόγω, επίσης, της έλλειψης αγροτικής πολιτικής από την Ελληνική Κυβέρνηση και λόγω της πλήρους αδιαφορίας των κυβερνήσεων των τελευταίων επτά ετών απέναντι στην αγροτική παραγωγή, απέναντι στους αγρότες.

'Ετσι, λοιπόν, αποδεικνύεται ότι το 22% του Ελληνικού Λαού, που αποτελείται από αγρότες, κατέβηκε στους δρόμους αυτήν την εβδομάδα. Αλλά και την επόμενη εβδομάδα οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, οι μικροί και οι μεσαίοι έμποροι, βιοτέχνες και επαγγελματίες και ο χώρος των εκπαιδευτικών βγαίνουν στο δρόμο. Ακούγοντας προφανώς όλες αυτές οι κοινωνικές ομάδες την αποψινή ομιλία του κυρίου Πρωθυπουργού, ασφαλώς πήραν κάποια μηνύματα, ότι θα πρέπει να προωθηθεί πολιτική λιτότητας, πέρα από την επταετία, άνευ ημερομηνίας λήξεως αφού ο κύριος Πρωθυπουργός είπε, και αν ακόμη επιτευχθούν οι στόχοι, για να μπει η Ελλάδα στο σκληρό ευρωπαϊκό πυρήνα, τον πρώτο, χρειάζεται και μετά το 1999 πολιτική λιτότητας.

Ακόμη, άκουσα απόψε τον κύριο Πρωθυπουργό να λέει προς τους αγρότες, προς τους μισθωτούς και προς τους συνταξιούχους και προς τους μικροεπαγγελματίες ότι πρέπει να υποστούν και άλλες θυσιές εκεί που δεν έχουν περιθώρια, μετά από επτά χρόνια μονόπλευρης σκληρής λιτότητας, γιατί αν δεν επιτευχθούν οι στόχοι -ποιοι στόχοι, αυτοί που δεν υπάρχουν-της σύγκλισης, τότε το 1999 θα μπούμε σε πιο σκληρή πολιτική λιτότητας.

Με άλλα λόγια, ο λόγος του κυρίου Πρωθυπουργού, ήταν μελαγχολικός και μου θύμισε λόγο τμηματάρχη των Βρυξελλών που αδιαφορώντας, ως τεχνοκράτης, για την Κοινωνία, για τους πολίτες, ενδιαφέρεται μόνο για τους αριθμούς, αγνοώντας ότι πίσω από τους αριθμούς υπάρχουν κοινωνίες, πολίτες, ανθρώπινες αξίες, που δεν μπορούν να παραμερίζονται στο όνομα της όποιας σύγκλισης ονομαστικών, οικονομικών δεικτών.

Γι' αυτό βλέπουμε την Κυβέρνηση και τον κύριο Πρωθυπουργό μπροστά στη σημερινή πραγματικότητα να φαίνονται ότι αδιαφορούν, ότι δεν αντιλαμβάνονται και να απαντούν αυταρχικά με τη λογική που θυμίζει παλαιότερες εποχές, δηλαδή την εποχή του 1979-1980 που έλεγαν "δε συζητάμε με απεργούς". Εδώ, λέει "δε συζητάω με αγρότες", που απογοητευμένοι από αυτού του είδους τη φιλοσοφία και πολιτική που εφαρμόζεται στην Ενωμένη Ευρώπη και μέσα στην Ελλάδα βρίσκονται σε κινητοποιήσεις, μη αντέχοντας και άλλη λιτότητα πέρα από τη σκληρή λιτότητα των επτά ετών που προηγήθηκαν.

Βλέπουμε, λοιπόν, τον κύριο Πρωθυπουργό με αυταρχικό και περιφρονητικό τρόπο προς τους ίδιους τους αγρότες και όχι προς κάποιους, όπως σήμερα επανέλαβε ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, να λέει ότι δε συζητά και σταματά το διάλογο. Γιατί άραγε το λέει αυτό; Γιατί ακριβώς η Κυβέρνηση θέλει να επιβάλλει τον τρόπο, όχι μόνο στους αγρότες που βρίσκονται σήμερα σε κινητοποίηση, αλλά και σε όλες τις άλλες κοινωνικές ομάδες, οι οποίες υφίστανται τις συνέπειες αυτής της απάνθρωπης και αδιέξοδης ελληνικής αλλά και ευρωπαϊκής οικονομικής πολιτικής. Γι' αυτό και ο αγώνας των αγροτών δεν αφορά μόνο τους αγρότες. Αφορά τα πλατιά λαϊκά στρώματα τα οποία θέλει να καθυποτάξει η Κυβέρνηση για να επιβάλλει αυτές τις απάνθρωπες πολιτικές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επισκέφθηκα, όπως και πολλοί από σας, τα μπλόκα των αγροτών την Παρασκευή από το μεσημέρι, έμεινα όλη τη νύχτα μέχρι και το Σαββάτο το πρωί. Διαπίστωσα, σε αντίθεση μ'αυτά που έλεγε η Κυβέρνηση, ότι συμμετέχουν άνθρωποι παλεύοντας για να έχουν δικαίωμα στη ζωή. Διαπίστωσα και σας το λέω με όλη την υπευθυνότητα και αυτό είναι παρήγορο, ότι το 40% και πλέον αυτών των χιλιάδων που βρίσκονται στη Λάρισα και αλλού ήταν εργαζόμενη αγροτική νεολαία. Διαπίστωσα ότι ήταν άνθρωποι που προέρχονται σε πολύ μεγάλο βαθμό από το Π.Α.Σ.Ο.Κ., που τους ήξερα από τα παλιά, άνθρωποι οι οποίοι προέρχονταν απ' όλα τα Κόμματα που δίνουν τον αγώνα της επιβίωσης και αυτό δείχνει την πίστη της αγροτικής νεολαίας σε έναν αγώνα για να παραμείνουν στα χωράφια, στα χωριά, στην περιφέρεια και να μην αναγκασθούν εκεί που τους οδηγεί η Κυβέρνηση με την ανύπαρκτη γεωργική πολιτική και την αδιαφορία της, να μεταφερθούν στα μεγάλα αστικά κέντρα και προσθέσουν προβλήματα και στην οικονομία αλλά και στο οξυμένο πρόβλημα της ανεργίας.

Διαπίστωσα, επίσης, ανθρώπους που ερεθίστηκαν, κύριε Πρωθυπουργέ, απ'αυτά που από την αρχή λέτε και ο κύριος Υπουργός Γεωργίας και ΰσεις και οι άλλοι Υπουργοί της Κυβέρνησης που πυροδοτείτε την έκρηξη. Δεν ξέρω αν είναι τυχαία αλλά μήπως θέλετε αυτήν την έκρηξη για άλλους λόγους που προανέφερα; Πάντως διαπίστωσα να έχουν ερεθιστεί απ' αυτήν τη λογική σας ότι κατευθύνονται από Κόμματα. Μακάρι τα Κόμματα να μπορούσαν να κινητοποιήσουν αυτό που είδα, εκεί που πήγα, θα ήταν καλύτερη η πολιτική στην Ελλάδα, η Ελλάδα, η ίδια η Κοινωνία.

Γι' αυτό, κύριε Πρωθυπουργέ και κύριοι Υπουργοί, το ΔΗΚΚΙ, με όλη την υπευθυνότητα και σοβαρότητα και με βάση αυτά που έζησα την Παρασκευή που γύρισα δεκαπέντε μπλόκα, σας λέω ότι, μπορεί να βρεθεί λύση, αν τη θελήσετε. Ανοίξτε διάλογο κύριε Πρωθυπουργέ, και αφήστε αυτήν την αντιδημοκρατική λογική, προκειμένου να ξεμπλοκαριστούν οι δρόμοι και να τελειώσει η ταλαιπωρία και των αγροτών και των άλλων κοινωνικών ομάδων και να σταματήσει το μεγάλο οικονομικό κόστος, που είναι πολλαπλάσιο από τα χρήματα που θα χρειαστούν για να δοθούν λύσεις σε ορισμένα απ'αυτά τα αιτήματα που μπορούν χωρίς απαγορευτικό οικονομικό κόστος να λυθούν.

Γι' αυτό εμείς, ως ΔΗΚΚΙ, δια στόματός μου από το πρωί είπα και το επαναλαμβάνω: Σας προτείνουμε και εκεί θα αποδείξετε αν θέλετε πράγματι να λύσετε αυτό το πρόβλημα για να μην ταλαιπωρούνται όλες αυτές οι κοινωνικές ομάδες -περιμένω την απάντησή σας-, να καλέσετε σε διάσκεψη όλους τους Αρχηγούς των Κομμάτων με την παρουσία σας και να πάρουμε ένα ένα τα αγροτικά αιτήματα και με σοβαρότητα και υπευθυνότητα που μας διακρίνει όλους και πρέπει να μας διακρίνει να δούμε ποια απ' αυτά μπορούν να λυθούν, ποια είναι συμβατά με την Ενωμένη Ευρώπη και ποια δεν είναι. Γιατί τα περί 1 τρις, δήθεν κόστους ή 300 δισ. και 400 δισ. κόστους είναι σκόπιμα και εκτός πραγματικότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρα απ' αυτά η ημέρα που επέλεξε ο κύριος Πρωθυπουργός να κάνει αυτήν τη συζήτηση για τη Διακυβερνητική είναι ημέρα που αποδεικνύει ότι δε θέλει να συζητάει η Βουλή σοβαρά και υπεύθυνα τα διάφορα

προβλήματα που απασχολούν την Ελλάδα και το σύνολο του Ελληνικού Λαού.

Αποδεικνύει την αντιδημοκρατική και αντικοινοβουλευτική λογική της Κυβέρνησης.

Είναι απαράδεκτο, ένα μείζον θέμα, όπως αυτό της Διακυβερνητικής, να έρχεται για συζήτηση στη Βουλή τρεις μέρες πριν από τη Διάσκεψη Κορυφής, πριν από τη Διακυβερνητική στο Δουβλίνο, όταν ο ίδιος ο Πρωθυπουργός είχε ομιλώντας απόψε, ότι εδώ και αρκετές ημέρες έχει στείλει επιστολή στους δεκατέσσερις και υπομνήματα. Τότε, τι συζητάμε εμείς σήμερα εδώ, κύριε Πρωθυπουργέ; Συζητάμε για τα μάτια του κόσμου, συζητάμε για το θεαθήναι. Άρα υποβαθμίζετε στην πράξη, παρά τα περί του αντιθέτου υποστηριζόμενα, τον κοινοβουλευτισμό και τους κοινοβουλευτικούς θεσμούς, αφού η Ιρλανδική πρόταση έχει ετοιμασθεί και το σχέδιό σας και το υπόμνημα σας έχει σταλεί πριν αρκετές ημέρες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ.)

Επομένως, ο Ελληνικός Λαός και η Βουλή, καλούνται σήμερα να μετατραπούν σε απλούς ακροατές προ ειλημμένων κυβερνητικών αποφάσεων, χωρίς καμία απολύτως δυνατότητα παρέμβασης στη διαμόρφωση μίας εθνικής στρατηγικής εν όψει της Διακυβερνητικής.

Όπως επίσης, κύριε Πρωθυπουργέ, είναι απαράδεκτο να μην έχει αναλάβει την πρωτοβουλία ως ουσιαστικής και υπεύθυνης προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση η Κυβέρνηση για τα εθνικά θέματα και τα αγροτικά και να επιδεικνύει αυταρχισμό και αδιαλλαξία στους εξεγερμένους αγρότες ή και να ασκεί μυστική, παρασκηνιακή εξωτερική πολιτική.

Ακόμα περιμένω απάντηση, κύριε Πρωθυπουργέ, στο ερώτημα που έβαλα την Παρασκευή όταν συζητήθηκε επερώτηση της Νέας Δημοκρατίας για τα εθνικά θέματα.

Γιατί, κύριε Πρωθυπουργέ, οι Έλληνες δημοσιογράφοι πληροφορήθηκαν για τη συνάντησή σας, παρά τα περί του αντιθέτου λεγόμενα προηγούμενως, με τον κ. Ντεμιρέλ με καθυστέρηση μίας ημέρας απ' ό,τι η τουρκική κυβέρνηση πληροφορήσε τους Τούρκους δημοσιογράφους;

Με την ευκαιρία, ο κύριος Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας, κ. Κληρίδης, δήλωσε, όπως διαβάζουμε σήμερα στην εφημερίδα "ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ", πως η Αθήνα έχει συμφωνήσει μέχρι το τέλος του χρόνου να έχει ολοκληρώσει τις θέσεις της για το Κυπριακό. Φαίνεται, μάλιστα, σε αυτήν τη συνέντευξη, πως το όλο θέμα είναι τόσο σοβαρό που ο κ. Κληρίδης προτείνει να γίνει και δημοψήφισμα. Ποιες είναι, λοιπόν, αυτές οι θέσεις, κύριε Πρωθυπουργέ, για το Κυπριακό, που θα στείλετε μέχρι το τέλος του έτους και δεν ενημερώνετε τη Βουλή και τον Ελληνικό Λαό; Γιατί δεν έχετε ανακοινώσει αυτές τις θέσεις, αν τις έχετε έτοιμες, στον Ελληνικό Λαό και τη Βουλή; Πότε θα συζητηθούν στην Βουλή; Πάλι, όπως συμβαίνει σήμερα, όταν θα στείλετε αυτές τις θέσεις, εκ των υστέρων;

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, οι Έλληνες έχουμε ιστορικά ταλαιπωρηθεί μεταξύ του μίσους κατά του οποιουδήποτε ξένου και της ξενολατρίας, μεταξύ, επίσης, του φαναρισμού και του δυτικισμού. Είναι γνωστά τα δόγματα "ανήκουμε στη δύση κλπ". Επίσης, μ' ένα μοιραίο, εμφύλιο διχασμό, που μας ακολουθεί από την ίδρυση του Ελληνικού Κράτους, έχει ταλαιπωρηθεί ο Ελληνικός Λαός.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής, κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ.)

Με το σύγχρονο εκβιαστικό, κύριε Πρωθυπουργέ, διχαστικό δίλημμα, προσαρμογή ή περιθωριοποίηση, χωρίζουμε, ίσως άθελά μας, το Λαό σε εκσυγχρονιστές και λαϊκιστές ή ευρωπαϊστές και εθνικιστές, χωρίς να πολυσκεφθούμε ότι ο χειρότερος λαϊκισμός είναι να βάζουμε μέσα στο Λαό απλουστευτικά διλήμματα. Είναι απλουστευτικά τα διλήμματα αν σκεφθούμε ότι πρώτον, όποιος αντιτίθεται στο λαϊκισμό δεν είναι κατ' ανάγκη εκσυγχρονιστής. Τι σχέση έχει για παράδειγμα η πειρατική δράση πολλών ξένων επιχειρήσεων, που βέβαια πολεμούν το λαϊκισμό με τον εκσυγχρονισμό που χρειάζεται η Χώρα, όταν εξαγοράζουν βιομηχανίες για να τις

μετατρέψουν στη συνέχεια σε απλές εισαγωγικές εταιρείες ή συσκευαστήρια ετοιμών ξένων προϊόντων;

Δεύτερον, όποιος αντιπαράκειται στους ευρωπαϊστές, δεν είναι κατ' ανάγκη, κύριε Πρωθυπουργέ και κύριοι της Κυβέρνησης, εθνικιστής. Υπάρχει ο ατλαντισμός, υπάρχουν επίσης και οι οπαδοί, όπως είμαστε και μεις στο ΔΗΚΚΙ, μιας άλλης Ευρώπης. Ειδικά οι Έλληνες δεν έχουμε κανένα λόγο να είμαστε ευρωπαϊστές, αφού ιστορικά είμαστε οι πρώτοι Ευρωπαίοι.

Έτσι, το δίλημμα, προσαρμογή ή περιθωριοποίηση, δεν είναι συλλογισμός πολιτικής ανάλυσης. Είναι ένα είδος απειλής και βιασμός της αλήθειας. Γιατί η αλήθεια είναι επιλογή και σύνθεση. Δεν είναι δίλημμα.

Η Ελλάδα πρέπει να προτάσσει, κατά την άποψη του ΔΗΚΚΙ, τρεις αρχές για τον προσδιορισμό μιας εθνικής στρατηγικής, με στόχο τη δημιουργική συμμετοχή της Ελλάδας και του Ελληνισμού στο διεθνές γίγνεσθαι.

Πρώτη αρχή, κατά την άποψή μας, πρέπει να είναι η αναντικατάστατη σημασία του Έθνους, ως κρίσιμου μεγέθους και φορέα πολιτισμού. Αυτή προκύπτει από τις διαπιστώσεις μας, σχετικά με το διεθνές περιβάλλον, αφού οι οικονομικά ισχυρές χώρες είναι κατάδηλο ότι διεκδικούν αύξηση του ρόλου τους ως εθνικά κράτη και όχι ως μέλη υπερεθνικών οντοτήτων. Αρκεί κανείς να δει πώς απευθύνονται στις ομιλίες τους, οι Αρχηγοί των μεγάλων χωρών είτε των ΗΠΑ ο Κλίντον είτε στην Ευρώπη ο κ. Κολ, ο κ. Σιράκ, ο κ. Μίτζορ, στους κατοίκους των χωρών τους.

Αλλά αυτή θα ήταν μόνο μια αμυντική τοποθέτηση από την πλευρά του ΔΗΚΚΙ. Αντίθετα, το Έθνος για μας δεν έχει καμία σχέση με τον παραδοσιακό εθνικισμό, αντιπαλότητα επίσης προς τα ξένα στοιχεία ή προς άλλα έθνη. Το Έθνος σήμερα, κατά την άποψή τη δική μας, είναι μια νέα μεταψυχροπολεμική πραγματικότητα. Είναι το κρίσιμο μέγεθος για την επιβίωση ενός πληθυσμού, όταν η παγκόσμια αγορά κυριαρχείται από τυφλές κερδοσκοπικές δυνάμεις που αγνοούν τις ανθρωπίνες ανάγκες και καταστρέφουν το οικοσύστημα και τον κοινωνικό ιστό των επιμέρους χωρών, στην προσπάθεια ελέγχου του μέγιστου μεριδίου της αγοράς.

Το Έθνος είναι φορέας, κατά την άποψή μας, πολιτισμού ανθρωπίνης αλληλεγγύης, αισθημάτων, βιωμάτων και συλλογικής συνείδησης που μπορεί να θέσει σκοπούς για λογαριασμό των ανθρώπων προς τιμήν και προς χάρην τους και όχι μόνο για το κέρδος.

Αν η διεθνής επιχειρηματική τάξη λέει π.χ. ότι πρέπει να υπάρχουν 20% Έλληνες άνεργοι, το Έθνος μπορεί, κατά την άποψη του ΔΗ.Κ.ΚΙ., και πρέπει να ρυθμίσει έτσι την οικονομία, ώστε να μην υπάρχει ούτε ένας άνεργος.

Αν η διεθνής επιχειρηματική τάξη λέει ότι πρέπει να μοιραστεί το Αιγαίο, το Έθνος μπορεί και πρέπει να μοιράσει δίκαια τις θυσίες, για να μείνει το Αιγαίο ελληνικό, όπως έμεινε στο παρελθόν, όσο πίσω μπορεί να φθάσει η μνήμη της Ανθρωπότητας.

Αν επίσης η διεθνής επιχειρηματική τάξη λέει ότι πρέπει να σκοτώνονται οι λαοί για να πλουτίζουν οι μεσάζοντες των εξοπλισμών και των έργων ανασυγκρότησης και για να κυριαρχεί η ίδια, παρέχοντας προστασία δήθεν στα διαμελισμένα κράτη ή τοπικιστικά μορφώματα, τότε το Έθνος μπορεί και πρέπει να οικοδομεί περιφερειακές συμμαχίες και να βρίσκει τρόπους συνύπαρξης, ακόμη και με τους πιο δύσκολους γείτονες, για να έχει τη δική του ειρήνη και να μη γίνεται όργανο ξένων συμφερόντων.

Δεύτερη αρχή είναι -που πρέπει να επικρατήσει για τη Χώρα μας στο διεθνές γίγνεσθαι- η δυναμική ένταξη της Ελλάδας στο διεθνές περιβάλλον. Τα σύγχρονα προβλήματα, όπως τρομακτική ανισότητα στην ανάπτυξη, η πείνα, ο κλονισμός του οικοσυστήματος, η μείωση των στρατηγικών αποθεμάτων, η δημογραφική έκρηξη, η πτώχευση του βιοτικού αλλά και μορφωτικού επιπέδου οδηγούν σε εξάντληση των περιθωρίων αποδοτικών επενδύσεων για την ολόπλευρη ανάπτυξη των κοινωνιών. Η διέξοδος μπορεί να προέλθει με τρεις τρόπους,

που πρέπει εμείς να επιλέξουμε έναν από τους τρεις, αν θέλουμε να μιλάμε για κοινωνικό πρόσωπο, αν θέλουμε να μιλάμε για κοινωνίες, όχι των 2/3 ή του 1/3.

Πρώτος τρόπος, διαρκής φτώχεια και πόλεμοι με συνεχή αύξηση κερδών και νέες επενδύσεις, δηλαδή διεθνής σταθερότητα του τρόμου.

Δεύτερος, οικονομική στασιμότητα και κρίση με επακόλουθο άλλο κύκλο πολέμων και αστάθειες, κύκλους δηλαδή κρίσης, κύκλος ανάκαμψης.

Τρίτος, που εμείς προτιμούμε και λέμε, στροφή του ενδιαφέροντος στον άνθρωπο. Ο πλανήτης σαν σύνολο χρειάζεται άλλη αντιμετώπιση. Από την άνοδο της θερμοκρασίας ως και τις μαζικές μεταναστεύσεις από το Νότο προς τον Βορρά. Όλα μας αφορούν και εμάς ως Έλληνες και μας επηρεάζουν.

Ένας κόσμος, δηλαδή, που βασίζεται στο σεβασμό της πολυεθνικής του σύνθεσης μπορεί να βρει λύσεις μέσα από μεταρρυθμίσεις που θα αποτελούν κίνητρα για τα παραγκωνισμένα έθνη και κράτη να ενταχθούν στη διεθνή κοινότητα ως συνεταίροι και όχι ως παρακολουθήματα και εκτελεστές ή διαχειριστές συμφερόντων των μεγάλων δυνάμεων και των οικονομικά ισχυρών.

Θα είναι επίσης κίνητρο για τις επιχειρήσεις να ασχοληθούν κυρίως με τη ανακούφιση και ανάπτυξη του ανθρώπου, παρά με την εκμετάλλευση και καταστροφή του ανθρώπου και την περιθωριοποίηση των ανθρώπινων αξιών.

Η αρχή της δυναμικής ένταξης μας οδηγεί σε συμμαχίες σε υπερεθνικό επίπεδο, ώστε να κατοχυρώσουμε τα ιδιαίτερα εθνικά μας συμφέροντα μέσα από την συνύπαρξη και άλλων παράλληλων εθνικών συμφερόντων.

Η αναζήτηση συμμαχιών για ειρήνη, ανάπτυξη, κοινωνική Δικαιοσύνη, πολιτισμό και απελευθέρωση του ανθρώπου, μπορεί να πάρει τη μορφή διακυβερνητικών σχέσεων. Λόγου χάριν, συμπαράταξη μας με τη Νέα Ζηλανδία, για τις γαλλικές πυρηνικές δοκιμές, με τη Βραζιλία για την καταστροφή του Αμαζονίου, με τις χώρες επίσης -και το υπογραμμίζω- τις Βορειανατολικής Μεσογείου για την τουρκική απειλή και την αποτροπή της. Μπορεί επίσης να πάρει την μορφή ευρύτερου κοινωνικού κινήματος πέρα από εθνικά σύνορα. Είναι καιρός για ένα, κατά την άποψη του ΔΗ.Κ.ΚΙ., πανευρωπαϊκό κίνημα για την απασχόληση, για μία Ευρώπη επίσης της εργασίας και της δημιουργίας.

Δυναμική ένταξη στο διεθνές περιβάλλον σημαίνει, κατά συνέπεια όχι προσαρμογή, ούτε περιθωριοποίηση. Σημαίνει ένα μεγάλο όχι στο διαχειριστικό κατεστημένο και της Χώρας μας. Σημαίνει μία άλλη πολιτική τάξη που θα διαπραγματεύεται τα προβλήματα με αντάλλαγμα υπέρ του συνόλου και όχι υπέρ της διατήρησης στενά της δικής της εξουσίας, δηλαδή της εξουσίας των οικονομικά ισχυρών.

Τέλος, με τα όσα ανέπτυξα στις δύο πρώτες αρχές, τεκμηριώνεται και η τρίτη αρχή της καθολικής, ολόπλευρης ανάπτυξης. Εννοούμε ανάπτυξη, όχι μόνο των δεικτών, όπως γίνεται τα τελευταία επτά χρόνια, τόσο από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας, όσο και του ΠΑΣΟΚ, και όπως γίνεται και σήμερα από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Εννοούμε ανάπτυξη των πραγματικών μεγεθών. Εννοούμε ανάπτυξη όχι μόνο των οικονομικών μεγεθών και του κεφαλαίου, μα όλων των επιπέδων ζωής, κοινωνικού επιπέδου, θεσμικού και πολιτισμικού, όλων επίσης των κοινωνικών ομάδων και όχι της μιας ισχυρής οικονομικής ομάδας σε βάρος των πολλών, των οικονομικά αδυνάτων.

Ανάπτυξη, με άλλα λόγια, η οποία να υπηρετεί και την Ελλάδα, αλλά και το σύνολο του Ελληνικού Λαού. Τι Ευρώπη θέλουμε;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τέταρτη Διακυβερνητική Διάσκεψη, όπως είναι γνωστό, άρχισε τις εργασίες της το Δεκέμβριο του 1990 στη Ρώμη και ολοκληρώθηκε με τη συνάντησή στο Μάαστριχτ το Δεκέμβριο του 1991, όπου υπογράφηκε η γνωστή ομώνυμη Σύμβαση.

Με τη Συμφωνία αυτή του Μάαστριχτ, τα κράτη-μέλη αποφάσισαν τη σύγκλιση, κατ' όνομα, των οικονομιών τους, στην πραγματικότητα, όμως, τη σύγκλιση των οικονομικών πολιτικών τους, προωθώντας την οικονομική και νομισματική

ένωσή τους, ιδρύοντας, επίσης, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και προγραμματίζοντας την καθιέρωση ενός κοινού νομίσματος, που αργότερα ονομάστηκε "Εύρω".

Το ευρωπαϊκό μόρφωμα δεν είναι ακόμα αποκρυσταλλωμένο. Θα γίνει κράτος; Θα γίνει ομοσπονδία; Θα γίνει συνομοσπονδία ή ένωση κυρίαρχων κρατών ή ιδιότυπο μόρφωμα; Επίσης δεν έχει καθοριστεί ποιος θα αποφασίσει σχετικά. Τα όργανα της Ενωμένης Ευρώπης; Οι κυβερνήσεις; Οι λαοί των χωρών-μελών ή μήπως η Γερμανία με τη Γαλλία και ενδεχομένως και η Αγγλία; Μήπως αποφασίσουν συγκεκριμένα διεθνικά ή πολυεθνικά οικονομικά συγκροτήματα ή ακόμα και οι ΗΠΑ που διεκδικούν τον κυρίαρχο οικονομικό ρόλο διεθνώς; Συνακόλουθα θα προτιμηθεί -και αυτά είναι ουσιαστικά ερωτήματα- η ολοκλήρωση, δηλαδή η εμβάθυνση ή η διέγρυνση;

Τι συνεπάγεται, κατά συνέπεια, η μία ή η άλλη κατεύθυνση για την Ενωμένη Ευρώπη, αλλά και για μας, για την Ελλάδα και τον Ελληνικό Λαό; Τι συνεπάγεται η κάθε προοπτική για τον κάθε πολίτη, για κάθε κοινωνική ομάδα και για κάθε, επίσης, εθνική κοινωνία;

Επίσης, μπαίνουν τα εξής τα ερωτήματα: Η πολιτική καθορίζει τα όρια της οικονομικής δραστηριότητας ατόμων και μονάδων ή οικονομικές δυνάμεις καθορίζουν τις πολιτικές επιλογές; Γιατί, στην πρώτη περίπτωση, η πολιτική έχει σκοπό την ευδαιμονία, που δεν ορίζεται μόνο από τους δείκτες της οικονομίας. Η πολιτική οδηγεί στην κοινωνική αλληλεγγύη, τη φιλία και τη Δημοκρατία. Η Δημοκρατία προϋποθέτει επίσης πολίτες, εκλεγμένες αρχές, ισότητα, συγκεκριμένους κανόνες λειτουργίας, δικαιώματα των πολιτών, σεβασμό των διαφωνούντων και την αρχή της πλειοψηφίας.

Πάνω σ' αυτά ο κύριος Πρωθυπουργός και όχι μόνο αυτός, αλλά και οι Αρχηγοί και άλλων Κομμάτων, καμία κουβέντα δεν κάνουν, λες και είναι ουδέτερες τεχνοκρατικές διαδικασίες η πορεία της Χώρας προς την Ενωμένη Ευρώπη, όπi είναι άσχετο με τους λαούς, με τις κοινωνίες, με τους ανθρώπους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα στο χώρο της Ενωμένης Ευρώπης το όραμα για την αλληλεγγύη των κρατών-μελών της με κοινωνική συνοχή και σύγκλιση των πραγματικών επιπέδων ανάπτυξης και ευημερίας των λαών τείνει να εκλείψει στο όνομα της ανύπαρκτης και αδιέξοδης ονομαστικής σύγκλισης των οικονομιών, που επιβάλλεται από την απάνθρωπη και αδιέξοδη σύμβαση του Μάαστριχτ.

Αυτή εξυπηρετεί τα μεγάλα τραπεζικά, χρηματιστηριακά και άλλα κεφάλαια, καθώς και τις εθνικές στρατηγικές του ευρωπαϊκού διευθυντηρίου Γερμανία, Αγγλία, Γαλλία και χρησιμοποιείται ως μηχανισμός αποτελεσματικού ελέγχου και εκμετάλλευσης των λαών και των μικρών χωρών.

Η Σύμβαση του Μάαστριχτ επιβάλλει, επίσης, τη μοναδική σκέψη και κατέλυσε ουσιαστικά τη δημοκρατική λειτουργία στην Ενωμένη Ευρώπη. Παράλληλα, με τη φιλοσοφία και την υποχρεωτική, για τα κράτη-μέλη, νεοφιλελεύθερη πολιτική που καθιέρωσε στα άρθρα 3 και 102 της Σύμβασης, υπονομεύει το όραμα της Ενωμένης Ευρώπης των λαών και της αλληλεγγύης των κρατών και των λαών.

Ας μας αντικρούσουν πάνω σ' αυτά Κυβέρνηση, Αξιωματική Αντιπολίτευση και ο Συνασπισμός. Οι παραπάνω αρνητικές συνθήκες, που αποτελούν μία πραγματική νέα αταξία πραγμάτων, δεν επιτρέπουν την επίλυση των μεγάλων προβλημάτων της ανθρωπότητας με τον τρόπο που προαναφέραμε. και που εμείς θέλουμε ως Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα και που θέλουν οι πολίτες όλου του πλανήτη. Εκτός όμως από τη γενικότερη κριτική για τις αρνητικές επιπτώσεις του Μάαστριχτ, υπάρχει και λόγος στρατηγικής για να είμαστε αρνητικοί σ' αυτήν τη φιλοσοφία και την πολιτική που περιλαμβάνει η Σύμβαση του Μάαστριχτ και την οποία βιώσαμε και εμείς και η Ευρώπη μετά το 1992. Η προσπάθεια σύγκλισης στο οικονομικό πεδίο, δηλαδή η ΟΝΕ, μας οδήγησε και μας οδηγεί σε μία μονοσήμαντη γερμανική ηγεμονία στα πλαίσια βέβαια της παρακώσσιας νέας οικονομικής τάξης πραγμάτων. Στο χώρο, δηλαδή, που η Γερμανία ασκεί σημαντική οικονομική

επιρροή -την Ενωμένη Ευρώπη εννοούμε- προσπαθεί να επιβάλει αντίστοιχους όρους με αυτούς που προσπαθούν να επιβάλουν οι ΗΠΑ διεθνώς ως ηγεμονική δύναμη.

Εάν το εγχείρημα επιτύχει για τη Γερμανία, θα έχουμε ένα γερμανικό τύπο ενοποίησης της Ευρώπης, ώστε η Γερμανία θα είναι ο κύριος διαπραγματευτής με τις ΗΠΑ. Εάν η ενοποίηση της Ευρώπης γίνει με μορφή και λειτουργία περισσότερο "ομοσπονδιακή" και με όρους σύγκλισης των πραγματικών επιπέδων ανάπτυξης και ευημερίας των λαών, τότε ο ρόλος της Γερμανίας θα είναι πιο εξισορροπημένος μέσα στην Ενωμένη Ευρώπη και το ειδικό βάρος του κάθε κράτους-μέλους, τότε, ιδίως των μικρότερων, θα είναι και διαφορετικός.

Τεράστια προβλήματα. Καμία κουβέντα πάνω σε αυτά. Παράλληλα δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι καθοριστικές θα είναι και οι αλλαγές στο εσωτερικό των κοινωνιών των χωρών-μελών της Ενωμένης Ευρώπης. Τα μη προνομιούχα κοινωνικά στρώματα στις χώρες της Ευρώπης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είναι γνωστό, πολλαπλασιάζονται λόγω της λογικής και πολιτικής που περιλαμβάνεται στη Σύμβαση του Μάαστριχτ.

Κατά τη δική μας ανάλυση, μη προνομιούχοι σήμερα, στις συνθήκες της διεθνοποιημένης αγοράς και της αυτοματοποιημένης παραγωγής, είναι όλοι εκείνοι που εξωθούνται στο περιθώριο από τον τύπο μεταβιομηχανικής εποχής, που το διεθνές κεφάλαιο μεθοδεύει. Η σκέψη αυτή μας δίνει και το εύρος των κοινωνικών συμμαχιών μας ως Λαού, αλλά και ως Χώρας. Μας δίνει, επίσης και το εύρος των κοινωνικών συμμαχιών μέσα στην Ευρώπη και διεθνώς. Είναι, πρώτα απ' όλα, κατά την άποψή μας, η συσπείρωση των πολλών μικρών και μεσαίων μεγεθών, απέναντι στους λίγους κολοσσούς. Τα μικρά και μεσαία μεγέθη ενάντια στο γιγαντισμό των πολυεθνικών εταιρειών που θέτουν εκτός οικονομικής δραστηριότητας τις μικρές και μεσαίες αγροτικές και αστικές μονάδες. Η πολιτική αυτή, προωθούμενη με συνέπεια μέσα στην Ενωμένη Ευρώπη, αποβλέπει στη δημιουργία της Ευρώπης των εθνών, από τον Ατλαντικό μέχρι τα Ουράλια. Η διάλυση της Ενωμένης Ευρώπης είναι πιθανότερη όσο διατηρείται η αδιέξοδη και απίαιτη λογική της κυριαρχίας των πολυεθνικών εταιρειών μέσα στην Ενωμένη Ευρώπη κατά συνέπεια, και στα κατ' ιδίαν κράτη. Αυτό προϋποθέτει, από την πλευρά της Ελλάδας, μία γενναία προσπάθεια για επανατοποθέτηση των κρίσιμων ζητημάτων της οικονομικής και νομισματικής ένωσης.

Είναι γνωστό, ότι, η ένταξη στην ΟΝΕ προϋποθέτει τρεις βασικούς στόχους, όπως προβλέπει η Σύμβαση του Μάαστριχτ.

Πρώτον, το δημόσιο χρέος να αντιστοιχεί στο 60% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος. Σήμερα πόσο είναι; Πάνω από 120%. Επομένως, αντί για σύγκλιση από το 1992 και μέχρι σήμερα έχουμε απόκλιση από αυτόν τον ονομαστικό στόχο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ)

Δεύτερον, στόχος κατά τη Σύμβαση του Μάαστριχτ, είναι να κινείται ο πληθωρισμός στο 3% του ΑΕΠ, στο τέλος του 1998. Σήμερα, είναι πάνω από 8%, άρα και εκεί έχουμε τρομακτική απόκλιση.

Τρίτον, στόχος κατά τη Σύμβαση του Μάαστριχτ, είναι το έλλειμμα του Δημόσιου να αντιστοιχεί στο 3% του ΑΕΠ. Σήμερα, στην πραγματικότητα και όχι φαινομενικά, όπως είπε ο κύριος Πρωθυπουργός, ανέρχεται αντί για 3% στο 9%, δηλαδή είναι στο τριπλάσιο.

Δυστυχώς, με τη σύγκλιση των οικονομικών πολιτικών που ακολουθούν οι κυβερνήσεις στη Χώρα μας, από το 1990 έχουμε αντί σύγκλιση, όπως προανέφερα, πραγματική απόκλιση της ελληνικής οικονομίας, ακόμη και από τους συμφωνημένους στόχους.

Το μόνο που επήλθε μ' αυτήν την πολιτική στο όνομα της δήθεν σύγκλισης, ήταν οι πλούσιοι να γίνουν πλουσιότεροι, οι φτωχοί να γίνουν φτωχότεροι και παράλληλα, να αποδιοργανωθεί η ελληνική οικονομία και να συρρικνωθεί η

παραγωγική μας βάση.

Είναι χαρακτηριστικό ότι, το 1988 το δημόσιο χρέος της κεντρικής διοίκησης, ήταν ακριβώς στο 60% του ΑΕΠ και έκτοτε αυξάνεται συνεχώς, ώσπου έφθασε, τελειώνοντας το 1996, πάνω από 35 τρισ. δραχμές, δηλαδή πάνω από το 120% του ΑΕΠ.

Εξάλλου, η χειροτέρευση φαίνεται και από την επικρατούσα τάση αύξησης των έμμεσων φόρων που συντείνουν στην αντιπαραγωγική επιβάρυνση των εργαζομένων και καταναλωτών, αλλά και στην αποδιοργάνωση παραπέρα, της ελληνικής οικονομίας.

Η Ελληνική Κυβέρνηση, θα μπορούσε να βάλει κατά την άποψη του ΔΗΚΚΙ, στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων στη Διακυβερνητική δύο στοιχεία: Πρώτον, μια εκστρατεία σύλληψης της παραοικονομίας, η οποία υπολογίζεται στο 40% του ΑΕΠ. Αν αυτός ο πλούτος προστεθεί στο επίσημο ΑΕΠ, τότε το ποσοστό του δημόσιου χρέους κατεβαίνει περίπου στο 85%.

Δεύτερον, η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα που επιβαρύνεται οικονομικά από εξωτερική απειλή. Οι αμυντικές δαπάνες στην Ελλάδα, φθάνουν περίπου στο 7%, όταν στην Ευρώπη είναι περίπου στο 2%. Επομένως, πρέπει να απαιτηθεί ιδιαίτερη μεταχείριση από ελληνικής πλευράς, γιατί είναι η μόνη χώρα που έχει αυτήν την πολύπλευρη μάλιστα εξωτερική πολιτική.

Με βάση αυτήν τη λογική, το ΔΗΚΚΙ, θέτει ως απαράβατο όρο οποιαδήποτε νέα συμφωνία μεταξύ των άλλων και το δημοψήφισμα.

Η Ελλάδα έχει κάθε λόγο να προβάλει το αίτημα της διεξαγωγής ταυτοχρόνως δημοψηφισμάτων σε όλα τα κράτη-μέλη, όταν οι κυβερνήσεις θα έχουν φθάσει σε κάποιο σημείο ωρίμανσης των διακυβερνητικών διαπραγματεύσεων και εδώ για να μην υπάρξει αντίδραση από το ΚΚΕ. Όταν ήλθε στη Βουλή η Συνθήκη του Μάαστριχτ, για επικύρωση, δεν ήμουν Βουλευτής. Αναγκάστηκα και πήρα θέση με άρθρο που είχα γράψει και τοποθετήθηκε και τότε υπέρ δημοψηφίσματος, όχι μόνο για λόγους Συναγματούχους και Δημοκρατικούς, αλλά γιατί, έτσι, ασκώντας δικαίωμα που προβλεπόταν και απ' το Σύνταγμα, θα μπορούσαμε τουλάχιστον -ακόμη και στη λογική της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας- να ασκήσουμε πίεση προς την Ευρωπαϊκή τριάντα να αποδεχθεί και να δεσμευθεί, λύσεις πάνω στα εθνικά θέματα, αλλά και να πετύχουμε, επίσης, χρήματα από τα διαρθρωτικά ταμεία, για το Ταμείο Συνοχής. Αυτό, όμως, χρειάζεται πολιτική με θάρρος, πολιτική άσκησης δικαιωμάτων μέσα στην Ενωμένη Ευρώπη και όχι πολιτική η οποία να αποτελεί παράρτημα πολιτικών που χαράσσονται από το Ευρωπαϊκό Διευθυντήριο.

Πιστεύουμε και προτείνουμε ένα πλαίσιο αρχών για την Ενωμένη Ευρώπη του παρόντος και του μέλλοντος, ώστε το ευρωπαϊκό όραμα να εμπνέει και τους ευρωπαϊκούς λαούς που δεν ανήκουν ακόμη στην Ενωμένη Ευρώπη. Οι αρχές αυτές είναι κατά την άποψη του ΔΗ.Κ.ΚΙ., πρώτον, ο σεβασμός του έθνους ως κρίσιμου μεγέθους και φορέα πολιτισμού που το ανέλυσσα πιο πάνω. Δεύτερον, η δυναμική ένταξης στο διεθνές περιβάλλον το οποίο και αυτό το ανέπτυξα πιο πάνω.

Τρίτον, η αρχή της καθολικής ανάπτυξης, όπως την προανέφερα. Κλειδί γι' αυτήν την προοπτική είναι ένας ιστορικός -κατά την άποψη του ΔΗ.Κ.ΚΙ.- συμβιβασμός, που πρέπει να γίνει στο εσωτερικό της Ένωσης, ώστε να ξεφύγει από το δίλημμα των πολλών ή των δύο ταχυτήτων.

Αυτός ο εσωτερικός ιστορικός συμβιβασμός, θα οδηγούσε στη γρήγορη εμβάθυνση της ενοποίησης με τις απαραίτητες τροποποιήσεις των όρων της ΟΝΕ και επίσης θα μετέτρεπε την ένωση σ' έναν οργανισμό δημοφιλή, ταυτόχρονα στους λαούς που θα εξυπηρετούσε.

Το δεύτερο κλειδί είναι η σύναψη ενός χρονοδιαγράμματος ως συμφωνίας πλαισίου για την ειδική σύνδεση και σε εύλογο χρόνο ένταξης και της Ρωσίας στα πλαίσια της διευρυμένης Ευρώπης και των άλλων πρώην σοσιαλιστικών χωρών.

Τα στρατηγικά αποθέματα της Ρωσίας θα δώσουν μεγάλο βάθος στην προσπάθεια καθολικής ανάπτυξης της Ευρωπαϊκής Ηπείρου. Εξάλλου η διεύρυνση, μετά από εμβάθυνση πρώτα, θα εξασφαλίσει μια οικονομική βάση για μια νέα περίοδο

σταθερότητας στην Ευρώπη. Το δε κόστος που θα επωμισθούν οι πλούσιες χώρες της σημερινής Ενωμένης Ευρώπης θα υπερκαλυφθεί πολύ σύντομα από την προνομιακή σχέση που θα αποκτήσουν με τις νέες αυτές αγορές.

Τέλος, η Ενωμένη Ευρώπη, αναδεχόμενη έναν τέτοιο διεθνή ρόλο, θα πρέπει να χαράξει μια ειρηνική πορεία προσέγγισης με τον άμεσο περίγυρό της που είναι οι χώρες της Μεσογείου. Ιδιαίτερα μάλιστα οι χώρες της Βορειοανατολικής Μεσογείου, όπου ήδη μια χώρα-μέλος της έχει ιστορική παρουσία.

Η επιλογή αυτή κατά την άποψή μας θα επιτρέψει στην Ελλάδα να είναι ακόμα περισσότερο χρήσιμη στην Ενωμένη Ευρώπη, ενώ θα ευτυχήσουμε να συμβαδίζουν τα εθνικά μας συμφέροντα με εκείνα ολόκληρης της Ευρώπης στην περιοχή. Ειρηνική προσέγγιση και αναπτυξιακή συνεργασία με τις χώρες στις περιφέρειες θα απομονώσει επίσης τον τουρκικό επεκτατισμό και θα φέρει ταχύτερα στο δρόμο της Δημοκρατίας και της ειρηνικής συνύπαρξης και φιλίας τον ίδιο τον Τουρκικό Λαό με τον Ελληνικό Λαό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μέχρι τώρα πορεία της ενοποίησης υπήρξε ιδιαίτερα προβληματική, τόσο ως προς τους στόχους και την κατεύθυνση, όσο και ως προς τους χειρισμούς της ελληνικής πλευράς.

Όσον αφορά τους στόχους και την κατεύθυνση της ενοποίησης έχω ήδη μιλήσει, νομίζω πολύ αναλυτικά προηγουμένως. Όσον αφορά τους χειρισμούς της Ελλάδας η ιστορία είναι αρκετά γνωστή. Η ένταξη έγινε όπως έγινε. Δε θα αναφερθώ σ' αυτή, γιατί πράγματι δε θέλω να πυροδοτήσω αντιδράσεις.

Θα ήθελα να πω, ότι βασικοί στόχοι που πρέπει να μπουν στην Ενωμένη Ευρώπη είναι οι εξής: Κατάργηση των άρθρων 3 και 102 της Σύμβασης του Μάαστριχτ.

Δεύτερον, εμβάθυνση πρώτα και μετά διεύρυνση.

Τρίτον, σύγκλιση των οικονομικών επιπέδων ανάπτυξης και ευημερίας των λαών και όχι σύγκλιση των ονομαστικών οικονομικών δεικτών, πολιτική που αδιαφορεί για το γεγονός, ότι πίσω από αυτούς τους δείκτες υπάρχουν άνθρωποι που πένονται, που δυστυχούν, που μπαίνουν στο περιθώριο με την αύξηση της ανεργίας και τον περιορισμό του κράτους-πρόνοιας. Όχι στον περιορισμό του βέτο, ειδικά στις κρίσιμες στιγμές που περνάμε, όταν είναι γνωστό ότι η ευρωπαϊκή τρόικα και όχι μόνο αυτή, είναι εκείνη που στηρίζει τις επεκτατικές βλέψεις της Τουρκίας ενάντια στην Ελλάδα μαζί με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Πρέπει επίσης η Ελλάδα εν όψει της προσεχούς Διακυβερνητικής Σύσκεψης, να βάλει και ορισμένα άλλα ζητήματα. Πρέπει να πάει στον επόμενο γύρο της Διακυβερνητικής με τα εξής εφόδια.

Πρώτον, να προχωρήσει άμεσα -αυτές είναι θέσεις του ΔΗ.Κ.ΚΙ.- στην επέκταση των χωρικών υδάτων, στα δώδεκα ναυτικά μίλια, σε πρώτη φάση τουλάχιστον στο Ιόνιο, στα Ηπειρωτικά παράλια και στην Κρήτη και στη συνέχεια στο Αιγαίο ώστε να κατοχυρωθεί έμπρακτα το δικαίωμα της Χώρας για να σταματήσει κάθε φιλοσοφία περί αποδυνάμωσης αυτού του δικαιώματος που προβλέπεται από το Διεθνές Δίκαιο της θάλασσας.

Αν μάλιστα αληθεύει, όπως πρόσφατα είπε σε τηλεοπτική εκπομπή ο κ.Καψής, ότι η Ρωσία έχει συμφωνήσει για την επέκταση και στα νησιά του Αιγαίου του δικαιώματος αυτού, τότε αναμένουμε εξηγήσεις από την Κυβέρνηση, γιατί δεν το έχει πράξει ακόμη, έστω και τμηματικά, τη στιγμή που η Τουρκία έχει ήδη ασκήσει το δικαίωμα αυτό στα παράλια της Μαύρης Θάλασσας.

Δεύτερον, θα πρέπει η Κυβέρνηση να εκδώσει επίσημη ανακοίνωση προς όλες τις χώρες-μέλη της Ενωμένης Ευρώπης και του ΟΗΕ, με την οποία να δηλώνει, ότι δεν υπάρχει για την Ελλάδα θέμα προσφυγής στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης πριν του τεχνικού-νομικού ζητήματος της οριοθέτησης της υφαλοκρηπίδας του Αιγαίου μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδος.

Δεν υπάρχει επίσης θέμα Μορατόριουμ, ούτε θέμα μέτρων οικοδόμησης εμπιστοσύνης και ότι η καλύτερη οικοδόμηση

εμπιστοσύνης και το καλύτερο Μορατόριουμ είναι η αποχώρηση του τουρκικού στρατού κατοχής και των εποίκων από τη βόρεια Κύπρο.

Να τονιστεί επίσης ότι υπάρχει θέμα προστασίας του εναέριου αμυντικού χώρου Ελλάδας-Κύπρου, αφού η Κύπρος έχει δεχθεί επίθεση, έχει το 40% του εδάφους της υπό τουρκική κατοχή οι δε Ελληνοκύπριοι έχουν διωχθεί από την πρώτη στιγμή της εισβολής από τα πάτρια εδάφη. Ενώ η συμπεριφορά του τουρκικού κράτους όλους τους μήνες, σε όλο το μήκος της γειτονίας με την Ελλάδα και στο Αιγαίο είναι αθεράπευτα προκλητική και αντίθετη προς το Διεθνές Δίκαιο.

Τρίτον, να υποβάλει μήνυση η Ελλάδα για εγκλήματα πολέμου κατά των υπευθύνων της εισβολής και κατά των πολιτικών και στρατιωτικών ηγεσιών του κατοχικού ψευδοκράτους του Ντενκτάς, ιδιαίτερα για την ομολογία του Ντενκτάς, ότι 1.619 αγνοούμενοι εισβολείς έχουν σκοτωθεί.

Η θέση μας, κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι θα πρέπει, εν όψει αυτής της Διακυβερνητικής -που αποτελεί βήμα μεγάλο για την πορεία της Ελλάδος και του Ελληνικού Λαού, να είναι αποφασιστική, θα πρέπει να είναι θέση που να στοχεύει στη βελτίωση και επίλυση των προβλημάτων και της Χώρας και της οικονομίας και του Λαού. Και προπαντός θα πρέπει να είναι θέση που να διασφαλίζει τα εθνικά κυριαρχικά μας δικαιώματα κατά τρόπο συγκεκριμένο και δεσμευτικό. Γιατί μέχρι τώρα η πολιτική των συχνών υποχωρήσεων και των δύο αλληπάλληλων παραιτήσεων του βέτο μέσα από την Ενωμένη Ευρώπη οδήγησε σε αύξηση την τουρκική προκλητικότητα, με αποτέλεσμα να οδηγούμεθα κάθε μέρα σε μια πάλη εξοπλιστικών μηχανισμών και παράλληλα να δημιουργούνται μεγαλύτερα ακόμα προβλήματα στην Ελλάδα, στην ελληνική οικονομία και στο Λαό.

Προς αυτήν την κατεύθυνση το ΔΗ.Κ.ΚΙ. είναι διατεθειμένο να προσφέρει τη συμβολή, αρκεί να αλλάξει τακτική και πολιτική η Κυβέρνηση. Είμαστε διατεθειμένοι προς αυτήν την κατεύθυνση να βοηθήσουμε με υπευθυνότητα και σοβαρότητα, λαμβάνοντας υπόψιν και τους διεθνείς συσχετισμούς, αλλά και τους χειρισμούς μέσα στην Ενωμένη Ευρώπη. Φοβάμαι, όμως, ότι η Κυβέρνηση ακολουθεί έναν ολισθηρό δρόμο, έναν δρόμο που εύχομαι να μην ολοκληρώσει τον κατήφορο και για την Ελλάδα και για την ελληνική οικονομία και για τον Ελληνικό Λαό, αλλά και να μην κοστίσει και στην ίδια. Φοβάμαι ότι η λογική που ακούστηκε απόψε από τον κύριο Πρωθυπουργό, είναι λογική που θα κοστίσει ακόμα περισσότερο και στη Χώρα, αλλά και στην ίδια την Κυβέρνηση. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο Πρωθυπουργός κ.Κωνσταντίνος Σημίτης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι επικεφαλής των Κομμάτων της Αντιπολίτευσης στις τοποθετήσεις τους ακολουθήσαν δύο γραμμές.

Η μια γραμμή ήταν η γραμμή της κας Παπαρήγα, η οποία αρνείται τελείως την ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την παρακολούθηση των ευρωπαϊκών εξελίξεων.

Πιστεύει ότι η συμμετοχή μας σ' αυτές τις διαδικασίες είναι αρνητική. Εμείς δε συμφωνούμε με τη γραμμή αυτή. Εμείς πιστεύουμε ότι αντίθετα, η απομόνωση και περιθωριοποίηση της Χώρας είναι εκείνη η οποία θα δημιουργήσει πολύ σοβαρά προβλήματα στον Ελληνικό Λαό και πιστεύουμε επίσης, ότι η διεθνής εξέλιξη έχει δείξει πού οδηγεί μία τέτοια πολιτική. Δεν έχουμε παρά να δούμε τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, να δούμε τη δυστυχία, τη φτώχεια η οποία επικρατεί εκεί, τις δυσκολίες πραγματοποίησης επενδύσεων, για να διαπιστώσουμε ότι στο σημερινό διεθνές περιβάλλον, δεν υπάρχει παρά ένας δρόμος, η συμμετοχή στη διεθνοποιημένη οικονομία και η συμμετοχή αυτή στη διεθνοποιημένη οικονομία απαιτεί μία ανταγωνιστική οικονομία, μία ισχυρή κοινωνία.

Η δεύτερη γραμμή η οποία ακολουθήθηκε, είναι μία γραμμή η οποία στηρίζεται στη δημιουργία εντυπώσεων και καλλιεργεί φαντασιώσεις.

Είναι μία γραμμή, η οποία αναφέρει λύσεις ως δυνατές, οι οποίες στην πραγματικότητα δεν είναι δυνατές, είναι εξω-

πραγματικές. Παραδείγματος χάριν η άποψη του κ. Κωνσταντόπουλου, ότι αυτήν τη στιγμή πρέπει να θέσουμε το θέμα της αύξησης του Προϋπολογισμού ότι αυτήν τη στιγμή πρέπει να θέσουμε το θέμα της επαναδιαπραγμάτευσης του Μάαστριχτ ή αυτήν τη στιγμή πρέπει να θέσουμε νέα κριτήρια, όπως την πραγματική σύγκλιση ή την κοινωνική συνοχή.

Αυτά δε γίνονται, διότι θα ήταν πολύ ωραία να μπορούσαν να γίνουν, αλλά δεν είμαστε μόνοι, είμαστε με άλλους δεκατέσσερις εταίρους. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν ξεκινά από το μηδέν, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει μια ιστορία και η δική μας παρουσία και η παρουσία των άλλων πραγματοποιείται, οι ενέργειές μας, οι δράσεις μας πραγματοποιούνται, μέσα σε ένα καθορισμένο πλαίσιο, το οποίο πλαίσιο είτε μας αρέσει είτε δε μας αρέσει είναι υπαρκτό και οδηγεί προς ορισμένες κατευθύνσεις.

Δεν είναι σωστό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να καλλιεργούμε στον Ελληνικό Λαό, την εντύπωση ότι υπάρχουν κάποιες λύσεις, οι οποίες μπορούν να οδηγήσουν πολύ εύκολα σε προσαρμογές οι οποίες δεν έχουν κόστος και προσαρμογές οι οποίες δεν έχουν δυσκολίες. Κάθε προσαρμογή έχει κόστος, κάθε προσαρμογή έχει δυσκολίες.

Και πρέπει να ξέριε ο Ελληνικός Λαός -και αυτή είναι μία υποχρέωσή μας- να εξηγήσουμε σ' αυτόν, ότι η εξέλιξη αυτή την οποία επιδιώκουμε, είναι μια εξέλιξη η οποία θα έχει και δυσκολίες. Είναι μία εξέλιξη, η οποία δε θα είναι πολλές φορές ευχάριστη. Είναι μία εξέλιξη, η οποία θα μας φέρει πολλές φορές σε θέσεις, οι οποίες δε μας ικανοποιούν. Αλλά πρέπει να επιδιώξουμε, γιατί το τελικό αποτέλεσμα αυτής της πορείας, θα είναι για τη χώρα ένα αποτέλεσμα, το οποίο θα βελτιώνει κατά πολύ τη σημερινή κατάσταση.

Θέλω, τέλος, να αναφερθώ στη γνωστή τακτική του κ. Έμπερτ, του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας, να δημιουργεί προβλήματα, τα οποία δεν υπάρχουν ή να αναφέρει προβλήματα ή θέματα τα οποία δεν υπάρχουν και να εισηγείται γύρω από τα θέματα αυτά λύσεις.

Παραδείγματος χάριν ο κ. Έμπερτ μίλησε σε σχέση με τα Ελληνοτουρκικά και είπε ότι η Τουρκία βρίσκεται μέσα στην Ευρώπη, η Ελλάδα βρίσκεται έξω από την Ευρώπη, ότι υπάρχει θέμα σε σχέση με το πώς χειρίσθηκε η Ελλάδα τα Ελληνοτουρκικά θέματα.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Είπα εγώ τέτοιο πράγμα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό για παράδειγμα, ότι εμείς έχουμε σταματήσει αυτήν τη στιγμή τη λειτουργία του χρηματοδοτικού πρωτοκόλλου, το οποίο προκύπτει από τη συμφωνία σύνδεσης. Αν ήταν η Τουρκία μέσα στην Ευρώπη, όπως ισχυρίζεται ο κ. Έμπερτ, και η Ελλάδα απέξω, πώς θα γινόταν αυτό;

Λοιπόν! Είπα και στην ομιλία μου, ότι έχουμε βελτιώσει κατά πολύ τη θέση μας, ότι οι θέσεις μας έχουν περισσότερη απήχηση, αλλά βεβαίως, μέσα στο γενικό πλαίσιο της εξέλιξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πολλές φορές και από τις άλλες χώρες υπάρχουν τοποθετήσεις, οι οποίες στηρίζουν ορισμένες τουρκικές επιδιώξεις. Εμείς ακριβώς προσπαθούμε να προλάβουμε να καταπολεμήσουμε τέτοιες προσπάθειες, εμείς προσπαθούμε συνεχώς να οδηγήσουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση σε μία πολιτική, η οποία ευνοεί τα εθνικά μας συμφέροντα. Έχουμε προχωρήσει σ' αυτό το σημείο αλλά δεν ισχυρίστηκε ποτέ κανείς, ότι έχουμε φθάσει σε ένα ιδανικό επίπεδο και έχουν λυθεί τα προβλήματα.

Τέλος, στην ερώτηση σε σχέση με τις εθνικές επιδοτήσεις, ότι παλιά εμείς λέγαμε, πριν από τις εκλογές, ότι είναι δυνατές οι εθνικές επιδοτήσεις-και αναφέρθηκε ο κ. Έμπερτ σε ένα κείμενο ομιλίας μου στη Λάρισα-θέλω να του απαντήσω ότι ποτέ δεν ισχυρίστηκα ότι είναι δυνατές εθνικές επιδοτήσεις, οι οποίες είναι αντίθετες στους Κανονισμούς της Κοινότητας, ούτε υποσχθήκαμε τέτοιες εθνικές επιδοτήσεις.

Εμείς σε σχέση με το βαμβάκι είπαμε ότι επειδή κανονίζονται από τις εθνικές αρχές οι προκαταβολές, ότι θα δώσουμε 40 δραχμές προκαταβολή και αυτήν την προκαταβολή την πληρώνουν στους αγρότες οι οργανισμοί, εδώ και δεκαπέντε

μέρες. Το ότι καθυστέρησε, όπως έχω δηλώσει εδώ στην Αίθουσα της Βουλής, οφείλεται σε μία απεργία των υπαλλήλων του Οργανισμού Βάμβακος.

Αυτό, λοιπόν, που υποσχθήκαμε στη διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας, το τηρούμε, και όλες τις υποσχέσεις μας σε σχέση με τον αγροτικό κόσμο τις τηρούμε, ή αυτές που χρειάζονται μία επεξεργασία νομοθετική, θα τις τηρήσουμε.

Η πολιτική την οποία έχουμε υποσχεθεί, θα είναι μία πολιτική η οποία θα εφαρμοστεί στον Τόπο.

Όσον αφορά, γενικά τη Διακυβερνητική, ευχαριστώ τους κυρίους Αρχηγούς της Αντιπολίτευσης για τις ιδέες και τις σκέψεις τους, θα τις λάβουμε υπόψη, γιατί πιστεύω ότι ο κοινός στόχος είναι να ισχυροποιήσουμε τη θέση της Χώρας στη διαπραγμάτευση αυτή και από τη διαπραγμάτευση να προκύψει μία συνθήκη όπου έχουμε περισσότερες δυνατότητες και περισσότερες ευκαιρίες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Απστολίδης): Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Μιλτιάδης Έμπερτ έχει το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Η δευτερολογία του κυρίου Πρωθυπουργού αποδεικνύει ότι δεν παρακολούθησε ούτε καν τις ομιλίες μας.

Θα έλεγα ότι δικαιώνεται η άποψη, ότι εκάλεσε την προ Ημερησίας Διατάξεως συζήτηση στη Βουλή, τρεις μέρες προ της Διασκέψεως στο Δουβλίνο και αφού προηγουμένως η Κυβέρνηση είχε στείλει τις θέσεις στο εξωτερικό. Δεν ενδιαφέρθηκε, δηλαδή, να ενημερωθεί από το Σώμα, να ακούσει τις απόψεις μας. Διευτύωσε θέσεις και απόψεις και από κει και πέρα ήταν υποχρωμένης, της πρωτοβουλίας του κ. Κωνσταντόπουλου, να έρβει να συζητήσει το θέμα. Και δε μας παρακολουθήσατε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνήθως ο Πρωθυπουργός στις ομιλίες του εμφανίζεται ως ακαδημαϊκός δάσκαλος από το Βήμα. Σήμερα, εμφανίστηκε ως μαθητής, διότι αυτό το οποίο έκανε ο κύριος Πρωθυπουργός, δεν ήταν τίποτε άλλο, παρά μία ανάγνωση του κειμένου του Υπουργείου των Εξωτερικών για τα προβλήματα τα οποία πρόκειται να συζητηθούν.

Είδατε από τη συνολική συζήτηση την οποία έκανε, την παρουσία, των ιεράρχηση θέσεων στους διάφορους τομείς, στρατηγική σύλληψη δηλαδή, για το πώς θα πάει η Ελλάδα σ'αυτήν τη συζήτηση, κάτω από ποιες προϋποθέσεις πρόκειται να γίνει αυτή η συζήτηση και πώς θα τοποθετηθεί τελικά ιεραρχώντας τα διάφορα προβλήματα.

Εμείς επισημάναμε το εξής:

Πρώτον, τις δύσκολες συνθήκες κάτω από τις οποίες προσέρχεται η Ελλάδα προς τη συζήτηση, τελευταία στους οικονομικούς δείκτες, δανειζόμενη και εισπράττοντας από την Ευρώπη, χωρίς να έχει η ίδια θετικό πλεόνασμα, μειονέκτημα βέβαια αυτό, εκ των πραγμάτων.

Δεύτερον, με τα εσωτερικά εθνικά προβλήματα που έχουμε και τρίτον, με την αδυναμία της Κυβέρνησεως να αντιμετωπίσει με ένα ενιαίο στρατηγικό λόγο τα εξωτερικά θέματα, τα οποία αντιμετωπίζουμε μέχρι σήμερα. Και με αυτό το δεδομένο το π θα έπρεπε να ιεραρχήσει, ποιο θέμα θα έπρεπε να βάλει πρώτο, ποιο δεύτερο, ποιο τρίτο, ποιο τέταρτο, ποιο πέμπτο.

Εγώ κύριε Πρωθυπουργέ, σας ιεράρχησα τα θέματα. Και αυτό δεν το καταλάβατε. Σας είπα ότι αυτήν τη στιγμή, το πρώτο θέμα που ενδιαφέρει, κάτω από τις δύσκολες συνθήκες που συνέρχεται η διάσκεψη του Δουβλίνου, είναι ότι θα πρέπει να εξασφαλίσετε, πρώτον, τα θέματα της ΚΕΠΑ, δηλαδή να εξασφαλίσετε το θέμα της ενιαίας εξωτερικής και αμυντικής πολιτικής. Δεύτερον, να προχωρήσετε το θέμα το θεσμικό, για να μη χαθούν κεκτημένα δικαιώματα των μικρών κρατών. Και στη συνέχεια να δείτε τα θέματα τα οποία έχουν σχέση με την ουσιαστική ενότητα της Ευρώπης. Δηλαδή, μην αρχίσουν διάφορες ταχύτητες και στους τρεις πυλώνες, με χώρες οι οποίες συμμετέχουν σε ένα σκληρό πυρήνα και

χώρες οι οποίες δεν συμμετέχουν ή συμπράττουν, διότι αυτό τελικά θα οδηγήσει στη διάλυση της Ευρώπης. Θέσαμε συγκεκριμένα θέματα. Και απαντήσαμε σε αυτές τις συγκεκριμένες προτάσεις που κάναμε, δεν πήραμε.

Εγώ δεν σας είπα ότι η Τουρκία βρίσκεται μέσα στην Ευρώπη και η Ελλάδα βρίσκεται εκτός Ευρώπης. Εγώ είπα ότι με τις θέσεις τις οποίες παίρνουν οι Ευρωπαίοι στα διάφορα θέματα επανειλημμένα, δημιουργείται το εύλογο ερώτημα στον απλό πολίτη, τελικά ποιος βρίσκεται μέσα στην Ευρώπη. Η Ελλάδα ή η Τουρκία; Διότι δεν είναι δυνατόν ποτέ θύμα και θύτης μονίμως να αντιμετωπίζονται, είτε στο Κυπριακό είτε στα Ελλαδικά θέματα με τον ίδιο τρόπο, στο ίδιο ζύγι και να ασκείται μια μόνιμη πολιτική εκβιασμών.

Από τον τρόπο που εμφανιστήκατε και κατά την πρωτολογία και κατά τη δευτερολογία σας, δείχνετε ότι είσατε ένας απλός γραφειοκράτης, διαχειριστής μιας ταλαίπωρης Χώρας, μιας ταλαίπωρης Κυβέρνησης και τίποτα άλλο. Δεν είδαμε μέσα από την ομιλία σας μια στρατηγική αντίληψη για το τι πρέπει τελικά να γίνει.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Δεν την καταλάβατε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Την καταλάβατε εσείς. Μπράβο σας!

Να έλθω τώρα επί της ουσίας, επί του θέματος εκείνου που φαίνεται ότι έκοψε με το μπαμπάκι τον κύριο Πρωθυπουργό. Κύριε Πρωθυπουργέ, λέτε ότι είσατε υπέρ της Ευρώπης. Και την ώρα που λέτε ότι είσατε υπέρ της Ευρώπης, καταγγέλλετε την Ευρώπη ότι επιβάλλει την πολιτική της λιτότητας, αυτή είναι υπεύθυνη για όσα υφίστανται οι αγρότες, οι μικρομεσαίοι κ.λπ. Θα έπρεπε εσείς συνεπώς, να αναλάβετε τις ευθύνες και να πείτε ότι τα σφάλματα αυτά προέρχονται από τη δική μας πολιτική ή την πολιτική του προκατόχου μου του Ανδρέα Παπανδρέου και, εν πάση περιπτώσει, προσπαθούμε μέσα στα πλαίσια της Ενωμένης Ευρώπης να βγούμε από το οικονομικό αδιέξοδο.

Από την ώρα που εκλεγήκατε, από τις προγραμματικές σας δηλώσεις, προσπαθείτε να επιρρίψετε όλες τις ευθύνες στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι φόροι είναι αναγκαίοι, διότι τους επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση, η πολιτική των μισθών και των ημερομισθίων είναι επιβεβλημένη, διότι την επιβάλλει η Συνθήκη του Μάαστριχτ, η πολιτική λιτότητας οφείλεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και έρχεστε τελικά και λέτε, δε μας επιτρέπει η Ευρωπαϊκή Ένωση να ακολουθήσουμε μια διαφορετική πολιτική για τον αγροτικό τομέα. Ενώ οι δικές μας προτάσεις δεν έλεγαν ποτέ να διαφοροποιηθεί η τιμή. Οι προτάσεις μας έλεγαν να μειώσουμε δραστικά το κόστος. Εκεί δεν σας παρεμποδίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Και υπάρχει τρόπος να το κάνουμε. Και δε μας ενδιαφέρει μόνο το βαμβάκι, αλλά μας ενδιαφέρουν όλα τα αγροτικά προϊόντα.

Έρχεστε, όμως, και τώρα εσκεμμένα και λέτε ψέματα. Και είναι ντροπή αυτό. Σας το λέγω με όλη την ειλικρίνεια. Εγώ σας διάβασα ένα κείμενο, κύριε Πρωθυπουργέ, και θα σταθώ, στα τέσσερα λεπτά που μου απομένουν, πάνω σ' αυτό το κείμενο.

Και ξαναδιαβάζω: "Απόφασή μας είναι οι προκαταβολές να χορηγηθούν με βάση την περσινή τιμή, 220 δραχμές το κιλό. Αυτό, σημαίνει στο επίπεδο όπου ανοίγουν οι φεινές τιμές. Το Υπουργείο Γεωργίας θα συνεισφέρει όσο απαιτείται για να διατηρηθούν οι ελάχιστες περσινές τιμές".

Η δεύτερη παράγραφος έχει ακόμα μεγαλύτερη σημασία: "Θα εξασφαλίσουμε επίσης, την αγορά της συνολικής ποσότητας του βαμβακιού, προστατεύοντας τον αγρότη απέναντι στον κίνδυνο απώλειας εισοδήματος". Μιλάτε για απώλεια εισοδήματος και όχι για δανεισμό.

Τελειώνοντας, το πιο καίριο: "Η προκαταβολή αυτή θα εξοφληθεί το 1997, ταυτόχρονα με την αποπλήρωση κοινοτικών επιδοτήσεων και μετά την οριστικοποίηση της τιμής του βάμβακος".

Πού ακούστηκε ότι τους είπατε τότε περί δανεισμού, ότι μπορεί ή ότι δεν μπορεί η Ευρωπαϊκή Κοινότητα; Εγώ σας διάβασα κείμενο των δικών σας λέξεων.

Σας επαναλαμβάνω, λοιπόν: Φωνάξτε τους αγρότες, διαβάστε την ίδια πρόταση στην οποία αναφερθήκατε στην πλατεία της

Λαρίσης και είμαι πεπεισμένος ότι θα διαλυθεί η κινητοποίηση. Αν τολμάτε. Εάν ήσασταν ειλικρινής τότε ή τώρα. Αλλά είπατε ψέματα και προεκλογικά και ήλθατε απ' αυτό το Βήμα και ξαναείπατε ψέματα στους αγρότες. Γι' αυτό σας αντιμετωπίζουν κατ' αυτόν τον τρόπο οι αγρότες. Και λυπούμαι πολύ, διότι υπάρχει ένας Πρωθυπουργός, ο οποίος λέει ανακρίβειες.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Κωνσταντίνος Σημίτης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Έβερτ δυστυχώς αγνοεί τα συστήματα με τα οποία υπολογίζονται και καταβάλλονται οι αγροτικές τιμές.

Στο βαμβάκι οι τιμές υπολογίζονται με βάση την πιθανή παραγωγή. Και επειδή η πιθανή παραγωγή φαινόταν στις αρχές του καλοκαιριού ότι θα ήταν πολύ υψηλή, γι' αυτό και η τιμή η οποία θα προέκυπτε για τους παραγωγούς θα ήταν πολύ χαμηλότερη από εκείνη που θα έπαιρναν, εάν η παραγωγή δεν ήταν τόσο υψηλή.

Αυτοί οι υπολογισμοί της Κοινότητας δεν ήταν ακριβείς, διότι όπως υπολόγισαν οι υπηρεσίες, η παραγωγή του βαμβακιού θα ήταν χαμηλότερη και γι' αυτό θα επικρατούσαν στην αγορά υψηλότερες τιμές. Αυτές οι υψηλότερες τιμές, οι οποίες θα προέκυπταν για τους παραγωγούς, επέτρεπαν και την καταβολή της προκαταβολής των 40 δραχμών, διότι τελικά αυτή την προκαταβολή θα την κρατούσαν, όπως και θα την κρατήσουν.

Η προκαταβολή αυτή είναι αντικείμενο αυτής της ομιλίας μου. Όλοι οι αγρότες το κατάλαβαν τότε όπως ακριβώς το εννοούσαν. Όλοι οι αγρότες περίμεναν τις 40 δραχμές και αυτές οι 40 δραχμές, επαναλαμβάνω, αρχίσαμε να τις καταβάλλουμε εδώ και δεκαπέντε μέρες. Κανένας δεν κατάλαβε τίποτα διαφορετικό. Κανένας δεν κατάλαβε αυτά τα οποία ισχυρίζεται ο κ. Έβερτ.

Ο κ. Έβερτ δεν αναφέρει τίποτε ή δεν αναφέρεται σε τίποτε σχετικό με τις προκαταβολές και αυτά τα οποία αναφέρει δεν έχουν καμία σχέση με αυτό το κείμενο. Αυτό το κείμενο της ομιλίας μου είναι η πολιτική την οποία εφαρμόσαμε, η πολιτική την οποία περίμεναν οι αγρότες, η πολιτική εκείνη η οποία τους εξασφαλίζει να εισπράξουν μία υψηλότερη τιμή εξ αρχής και να μην πάρουν αργότερα τα λεφτά. Αυτό είπαμε, αυτό κάνουμε.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του Π.Α. Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Μιλτιάδης Έβερτ έχει το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Επιμένετε να λέτε ανακρίβειες και να λέτε και ψέματα, διότι στο κείμενό σας για τις 40 δραχμές πουθενά δεν λέτε ότι θα ήταν δάνειο. Λέτε ότι θα ενισχύατε το εισόδημα των αγροτών.

Όταν κάποιος λέει ότι ενισχύει το εισόδημα των αγροτών με 40 δραχμές, αυτό εννοεί. Εννοεί ότι έρχεται και τον επιδοτεί, τον ενισχύει. Δεν τον δανείζει για να τον στείλει στις τράπεζες. Πού λέτε στο κείμενο αυτό για δανεισμό 40 δραχμών;

Μιλάτε για ενίσχυση, ότι θα εξασφαλίσετε την αγορά της συνολικής ποσότητας του βαμβακιού, προστατεύοντας τον αγρότη απέναντι στον κίνδυνο απώλειας του εισοδήματος.

Προστατεύετε την απώλεια του εισοδήματος, δανειζοντάς τον; Αυτή είναι η πολιτική την οποία έρχεσθε και λέτε μετεκλογικά και θέλετε να σας πιστέψει ως αξιόπιστο ο Ελληνικός Λαός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κύριος Υπουργός Εξωτερικών έχει ζητήσει το λόγο για μία μικρή παρέμβαση.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας του Κ.Κ.Ε.): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κυρία Παπαρήγα, αμέσως μετά έχετε το λόγο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Σας παρακαλώ πολύ, κύριε Κολοζώφ, δεν έχετε το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπ. Εξωτερικών): Θα μιλήσω μόνο τρία λεπτά, κυρία Παπαρήγα.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Δεν είναι διαδικασία αυτή, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Σας παρακαλώ, κύριε Κολοζώφ, ζητείστε κατ' αρχήν το λόγο. Δεν μπορείτε αυθαίρετα να παίρνετε το λόγο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Επί του Κανονισμού θέλω το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Σε τι συνίσταται η παράβαση του Κανονισμού;

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Στην αρχή αυτής της συνεδρίασης διατυπώθηκαν από τον κύριο Πρόεδρο οι κανόνες της συζήτησης. Και οι κανόνες της συζήτησης ήταν αυτοί που συζητήθηκαν και στη Διάσκεψη των Προέδρων. Παίρνουν το λόγο ο κύριος Πρωθυπουργός, οι Αρχηγοί των Κομμάτων, ένας εκπρόσωπος ακόμα της Κυβέρνησης και ένας Βουλευτής από κάθε Κόμμα. Πέραν αυτού, ουδέν.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπ. Εξωτερικών): Κάνετε λάθος. Ελέγχθη σαφώς από τον κύριο Πρόεδρο, οι Υπουργοί να παρέμβουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Σας παρακαλώ, κύριε Κολοζώφ. Είθισται και υπάρχει δυνατότητα από τον Υπουργό...

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Δεν υπάρχει δυνατότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Υπάρχει δυνατότητα από τον Υπουργό να κάνει μικρή παρέμβαση.

Ορίστε, κύριε Πάγκαλε, έχετε το λόγο.

Αμέσως μετά έχει το λόγο η κα Παπαρήγα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπ. Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε, αλλά άκουσα με τα αυτιά μου τον κύριο Πρόεδρο της Βουλής στην αρχή, που είπε ότι οι Υπουργοί παρεμβαίνουν. Θα παρέμβω μόνο για τρία λεπτά, για να βοηθήσω τη συζήτηση.

Ακούω με κατάπληξη να τίθεται θέμα ενημέρωσης. Τέθηκε από τους ομιλητές στην αρχική τους ομιλία, τέθηκε και από τον κ. Έμπερτ στη δευτερολογία του.

Έχω την αίσθηση ότι ζούμε σε χωριστούς κόσμους. Δεν εγνώριζε -λέει- η Αντιπολίτευση τις θέσεις της Κυβερνήσεως για τη Διακυβερνητική. Μα, πριν από ένα χρόνο η Ελληνική Κυβέρνηση συνέταξε πολυσέλιδο υπόμνημα, το οποίο κατέθεσε στη συζήτηση της Διακυβερνητικής, αφού το είχε στείλει στα Κόμματα, ζητώντας τις απόψεις τους, χωρίς να πάρει ουδεμία παρατήρηση από τα Κόμματα. Αυτό το κείμενο είναι στη διάθεση των Κομμάτων εδώ και ένα χρόνο και αυτό προωθούμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση χωρίς την παραμικρή τροποποίηση ή διαφοροποίηση. Αλλά δεν είναι μόνο αυτό.

Υπάρχει Διακομματική Επιτροπή, η οποία έχει συνεδριάσει τουλάχιστον πέντε φορές στο Υπουργείο Εξωτερικών - συνεδρίασε προ ενός μηνός, θα συνεδριάσει και αύριο υπό τον κ. Παπανδρέου- και η οποία αποτελείται από εκπροσώπους των Κομμάτων. Προσέρχονται από τη Νέα Δημοκρατία ο κ. Πετρουνάκης, ο κ. Παπαστάμκος, από τον Συνασπισμό ο κ. Γιαννάκης, από το ΚΚΕ, αν δεν κάνω λάθος, ο κ. Σκυλλάκος, οι οποίοι κάθε φορά συζητάνε όλες τις θέσεις της Κυβερνήσεως στη Διακυβερνητική. Δεν υπάρχουν, κατά την άποψή μας, κανενός είδους αντιρρήσεις ή επιφυλάξεις απ' όλα τα άλλα Κόμματα, πλην του ΚΚΕ, το οποίο έχει τη γνωστή, ιδιαίτερη θέση του.

Πώς, λοιπόν, δε γνωρίζετε; Και μου κάνει κατάπληξη πραγματικά. Ή αγνοούν οι ομιλήσαντες την αλήθεια ή η δημιουργία εντυπώσεων είναι τόσο υπέρτατος νόμος, ώστε να παραγνωρίζουμε την πραγματικότητα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Κύριε Κωνσταντόπουλε, μας κάνατε ρητορικό ερώτημα, ποια είναι επιτέλους η θέση της Κυβερνήσεως επί του ζητήματος της αύξησης των πόρων του Προϋπολογισμού; Δε γνωρίζετε ότι η Κυβέρνηση συστηματικά και σχεδόν σε κάθε Συμβούλιο

Υπουργών θέτει θέμα αύξησης των πόρων του Προϋπολογισμού, το οποίο, όμως, μικρές, μέχρι αυτήν τη στιγμή, δυνάμεις προωθούν; Πώς δεν το γνωρίζετε, ενώ έχετε μελετήσει υποτίθεται τα κείμενά μας για να έλθετε να συμμετάσχετε σ' αυτήν τη συζήτηση; Δε γνωρίζετε ότι έχουμε θέσει θέμα περιβάλλοντος; Δεν γνωρίζετε ότι έχουμε θέσει θέμα μεταφορών; Δε γνωρίζετε ότι έχουμε θέσει θέμα ισότητας ανδρών και γυναικών; Δε γνωρίζετε ότι δεν υπάρχει κοινωνικής ευαισθησίας θέμα, το οποίο να μην έχει προωθηθεί από την Ελλάδα; Δεν τα γνωρίζετε όλα αυτά και ρητορεύσατε εδώ επί σαράντα πέντε λεπτά, ανακαλύπτοντας την Αμερική και κομίζοντας γλαύκας εις Αθήνας; Για όνομα του Θεού! Ας μιλήσουμε επιτέλους ουσιαστικά σ' αυτήν την Αίθουσα.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η κα Παπαρήγα έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας του Κ.Κ.Ε.): Κύριε Πάγκαλε, δε μας αφορούν οι παρατηρήσεις σας. Τις θέσεις σας τις ξέρουμε και την πρακτική σας, επίσης.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπ. Εξωτερικών): Εσείς είστε εκτός θέματος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας του Κ.Κ.Ε.): Όχι, μας είναι γνωστές οι θέσεις σας και η πολιτική σας. Αλίμονο! Και αν δεν τις ξέραμε στα γραπτά, τα ζούμε καθημερινά.

Είπατε, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι τα προβλήματα που έχει ο Τόπος μας είναι προβλήματα προσαρμογής. Και εμείς αναρωτιόμαστε, ρητορικά, κύριε Πάγκαλε. Πώς, αυτή η προσαρμογή, εν πάση περιπτώσει, γεννάει από τη μία μεριά συνεχή πλούτο για τους λίγους και φτώχεια για τους πολλούς; Πώς δηλαδή, η προσαρμογή πλήττει μόνο τους πολλούς, πλήττει μόνο τα λαϊκά στρώματα; Θέμα προσαρμογής είναι ή θέμα πολιτικής είναι;

Δεύτερο ζήτημα. Τουλάχιστον από την πλευρά μας, βάλαμε συνολικά το πρόβλημα βασικών αγροτικών προϊόντων. Επιτέλους, πρέπει να σταματήσει αυτή η ιστορία των τελευταίων ημερών. Όταν σας στριμώχνουν τα ενενήντα εννέα μπλόκα, αλλά και οι αγρότες που είναι ακόμα στα χωριά τους και είναι αντίθετος με την πολιτική της Κυβέρνησης και την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τελικά περιορίζετε τη συζήτηση στον ΕΛΓΑ και στο χαλάζι, στις 40 δραχμές καθυστέρηση και στα άλλα προβλήματα που έχουν αποδοθεί, λόγω απεργίας των εργαζομένων στον Οργανισμό Βάμβακος. Εδώ μιλάμε για βασικά αγροτικά προϊόντα. Οι 40 δραχμές, όπως τις παρουσιάζετε, δεν αποτελούν αίτημα, δεν είναι πρόβλημα μόνο τι ζητούν -και δίκαια το ζητούν- οι βαμβακοπαραγωγοί της Θεσσαλίας, υπάρχει συνολικό πρόβλημα με τις αγροτικές καλλιέργειες και με τη μεγάλη πλειοψηφία του αγροτικού πληθυσμού. Δεν είναι μόνο το πώς καταβάλλονται οι αποζημιώσεις για τις χαλαζοπτώσεις. Δε θα ήταν ο κόσμος στους δρόμους και στα μπλόκα, αν ήταν μόνο πρόβλημα ΕΛΓΑ και οι 40 δραχμές, που τους ανήκουν και δεν τις παραχωρείτε.

Σας υπενθυμίζω, όμως, το εξής: Κατά τη διάρκεια των προγραμματικών δηλώσεων ρωτήσαμε τον Υπουργό Γεωργίας τον κ. Τζουμάκα, αν οι 40 δραχμές, που επανέλαβε, είναι δάνειο ή επιδότηση. Και με συγχωρείτε, "σούξου μούξου", απάντησε ότι είναι στην ουσία δάνειο. Αυτή η απάντηση, η οποία είναι γνωστή στους αγρότες, πυροδότησε -όχι μόνο αυτό το ζήτημα- αντιδράσεις, οι οποίες ήταν δικαιολογημένες. Υπάρχει ένα πακέτο άμεσων μίνιμουμ και ρεαλιστικών διεκδικήσεων. Μη συρρικνώνετε το πρόβλημα, μην πιάνετε ορισμένα μόνο αιτήματα, που εσείς θέλετε να προβάλετε, περί ΕΛΓΑ κ.λπ., παραγνωρίζοντας ότι υπάρχει πρόβλημα και με την ταχύτητα και τον τρόπο καταβολής των αποζημιώσεων από θεομηνίες και άλλα προβλήματα.

Τέλος, κάθε φορά, κύριε Πρωθυπουργέ -και αυτό ισχύει και για άλλους Υπουργούς της Κυβέρνησης- που βάζουμε ζητήματα για τα προβλήματα της Ελλάδας, παίρνετε ένα αεροπλάνο και μας πάτε στη Ρωσία, μας πάτε στο Καζακστάν, στη Λιθουανία, στην Ουγγαρία, στην Πολωνία και στην Τσεχοσλοβακία. Αυτή είναι μία εύκολη τοποθέτηση για σας. Δε θα παρακολουθήσω αυτήν τη σκέψη, απλά να σας

υπενθυμίσω το εξής. Τα χάλια που πραγματικά υπάρχουν σε αυτές τις χώρες, δημιουργήθηκαν ακριβώς με την περιφέρεια οικονομίας της αγοράς. Κάνετε λάθος ότι η οικονομία είναι τέτοια και γι αυτό δεν κάνουν επενδύσεις. Γιατί δεν κάνουν επενδύσεις οι Γερμανοί και οι Αμερικανοί; Αφού αγοράζουν ολόκληρες επιχειρήσεις και τις έχουν κάνει αμερικάνικες και γερμανικές. Αν είχαν τέτοια χάλια αυτές οι μεγάλες επιχειρήσεις, γιατί τις αγοράζουν; Και βέβαια τις αγοράζουν για ένα πακέτο τσιγάρα.

Ξέρετε τι γίνεται αυτές τις χώρες; Αυτό που γίνεται και στην Ελλάδα. Για να αγοράσουν αυτές τις επιχειρήσεις και για να κάνουν επενδύσεις έχουν κόψει το πατρών. Πρέπει να απολυθούν δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι, να ξηλωθεί το ασφαλιστικό σύστημα και τότε και επενδύσεις θα κάνουν και θα αγοράζουν. Σας έφερα το χαρακτηριστικό παράδειγμα ότι μέχρι το ΝΑΤΟ ασχολήθηκε με το ασφαλιστικό σύστημα της Πολωνίας. Λένε "καλά πάει η Πολωνία, αλλά έχει και υψηλή σύνταξη, τι θα κάνουμε". Όταν εκβιάσουν αυτές τις Κυβερνήσεις και τα πάρουν όλα πίσω και δεν αφήσουν ούτε μία κατάκτηση που υπήρχε, και επενδύσεις θα γίνονται και τότε θα είναι πολύ προσοδοφόρες στις χώρες αυτές. Περί αυτού εμείς συζητάμε και γι' αυτό είμαστε αντίθετοι σε αυτού του τύπου τις επενδύσεις. Δουλεμπόριο για την εργατική τάξη και δε θα γίνουν επενδύσεις. Τι να τις κάνουμε τέτοιες επενδύσεις;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Έσπευσε ο κύριος Υπουργός Εξωτερικών να ενισχύσει τον κ. Σημίτη και έκανε ακόμα πιο εμφανή την αδυναμία και την αντιφατικότητα της κυβερνητικής πολιτικής. Όστε γι' αυτό, κύριοι της Κυβέρνησης, έγινε αυτή η συζήτηση σήμερα; Για να εμφανιστούν ο κύριος Πρωθυπουργός και ο κύριος Υπουργός, και να ενοχοποιήσουν τις απόψεις των Κομμάτων της Αντιπολίτευσης, να τις ειρωνευθούν να τις αντιμετωπίσουν με αυτόν το δογματικό και αφοριστικό τρόπο;

Είσατε, λοιπόν, ευτυχείς ότι πορεύεστε καλά μεταξύ των άλλων χωρών της Ευρώπης για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση; Πλήθουςα είναι η κυβερνητική αγορά από χαμόγελα αμνηστίας και απάθειας, αλλά τραγική η έλλειψη από ιδέες, από τόλη, από ριζοσπαστικές προτάσεις από αποφασιστική διαπραγμάτευση, που θα μπορούσαν να αλλάξουν τα δεδομένα. Δε νομίζω ότι υπάρχει άλλη χώρα και άλλη κυβέρνηση στην Ευρώπη, που να λέει "τι να κάνουμε, δε γίνεται αλλιώς, κάθε προσαρμογή έχει κόστος".

Ξέρετε πώς βαπτίζεται αυτή η συλλογιστική; Φτωχοπροδρομική. Γιατί καμία χώρα δεν παλεύει μόνη της. Έχει και αναζητά συμμάχους. Καμία χώρα δεν προσαρμόζεται παθητικά. Αμφισβητεί και κριτήρια, και ρυθμούς, και ονομαστικές συγκρίσεις, και πλαίσια και χρονοδιαγράμματα. Μονάχα εσείς λέτε ότι όλα είναι καλά και κλαυθμυρίζετε ότι δεν γίνεται αλλιώς. Δε γίνεται αλλιώς; Δηλαδή, δε γίνεται να έχετε περιφερειακή αποκέντρωση με αυτοδιοίκηση, να έχετε φορολογική μεταρρύθμιση, να έχετε μηχανοργάνωση στο Υπουργείο Οικονομικών, να έχετε μεγαλύτερη απορροφητικότητα των κοινοτικών κονδυλίων, να έχετε πολιτικές συνοχής και στήριξης; Μονόδρομος είναι; Ποια κυβέρνηση και ποιος λαός σε ολόκληρη την Ευρώπη ισχυρίζονται αυτά που λέτε εσείς, εδώ, σήμερα, κλαυθμυρίζοντας ότι κάθε προσαρμογή έχει κόστος; Το ζητούμενο δεν είναι το κόστος κάθε προσαρμογής. Το ζητούμενο είναι, πώς κατανέμεται κοινωνικά δίκαια και ισομερώς το κοινωνικό κόστος.

Εσείς το κατανέμετε άδικα και άνισα, με αποτέλεσμα να αναστατώνετε την ελληνική κοινωνία και να υπονομεύετε την κοινωνική συνοχή.

Δεν είμαστε μόνοι, είπε ο κύριος Πρωθυπουργός. Δεν ξεκινάμε από το μηδέν. Φθάσαμε, όμως, να είμαστε μόνοι και φθάσαμε να έχουμε όλους τους μηδενικούς δείκτες. Μόνοι, λοιπόν, χωρίς κανέναν να στηρίζει δικά μας αιτήματα και με όλους τους δείκτες μηδενικούς. Πώς δικαιολογείτε επομένως, να λέτε ότι έχουμε βελιώσει κατά πολύ τις θέσεις μας; Αρνητικοί όλοι οι

δείκτες. Πτωτική η τάση των χρηματικών δολοχηψιών. Μη αναγνώριση του στόχου προστασίας των συνόρων και της εδαφικής ακεραιότητας στο σχέδιο της ιρακινής προεδρίας. Από πού αντλείτε την αισιοδοξία σας, στην οποία καλείτε τον Ελληνικό Λαό να προσχωρήσει αδιαμαρτύρητα, για να τον οδηγήσετε, δήθεν, από την έρημο στη "γη της επαγγελίας"; Με ποιες πολιτικές πρωτοβουλίες και διαπραγματεύσεις επιδιώκετε να αναζητήσετε συμμάχους; Με ποιους συνυπάρχετε, με ποιους συζητάτε, με ποιους διασταυρώνετε κοινές αγωνίες;

Εσείς εφησυχάζετε. Δεν έχετε κανένα λόγο να συμμεριστείτε τις αγωνίες των άλλων λαών και των άλλων κυβερνήσεων και πολύ περισσότερο δεν έχετε κανένα λόγο να ασχοληθείτε με εναλλακτικές προτάσεις και πολιτικές. Αναδεικνύετε σε δογματική πολιτική τον μονόδρομο των επιλογών σας και στην ουσία δεν εφαρμόζετε προγράμματα. Διεκπεραιώνετε την καθημερινότητα της κυβερνητικής σας πολιτικής και δεν είσατε σε θέση με τέτοια διεκπεραιωτική πολιτική, ούτε να εμπνευστείτε ούτε να εμπνεύσετε τον Ελληνικό Λαό ούτε να διαμορφώσετε εθνικό πλαίσιο διαπραγμάτευσης ούτε να εξασφαλίσετε συμμαχίες ούτε να καλύψετε τα μεγάλα ελλείμματα που σήμερα συσσωρεύονται στους ώμους της ελληνικής κοινωνίας.

Οι ειρωνείες οι χλευασμοί, τα χαμόγελα και οι εντυπώσεις, είναι ιδιον εκείνων που έχουν αναδειχθεί μαέστροι των εντυπώσεων στην πολιτική των ευκαιριακών και παρορμητικών αντιδράσεων. Στη συνέπεια των εφαρμοζόμενων πολιτικών κρίνεται η ουσία και η ευθύνη κάθε επιλογής. Και στα θετικά ή αρνητικά αποτελεσμά τους.

Άκουγα προχθές τον κύριο Πρωθυπουργό να εξαπολύει μύδρους εναντίον των αγροτών, για την αγροτική πολιτική, και την καθίζηση της αγροτικής οικονομίας. Και ήταν μύδροι που απευθυνόντουσαν εναντίον του εαυτού του, εναντίον της κυβερνητικής πολιτικής την οποία εφαρμόσατε επί δώδεκα ολόκληρα χρόνια. Γιατί, αν είναι αυτή η τραγική κατάσταση, από πού προέκυψε; Από ποιες πολιτικές, από ποιες επιλογές και ποιος έκανε αυτές τις προτεραιότητες;

Σήμερα λοιπόν, περίμενα από τον κύριο Πρωθυπουργό να δώσει μία εξήγηση. Γιατί η πτωτική τάση όλων αυτών των ενών στις χρηματικές συναλλαγές με την Ευρωπαϊκή Ένωση;

Γιατί απέκρυψε την ύπαρξη δέσμευσης για νέο πρόγραμμα σύγκλισης πριν από την 1-1-99 στα πλαίσια της ανακοίνωσης της Επιτροπής προς το Συμβούλιο, για ενισχυμένες διαδικασίες σύγκλισης, για όσες χώρες δε θα είναι εξ αρχής στην πρώτη ομάδα της EURO; Ξέρετε ότι σε όλη την Ευρώπη, η πρώτη προτεραιότητα που κυριαρχεί ως αγωνία συλλογική, είναι η εξασφάλιση της κοινωνικής συνοχής. Αλλά εσείς οδηγείτε την ελληνική κοινωνία στον αλληλοσπαραγμό. Αρνείσθε τη δυνατότητα να υπάρξει συνεννόηση και αμειπλοκή από το αδιέξοδο, το οποίο ουσιαστικά ταλαιπωρεί και τους αγρότες, αλλά και όλους τους άλλους, οι οποίοι υφίστανται αυτές τις δύσκολες και τραγικές συνέπειες.

Και επειδή είναι η Βουλή έξω από αυτήν την πραγματικότητα, αναγκάστηκε εκ μέρους του Συνασπισμού να ζητήσω, δια του Προέδρου, κάνοντας χρήση του άρθρου 44, να υπάρξει ειδική επιτροπή, η οποία θα συγκροτηθεί, προκειμένου να ασχοληθεί με το αγροτικό θέμα ως θέμα γενικότερου ενδιαφέροντος, προκειμένου η Βουλή να επιχειρήσει αυτό που αρνείται πεισματικά να κάνει η Κυβέρνηση, να αναζητήσει δυνατότητες διαλόγου και συνεννόησης, γιατί η Βουλή δεν μπορεί να είναι έξω από την κοινωνία που αναστατώνεται. Και μια κοινωνία που αναστατώνεται, δεν μπορεί να οδηγείται από την Κυβέρνηση, ούτε στο εκφυσισμό των κοινωνικών προβλημάτων της ούτε στον αλληλοσπαραγμό των κοινωνικών ομάδων, που έχουν αντιτιθέμενα συμφέροντα.

Με ποια, λοιπόν, πολιτική οδηγείτε τη Χώρα στις διαδικασίες για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση; Με αυτήν την πολιτική, την οποία οι ίδιοι αναθεματίζετε, όταν πρόκειται περί των αγροτών, που θα την αναθεματίσετε αύριο, όταν θα κληθείτε να

αντιμετωπίσετε τα προβλήματα των μικρομεσαίων, των μισθωτών, των συνταξιούχων;

Απάντηση περιμέναμε, όχι χλεύη, όχι ειρωνείες, όχι αφορισμούς. Πολιτικές θέλαμε να ακούσουμε και όλα τα άλλα είναι γνωστά, τα έχουν ακούσει οι Έλληνες πολίτες, τα έχουν ακούσει και οι τοίχοι αυτής της Αίθουσας. Και κάποτε ξέρετε, δε θα υπάρχει το χρονικό περιθώριο για να πείτε ξανά "λάθος, τα προβλήματα που έχουμε σήμερα είναι παιδιά της δικιάς μας πολιτικής", γιατί τότε θα πρέπει να εξηγήσετε ποιοι κερδοσκοπούν εξακολουθητικά από αυτό το λάθος, πολιτικά και εκλογικά, και ποιοι πληρώνουν το τραγικό αντίτιμο, με το κοινωνικό κόστος, ενός αβάσταχτου προγράμματος, στο οποίο εσείς πεισματικά εμμένετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Τσοβόλας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.Κ.): Κύριε Πρόεδρε, φυγομάχησε και πάλι απόψε ο κύριος Πρωθυπουργός, με τον τρόπο που έκανε τη δευτερολογία του, απέδειξε ότι περιφρονεί τη Βουλή, τα Κόμματα, απέδειξε την αλαζονεία και τη δική του και της Κυβέρνησης, κι ενώ τα ζητήματα είναι τόσο πολύ σοβαρά, απαντάει με χαμόγελα στα Κόμματα, που διατυπώνουν θέσεις.

Έχω την εντύπωση, ότι η Κυβέρνηση δεν κατάλαβε που βρίσκεται, δεν κατάλαβε τι γίνεται έξω από τα γραφεία της. Φαίνεται ότι ωραιοποιούνται οι καταστάσεις από κάποιους και νομίζει ο κύριος Πρωθυπουργός ότι όλα είναι ωραία, όπως θέλει να τα παρουσιάσει, και αυτό έκανε και σήμερα εδώ στην Αίθουσα.

Βράζει η ελληνική κοινωνία, κύριε Πρωθυπουργέ, και η εξέγερση των αγροτών αποτελεί την αρχή μιας ανεξέλεγκτης κοινωνικής έκρηξης. Αν εσείς συμπεριφέρεσθε σαν τμηματάρχης των Βρυξελλών, είναι δικό σας πρόβλημα. Ενδιαφέρει, όμως, τον Ελληνικό Λαό, να μάθει το κόστος της προσαρμογής, που δεν είπατε ποιος θα το πληρώσει. Με άλλα λόγια, "ποιος θα πληρώσει το μάρμαρο;"

Γιατί, μετά τις εκλογές της 22ας Σεπτεμβρίου 1996, η Κυβέρνηση το πρώτο νομοσχέδιο που έφερε, είναι αυτό που πιλοφορείται "Περί ρυθμίσεων Τελωνειακού Κώδικα". Και σ' αυτό το νομοσχέδιο ρυθμίσατε χρέη προς το Δημόσιο και διαγράψατε πρόστιμα και προσαυξήσεις πολλών δισεκατομμυρίων σ' εκείνους που είχαν και έχουν πολλά.

Έτσι αποδεικνύεται ότι το κόστος της προσαρμογής το επιφυλάσσετε στα λαϊκά στρώματα, είτε αυτά είναι αγρότες είτε είναι συνταξιούχοι, που αρχίζουν αύριο κινητοποιήσεις, είτε είναι μισθωτοί, είτε είναι εργάτες, που αρχίζουν κινητοποιήσεις αυτή και την άλλη εβδομάδα. Και αντί με σοβαρότητα να σκύψετε στα προβλήματα, να δείτε τις απόψεις των Κομμάτων στη Βουλή, εσείς τα περιφρονείτε και αρκείσθε να συνεχίζετε τα χαμόγελα και να λέτε ότι αυτό που γίνεται με τους αγρότες είναι μια παρονυχίδα, ότι αυτό που γίνεται με τους αγρότες θα μπορέσετε να το καθυποτάξετε, ενδεχομένως και με τη χρήση βίας.

Αύριο έχετε Υπουργικό Συμβούλιο. Σήμερα είχατε πολιτική γραμματεία. Δεν ξέρω αν αυτά είναι τυχαία. Εγώ δεν τα θεωρώ τυχαία. Αντί να βλέπετε με σοβαρότητα τα ζητήματα, δυστυχώς ανησυχούμε πάρα πολύ με τον τρόπο που αντιμετωπίσατε σήμερα τις τοποθετήσεις των Κομμάτων της Αντιπολίτευσης.

Μιλάτε για σταθεροποίηση. Το πρόβλημα είναι πώς επιδιώκετε τη σταθεροποίηση. Υπάρχει κανείς σ' αυτήν την Αίθουσα, που να λέει ότι δεν πρέπει να υπάρξει σταθεροποίηση της οικονομίας, με άλλα λόγια να λέει ότι πρέπει να μειωθεί το έλλειμμα, το δημόσιο χρέος και ο πληθωρισμός; Το θέμα είναι, πώς μειώνει το έλλειμμα, το χρέος και τον πληθωρισμό και αν αυτή η πολιτική που εφαρμόστηκε επί επτά συνεχή χρόνια οδηγεί στη σταθεροποίηση. Οδήγησε στη σταθεροποίηση ή αντίθετα, όπως ανέφερα στην ομιλία, οδήγησε στην αποσταθεροποίηση;

Επομένως, οι θυσίες των λαϊκών στρωμάτων δεν είχαν κανένα αποτέλεσμα, ούτε για την οικονομία ούτε για τους πολίτες. Δίνουν κανένα όραμα, καμία προοπτική στη νεολαία, στον Ελληνικό Λαό;

Σας άκουσα να μιλάτε κατά τρόπο που έδειχνε ότι ήρθατε από

τη σελήνη σήμερα, ότι ήρθατε από άλλη χώρα σ' αυτήν τη Χώρα που λέγεται Ελλάδα. Και δευτερολογώντας προσπαθήσατε να αντιπαράθετε σε κάτι το οποίο είναι πασιδηλό πλέον και το θυμούνται και οι αγρότες από εκείνη την εποχή, πώς βγήκαν μετά από αυτές τις δηλώσεις σας, οι εφημερίδες, οι φιλικά προσκείμενες σε σας και αρνηθήκατε να απαντήσετε στα κυρίαρχα ζητήματα που σας θέσαμε, ζητήματα που έχουν σχέση με την κοινωνία, και την ελληνική και την ευρωπαϊκή, όταν βλέπετε ότι στη Γαλλία, στη Γερμανία, στην Αγγλία και στην Ελλάδα, ξεσηκώνονται οι λαοί και εσείς μας λέτε, ως ένας τεχνοκράτης, ότι δήθεν είναι μια ουδέτερη διαδικασία το θέμα της ενοποίησης της Ευρώπης και το θέμα της Ο.Ν.Ε. Μα, είναι σοβαρή αντιμετώπιση από Κυβέρνηση και Πρωθυπουργό; Και μετά σας φτάνει οι πολίτες, που ξεσηκώνονται και καταλαμβάνουν δρόμους ή που γίνονται συνεχώς απεργίες;

Κύριε Πρωθυπουργέ, χαμογελάτε τώρα, αλλά θα κλάψετε πικρά, όχι σε μεγάλο διάστημα, σε πολύ μικρό διάστημα, γιατί είσθε αποκομμένοι από την ελληνική πραγματικότητα και πιστεύετε ότι αν έχετε μαζί σας τη στήριξη από κάποια Μαζικά Μέσα Επικοινωνίας και από το τραπέζι και χρηματιστηριακό κεφάλαιο, αυτό θα είναι αρκετό και ότι μπορούν αυτοί οι μηχανισμοί να καθυποτάξουν το προοδευτικό λαϊκό κίνημα, αλλά και τον απλό πολίτη. Κάνετε μεγάλο λάθος και θα δείτε πάρα πολύ σύντομα αυτό το λάθος. Θα είναι, όμως, αργά. Και για σας μεν, δε μας ενδιαφέρει, όμως, θα είναι αργά γιατί θα γίνει μεγάλη ζημιά στην ελληνική οικονομία, στην Ελλάδα, στον Ελληνικό Λαό.

Δεν απαντήσατε στα ερωτήματα που σας έθεσα, γιατί αποκρύψατε από τους Έλληνες δημοσιογράφους επί μία ημέρα, τη συνάντηση που είχατε στο περιθώριο, στη Λισσαβόνα, με τον Ντεμιρέλ; Όταν την προηγούμενη μέρα, ο παρακαθήμενος σας, Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών, διέψευδε ενώπιον των δημοσιογράφων τη συνάντησή σας, εσείς συναντηθήκατε και το αποκρύψατε και οι Τούρκοι δημοσιογράφοι το πήραν με δελτίο τύπου είκοσι τέσσερις ώρες πριν.

Σας ερωτώμε: Αυτό που βγήκε στη δημοσιότητα σε σχέση με την Κύπρο, έχετε αναλάβει, ναι ή όχι, την υποχρέωση να δώσετε θέσεις μέχρι τέλους αυτού του έτους, δηλαδή σε ένα μήνα, για το Κυπριακό και μια σειρά άλλα ζητήματα; 'Η αυτά δε σας ενδιαφέρουν; 'Η αυτά είναι θέματα δικά σας; Κάνετε λάθος. Είναι θέματα που αφορούν την Ελλάδα, τον Ελληνικό Λαό και τον Ελληνισμό. Και δεν είναι δικό σας θέμα εάν θα προχωρήσει στη μυστική διπλωματία και βήμα προς βήμα υποχωρείτε σε βασικά ζητήματα, όταν βλέπουμε ότι ο παρακαθήμενος Υπουργός των Εξωτερικών αναγκάστηκε να φέρει τα πράγματα σε άλλη τάξη από εκείνη που διαμόρφωσαν άλλοι Υπουργοί σας μέσα στην Κυβέρνηση. Είναι σοβαρή η κατάσταση, κύριε Πρωθυπουργέ. Και αν νομίζετε ότι θα μπορέσετε να περάσετε τέτοιες λογικές, κάνετε μεγάλο λάθος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών κ. Γεώργιος Παπανδρέου έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Αγαπητές συναδέλφισσες, αγαπητοί συνάδελφοι, παρά την περασμένη ώρα, χάριν του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που βεβαίως δεν είναι εδώ, αξίζει να επαναλάβω πολλά από εκείνα που τόνισε ο Πρωθυπουργός κ. Σημίτης. 'Ισως στη δεύτερη προσπάθεια γίνουν κατανοητά, τα σημεία της πολιτικής μας, από την Αξιωματική Αντιπολίτευση.

(Στο σημείο αυτό, την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Θα ήθελα, όμως, να τονίσω σε ό,τι αφορά τη διακομματική συνεργασία, για την οποία όλοι κόπτονται απόψε εδώ, φαίνεται ότι στην ουσία, μόνο εμείς είμαστε εκείνοι που κόπτονται ακριβώς γι' αυτήν τη διακομματική συνεργασία, διότι εμείς έχουμε συγκαλέσει επανειλημμένα τη Διακομματική

Επιτροπή με αλληπάλληλες συσκέψεις, ενημερώσεις των δικών σας εκπροσώπων με υπομνήματα, τα οποία καταθέτουμε

και αυτά δεν τα γνωρίζετε ή δε θέλετε να τα αναγνωρίσετε στην αποψινή συζήτηση εδώ στη Βουλή. Αυτή είναι η σοβαρότητα, δυστυχώς, με την οποία αντιμετωπίζουμε, προσεγγίζουμε εθνικά θέματα.

Οι Αρχηγοί των Κομμάτων ή κάποιων Κομμάτων πάντως, δε γνωρίζουν τις θέσεις που παίρνουν οι εκπρόσωποί τους, όταν συναντώνται σε Διακομματική Επιτροπή για θέματα, αν θέλετε, του νέου Συντάγματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί περί αυτού συζητούμε. Αν, όμως, θέλουν να τα αγνοούν, τουλάχιστον αυτή η αποψινή συζήτηση έχει σημασία, διότι και Βουλευτές οι οποίοι δε συμμετέχουν σ' αυτή τη Διακομματική Επιτροπή, θα ενημερωθούν, αλλά βεβαίως και η κοινή γνώμη. Ακόμη και οι πιο ακραίες διαφωνίες, αν θέλετε, πιστεύω ότι έχουν τη χρησιμότητά τους να διατυπωθούν, διότι αποτελούν προβληματισμό και αφετηρία για την έγνοια και την αγωνία όλων μας για τη σημερινή και αυριανή Ελλάδα, τη σημερινή και αυριανή Ευρώπη.

Ένα μεγάλο ερώτημα που τίθεται, είναι ποιες είναι οι αλλαγές στον κόσμο σήμερα και κατά πόσο χρειάζεται περισσότερο ή λιγότερο την Ευρωπαϊκή Ένωση η Ελλάδα, η οποία εντάχθηκε πριν από δεκαπέντε χρόνια. Υπάρχουν εναλλακτικές λύσεις για τη Χώρα μας και ποιες;

Ξεκινώ λέγοντας ότι η δημιουργία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι απόρροια των τραγικών εμπειριών δύο παγκόσμιων πολέμων και της οικονομικής κρίσης του μεσοπολέμου. Το όραμα των ιδρυτών, ήταν μια Ευρώπη της συνεργασίας, της ειρήνης και της ευημερίας, ενώ οι πιο φιλόδοξοι ονειρεύονταν την ομόσπονδη Ευρώπη.

Η μεγάλη αυτή προσπάθεια, είχε και τότε ως στόχο την ένταξη της Γερμανίας σε υπερεθνικούς θεσμούς -θυμόσατε λίγο μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο- που θα συνέβαλαν στην ανάπτυξη και διατήρηση του δημοκρατικού χαρακτήρα της Γερμανίας. Λίγοι βέβαια θα μπορούσαν να αρνηθούν τις μεγαλόπνοες αυτές επιδιώξεις.

Οι βασικές αντιρρήσεις ενός μεγάλου τμήματος του Λαού της Χώρας μας το 1980 για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, και μετ'αυτά αυτόν και του ΠΑ.ΣΟ.Κ., εστίαζαν την κριτική, όχι στην ανάγκη ύπαρξης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αλλά στη μορφή που την χαρακτήριζε την εποχή εκείνη.

Η διάσταση του ψυχρού πολέμου και άρα μιας διαιρεμένης Ευρώπης, οι ανισότητες Βορρά - Νότου και το βάρος της επιλογής μιας Ευρώπης της αγοράς και του κεφαλαίου και όχι της κοινωνίας και των λαών, ήταν τα τρία βασικά στοιχεία της κριτικής μας.

Σήμερα η πραγματικότητα έχει αλλάξει. Δεν υπάρχει η διαίρεση Ανατολής - Δύσης στην Ευρώπη. Αντιθέτως, η ευρωπαϊκή δυναμική είναι εκείνη μιας ενταξιακής πορείας, που συμπεριλαμβάνει ολόκληρη την ευρωπαϊκή ήπειρο, όπου βέβαια, συμπεριλαμβάνεται κατά προτεραιότητα η Κύπρος.

Οι ανισότητες Βορρά - Νότου, αν και παραμένουν, αντισταθμίζονται σημαντικά, αν όχι τελείως, με τα προγράμματα που κατέφερε να εξασφαλίσει η δική μας Χώρα, μετά από σκληρές διαπραγματεύσεις, όπως με το μνημόνιο, τα ταμεία συνοχής, τα λεγόμενα πακέτα Ντελόρ.

Η Ευρώπη της αγοράς ή του πολίτη είναι ένα ακόμα ζητούμενο, για το οποίο γίνονται αγώνες και για την ίδια την έννοια της Ευρώπης των πολιτών και της κοινωνικής συνοχής, αλλά και σε πολιτικό επίπεδο μεταξύ προοδευτικών και συντηρητικών δυνάμεων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε όλα σχεδόν τα επίπεδα.

Εν συντομία, πολιτική μας, αν θέλετε, μέσα σ' αυτήν την ιστορική διαδρομή, σήμερα για τη Διακυβερνητική, έχει ως εξής:

Πρώτον, η Ελληνική Πολιτεία έχει μελετήσει και τα διεθνή και τα ευρωπαϊκά και ιδιαίτερα τα εθνικά δεδομένα, προκειμένου να καθορίσει την πολιτική της στις ευρωπαϊκές υποθέσεις. Με σοβαρότητα αντιμετωπίζουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, και συστηματικότητα τη Διακυβερνητική Διάσκεψη και οι θέσεις μας συνοψίζονται στα εξής:

Η Ελλάδα υποστηρίζει κάθε μέτρο και πολιτική που οδηγεί σε μία νέα αρχιτεκτονική στην Ευρώπη, με στόχο τη σταθερότητα και ασφάλεια όλων των πλευρών, τη στήριξη κάθε διαδικασίας

εκδημοκρατισμού στις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, την παραπέρα ανάπτυξη της βαλκανικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και βεβαίως, σ' αυτήν την ενιαία αρχιτεκτονική της Ευρώπης, έχει θέση και η Ρωσία, η οποία πρέπει θετικά να εμπλακεί σε ένα κοινό σύστημα ασφαλείας και όλα αυτά να στηριχθούν στις κοινωνικές, δημοκρατικές αρχές.

Κύριο στοιχείο αυτής της νέας αρχιτεκτονικής είναι η ορθολογική διαπλοκή των διαφορετικών θεσμών ασφαλείας - αν θέλετε και η μετάβαση και αυτών των θεσμών, από μία ψυχροπολεμική λογική σε μία νέα λογική κοινής ασφαλείας - του ΝΑΤΟ, της ΔΕΕ, σε συνάρτηση με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Συστατικό της νέας ευρωπαϊκής αρχιτεκτονικής είναι και μία ενεργητική μεσογειακή πολιτική, μία πολιτική που εγκαινίασε ο Ανδρέας Παπανδρέου και που υιοθετήθηκε στην τελευταία Ελληνική Προεδρία στην Κέρκυρα.

Η Ελλάδα επιδιώκει να συνδυαστεί η ένταξη της Κύπρου με μία ευρύτερη πολιτική στη Μεσόγειο και δεσμούς με τις χώρες της Βορείου Αφρικής. Η Κύπρος προχωρά -απαντών στον κ. Έμπερτ- με ιδιαίτερο ικανοποιητικό και γοργό ρυθμό σε ό,τι αφορά τις ενταξιακές της προϋποθέσεις. Και αυτά δεν είναι δικά μου λόγια, είναι λόγια του Προέδρου του Συμβουλίου του Dick Spring καθώς και του Επιτρόπου, του Βαν Ντερ Μπουκ, σε πρόσφατο Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων προ ολίγων εβδομάδων, όπου υπήρχε ο διαρθρωμένος διάλογος μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Κύπρου. Και αυτή είναι μία δικιά μας πολιτική, βεβαίως ελληνική, αλλά και της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., το ότι καταφέραμε να δεσμεύσουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση αμέσως μετά τους έξι μήνες του τέλους της Διακυβερνητικής, να αρχίσουν οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις για την Κύπρο.

Η Ελλάδα επιδιώκει από την παρούσα διαπραγματεύση της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ενισχυθούν οι πλευρές που οδηγούν στο βήθαιμα της διαδικασίας της ολοκλήρωσης και αντισταθεί σε κάθε επιλογή, η οποία στο όνομα της μελλοντικής διεύρυνσης υποβαθμίζει τα καθήκοντα της εμβάθυνσης ή δημιουργεί διαχωριστικές γραμμές στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι επιφυλακτική, αρνητική, αν θέλετε, η καλύτερη λέξη, στην εισαγωγή μιας ρήτρας γενικής ευελιξίας.

Κεντρικός στόχος για την Ελλάδα παραμένει ο εκδημοκρατισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το δημοκρατικό έλλειμμα, όπως λέγεται. Σ' αυτά τα πλαίσια υποστηρίζει την αναβάθμιση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, τη διαφάνεια -δεν καταλαβαίνω γιατί το Κ.Κ.Ε. είναι εναντίον της διαφάνειας-και απλοποίηση στο σύστημα λήψης αποφάσεων.

Αντιτάσσεται στο διαχωρισμό των κρατών-μελών, σε μέλη με διαφορετικά δικαιώματα και παρουσία στο θεσμικό σύστημα της Ένωσης.

Η Ελλάδα, σε δύσκολες συνθήκες, διεκδικεί τη διεύρυνση και ουσιαστικοποίηση των στόχων της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Άμυνας, ιδιαίτερα με την πρόβλεψη του σεβασμού των συνόρων της Ένωσης και την εισαγωγή μιας ρήτρας αλληλεγγύης.

Τέλος, αλλά και πιο σημαντικό, όλα τα μέτρα που θα ληφθούν στην Ευρώπη και στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όλες τις αλλαγές, θεωρούμε ότι τις προωθούμε με μοναδικό κριτήριο την καλύτερευση της ζωής του πολίτη μας, την αναβάθμιση των δικαιωμάτων του και την απόδοση της θέσης που του ανήκει σε ένα ευρωπαϊκό δημοκρατικό οικοδόμημα.

Επιτρέψτε να αναφερθώ με κάποια λεπτομέρεια, στους στόχους για την ΚΕΠΠΑ και για το θέμα της ευελιξίας. Επιθετικοί μας στόχοι, αν θέλετε, για μία διαφορετική Ευρωπαϊκή Ένωση εμπεριέχονται, πέρα από τους γενικούς ευρωπαϊκούς μας στόχους, στην ανάγκη της εγγύησης από την Ένωση του απαραβίαστου των εξωτερικών συνόρων και της εδαφικής ακεραιότητας συνολικά, σε συνδυασμό με την πρόβλεψη στη νέα συνθήκη μιας ρήτρας αλληλεγγύης.

Ήδη ένα σημαντικό βήμα έγινε, με το πρόσφατο κείμενο της Ιρλανδικής προεδρίας, που αναφέρεται και στην ακεραϊό-

τητα και στις αρχές που διέπουν τον Οργανισμό των Ηνωμένων Εθνών, ως αρχές που υιοθετούνται στη νέα συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σε αυτήν την κοινή εξωτερική πολιτική η Χώρα μας έχει το προνόμιο να συμμετέχει σήμερα στη χάραξη αυτής της πολιτικής σε διεθνές επίπεδο, κάτι που όχι μόνο διασφαλίζει την προώθηση πολλών εθνικών συμφερόντων, αλλά και τη συνδιαμόρφωση, στο μέτρο που μας αναλογεί, μιας Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Άμυνας.

Για την Ελληνική Κυβέρνηση δεν είναι δυνατόν να αναπτυχθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση, ως μια ισχυρή οικονομική οντότητα, χωρίς να αρχίζει να αποκτά στο σύνολό της -και όχι για ένα και μόνο τμήμα της, όπως θα ήθελαν ορισμένες πλευρές- τα χαρακτηριστικά μιας πολιτικής ένωσης. Εδώ δεν βλέπω να έχει υπάρξει διαφωνία σ'αυτές τις θέσεις, τις οποίες εκφράζει δυναμικά και για τις οποίες παλεύει η Ελληνική Κυβέρνηση. Μάλιστα πρόσφατα, ο κ. Πάγκαλος, ο Υπουργός Εξωτερικών, έστειλε και επιστολή σε όλους τους συναδέλφους Υπουργούς Εξωτερικών ακριβώς για το ζήτημα της ΚΕΠΠΑ.

Θέλω να πω δύο λόγια για την ευελιξία, διότι είναι σημαντικό, ίσως σχεδόν εξίσου σημαντικό με την κοινή εξωτερική πολιτική, διότι εκεί είναι που παίζεται το παιχνίδι των διαφορετικών ταχυτήτων. Σαφώς η Ελλάδα είναι ενάντια σε μια Ευρώπη πολλών ταχυτήτων και δεν καταλαβαίνω εκείνους οι οποίοι κατηγορούν την Κυβέρνηση για μια τέτοια θέση. Δεν είχε υπάρξει ποτέ τέτοια θέση. Αν είχε υπάρξει τέτοια θέση είναι με την αποδοχή της Νέας Δημοκρατίας, της ΟΝΕ, όταν διαπραγματεύτηκε την ΟΝΕ, που ουσιαστικά είναι μια ρήτρα ευελιξίας στον οικονομικό τομέα. Εσείς υπογράψατε μια τέτοια ρήτρα ευελιξίας, όχι εμείς.

Ανάμεσα στις χώρες, η Γαλλία και η Γερμανία έχουν στείλει γράμμα των Υπουργών τους, τον περασμένο Οκτώβριο, με μια πρόταση γενικής ρήτρας ευελιξίας. Αυτή η ρήτρα είναι πιθανόν να οδηγήσει την Ευρωπαϊκή Ένωση στις πολλαπλές ταχύτητες και τη συγκρότηση της Ένωσης του σκληρού πυρήνα, κάτι το οποίο δεν γίνεται αποδεκτό από εμάς.

Εμείς δεν θέλουμε να συνδυαστεί η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς την Ανατολή, με την επιτάχυνση της συνεργασίας ανάμεσα σε ορισμένες και μόνο χώρες, ενώ άλλες, όπως η Ελλάδα, να οδηγηθούν στο περιθώριο. Είναι σαφές ότι η Ελληνική Πολιτεία δεν μπορεί να το αποδεχθεί αυτό. Η θέση-αρχή μας είναι ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να προηγείται αυτό που μας ενώνει από εκείνο που μας διαχωρίζει. Μόνο σ'αυτήν τη βάση μπορούμε να δεχθούμε περιπτώσεις εξαιρέσεων από τον κανόνα, μεταβατικές καταστάσεις, ενισχυμένες συνεργασίες σε τομείς που θα είναι προκαθορισμένοι και θα δικαιολογούνται αντικειμενικά στη συνθήκη και εφόσον ικανοποιούν τις εξής προϋποθέσεις και είμαι σαφής και αναλυτικός:

Πρώτον, όποια ενισχυμένη συνεργασία, η οποία θα προβλεφθεί εκ των προτέρων, θα συμφωνείται με ομοφωνία στο Συμβούλιο και θα είναι όσο το δυνατόν πιο προσωρινού χαρακτήρα.

Δεύτερον, θα εγκρίνονται εκ των προτέρων οι απαραίτητες προϋποθέσεις, ώστε αν κάποιο μέλος που δεν συμμετείχε εξ αρχής μόλις θα πληρεί τα προαπαιτούμενα θα μπορεί να συμμετάσχει άμεσα στη συγκεκριμένη συνεργασία.

Τρίτον, η ενισχυμένη συνεργασία θα επιτρέπεται μόνο εφ' όσον υπηρετούνται οι στόχοι της Ένωσης στη βάση των αρχών της και εφ' όσον έχουν αποκλειστεί εξ' αντικειμένου όλες οι άλλες λύσεις.

Τέταρτον, όσοι δεν είναι ακόμη σε θέση να λάβουν μέρος σε μία δράση και κοινή πολιτική και εφ' όσον το επιθυμούν θα λαμβάνουν στην πορεία ειδική υποστήριξη, προκειμένου να είναι σε θέση το ταχύτερο δυνατόν να συμμετάσχουν σε αυτήν. Ακόμα δεν θα θίγεται το κοινοτικό κεκτημένο, η ενότητα, δηλαδή, και οι ισορροπίες του υπάρχοντος θεσμικού συστήματος, ενώ η Επιτροπή θα διατηρήσει το δικαίωμα πρωτοβουλίας και το ρόλο του θεματοφύλακα των προαναφερθέντων αρχών υπό την εποπτεία πάντοτε, του Δικαστηρίου.

Είμαστε πολύ σαφείς, είναι πολύ συγκεκριμένες οι θέσεις μας

και αυτή η κατηγορία περί αοριστολογίας, θα έλεγα ότι πέφτει σε ένα αόριστο κενό.

Δεν είναι, όμως, μόνο αυτό. Είμαστε, θα έλεγα, από τις χώρες που έχουμε καταθέσει τα περισσότερα υπομνήματα. Με νέες πολιτικές διεκδικούμε σε αυτήν τη διαπραγμάτευση την αναγνώριση ειδικών προβλημάτων, όπως των νησιωτικών περιοχών, όχι μονοδιάστατα ως περιφερειακά - οικονομικά προβλήματα, αλλά ως ένα πλούτο της κοινής κληρονομιάς, πολιτιστικής και οικολογικής κληρονομιάς της Ευρώπης.

Με άλλο ειδικό υπόμνημα τονίζουμε την ειδική πολιτική που πρέπει να ενσωματωθεί στη συνθήκη για τον τουρισμό. Επίσης, κατά τη διαπραγμάτευση έχουμε συμπαράταχθεί σε υπομνήματα, όπως για την προστασία του περιβάλλοντος, διότι άκουσα ότι δεν τονίζουμε αυτό το θέμα. Έχουμε πάρει θέση σ'αυτό το ζήτημα. Αλλά υπάρχουν και άλλα υπομνήματα, όπως για την προστασία των ζώων, πολιτικές, οι οποίες έχουν και τη δική μας υποστήριξη. Πιο σημαντική είναι, όμως, η προστασία των νέων ανθρώπων, των παιδιών και η ανάπτυξη ενός συστήματος στήριξης της εργαζόμενης και σπουδάζουσας νεολαίας, θέμα για το οποίο αυτές τις ημέρες η Κυβέρνηση καταθέτει ειδική πρόταση.

Σε ό,τι αφορά την πρόταση του κ. Έμπερτ, έχει μπλέξει δύο πράγματα, τον πυλώνα με την πολιτική.

Ο πυλώνας είναι η βάση η νομική, οι διαδικασίες που ακολουθούνται για να πάρει κανείς απόφαση. Οι συγκεκριμένες πολιτικές είναι κάτι διαφορετικό και άρα το θέμα της παιδείας είναι αντικείμενο συγκεκριμένης πολιτικής, όχι ξεχωριστού πυλώνα. Εδώ έχει μπλέξει, νομίζω, κάποιες έννοιες, οι οποίες χρειάζεται να του διευκρινιστούν.

Σε ό,τι αφορά την κλασσική παιδεία πρέπει να γνωρίζει ότι όταν βρέθηκε στο Υπουργείο Παιδείας προώθησα την ιδέα του Ευρωπαϊκού Κέντρου Κλασσικής Παιδείας που υιοθετήθηκε από τους δέκα πέντε Υπουργούς και ήδη τώρα το Υπουργείο Εξωτερικών, το Υπουργείο Πολιτισμού και το Υπουργείο Παιδείας από κοινού προωθούν την υλοποίηση αυτής της ιδέας.

Θέλω εδώ να τονίσω ότι, δυστυχώς, επί Μάαστριχτ οι διαπραγματευτές από ελληνικής πλευράς συμφώνησαν ουσιαστικά στα αιτήματα των άλλων. Δεν υπέβαλαν, όπως εμείς, αντίστοιχα υπομνήματα. Παίρνω π.χ. το θέμα των νησιωτικών περιοχών όπου ενώ συζητήσαν και συμφώνησαν οι κυβερνήσεις για τις υπερπόντιες περιοχές άλλων κρατών - απομακρυσμένοι νήσοι- δεν ζητήθηκε τότε το θέμα των ελληνικών νησιών να συμπεριληφθεί, όπως εμείς ζητούμε σήμερα.

Βεβαίως, όπως είπε και ο Πρωθυπουργός σε αυτές τις διαπραγματεύσεις υπάρχουν δυσκολίες και δεν τις αποκρύπτουμε. Οι δυσκολίες είναι στο μέτρο που εμείς βρισκόμαστε σε μία πιο αδύναμη θέση και στο εσωτερικό μας, αν θέλετε, μέτωπο ή, αν θέλετε, και στο οικονομικό επίπεδο σε σχέση με την ΟΝΕ. Αλλά παράλληλα δεν διαπραγματευόμαστε και σε κενό. Όπως γνωρίζετε -και αυτό πρέπει να το τονίσουμε- η αναθεώρηση της Συνθήκης απαιτεί για να πραγματοποιηθεί ομοφωνία, δηλαδή και οι δεκαπέντε. Όποια πρότασή μας πρέπει να γίνει αποδεκτή από τους άλλους δεκατέσσερις -το τονίζω αυτό- για να διαμορφωθεί η κοινή θέση. Έτσι, λοιπόν, έχουμε αποδοθεί σε έναν συστηματικό διάλογο σε διμερές επίπεδο με ταξίδια δικά μου, του Υπουργού του κ. Πάγκαλου, του Πρωθυπουργού, όπως μεθαύριο στη Χάγη, με επισκέψεις των ομολόγων μας εδώ στην Ελλάδα, ακριβώς για να γίνεται συστηματική διμερής διαπραγμάτευση για να προωθήσουμε τις εθνικές μας θέσεις. Βεβαίως αξιοποιώντας ή υιοθετώντας και κάποιες από τις θέσεις τις οποίες προωθούν άλλα κράτη για να υπάρξει μία ουσιαστική ανταμοιβή σε αυτήν τη διαπραγμάτευση.

Είναι, λοιπόν, σαφές ότι σε μια διαπραγμάτευση αρκετά πολύπλοκη και δύσκολη δεν είναι κανείς μόνος του, έχει απέναντί του κράτη με διαφορετικά συμφέροντα, αντιλήψεις και στρατηγικές. Αλλού αυτά συμπίπτουν, αλλού όχι.

Θέλω να τονίσω, όμως, και το γενικότερο πλαίσιο μέσα στο οποίο γίνονται αυτές οι διαπραγματεύσεις. Στόχος μας είναι

να εξυπηρετηθούν τα εθνικά μας συμφέροντα. Παράλληλα θεωρούμε ότι η διεθνοποίηση της οικονομίας, αν θέλετε, η διεθνοποίηση γενικότερα των κοινωνιών μας απαιτούν στενή συνεργασία μεταξύ των κρατών και αυτό διότι τα είδη των προβλημάτων, η θέση μας στην κατανομή εργασίας στην παγκόσμια οικονομία, το θέμα της απασχόλησης των πολιτών, το θέμα της καταστροφής του περιβάλλοντος είναι παραδείγματα που αναδεικνύουν την ανάγκη συνεργασίας των κρατών για λύσεις που δεν μπορούν να δοθούν από τα κράτη μόνα τους.

Δεύτερον, οι απαιτήσεις της τεχνολογίας για έρευνα και ανάπτυξη υπερβαίνουν συχνά κατά πολύ της οικονομίας ενός εθνικού προϋπολογισμού. Αντιθέτως οι συνεργασίες σ'αυτών τον τομέα αξιοποιούν τα πλεονεκτήματα της κάθε μια χώρας σε μία ανταγωνιστική διεθνή πραγματικότητα. Σήμερα στη βάση αυτών υπάρχει και η περιφερειακή παρουσία η δική μας μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την οποία θεωρούμε και μονόδρομο. Κάθε άλλη πολιτική, όπως η έξοδος μας από την Ευρωπαϊκή Ένωση, θα μας μετατρέψει από φορείς που είμαστε σήμερα διαμόρφωσης ευρωπαϊκής πολιτικής -η Ελλάδα συνδιαμορφώνει την ευρωπαϊκή πολιτική- σε αντικείμενα αυτής της πολιτικής, σε αποδέκτες των επιλογών τρίτων.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση χρειάζεται όσο ποτέ άλλοτε στη νέα αρχιτεκτονική που διαμορφώνεται στην Ευρώπη μία πρόταση που οπωσδήποτε συμβάλλει στην όλο και μεγαλύτερη συμμετοχή όλων των κρατών, ενώ η περιθωριοποίηση της Χώρας μας με μία παθητική αντιμετώπιση αυτών των εξελίξεων, ή, αν θέλετε, με μία άρνηση της συμμετοχής μας σ'αυτές τις εξελίξεις, θα χειρότερευε τις συνθήκες ζωής των πολιτών μας και θα υποχωρούσαν σημαντικά τα εθνικά μας θέματα.

Τρίτον, οι μεγάλες αλλαγές που έγιναν στον κόσμο και είχαν άμεσες πολιτικές επιπτώσεις, όπως είναι η κατάρρευση του κομμουνιστικού μοντέλου, έχουν δημιουργήσει την εμφάνιση νέων εθνικών κρατών, ενώ έχουν εκδηλωθεί και πολλαπλές τοπικές συγκρούσεις. Αυτές οι νέες καταστάσεις απαιτούν από τις ευρωπαϊκές χώρες κοινές δράσεις πολύ πέρα από την οικονομία, όπως στον τομέα της μετανάστευσης, της λαθρομετανάστευσης, του ασύλου και της βίζας, της αντιμετώπισης του λαθρεμπορίου ναρκωτικών, της οριοθέτησης των συνόρων, της κοινής δράσης για ανθρωπιστικές ενέργειες, της αποτροπής εμφάνισης ή έστω όξυνσης ενός ορισμένου τύπου συγκρούσεων εθνικιστικών που πολλές φορές τείνουν να εξελιχθούν σε εμφυλίους πολέμους κ.λπ.

Μέσα σ'αυτά τα πλαίσια αξίζει να αγγίξει κανείς την ιδιαίτερη σημασία της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και της Πολιτικής Άμυνας. Υπάρχει υπό διαμόρφωση αυτή η κοινή εξωτερική πολιτική και δεν είναι όλοι σύμφωνοι σε μια τέτοια πολιτική, την οποία εμείς στηρίζουμε. Η αδυναμία της Ευρωπαϊκής Ένωσης να χαράξει μία κοινή εξωτερική πολιτική με συνοχή και προοπτική βρήκε βεβαίως την τραγική της επιβεβαίωση με τα, σε όλους μας, γνωστά προβλήματα και κρίσεις που εκδηλώθηκαν στην περιοχή μας, με αποκορύφωμα τον εμφύλιο πόλεμο στην πρώην Γιουγκοσλαβία και το διαιλισμό της.

Σήμερα η Ευρωπαϊκή Ένωση κάνει σημαντικές προσπάθειες να συμβάλει εποικοδομητικά σε μια πολιτική ειρήνευσης και αποκατάστασης στη Βοσνία. Σε αυτή την προσπάθεια, σημαντική είναι για πρώτη φορά η συνεργασία Ευρωπαϊκής Ένωσης, NATO, ΔΕΕ, ΟΑΣΕ, Συμβούλιο της Ευρώπης, Ρωσία, άλλες χώρες και πολλοί διεθνείς οργανισμοί και μη κρατικές οργανώσεις.

Η Ελλάδα ως χώρα που ανήκει στο NATO όσο και στην Ενωμένη Ευρώπη έχει να επιτελέσει έναν ιδιαίτερο ρόλο στην περιοχή με την ουσιαστική της συμμετοχή, η οποία υπάρχει.

Και υπάρχει παρά τα λεγόμενα πολλών που άκουσα απόψε.

Με τη δράση της, οικονομική, πολιτιστική και διπλωματική βοηθά στην προσέγγιση αυτών των δύο περιφερειακών οργανώσεων ασφαλείας και τις προοπτικές βεβαίως για μια ενταξιακή πορεία των Βαλκανίων. Ενεργά στηρίζουμε και συμμετέχουμε, παρά τα λεγόμενα, όπως είπα, σε σημαντικές

περιφερειακές πρωτοβουλίες στην περιοχή μας, όπως αυτή της Βαλκανικής πρωτοβουλίας, την πρωτοβουλία RoYauMont, την πρωτοβουλία SECI και την πρωτοβουλία ΟΣΕΠ του Ευξείνου Πόντου. Δεν έχω το χρόνο να αναλύσω σε λεπτομέρεια όλες αυτές τις πρωτοβουλίες.

Στόχος μας είναι με αυτήν την ενεργή συμμετοχή να αναδεικνύουμε ότι καθημερινά η Ελλάδα είναι φορέας σταθεροποίησης, καθώς και προώθησης και υποστήριξης της ενταξιακής διαδικασίας των Ευρωπαϊκών Βαλκανικών Χωρών προς την Ευρωπαϊκή Ένωση. Υποστηρίζουμε ότι θετικές δράσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα Βαλκάνια, θα πρέπει να γίνονται σε πλαίσια μακροχρόνιας στρατηγικής ένταξης όλων των Ευρωπαϊκών Βαλκανικών Χωρών στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Βέβαια, οι προοπτικές των Βαλκανικών χωρών συνδέονται με την όλη διαδικασία διαμόρφωσης μιας νέας αρχιτεκτονικής στην Ευρώπη. Σ' αυτήν τη νέα αρχιτεκτονική, οι δομές οι οποίες δημιουργούνται, θα πρέπει να στηρίζονται στην έμπρακτη αναγνώριση και στο σεβασμό των αρχών του Διεθνούς Δικαίου, των κυρίαρχων δικαιωμάτων κάθε κράτους και του απαραβίαστου των συνόρων, αυτά τα οποία έχουμε εξάλλου τονίσει πολλές φορές. Οι αρχές αυτές απαιτείται να συνδυάζονται με την πλήρη ανάπτυξη και το σεβασμό των δικαιωμάτων και των προσώπων που ανήκουν σε μειονότητες και των αξιών της Δημοκρατίας. Αποτελούν για μας και το μέτρο με το οποίο απαιτείται να κρίνεται η στάση της κάθε χώρας απέναντι στο Ευρωπαϊκό γίγνεσθαι, με τις οποίες θα καθορίζεται η στάση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και γενικότερα της Ευρώπης απέναντι σε κάθε τρίτο κράτος. Και αυτό το υπογραμμίζω, διότι αναφερόμαι συγκεκριμένα στο κριτήριο καθορισμού της πολιτικής όλων των δημοκρατικών ευρωπαϊκών κρατών και θεσμών έναντι της Τουρκίας, μιας χώρας που βεβαίως δεν έχουμε αντίρρηση να τη δούμε να συμμετέχει σε δομές της Ευρωπαϊκής Ένωσης αρκεί βέβαια να συμπεριφέρεται η ίδια στη βάση αυτών των αρχών και αυτών των αξιών, κάτι για το οποίο έχει η ίδια ευθύνη να αποφασίσει.

Είναι αλήθεια και γνωστό, ότι υπάρχουν πολλές απόψεις στις κυβερνήσεις των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις σχέσεις Ευρωπαϊκής Ένωσης και Τουρκίας. Όμως, επιμένουμε ως Χώρα και ως Κυβέρνηση ότι τα θέματα της Κύπρου, τα θέματα που αφορούν το Αιγαίο όπως τα Ίμια, είναι θέματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αυτό αποτυπώνεται στη δήλωση των δέκα πέντε στις 15 Ιουλίου 1996. Αποτυπώνεται επίσης στις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Και δεν είναι αλήθεια ότι έχει η Χώρα μας απελευθερώσει κονδύλια προς την Τουρκία πρόσφατα, διότι ακριβώς έχει συνδυασθεί αυτή η απελευθέρωση με την απάντηση της Τουρκίας στη δήλωση αυτή των δέκα πέντε της 15ης Ιουλίου.

Στα λίγα λεπτά που απομένουν, θα ήθελα να αναφερθώ σε κάποια από τα ζητήματα που έθεσαν τα άλλα κόμματα. Έχουμε φιλόδοξους στόχους, δεν σημαίνει, όμως, ότι πρέπει να είμαστε ικανοποιημένοι, διότι βλέπουμε ότι πράγματι οι φιλοδοξίες, όχι μόνο οι δικές μας, αλλά και πολλών άλλων κρατών για μία σε βάθος αλλαγή της συνθήκης, δεν προχωρά στο μέτρο των φιλοδοξιών αυτών, αλλά αυτό που θα ήθελα να τονίσω είναι ότι εμείς στη δική μας διαδικασία διεξαγωγής των συζητήσεων, ακολουθούμε μία άλλη πολιτική από αυτή που ακολούθησε η Νέα Δημοκρατία, η οποία διεξήγαγε τις διαπραγματεύσεις του 1992 εν κρυπτώ, χωρίς να αναζητά τη στήριξη της κοινής γνώμης ή των άλλων Κομμάτων.

Το δε χαρακτηριστικότερο ήταν, ότι η Νέα Δημοκρατία δεν αξιολόγησε ούτε καν τις συνέπειες των οποίων υποχρήσθηκε. Προσπαθούμε π.χ. σήμερα να συνυπολογίσουμε κατά την εκτίμηση των κριτηρίων σύγκλισης για την ΟΝΕ και τις μεγάλες αμυντικές δαπάνες της Χώρας μας όπως πρόσφατα διατυπώνεται από γράμμα του Πρωθυπουργού σε ομολόγους του. Σ'αυτή μας την προσπάθεια έχουμε συμπερασθεί σήμερα έναν Ευρωβουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος, όμως, παλαιότερα όταν ήταν αρμόδιος για τη διαπραγμάτευση της ΟΝΕ, δεν διεκδίκησε κάτι ανάλογο.

Νομίζω, ότι τα λέει όλα για την ποιοτική διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στη σημερινή Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και εκείνη της Νέας Δημοκρατίας, το γεγονός ότι στελέχη της

Νέας Δημοκρατίας στηρίζουν σήμερα σειρά κυβερνητικών αιτημάτων προς την Ευρωπαϊκή Ένωση τα οποία, όμως, όφειλαν να έχουν διεκδικήσει όταν η Ελλάδα κυβερνιόταν από το Κόμμα τους.

Από την άλλη μεριά βλέπω από πλευράς του Συνασπισμού στα περισσότερα, ταυτόσημες θέσεις. Είχαμε στείλει βεβαίως στο Συνασπισμό εδώ και ένα χρόνο όλες μας τις θέσεις. Ίσως αποτυπώσατε απ'αυτές τις θέσεις μας αυτά τα οποία είπατε σήμερα, ίσως όχι εφόσον δεν παίρνετε αυτά τα οποία στέλνουμε στους εκπροσώπους σας. Θέλω, όμως, να τονίσω ότι και σας δώσαμε σχέδιο συνολικού υπομνήματος, αλλά δεν πήραμε από σας συγκεκριμένη γνώμη και απάντηση, αν και μέσα στη Διακομματική Επιτροπή δεν υπάρχει διαφορετική άποψη που να την εκφράζετε.

Δυστυχώς δεν έχω χρόνο για να απαντήσω σε πολλά απ' αυτά που ειπώθηκαν. Θέλω μόνο να τονίσω ότι, αν η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μονόδρομος για μας, δεν σημαίνει ότι η πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αν θέλετε η κάθε συγκεκριμένη επιλογή της, είναι μονόδρομος. Κατά τη γνώμη μας μπορούμε να παίξουμε ρόλο στην Ένωση και η Ένωση μπορεί να παίξει ρόλο αν αναπτύξει δημοκρατία στο εσωτερικό της, αν εκδημοκρατισθεί πριν απ' όλα η ίδια, αν εξασφαλίσει τη στήριξη και τη διεύρυνση των δικαιωμάτων του Ευρωπαίου πολίτη και την ασφάλεια των κοινωνιών μας και την άμυνά της ως συνόλου σε πλαίσια που θα εξασφαλιστεί και θα αναπτυχθεί παραπέρα η ισότιμη συνεργασία ανάμεσα στα κράτη-μέλη. Αυτή είναι η συνεκτική δημοκρατική γραμμή που ακολουθούμε.

Τέλος, θα ήθελα απλώς να τονίσω ότι όλα τα σχόλιά σας τα κριτικά που ακούσαμε είναι χρήσιμα, διότι γνωρίζουν και οι εταίροι μας ότι το περιεχόμενο της διαπραγμάτευσης δεν είναι αναμφισβήτητο από τις κοινωνίες μας, ότι πρέπει να υπολογίσουν τις κοινωνίες της Ευρώπης.

Θα ήθελα επίσης να υποσχεθώ ότι η συνεργασία του Υπουργείου μας με τα κόμματα, τους κοινωνικούς φορείς, με την αρμόδια Επιτροπή της Βουλής και με κάθε ενδιαφερόμενο για την πορεία της Διακυβερνητικής Διάσκεψης θα συνεχιστεί ακόμα πιο εντατικά. Αν θέλετε, θα προσκαλέσω να αξιοποιήσετε ή να δώσετε εσείς βάρος περισσότερο στη Διακομματική Επιτροπή ή οποία υπάρχει, λειτουργεί, συνέρχεται και συζητά.

Ενώπιόν μας δεν βρίσκεται μόνο η παρούσα διαπραγμάτευση για την προσαρμογή της ένωσης στις συνθήκες και προοπτικές, αλλά και μια σειρά νέων γύρων διαπραγμάτευσης στους οποίους θα αποφασισθούν κομβικά ζητήματα για το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αμέσως μετά τη Διακυβερνητική που θα τελειώσει το 1997 ακολουθεί η διαπραγμάτευση για τον επόμενο γύρο διεύρυνσης, όπου προτεραιότητα έχει η ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Κατόπιν θα ακολουθήσουν διαπραγματεύσεις για την κοινή αγροτική πολιτική και τον προϋπολογισμό. Η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται σε διαδικασία αναδιάρθρωσης και εμείς στο Υπουργείο έχουμε ήδη προανατολίστει στην προετοιμασία μας για τους επόμενους γύρους. Θα αποτελούσε για μας όλους, για μένα και τους συνεργάτες μου, μεγάλη βοήθεια να είχαμε τις σκέψεις των κομμάτων σας όχι μόνο για την επερχόμενη αναθεώρηση της συνθήκης αλλά και για τις επόμενες. Η βοήθειά σας είναι καλοδεχούμενη και σας ευχαριστώ εκ προτέρων γι' αυτήν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Δικαιοσύνης και Εξωτερικών κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Κύρωση του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα".

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Η κα Μαριέττα Γιαννάκου-Κουτσίκου, εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας, έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε πάρα πολύ λίγοι βέβαια στην Αίθουσα, αλλά δεν θα αντέξω στον πειρασμό να μην

απαντήσω σε όσα είπε ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών, τα οποία, κατά τη γνώμη μου, δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

Θα ήταν ευτυχής η Νέα Δημοκρατία στη δεκαετία του '70 εάν είχε την υποστήριξη, στην επιδίωξη της Ευρωπαϊκής πορείας, από το κόμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που πολέμησε τότε λυσαιά αυτήν την ένταξη. Ομολόγησε μόνος του ο Πρωθυπουργός φυσικά το πόσο ευτυχής είναι σήμερα που η Ελλάδα δεν βρίσκεται ανάμεσα στους φτωχούς και στους πένιες και σ' αυτούς που περιφέρονται αναζητώντας την ένταξή τους στην Ευρώπη με πάρα πολλές δυσκολίες.

Ξέχασε ο κύριος Υπουργός να πει, ίσως επειδή είναι νέος στο Υπουργείο, ότι η ΟΝΕ είναι προϊόν μιας προηγηθείσας απόφασης. Ήταν η "ενιαία πράξη" την οποία ο αείμνηστος πατέρας σας υπέγραψε κύριε Υπουργέ. Δεν αποτελεί μία αυτόνομη απόφαση με βάση την πολιτική της ευελιξίας. Αποτελεί συνέπεια.

Επίσης ξέχασε ότι το πρόγραμμα σύγκλισης στην ουσία αναθεωρήθηκε επί ημερών ΠΑ.ΣΟ.Κ. και δεν ετέθη τότε θέμα αμυντικών δαπανών. Οι αμυντικές δαπάνες, ούτως ή άλλως, είναι προβλέψιμες δαπάνες και ήταν από την ελληνική πλευρά και το γνώριζε και η Ευρώπη. Αλλά η ΟΝΕ δεν μπορούσε να λάβει στην γενικότητά της υπόψη τέτοιου είδους δαπάνες. Μπορούσε το κράτος-μέλος, που διαπραγματεύεται ένα πρόγραμμα σύγκλισης, να το θέσει, ανάλογα με την ταχύτητα που θέλει να έχει και αν θέλει να επιταχύνει αυτήν τη σύγκλιση. Και η Ελλάδα ήταν φανερό, ότι ήθελε και θέλει να επιταχύνει αυτήν τη σύγκλιση κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Συνθήκη του Μάαστριχτ προσέδωσε στην ευρωπαϊκή πραγματικότητα ένα πολυδιάστατο, όσο και δημιουργικό χαρακτήρα κοινής πολιτικής δράσης, σύνθετης οικονομικής προσέγγισης, δομημένης θεσμικής αναπροσαρμογής και κλιμακούμενου κοινωνικού προβληματισμού. Η πολυδυναμική αλληλόδραση που γεννήθηκε μέσα από τη συνθήκη, προκαλεί σε καθημερινή βάση πληθώρα συζητήσεων και αντιδράσεων, είτε θετικών, είτε αρνητικών. Σημείο αναφοράς παραμένει πάντα η μελλοντική μορφή της Ένωσης. Βρισκόμαστε όλοι μπροστά σε μία ιστορική ευκαιρία, στο κατώφλι του 21ου αιώνα και επωμιζόμαστε την ευθύνη να ολοκληρώσουμε, έστω και βήμα, βήμα το κοινό ευρωπαϊκό στίπι, να εργασθούμε για την ειρήνη, την ελευθερία και τη δημοκρατία στην Ευρώπη και στον κόσμο. Τα κρίσιμα όμως, ερωτήματα τίθενται και αναπροσαρμόζονται με καταγιστικό ρυθμό. Από την "ομοσπονδιοποίηση" στην "επανεθνικοποίηση", από την αρχή της ομοφωνίας στη λογική της ευελιξίας. Κοινή συνισταμένη όλων παραμένει η ανάγκη να ορίσουν τα κράτη-μέλη ένα αμοιβαία αποδεκτό πλαίσιο συναινετικής δράσης για την επίτευξη του ενιαίου στόχου. Για την Ελλάδα δε, πέρα από την "κοινωνικά προβληματική" λογική των μεγεθών, το ζητούμενο είναι η δυναμική, η ισότιμη παρουσία στους κοινούς ευρωπαϊκούς μηχανισμούς.

Η Διακυβερνητική Διάσκεψη φαίνεται να θέτει όλα τα ζητήματα στην ουσιαστική τους διάσταση. Οι ουτοπικές προσεγγίσεις της αρχής εκτίθενται στην κριτική του ρεαλιστικού λόγου και παραμερίζονται τελικά δίνοντας τη θέση τους σε περισσότερο λειτουργικές ερμηνείες. Η τελική έκβαση της προσπάθειας, ιδιαίτερα στο επίπεδο των θεσμών, παραμένει ακόμα ασαφής.

Τα ζητήματα που κατ' αρχήν προσδιορίζουν σήμερα την πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο γενικότερο πλαίσιο, είναι πρώτον, η διασφάλιση και ο πλήρης σεβασμός των θεμελιωδών δικαιωμάτων των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ένωση οφείλει να διευρύνει το υφιστάμενο καθεστώς της παροχής ασφάλειας και να καταπολεμήσει τη διεθνή εγκληματικότητα. Γι' αυτό και τα εξωτερικά σύνορα της Ένωσης αποτελούν πολύ σημαντικό στοιχείο και αποκτούν ιδιαίτερη σημασία γι' αυτό το λόγο.

Δεύτερον, η ενίσχυση της εξωτερικής δράσης της Ένωσης. Η Ένωση πρέπει να μπορεί να εργάζεται αποτελεσματικά για τη διεθνή ειρήνη να επεμβαίνει σταθεροποιητικά στη διευθέτηση κρίσεων, πρέπει πιο απλά να κλείει η απόσταση που

υπάρχει, ανάμεσα στη μεγάλη οικονομική δύναμη, στις σημαντικές ανακοινώσεις, στα μανιφέστα του Συμβουλίου Υπουργών της Ένωσης και στην επιχειρησιακή δυνατότητα που τελικά είναι από ανύπαρκτη έως ελάχιστη.

Τρίτον, η μείωση του δημοκρατικού ελλείμματος στις θεσμικές λειτουργίες της Ένωσης.

Τέταρτον, η διεύρυνση των ευκαιριών πρόσβασης στην απασχόληση.

Πέμπτον, η επιθυμία των πολιτών να ζουν σε καθαρό και υγιεινό περιβάλλον, το δικαίωμα στην ποιότητα ζωής, η καθιέρωση της αειφόρου ανάπτυξης ως ισόρροπης διαδικασίας ανάπτυξης των οικονομικών δραστηριοτήτων.

Ειδικότερα για τα εθνικά μας συμφέροντα, βαρύνουσα σημασία έχουν η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς ανατολάς, το πλαίσιο σχέσεων με τον ευρωπαϊκό νότο, η προϋποτιθέμενη για την οποιαδήποτε διαδικασία διεύρυνσης, θεσμική εμβάθυνση.

Κυρίαρχο στοιχείο του διαλόγου αποτελεί η αρχή της ευελιξίας ή της ενισχυμένης συνεργασίας. Και τέλος, η ολοκλήρωση της οικονομικής και νομισματικής ένωσης την 1η Ιανουαρίου 1999.

Οι κατακλυσμικές γεωπολιτικές ανακατατάξεις στην κεντρική και ανατολική Ευρώπη έχουν ενισχύσει την ευρωπαϊκή προοπτική των χωρών αυτών. Σήμερα, η ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση ερμηνεύεται από τις ηγεσίες των χωρών αυτών ως η μόνη εγγύηση πολιτικής σταθερότητας, οικονομικής ανάπτυξης και εθνικής ασφάλειας. Έχουμε βαθεία ευθύνη απέναντι στους λαούς αυτούς, που στο παρελθόν στέναζαν κάτω από το βάρος των σοσιαλιστικών πειραμάτων και υποσχέσεων για καλύτερες μέρες.

Είμαστε υποχρεωμένοι να ανταποκριθούμε στη διάθεσή τους για περισσότερη ελευθερία, δημοκρατία και ευημερία. Και να μη διαψεύσουμε τις ελπίδες τους για ένα καλύτερο αύριο. Παράλληλα, όμως, πρέπει να είμαστε και ειλικρινείς μαζί τους. Πιο συγκεκριμένα, ως προς το αναγκαίο κατά περίπτωση ενταξιακό πλαίσιο, ο δρόμος είναι βέβαιο πως είναι μακρύς και δύσκολος. Με δεδομένα τα κριτήρια της συνθήκης για τη συμμετοχή στην ΟΝΕ, η άμεση ένταξη των κρατών αυτών, με ελάχιστες ίσως εξαιρέσεις, καθίσταται απαγορευτική. Ομιλούμε για χρονικό ορίζοντα δέκα τουλάχιστον ετών και με τις απαιτούμενες μεταβατικές περιόδους. Απαιτείται, λοιπόν, εκ μέρους τους συνεχής προσπάθεια, συνέπεια και συνέχεια στις εθνικές τους πολιτικές. Η οποιαδήποτε μορφής και έκτασης διεύρυνση, θα έχει ουσιαστικές δημοσιονομικές επιπτώσεις, τις οποίες η ένωση θα κληθεί να καλύψει. Είναι λοιπόν απαραίτητο να συνειδητοποιήσουμε έγκαιρα την κατάσταση και να λάβουμε τα απαραίτητα μέτρα. Αν δεν ληφθούν αποφάσεις για αύξηση των ιδίων πόρων, η ενδεχόμενη ανακατανομή μέσα στο πλαίσιο των σημερινών δυνατοτήτων θα οδηγήσει σε μεταφορά πόρων από χρηματοδοτούμενες σήμερα ενέργειες προς τις νέες ενέργειες που θα προορίζονται για την κάλυψη των αναγκών της διεύρυνσης.

Στο σημείο αυτό απαιτείται ιδιαίτερη προσοχή στα προγράμματα κατανομής των κονδυλίων που αφορούν τα θέματα της ευρωμεσογειακής πολιτικής, ώστε να περιοριστεί η τυχόν απώλεια πόρων για την Ελλάδα.

Θα μου επιτρέψετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό να αναφερθώ λεπτομερέστερα σε ένα κρίσιμο θεσμικό ζήτημα. Η Χώρα μας πρέπει να προσέξει, ώστε η οποιαδήποτε μορφής διεύρυνση και ιδιαίτερα αυτή που πιθανόν να στηριχθεί στη λογική της ευελιξίας ή της ενισχυμένης συνεργασίας, να μην υπονομεύσει το κοινοτικό κεκτημένο.

Αν θυμηθούμε την απόφαση της γερμανικής κυβέρνησης για την εννοποίηση των δύο Γερμανιών, θα συνειδητοποιήσουμε ότι επρόκειτο για μια καθαρά πολιτική απόφαση και διαδικασία, που δεν έλαβε υπόψη της καθόλου την οικονομική διάσταση του προβλήματος. Ήταν απόφαση μιας στιγμής. Εάν συμβεί κάτι τέτοιο και στην περίπτωση των νέων χωρών, μόνο δηλαδή με πολιτικά κριτήρια, τότε η θεσμοθέτηση των δύο ταχυτήτων γίνεται αναπόφευκτη, εφόσον η ένταξη θα γίνει υπό

ειδικούς όρους και σε περιοριστικό θεσμικό πλαίσιο. Η ενσωμάτωση στη συνθήκη γενικής ρήτρας για την ευελιξία έχει για μας αρνητικές συνέπειες, στο μέτρο που δεν καθοριστούν με σαφήνεια τα ειδικά θέματα στα οποία θα αφορά, αλλά και ο αριθμός των χωρών που θα απαιτούνται για τη λήψη των αποφάσεων.

Όταν μία χώρα μέλος έχει τη δυνατότητα να συμμετάσχει ουσιαστικά και δημιουργικά σε ένα πλαίσιο συνεργασίας που βασίζεται στην αρχή της ευελιξίας, τότε ενδεχομένως να υπάρξουν οφέλη, στις νέες πολιτικές όμως της Ένωσης και χωρίς να θίγεται το κοινοτικό κεκτημένο.

Ελοχεύει ένας ακόμα κίνδυνος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Χώρες με συγκριτικά ασθενέστερες οικονομίες ή με ασαθή κοινωνικό ιστό, να μπουν στον πειρασμό να εκμεταλλευτούν αρνητικά το δικαίωμα διαφοροποίησής τους από το πλαίσιο κοινής δράσης της Ένωσης. Δηλαδή, να απομακρυνθούν συνειδητά μέσω του συστήματος της ευελιξίας από την ευρωπαϊκή εννοποίηση και τον τελικό στόχο.

Η ευελιξία, λοιπόν, δεν πρέπει να αποτελέσει την επικρατούσα αρχή. Γιατί πρέπει να είναι μόνο εναλλακτική η προσέγγιση, σχετικά με την κανονική διαδικασία λήψεως αποφάσεων. Πρέπει να εξετάζεται ανάλογα με το συγκεκριμένο θέμα και τη νομική βάση, δηλαδή ανά πυλώνα. Και αν και εφόσον αποφασισθεί να χρησιμοποιηθεί η ευελιξία, η χρήση αυτή να συνοδεύεται από σαφώς καθορισμένες προϋποθέσεις, που θα εγγυώνται την εξωτερική και εσωτερική συνοχή της Ένωσης και θα διαφυλάσσει πλήρως το κοινοτικό κεκτημένο. Οι στόχοι της Ένωσης πάντως πρέπει να παραμένουν σταθεροί.

Ας επανέλθουμε, όμως, στα της διεύρυνσης. Οφείλουμε να στηρίζουμε την προσπάθεια των γειτόνων μας στα Βαλκάνια να ενταχθούν στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Η Βουλγαρία, η Ρουμανία και σε δεύτερο επίπεδο η Αλβανία, παρά την κατάστασή τους, θα μπορούν -και πρέπει να μπορούν- μέσω μία διευρυμένης και συγκροτημένης διακρατικής συνεργασίας μαζί μας, να διεκδικήσουν στην κατάλληλη χρονική στιγμή τη θέση τους στο ευρωπαϊκό σύστημα.

Η Ελλάδα πρέπει να σταθεί δίπλα τους με πράξεις και όχι με λόγια μόνο. Η διεύρυνση αυτή καθ' αυτή είναι πρόκληση για τις χώρες της ένωσης και ιδιαίτερα για χώρες όπως η Ελλάδα. Η ίδια η συνθήκη καθορίζει το πλαίσιο μέσα στο οποίο πρέπει να κινηθούμε. Αρχή της ελεύθερης αγοράς, σεβασμός του ελεύθερου ανταγωνισμού. Αυτοί είναι οι όροι και οι προϋποθέσεις για την περαιτέρω εξέλιξη της ένωσης. Μόνο μία ελεύθερη οικονομία μπορεί να ικανοποιήσει πραγματικά το στόχο της ένωσης, να εκμεταλλευτεί τις ευκαιρίες που ανοίγονται στη νέα ευρωπαϊκή ενδοχώρα που δημιουργείται.

Εθνική προτεραιότητα βέβαια είναι η ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι αποφάσεις των ευρωπαϊκών συμβουλίων της Κέρκυρας, του Έσσεν, των Κανών όρισαν ότι η επόμενη διεύρυνση θα αφορούσε κυρίως στην Κύπρο και στη Μάλτα. Γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά σήμερα ότι η νέα Κυβέρνηση της Μάλτας έχει παγώσει. Έχει παγώσει τη διαδικασία ένταξης. Το γεγονός είναι ένα ότι, επειδή ακριβώς υπήρχε το πολιτικό πρόβλημα στην Κύπρο, η σύνδεση της Κύπρου και της Μάλτας κατά κάποιο τρόπο λειτουργούσε υπέρ της Κύπρου, παρότι η Κύπρος είναι μία χώρα που διαθέτει όλα τα στοιχεία και τα εχέγγυα για να ενταχθεί στο σύστημα οικονομικής και νομισματικής εννοποίησης.

Η στάση των εταίρων μας από καιρού εις καιρόν παρουσιάζεται κατά τόπους σταθερή, στην ουσία, όμως, κατά περίπτωση τεχνηέντως διαφοροποιημένη. Και είναι ανάγκη να αντιμετωπίσουμε το ζήτημα που προκύπτει από τις σχετικές ανακοινώσεις όπου πιά μνημονεύονται ως πρώτη ομάδα υποψηφίων χωρών η Πολωνία, η Ουγγαρία, η Σλοβενία ή όταν η Γερμανία αναλαμβάνει δέσμευση δια στόματος Καγκελαρίου Κολ ότι η πρώτη χώρα που θα ενταχθεί θα είναι η Πολωνία.

Η Κύπρος ασφαλώς εμφανίζεται ενισχυμένη στο βαθμό που αποτελεί τη μοναδική χώρα του ευρωπαϊκού νότου. Παρόλα αυτά, είτε το θέλαμε είτε όχι, η διαπραγματευτική λογική βασίζονταν σε όσα ανέφερα προηγουμένως. Λειτουργούσε η κοινή υποψηφιότητα περισσότερο υπέρ της Κύπρου και

λιγότερο υπέρ της Μάλτας. Επομένως είναι ανάγκη να διασφαλίσουμε στο πολιτικό και διπλωματικό πεδίο την απρόσκοπτη συνέχεια της προενταξιακής διαδικασίας της Κύπρου.

Η διεύρυνση προς ανατολάς πρέπει να εξισορροπηθεί υπό πολιτικούς οικονομικούς και κοινωνικούς όρους με τη διεύρυνση προς το Νότο. Φυσικά αυτό απαιτεί μία προσεκτικά σχεδιασμένη συνεπή και μακροπρόθεσμη πολιτική.

Το θεσμικό πλαίσιο και η διαδικασία εμβάθυνσης αποτελεί ίσως τον ουσιαστικότερο και πιο ευαίσθητο τομέα αντιπαράθεσης στην πορεία για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Η αρχική αισιόδοξη ελπίδα, ότι μία γρήγορη πορεία προς την Ομοσπονδία θα μπορούσε να προχωρήσει, έδωσε τη θέση της σε επιφυλάξεις και σε αυξανόμενο σκεπτικισμό. Όλο και περισσότερες χώρες συμφωνούν σε μία συγκρατημένη προσέγγιση του προβλήματος με διορθωτικές παρεμβάσεις στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων, με προτάσεις για τον περιορισμό του δημοκρατικού ελλείμματος, δηλαδή την ενίσχυση του ρόλου του Κοινοβουλίου και την ενίσχυση της έννοιας της διαφάνειας.

Στο πλαίσιο αυτό είναι αναγκαία η ενίσχυση του ρόλου των εθνικών Κοινοβουλίων, κάτι για το οποίο δεν έγινε λόγος απόψε παρόλο ότι η συζήτηση γίνεται στο Εθνικό Κοινοβούλιο. Είναι ανάγκη να ενθαρρύνουμε την μεγαλύτερη συμμετοχή των Εθνικών Κοινοβουλίων στις δραστηριότητες της ένωσης. Να συνεχίσουμε τη διαδικασία ενημέρωσης η οποία πρέπει να είναι θεσμοθετημένη για τα θέματα που παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τα Κοινοβούλια. Παραδείγματος χάριν η πρόταση για την ακρόαση επιτρόπων από τα Εθνικά Κοινοβούλια είναι μία καλή πρόταση. Να εξετάσουμε τις δυνατότητες και τις προϋποθέσεις ενίσχυσης του ρόλου της διάσκεψης των επιτροπών ευρωπαϊκών υποθέσεων, των COSAC. Οι σχετικές προτάσεις της Ιρλανδικής Προεδρίας παρουσιάζουν ενδιαφέρον και είναι ανάγκη να στηριχθούν.

Βασικό μέλημα της Χώρας μας παραμένει πάντως η διασφάλιση των βασικών κυριαρχικών μας δικαιωμάτων, ώστε να έχουμε τη δυνατότητα εναλλακτικών διπλωματικών χειρισμών και εναλλακτικών συμβιβαστικών επιλογών. Ειδικά για τα θέματα της ΚΕΠΑ, η ομοφωνία πρέπει να αποτελεί τον κανόνα στη λήψη αποφάσεων. Θα μπορούσε αυτή υπό περιοριστικούς όρους να αρθεί αν πραγματικά μπορούσαμε να εξασφαλίσουμε την υπόθεση των εξωτερικών συνόρων καθώς και ένα σύστημα αμυντικής αντιμετώπισης σε κάθε επιβουλή που θα θεωρείτο επιβουλή έναντι της Ευρώπης και όχι έναντι της Ελλάδας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύουμε στη σταδιακή ομοσπονδιακή ενοποίηση της Ευρώπης, όπου η Ελλάδα θα κατέχει πλήρη και ισότιμη θέση, με κοινά προστατευμένα σύνορα, κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας. Μία Ευρώπη που θα διαθέτει επιτέλους ένα αυτόνομο μηχανισμό κοινής αμυντικής πολιτικής.

Συμφωνούμε με την ελληνική θέση, που εξέφρασε η Κυβέρνηση στο Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων της 28ης Οκτωβρίου, ότι δηλαδή στόχος της ΚΕΠΑ πρέπει να είναι "η διασφάλιση των κοινών αξιών, θεμελιωδών ενδιαφερόντων και ανεξαρτησίας της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της ακεραιότητας του εδάφους των εξωτερικών συνόρων", που θα αποτελεί άξονα της ευρωπαϊκής πολιτικής.

Η ρήτρα της ενισχυμένης πολιτικής αλληλεγγύης και η μνεία στην ανάγκη διαφύλαξης, της αόριστα διατυπωμένης "ακεραιότητας της Ένωσης", δεν αρκεί όπως έχει διατυπωθεί μέχρι σήμερα.

Η κοινή άμυνα επίσης, πρέπει να είναι αναπόσπαστο στοιχείο της άμυνας της Ένωσης. Μόνο η πλήρης συγχώνευση της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία θα πρέπει να αποκτήσει έναν ουσιαστικό αμυντικό βραχίονα, μπορεί να εξασφαλίσει το αμυντικό μέλλον της Ένωσης.

Στο ίδιο πλαίσιο ιδιαίτερη σημασία προς την αναγνώριση των συνόρων αποκτά η Σύμβαση του Σέγκεν. Η Σύμβαση έχει επανακατατεθεί από τη Νέα Δημοκρατία. Έπρεπε να είχε προ πολλού κυρωθεί.

Ακούστηκε ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης να φέρνει ως

παράδειγμα ευελιξίας εκείνο της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων. Ακούστηκε να λέει, δηλαδή ότι θα ήταν ασμένως αποδεκτή και ευκαία η ευελιξία, μόνο αν υπήρχε σε τέτοιους τομείς.

Τι σημαίνει αυτό, κύριε Υπουργέ; Σημαίνει ότι δεν θα κυρώσετε ποτέ τη σύμβαση του Σέγκεν όσο είστε Κυβέρνηση, ή ότι είστε αντίθετοι με την κοινοτικοποίηση του τρίτου πυλώνα, μία θέση την οποία είχατε μέσα στην Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, που εξέδωσε ομόφωνο πόρισμα;

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η ενσωμάτωση της Συμφωνίας του Σέγκεν στην κοινοτική πολιτική χρειάζεται περαιτέρω ιδιαίτερη εξέταση. Αλλά αποκτά δυναμική και ουσιαστική σημασία και για το ζήτημα των συνόρων και για την ασφάλεια από το οργανωμένο έγκλημα και τα ναρκωτικά.

Πρέπει επιτέλους, να αρθρωθούν κοινές πολιτικές για την τρομοκρατία, το λαθρεμπόριο ναρκωτικών και ψυχοτρόπων, τη λαθρομετανάστευση και να μην έχει πια μόνο συμβολική διάσταση ο όρος "εξωτερικά σύνορα", αλλά ουσιαστική.

Ελέχθη ήδη ότι εμείς προτείνουμε την έννοια ενός τετάρτου πυλώνα.

Κύριε Υπουργέ, η έννοια "πυλώνας" δεν είναι η νομική βάση μόνο, είναι και η πολιτική. Είναι και η πολιτική και η νομική βάση, που υπάρχει στους πυλώνες, που ανεπτύχθησαν μέσω της Συνθήκης του Μάαστριχτ.

Η Οικονομική και Νομισματική Ενοποίηση δεν πρόκειται να προσφέρει αυτομάτως λύσεις ασφαλώς στην ανακατανομή του εισοδήματος, ούτε πρόκειται να καταργήσει σε μια νύχτα την ανεργία, ή να δώσει υπόσταση ουσίας στην κρίση ταυτότητας που διέρχεται η Ένωση, ως σύνθετη πολιτική οντότητα. Τα θέματα αυτά θα εξακολουθήσουν να αποτελούν αντικείμενο ενδελεχούς μελέτης και ενασχόλησης.

Η ανάγκη διεύρυνσης του κοινωνικού χαρακτήρα της Ένωσης παραμένει βασική προτεραιότητα για τη Χώρα μας. Οφείλουμε να κινηθούμε προς τη λογική της ενίσχυσης των προτάσεων και μέτρων κοινωνικού περιεχομένου, με πρωτεύοντα στόχο την καθιέρωση υψηλότερων επιπέδων απασχόλησης, την κατάρτιση μακροπροθέσμων εθνικών προγραμμάτων για την καταπολέμηση της ανεργίας, το συντονισμό των προσπαθειών κυβερνήσεων και κοινωνικών εταίρων, την ενσωμάτωση κοινωνικού πρωτοκόλλου στη συνθήκη.

Η σημασία όμως της ONE στο πολιτικό και συμβολικό πεδίο πρέπει να θεωρηθεί τουλάχιστον καταλυτική για την ευρύτερη προοπτική της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, γιατί η ONE αποτελεί μια πραγματιστική προσέγγιση στο πρόβλημα της αλληλεξάρτησης της αγοράς, μία ασπίδα για την ενιαία αγορά κατά των κλυδωνισμών που συνεπάγεται η αλληλεξάρτηση μεταξύ των πολιτικά ανεξαρτήτων κρατών. Δεν είναι, όμως, και η λυδία λίθος, ούτε η μαγική συνταγή.

Η Κυβέρνηση εμφανίζεται στο εξωτερικό υποσχόμενη τα πάντα, χωρίς να έχει ουσιαστικά εξασφαλίσει τις προς τούτο προϋποθέσεις και ιδιαίτερα τη στοιχειώδη κοινωνική συναίνεση. Τα επώδυνα αποτελέσματα της πρακτικής αυτής τα βιώνουμε καθημερινά και στην ύπαιθρο και στα αστικά κέντρα.

Το πρόγραμμα σύγκλισης της Ελλάδος με την Ευρωπαϊκή Ένωση επιδέχεται τροποποιήσεις και είναι δυνατόν να τροποποιηθεί, με στόχο την επίτευξη υψηλότερων ρυθμών ανάπτυξης ετησίως, μέσω των ιδιωτικών και δημοσίων επενδύσεων και με μηδενική αύξηση της δημόσιας κατανάλωσης σε σταθερές τιμές.

Εναπόκειται σε μας τους ίδιους να προσαρμόσουμε τη διαπραγματευτική μας τακτική, για να μπορέσει η οικονομία μας και κυρίως, η ιδιωτική επιχειρηματική πρωτοβουλία, να αξιοποιήσει τις διαγραφόμενες δυνατότητες της οικονομικής επέκτασης.

Ωστόσο, στη σημερινή συζήτηση ο Πρωθυπουργός απέφυγε την ουσιαστική αναφορά στην ONE. Δεν είπε λέξη για το δημόσιο χρέος, που είναι τελικά σημαντικότερο εμπόδιο για τη συμμετοχή μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Πολύ περισσότερο, δεν είπε λέξη για την ουσιαστική σύγκλιση, αφού, όπως φαίνεται, θεωρεί και την ονομαστική σύγκλιση ανέφικτη.

Αλίμονο, αν περιοριζόμαστε συνεχώς και αποκλειστικά σε μία καθαρά αμυντική στάση απέναντι στις αλλαγές, που θα συμβούν το '99 ή αργότερα.

Η Ευρώπη αυτή όλων των ανησυχιών και όλων των αμφιβολιών θα προβληματίζει πάντα. Στοιχειώδης εθνική ευθύνη απαιτεί τη διαμόρφωση μίας διαχρονικής ευρωπαϊκής στρατηγικής.

Η συνεπής διεύρυνση της διακρατικής συνεργασίας με ισότιμους όρους και πανευρωπαϊκή ενσωμάτωση, υπόσχεται σταθερότητα και ευημερία, αρκεί να καταβληθεί η μείζων εθνική προσπάθεια. Για να γίνει αυτό, πρέπει η Κυβέρνηση να σταματήσει να φοβάται την πληροφόρηση του Λαού, να ομολογήσει τα λάθη και τις παλινωδίες, να εξηγήσει πώς και γιατί η Χώρα μας παρέμεινε τελευταία σε οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο στην Ευρώπη. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να γίνουμε πρώτοι σε όλα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να καλυφθεί το κενό, η απόσταση. Είναι αυτό εφικτό υπό τη σημερινή πολιτική πραγματικότητα και με τη σημερινή Κυβέρνηση; Κατά τη γνώμη μας, όχι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ευρωπαϊκός προσανατολισμός της Ελλάδος είναι σήμερα εθνική επιλογή. Υπήρξε πρωτοβουλία και έργο της Νέας Δημοκρατίας από τον ιδρυτή της Κωνσταντίνο Καραμανλή. Στις αρχές αυτές παραμένουμε σταθεροί, απενίζοντας το κοινό ευρωπαϊκό μέλλον με αισιοδοξία αλλά και πολύ προβληματισμό.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ.Κολοζώφ, εκ μέρους του Κ.Κ.Ε. έχει το λόγο για είκοσι λεπτά. Ακολουθεί ο Εκπρόσωπος του Συνασπισμού και του ΔΗ.Κ.ΚΙ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Να συμφωνήσουμε να περιοριστούν οι ομιλίες στα δέκα λεπτά. Το κάνουμε και άλλες φορές. Μπορούμε να το συμφωνήσουμε εμείς οι Βουλευτές.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ: Οι άλλοι μίλησαν από είκοσι λεπτά.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Αυτή η ανησυχία, κύριοι συνάδελφοι, με αναγκάζει να πω ότι η πρόταση του Κόμματός μας γι' αυτήν τη συζήτηση προ ημερήσιας διάταξης, ήταν να διευρευνηθεί με τη συμμετοχή περισσότερων Βουλευτών. Η Κυβέρνηση επέλεξε αυτή τη διαδικασία, δικαίωμα της είναι. Όμως, μην την περιορίσουμε, γιατί ξέρουμε πολύ καλά ότι αυτές οι διαδικασίες τελειώνουν έτσι όπως τελειώνει και η σημερινή, να είμαστε συνήθως οι τελευταίοι ομιλητές με τον κ. Σπυριούνη και να κοιταζόμαστε στα μάτια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ακολουθεί και ο Συνασπισμός, κύριε Κολοζώφ, ακολουθεί και το ΔΗ.Κ.ΚΙ.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όταν πριν από τέσσερα χρόνια υπογραφόταν η Συνθήκη του Μάαστριχτ, η αστική τάξη της Χώρας και οι μηχανισμοί προπαγάνδας της Χώρας, τόσο του Κράτους, όσο και των πολυεθνικών, των βιομηχάνων, είχαν δημιουργήσει στην ελληνική κοινή γνώμη μια εφορία. Εφορία και μεγάλες προσδοκίες ότι τώρα με την ενσωμάτωσή μας σ' αυτόν τον ιμπεριαλιστικό οργανισμό, θα λυθούν τα προβλήματα της Χώρας και θα δημιουργηθούν μεγάλες προοπτικές για την ανάπτυξή της.

Στη δημιουργία αυτής της εικόνας ουσιαστικό ρόλο έπαιξαν τότε όλα τα Κόμματα εκτός από το δικό μας. Η Νέα Δημοκρατία, που ήταν τότε στην κυβέρνηση -που ουσιαστικά έφερε για κύρωση τη Συνθήκη- το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που ήταν τότε Αξιωματική Αντιπολίτευση και ο Συνασπισμός, οι οποίοι και ψήφισαν αυτήν τη Συνθήκη.

Αυτά τα Κόμματα έκρυσαν τότε από τον Ελληνικό Λαό τις συνέπειες που θα είχαν για τη Χώρα μας αυτές οι συμφωνίες. Τότε, όχι μόνο δεν υπήρξε πληροφόρηση του Λαού μας, αλλά υπήρξε και παραπληροφόρηση. Το μόνο Κόμμα τότε που προσπάθησε να ενημερώσει τον Ελληνικό Λαό για την ίδια την ουσία της συμφωνίας, αλλά και για τις συνέπειες που η αποδοχή αυτών των συμφωνιών θα είχαν για τη Χώρα μας, ήταν το Κόμμα μας. Υπενθυμίζω μάλιστα, ότι αυτό που έπρεπε να κάνει τότε η κυβέρνηση, δηλαδή να εκδώσει τη συμφωνία, να πληροφορήσει τους Έλληνες πολίτες για το περιεχόμενο των συμφωνιών, το έκανε το Κ.Κ.Ε.

Εκδώσαμε και μοιράσαμε δωρεάν τότε, μέσω της εφημερίδας "ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ" τόσο τη Συνθήκη την ίδια, όσο και τη Λευκή Βίβλο που ακολούθησε. Μάλιστα, με επιμονή τότε ζητούσαμε και εξακολουθούμε και τώρα να ζητάμε, δημοψήφισμα, έτσι ώστε να δοθεί η δυνατότητα στο Λαό μας να ενημερωθεί ουσιαστικά για το περιεχόμενο των συμφωνιών του Μάαστριχτ και ύστερα να αποφασίσει συνειδητά. Δεν ξέρω γιατί ένα τέτοιο δικαίωμα μπορούν να το έχουν οι λαοί της Γαλλίας, της Δανίας, της Ελβετίας, της Νορβηγίας και άλλοι και ο Ελληνικός Λαός να το στερείται.

Τότε, λοιπόν, εκείνη την εποχή, πριν τέσσερα χρόνια, με μια καμπάνια καλλωπισμού και εξαπάτησης έτσι, του Ελληνικού Λαού, έγινε δυνατό να δημιουργηθεί ένα κλίμα ευφορίας και προσδοκίας.

Η σημερινή συζήτηση γίνεται ύστερα από τέσσερα χρόνια. Σε αυτήν τη χρονική περίοδο οι διάφορες κυβερνήσεις της Χώρας μας, με ιδιαίτερο ζήλο, προσπάθησαν να εφαρμόσουν αυτές τις συμφωνίες. Σήμερα, όχι μόνο δεν υπάρχει ευφορία για το Μάαστριχτ, όχι μόνο δεν υπάρχει ελπίδα ότι μπορεί κάτι καλό να φέρει στην Πατρίδα μας, αλλά μεγαλώνει η απογοήτευση, η αγανάκτηση και η απόρριψη. Σήμερα, η ατμόσφαιρα γύρω απ'αυτές τις συμφωνίες είναι βαριά. Ο Λαός μας τόσα χρόνια τώρα, αυτές τις συμφωνίες τις νιώθει πάνω του, στο πετσί του. Οι ιδιωτικοποιήσεις και η εφαρμογή της Λευκής Βίβλου είχαν σαν πρώτα θύματα τους εργάτες και τους υπαλλήλους. Η μία μετά την άλλη κατάκτηση παίρνονται πίσω, κατακτήσεις που κέρδισαν εδώ και πολλές δεκαετίες. Η ανεργία διογκώνεται και είναι ο μεγαλύτερος σύμμαχος των πολυεθνικών, στην επίθεση, που σήμερα έχουν εξαπολύσει, ενάντια των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Ο εθνικός πλούτος ξεπουλιέται στους ξένους, το φιλέτο των καλύπτων και πιο κερδοφόρων επιχειρήσεων του δημόσιου τομέα εκποιείται ή βρίσκεται στο δρόμο της εκποίησης. Η Χώρα αποβιομηχανοποιείται. Ολόκληρες περιοχές έχουν πλήρως υποβαθμιστεί: Λαύριο, Μαντούδι, γενικότερα Εύβοια, Κοζάνη και άλλες έχουν νεκρώσει. Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, από τότε που απελευθερώθηκε η κίνηση του κεφαλαίου, μπήκαν στο λούκι του αθέμιτου ανταγωνισμού με τις πολυεθνικές, οι οποίες με πολύ γρήγορους ρυθμούς κατακτούν αυτό το χώρο, στέλνοντας στη χρεοκοπία χιλιάδες μικρομεσαίους.

Η αγωνία τους είναι τέτοια που ακόμη και αυτά τα στρώματα, που συνήθως είναι οι πιο επιφυλακτικοί στις αγωνιστικές κινητοποιήσεις, να αναγκάζονται να βγαίνουν στους δρόμους, να κλείνουν τα καταστήματά τους, διεκδικώντας μέτρα προστασίας και στήριξης τους, ώστε να μπορέσουν να επιζήσουν.

Είναι πια γνωστοί οι σχεδιασμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γνωρίζουμε, ξέρουμε, ότι αυτός ο τομέας σ'αυτήν τη φάση θα μειωθεί κατά 25%. Οι αγρότες και αυτοί έχουν πληγεί από την Κ.Α.Π., που θίγει σχεδόν όλα τα προϊόντα που καλλιεργούνται στη Χώρα μας. Είναι γεγονός ότι για τη Χώρα μας προβλέπεται, ότι με την εφαρμογή της Κ.Α.Π. σε συνδυασμό με την GATT, θα εγκαταλείψουν βίαια τους αγρούς τους εκατοντάδες χιλιάδες αγρότες. Υπολογίζεται ότι από τις εννιακόσιες χιλιάδες των αγροτικών νοικοκυριών, θα μείνουν τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες.

Δεν είναι, λοιπόν, παράξενο που αυτό το κομμάτι του Λαού μας, ολόκληρος ο αγροτικός κόσμος, ξεσηκώθηκε και προσπαθεί με όλα τα μέσα που έχει στη διάθεσή του, να υπερασπιστεί το εισόδημά του και ν'αναζητήσει μία καλύτερη προοπτική απ'αυτή που προσφέρει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τα χρόνια που μεσολάβησαν από την υπογραφή της Συνθήκης του Μάαστριχτ, έπεισαν πια το Λαό μας, πως το αφεντικό δεν βρίσκεται εδώ στην Αθήνα, στη Χώρα μας. Έχουν πεισθεί πως η λιτότητα θα εξακολουθήσει χωρίς τελειωμό και φυσικά θα φύγει μόνο το εισόδημα των φτωχών, μισθωτών και συνταξιούχων, και των μικρομεσαίων.

Βλέπουν πως σ'αυτήν την Ευρώπη η ανεργία καλπάζει. Ήδη υπάρχουν πάνω από είκοσι εκατ. άνεργοι και πάνω από πενήντα εκατ. Ευρωπαίοι ζουν κάτω από το επίπεδο φτώχειας. Βλέπουν πως στη Χώρα μας, όπως και στην υπόλοιπη Ευρώπη,

η κοινωνία πολώνεται, οι φτωχοί γίνονται φτωχότεροι και οι πλούσιοι πλουσιότεροι.

Σήμερα, αυτή η μαύρη εικόνα δεν μπορεί να κρυφθεί ούτε από το Λαό μας ούτε από τους λαούς της Ευρώπης. 'Αλλωστε, οι λαοί της Ευρώπης, οι ψαράδες της Γαλλίας, οι φορτηγατζήδες της Γαλλίας, οι μεταλλεργάτες της Γερμανίας, οι εργάτες της Ισπανίας, της Πορτογαλίας, της Ιταλίας με τις μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις τους φροντίζουν να τις θυμίζουν, έτσι όπως αυτές τις μέρες κάνουν στη Χώρα μας οι 'Ελληνες εργάτες, οι αγρότες και οι μικρομεσαίοι.

Ετσι άρχισαν μία σειρά από αναλύσεις. Μία σειρά από αναλυτές άρχισαν να προβάλλουν τις αρνητικές συνέπειες από την εφαρμογή των συμφωνιών του Μάαστριχτ. Άρχισαν πάλι να γίνονται αναλύσεις επί αναλύσεων. Το γενικότερο συμπέρασμα των περισσότερων αναλύσεων, αφού υπογραμμίσουν ότι η ενσωμάτωση στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μονόδρομος -το είπε άλλωστε και ο κύριος Πρωθυπουργός, το επανέλαβε και ο κ. Παπανδρέου- είναι ότι δήθεν στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορούν να διορθωθούν τα κακώς κείμενα.

Ετσι, με την ευκαιρία της Διακυβερνητικής, προβάλλεται το επιχείρημα, ότι η αναθεώρηση της συμφωνίας του Μάαστριχτ θα μπορούσε να διορθώσει ορισμένα αρνητικά, που η εφαρμογή της Συνθήκης ανέδειξε αυτά τα χρόνια.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι τα Κόμματα, που είναι ένθερμοι υποστηρικτές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως είναι η Νέα Δημοκρατία ή ο Συνασπισμός, αλλά ακόμα και Βουλευτές του κυβερνώντος Κόμματος, άρχισαν να επιτίθενται κατά των συνεπειών του Μάαστριχτ, προβάλλοντας σαν σύνθημα την αναθεώρηση της Συνθήκης του Μάαστριχτ και αφήνοντας να εννοηθεί ότι στα πλαίσια αυτής της Διακυβερνητικής υπάρχει η δυνατότητα να παρθούν αποφάσεις, που θα κατοχυρώσουν τα συμφέροντα και τα δικαιώματα των λαών της Ευρώπης.

Οι διαβουλεύσεις για τη Διακυβερνητική έχουν ήδη μια ιστορία. Είναι γνωστά τα θέματα με τα οποία απασχολείται, καθώς και οι βασικοί άξονες γύρω από τους οποίους κινούνται οι διάφορες χώρες. Μία πρώτη παρατήρηση που θα μπορούσε κανένας να κάνει, είναι, ότι η Διακυβερνητική δεν πρόκειται να μειώσει την απόσταση μεταξύ του απλού πολίτη, μεταξύ των κοινωνικών οργανώσεων των συνδικάτων ή των άλλων κοινωνικών φορέων από το θεσμικό κέντρο εξουσίας, που δημιουργείται. Η απόσταση μεγαλώνει και η δυνατότητα να επηρεαστεί η εκτελεστική εξουσία από τους λαϊκούς φορείς σχεδόν εκμηδενίζεται. Εξακολουθεί η εκτελεστική εξουσία να ταυτίζεται με τη νομοθετική, ενώ τα υποτιθέμενα όργανα ελέγχου της εκτελεστικής εξουσίας δεν έχουν ουσιαστικές αρμοδιότητες.

Είναι, επομένως, γνωστό, πως τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με την πολιτική λιτότητας, την Κοινή Αγροτική Πολιτική, την προώθηση των ιδιωτικοποιήσεων, τη δράση των μονοπωλίων, την ανεργία, δεν πρόκειται να απασχολήσουν ουσιαστικά τη Διακυβερνητική. Η ουσία αυτής της Διάσκεψης είναι να συμπληρώσει τις αποφάσεις του Μάαστριχτ και να διορθώσει ό,τι από την μέχρι τώρα λειτουργία της δημιουργούσε προβλήματα στην κυριαρχία των πολυεθνικών και των μεγάλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η δική μου εκτίμηση είναι, πως η όποια αναθεώρηση της Συνθήκης του Μάαστριχτ προκύψει απ' αυτήν την Διακυβερνητική, θα είναι προς μία πιο αντιδραστική κατεύθυνση και σε διεθνές επίπεδο θα περιορίζει την εθνική κυριαρχία της Χώρας μας, αφού προβλέπεται να εκχωρηθούν εθνικές και άλλες αρμοδιότητες στο Διευθυντήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Και θα ήθελα εδώ να υπενθυμίσω, ότι με την ομιλία του ο κύριος Πρωθυπουργός ουσιαστικά επιβεβαίωσε με άλλο τρόπο αυτό που είπα προηγουμένως. Η ουσία της συζήτησης γύρω από την Οικονομική, Νομισματική Ένωση, γύρω από τα προβλήματα που σήμερα απασχολούν τους λαούς της Ευρώπης, γύρω από την πεμπτοετία των συμφωνιών του Μάαστριχτ, δεν απασχολούν τη Διακυβερνητική Διάσκεψη. Απασχολούν, όμως, τις συναντήσεις κορυφής. Γίνονται εκεί πέρα διεργασίες, παίρνονται αποφάσεις, δημιουργούνται πλαίσια για τη μελλοντική λειτουργία αυτής της Ευρώπης που

κτίζουν οι πολυεθνικές. Και φυσικά θα έρθει σαν καπέλο μετά όλη αυτή η διαδικασία στην ίδια τη Διακυβερνητική, χωρίς να έχουν συζητηθεί αυτά τα ζητήματα ούτε στα Κοινοβούλια ούτε σε άλλους υπάρχοντες εθνικούς θεσμούς.

Δεν πρέπει και δεν είναι σωστό, να δημιουργούν στο Λαό μας, όσοι θέλουν να το κάνουν, φρούδες ελπίδες πως τα βάσανά του μπορούν να τελειώσουν με την όποια αναθεώρηση της Συνθήκης του Μάαστριχτ. Αυτή η Συνθήκη οι μόνες αναθεωρήσεις που θα υποστεί θα είναι αυτές που η ίδια η Συνθήκη θα προβλέπει. Θα είναι οι αλλαγές που θα επιβάλουν οι πολυεθνικές. Οι συμφωνίες του Μάαστριχτ δεν αναθεωρούνται προς το συμφέρον των λαών της Ευρώπης.

Η μόνη ελπίδα που έχουν σήμερα οι λαοί της Ευρώπης είναι να παλέψουν και να ανατρέψουν αυτήν τη Συνθήκη, να την καταστήσουν ανενεργή σε όλες τις εκφάνσεις της. Η αντίσταση των λαών στη συμφωνία του Μάαστριχτ, σε εθνικό και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, είναι ο μόνος δρόμος για να ανατραπεί αυτή η αντιλαϊκή πολιτική, που θέλουν να επιβάλουν οι πολυεθνικές στους λαούς της Ευρώπης. Η εμπειρία των τελευταίων χρόνων πείθει ότι σε όλο και μεγαλύτερα τμήματα των εργαζομένων γίνεται κατανοητό ότι η προσπάθειά τους για υπεράσπιση των κατακτήσεών τους και για διεκδίκηση νέων μπορεί να επιτευχθεί με το συντονισμό της πάλης σε όλες τις χώρες της Ευρώπης.

Αυτό άρχισαν να κάνουν. Είναι, επομένως, καιρός να ξεκαθαρίσουμε ότι στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που θεμελίωσε το Μάαστριχτ με τις συμφωνίες του, δεν υπάρχει καμιά με καμιά προοπτική να εξασφαλισθεί μια φιλολαϊκή πολιτική.

Δεν είναι δυνατόν να θέλεις την εξασφάλιση του εισοδήματος των αγροτών και συγχρόνως να είσαι υπέρ της Κ.Α.Π. Ούτε μπορεί να δημιουργείς την αυταπάτη στους αγρότες ότι θα μπορούσε αυτή η Ευρωπαϊκή Ένωση του Μάαστριχτ να δημιουργήσει μια άλλη Κ.Α.Π. που να εκφράζει τα συμφέροντα των μικρών και μεσαίων αγροτών. Είναι σαν να λες πως την Ευρωπαϊκή Ένωση την θέλησαν οι εργαζόμενοι και όχι οι πολυεθνικές για να εκφράσει τα συμφέροντα των λαών της Ευρώπης, πράγμα που δεν τολμούν να το ισχυριστούν ούτε οι πιο ένθερμοι υποστηρικτές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όμως και στα πλαίσια αυτής της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι λαοί μπορούν και πρέπει να παλαίψουν για την απόκρουση των συνεπειών που προέρχονται από τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στη συζήτηση που γίνεται στη Διακυβερνητική, το Κόμμα μας, σε όλα τα επίπεδα, έχει κάνει τις προτάσεις του σε μια προσπάθεια να συμβάλει στη μείωση των αντιλαϊκών και αντιδημοκρατικών αποφάσεων που η αναθεώρηση θα προσπαθήσει να επιβάλει κατά τη διαδικασία αυτή που βρίσκεται σε εξέλιξη.

Στον υπόλοιπο χρόνο που μου μένει, θα ήθελα να αναφερθώ σε ορισμένες πλευρές της αναθεώρησης και τις προτάσεις που γίνονται, όχι μόνο από την ελληνική Κυβέρνηση, αλλά και από τα άλλα Κόμματα της Αντιπολίτευσης.

Θα αρχίσουμε με ένα ζήτημα που βρίσκεται στην ημερήσια διάταξη της Διακυβερνητικής και συγκεντρώνει την προσοχή των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και των Κομμάτων. Πρόκειται για την ΚΕΠΑ.

Η προσέγγιση που γίνεται στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έχει καμία σχέση με την επιχειρηματολογία που εμφανίζεται στην Ελλάδα.

Στη Χώρα μας, η Κυβέρνηση και τα υπόλοιπα Κόμματα της Αντιπολίτευσης έχουν ταχθεί υπέρ της ΚΕΠΑ με το σκεπτικό, ότι τάχατες όταν τα σύνορα της Ελλάδας γίνουν σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τότε θα διασφαλιστεί η ασφάλειά της από την Τουρκία. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη πλάνη. Και αν ακόμα δεχτούμε αυτήν την λογική, σαν σωστή, τότε θα πρέπει για να εξασφαλιστούν τα σύνορα της Χώρας να υπάρξει θέληση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι όντως θα τα υπερασπιστεί από πιθανή πρόκληση ή απαίτηση από την Τουρκία. Από την στιγμή που εμείς εκχωρούμε αυτό το δικαίωμα της

υπεράσπισης των συνόρων μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, της εκχωρούμε και το δικαίωμα να χειριστεί αυτή το ζήτημα, σύμφωνα με τα συμφέροντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και φυσικά δεν είναι καθόλου σίγουρο πως αυτά θα συμπίπτουν με τα συμφέροντα της Ελλάδας.

Αντίθετα, το πιο πιθανό είναι ότι σε ζητήματα που θα προκύψουν από αμφισβητήσεις που θα προβάλλει η Τουρκία, μια χώρα που έχει ήδη συνδεθεί με την Ευρωπαϊκή Ένωση και που τα συμφέροντα των Ευρωπαϊκών πολυεθνικών είναι ισχυρά σ'αυτή, η θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα είναι ένας συμβιβασμός, προκειμένου να άρει αυτές τις αμφισβητήσεις.

Αυτά ου είπα τώρα είναι γνωστά τόσο στην Κυβέρνηση, όσο και στα υπόλοιπα Κόμματα της Αντιπολίτευσης, που θέλουν τα σύνορα της Χώρας να γίνουν σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γιατί λοιπόν επιμένουν σ'αυτήν τη θέση;

Νομίζουμε, πως βρισκόμαστε μπροστά σ'αυτό που ήδη συναντήσαμε όταν η Χώρα μας επρόκειτο να ενταχθεί στο NATO ή στην Δ.Ε.Ε.. Για να ξεπεραστούν οι αντιστάσεις του Ελληνικού Λαού στον επιθετικό αυτόν Οργανισμό η τότε κυβέρνηση πρόβαλε ζήτημα ασφάλειας της Χώρας.

Το ίδιο επαναλήφθηκε και στην περίπτωση ένταξης της ΔΕΕ. Και στις δύο περιπτώσεις, τώρα γνωρίζουμε πολύ καλά πως παραπλανήσανε τον Ελληνικό Λαό. Καμιά ασφάλεια για την Χώρα δεν εξασφαλίσαμε. Τα προβλήματα ασφάλειάς της παραμένουν ακριβώς τα ίδια.

Το ίδιο γίνεται και σήμερα. Προβάλλεται το επιχείρημα της εξασφάλισης των ανατολικών συνόρων της Χώρας για να κάμψουν την επιφύλαξη ή και την αντίθεση του Λαού μας στην αποδοχή των συμφωνιών του Μάαστριχτ.

Όμως, στην ουσία, ο προσανατολισμός να αποδεχθούμε την κοινή εξωτερική πολιτική δίνει χείρα βοηθείας σε εκείνες τις δυνάμεις του διευθυντήριου, που θέλουν να προωθήσουν την ολοκλήρωση της ενσωμάτωσης των χωρών στην Ευρωπαϊκή Ένωση με τη συγκρότηση εκείνων των θεσμών που θα της επιτρέψουν να αποκτήσει τα χαρακτηριστικά ομόσπονδου κράτους.

Με την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας και άμυνας δρομολογείται η διαδικασία στρατιωτικοποίησης της Ευρώπης, έτοιμη να παρεμβαίνει στρατιωτικά όπου τα συμφέροντά της θα το απαιτούν. Η αποδοχή της ΚΕΠΑ μας δεσμεύει σαν χώρα να συμμετέχουμε σ'αυτές τις επιθετικές δραστηριότητες, μας ενσωματώνει ακόμα περισσότερο στη στρατιωτική της δομή. Η αποδοχή εκ μέρους της Κυβέρνησης του Peters Berk ακόμα σημαίνει αποδοχή της συμμετοχής των στρατιωτικών μας δυνάμεων σε τέτοιους είδους αποστολές.

Επομένως, η θέση, τα σύνορα της Ελλάδας, πρέπει να είναι τα σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι η βιτρίνα που κρύβει τους πραγματικούς σκοπούς των Κομμάτων που ψήφισαν το Μάαστριχτ και που είναι να καμφθεί κάθε επιφύλαξη ή και αντίσταση του λαού μας στην αποδοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τόσο τα ζητήματα της ΚΕΠΑ, όσο και στα γενικότερα ζητήματα θεσμών, η τάση που υπάρχει σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να ανατραπεί. Η τάση αυτή είναι να μειώνεται όλο και περισσότερο η δυνατότητα του βέτο και η προώθηση διαδικασιών που θα στηρίζονται σε ειδικές πλειοψηφίες.

Θεωρούμε πως όχι μόνο πρέπει να παραμείνει η έννοια του *consensus*, όπου ακόμα διατηρείται, αλλά να αποφύγουμε στρογγυλέματα στις διατυπώσεις που θα επιτρέψουν αργότερα κατά την εφαρμογή της Συνθήκης την ουσιαστική κατάργηση του *consensus*.

Στα ζητήματα δικαιοσύνης και εσωτερικών υποθέσεων γίνεται μία συζήτηση, που στοχεύει στη δημιουργία θεσμών και μηχανισμών καταστολής και καταπάτησης στοιχειωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως είναι η EUROPOL και Συμφωνία SHENGEN. Προωθούνται η αστυνόμευση και τα αντιδημοκρατικά μέτρα σε βάρος των λαών της Ευρώπης, ιδιαίτερα σε βάρος των εργαζομένων και των αγώνων τους.

Δεν έχω το χρόνο να απαριθμήσω μία σειρά από άλλα

ζητήματα που είναι στην ημερήσια διάταξη και που έθιξε ο Πρωθυπουργός, θα ήθελα όμως να τελειώσω με το γεγονός, ότι οι Έλληνες όντως δεν είναι ενήμεροι σχετικά με το περιεχόμενο και τους στόχους των Συμφωνιών του Μάαστριχτ και πολύ περισσότερο με την αναθεώρηση. Χρέος όλων μας είναι να συμβάλουμε στην ενημέρωσή τους. Πιστεύουμε, ότι η προώθηση της διαδικασίας δημοψηφίσματος και είναι ώριμη αυτήν τη στιγμή και μπορεί να προωθηθεί και θα συμβάλει ουσιαστικά στην ενημέρωση του Ελληνικού Λαού, ο οποίος πια ώριμα θα καταλήξει και θα επιλέξει, αν όντως η Χώρα μας πρέπει να είναι ή να μην είναι σ'αυτήν την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κουβέλης, εκ μέρους του Συνασπισμού, της Αριστεράς και της Προόδου, έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, η Ενωμένη Ευρώπη των λαών και των πολιτών είναι ο δρόμος που προτείνει ο Συνασπισμός, είναι η διεκδίκηση όλων των δυνάμεων της σύγχρονης Αριστεράς της Ηπείρου μας.

Ο Συνασπισμός θεωρεί ότι το συμφέρον της κοινωνίας μας βρίσκεται στην ενεργή και ισότιμη συμμετοχή μας στη διαδικασία της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης. Ο δρόμος αυτός βεβαίως, δεν είναι ευθύγραμμος. Η πορεία προς την Ευρωπαϊκή Ενοποίηση, πραγματοποιείται σε ένα πεδίο συγκρούσεων κοινωνικών δυνάμεων, κρατικών ηγεμονισμών και αντιπαράθεσης ιδεών. Την προοπτική της Ενωμένης Ευρώπης αντιστρατεύονται ή και αρνούνται δυνάμεις πέραν της Ευρώπης, που τη θεωρούν σημερινό ή ενδεχόμενο αντίπαλο στη διεθνή πολιτική και οικονομική σκηνή. Την αντιστρατεύονται όμως και δυνάμεις μέσα στην Ευρώπη, που θεωρούν ότι είναι δυνατόν να λύσουν τα προβλήματά τους σε βάρος άλλων. Πρόκειται, κύριοι συνάδελφοι, για την αντίληψη που θέλει την Ευρώπη ως μία μεγάλη ενιαία αγορά, χωρίς θεσμούς και διαδικασίες πολιτικού και κοινωνικού ελέγχου.

Υπάρχουν ακόμα και οι επιλογές που εκφράζουν τεράστια οικονομικά συμφέροντα και αντανακλούν την επικράτηση των αντιλήψεων του Μονεταρισμού. Είναι οι επιλογές που στηρίζονται σε συγκεκριμένους συσχετισμούς δύναμης στη διαδικασία της ενοποίησης. Αυτοί οι συσχετισμοί επηρέασαν και στάθμισαν σημαντικά τη μέχρι σήμερα πορεία και ιδιαίτερα τη Συνθήκη του Μάαστριχτ.

Είναι καθαρή πλέον η προσπάθεια κυρίαρχων δυνάμεων της Ευρώπης να εξασθενήσει η πολιτική διάσταση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αναπτύσσονται έντονοι ενδοευρωπαϊκοί ανταγωνισμοί και οι συντηρητικές δυνάμεις πιέζουν για μία πορεία προς την οικονομική ενοποίηση με τη μεγάλη ενιαία αγορά, τις πολλαπλές ταχύτητες, αλλά και τη σπουδή προς τη νομισματική ενοποίηση, χωρίς την πραγματική σύγκλιση των οικονομιών των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης απομαίνει και η ιδέα της Ενωμένης Ευρώπης αμφισβητείται από μεγάλα κοινωνικά στρώματα και στη Χώρα μας και σε άλλες χώρες.

Η πρόταξη των στόχων της νομισματικής ενοποίησης από την επιδίωξη της ουσιαστικής σύγκλισης των οικονομιών, προκαλεί τις έντονες αμφισβητήσεις και τη δικαιολογημένη αντίδραση των εργαζομένων της Ευρώπης. Η ανεργία, η διάρρηξη της κοινωνικής συνοχής, η απουσία διαδικασιών για την ενίσχυση του κοινωνικού χάρτη της Ευρώπης, η συντήρηση του δημοκρατικού ελλείμματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, οδηγούν στη διαμόρφωση ενός αντιευρωπαϊσμού που εν δυνάμει θα λειτουργεί ανασχετικά για την Ευρωπαϊκή Ενοποίηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υποστηρίζουμε τη φυγή στο παρελθόν, ούτε την αναδίπλωση σε μια στρατηγική εθνικού απομονωτισμού. Για το Συνασπισμό, το μεγάλο ζητούμενο είναι η στρατηγική που θα δώσει πνοή στην Ευρωπαϊκή Ενοποίηση, για μια Ευρώπη της δημοκρατίας, της κοινωνικής αλληλεγγύης, των ενεργών πολιτών, για την αποφασιστική συμμετοχή των εργαζομένων στη διαμόρφωση της πορείας

της. Η σημερινή Ευρωπαϊκή Ένωση χρειάζεται πολιτικές και προγράμματα που να μπορούν να εμπνεύσουν τους λαούς. Αυτή η έμπνευση δεν μπορεί να υπάρξει με τις νεοφιλελεύθερες οικονομικές πολιτικές, δεν μπορεί να υπάρξει με τεχνοκρατικές αποφάσεις και αριθμούς που αρνούνται την κοινωνική πραγματικότητα της Ευρώπης.

Για τη Συνθήκη του Μάαστριχτ επισημάναμε από την πρώτη στιγμή ότι σε αυτήν συνυπάρχει το στοιχείο της ώθησης προς την Ευρωπαϊκή Ενοποίηση με το μεγάλο θεσμικό, κοινωνικό, αναπτυξιακό και οικολογικό έλλειμμα.

Ο Συνασπισμός, κύριοι συνάδελφοι, μακριά από απλουστευτικές και ισοπεδωτικές πολιτικές εκτιμήσεις, υποστήριξε και υποστηρίζει ότι η πορεία για την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να στηριχθεί στη μονόπλευρη πολιτική και φιλοσοφία της νομισματικής και δημοσιονομικής σταθεροποίησης που εμπεριέχεται στη Συνθήκη του Μάαστριχτ. Γι' αυτό και από την πρώτη στιγμή ταχθήκαμε υπέρ της ριζικής αναθεώρησης της Συνθήκης. Η πορεία προς την Ευρωπαϊκή Ένωση θα γίνεται πειστική και θα συσπειρώνει μεγάλα τμήματα στο βαθμό που θα αποκτήσει κοινωνικό, δημοκρατικό, αναπτυξιακό και οικολογικό δυναμισμό. Μόνο έτσι οι εργαζόμενοι θα συνδεθούν με την υπόθεση της Ενωμένης Ευρώπης.

Σήμερα, με την υπάρχουσα πραγματικότητα, οι πολίτες δυσπιστούν, απομακρύνονται από την ιδέα της Ενωμένης Ευρώπης και γίνονται εύαλτοι σε δημαγωγίες και συνθήματα που προτρέπουν σε εθνικές απομονώσεις και περιχαράκωσεις. Σήμερα, με ένταση και πάλι τίθενται τα ζητήματα της ενοποιητικής διαδικασίας η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και το εθνικό κράτος, η δημοκρατική θεσμική συγκρότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα όρια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σήμερα κύριοι συνάδελφοι, και πάλι συγκρούονται η επιδίωξη και η πολιτική της επιβολής των συμφερόντων των ισχυροτέρων μέσα από την ενιαία αγορά που θα λειτουργεί με ιδιωτικά κριτήρια και νεοφιλελεύθερες επιλογές και η καθήλωση στο εθνικό κράτος, με την πολιτική που θέλει να ανοίγει την προοπτική -είναι η άλλη σύγκρουση- της ομοσπονδιακής προοπτικής και να οικοδομεί εκείνο το μόρφωμα που δεν θα ακυρώνει, αλλά δημιουργικά και δημοκρατικά θα πλαισιώνει το εθνικό κράτος. Στη λογική του κατακερματισμού της ενοποιητικής διαδικασίας, οφείλουμε να αντιπαραθέτουμε την εμβάθυνση της ενοποίησης, τη δημοκρατική θεσμική ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη διαφάνεια και τη συμμετοχή των πολιτών στην Ευρωπαϊκή οικοδόμηση.

Οφείλει, κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση να αποκρούσει την προσπάθεια της Ιρλανδικής Προεδρίας να εγκλωβιστεί η συζήτηση στην αναθεώρηση άρθρων της Συνθήκης. Τα ζητήματα πρέπει να τεθούν με το εύρος που έχουν και με τη θεσμική τους διάσταση στο σύνολό της, χωρίς τεμαχισμούς και μερικές που εκφυλίζουν τον κίνδυνο να περιορίσουν και να αψυδατώσουν την αναθεωρητική διαδικασία.

Η πολιτική ενοποίηση της Ευρώπης, αποκτά εσωτερική λογική, αλλά και δυναμική μέσα από το όραμα της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας. Αυτό το όραμα και η προοπτική δεν μπορεί να υποτάσσεται σε απλουστευτικούς δογματισμούς. Η Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση θα είναι διαδικασία και επιλογή συναίνεσης και κοινής απόφασης των Ευρωπαϊκών Εθνών. Για το λόγο αυτό, θα είναι Ομοσπονδία Εθνών, χωρίς ιστορικό προηγούμενο, στην οποία θα συνυπάρχουν η Ευρωπαϊκή Ένωση, τα Κράτη-Έθνη και οι Περιφέρειες.

Κύριοι Βουλευτές, η οικοδόμηση της Ομοσπονδιακής Ευρώπης προϋποθέτει τη διαμόρφωση αρχών για την Δημοκρατία, την διαφάνεια, τα ατομικά και συλλογικά ανθρώπινα δικαιώματα, την κοινωνική δικαιοσύνη και συνοχή, το σεβασμό των πολιτιστικών ταυτοτήτων. Προϋποθέτει βεβαίως τη θεσμική ισότητα όλων των χωρών-μελών. Η ισότητα αυτή είναι εκείνη που θα μπορεί αποφασιστικά να υπηρετεί τη συνοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ένα πλαίσιο ενότητας, θεσμικού πλαισίου και πολιτικών στόχων.

Βασική επιδίωξη στο πλαίσιο της αναθεώρησης της Συνθήκης πρέπει να αποτελέσει η υποχρέωση της Ευρωπαϊκής

Ένωσης, να αποκτήσει κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική για την ασφάλεια. Η εμπειρία από την μέχρι σήμερα εφαρμογή της Συνθήκης του Μάαστριχτ οδηγεί στην παραδοχή ότι οι ρυθμίσεις της Συνθήκης δεν μπορούν να οδηγήσουν σε κοινή εξωτερική πολιτική και συνεπώς χρειάζεται ουσιαστική αναθεώρηση. Η κοινή εξωτερική πολιτική είναι σήμερα σχεδόν ανύπαρκτη και η απουσία της δοκιμάζει έντονα την Ελλάδα, με δεδομένη τη στάση της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε όλα εκείνα που έχουν σχέση με τη στάση της Τουρκίας απέναντι στη Χώρα μας.

Κύριοι συνάδελφοι, η εναπόθεση της κοινής εξωτερικής πολιτικής στη Διακυβερνητική Συνεργασία, είχε ως αποτέλεσμα να εγκρίνονται κοινές δράσεις μόνο για δευτερεύοντα θέματα. Στα μεγάλα ζητήματα, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έχει εξωτερική πολιτική, δεν έχει δράση κοινή, γιατί υπάρχουν οι διαφωνίες μέσα στο Συμβούλιο, αλλά και η αρνησικυρία.

Οι γενικοί στόχοι της κοινής εξωτερικής πολιτικής, πρέπει να διατυπωθούν, κύριε Υπουργέ, με σαφήνεια και να συμπληρωθούν με ορισμένους όρους που δεν έγιναν δεκτοί κατά τις διαπραγματεύσεις της Συνθήκης του Μάαστριχτ.

Η διαφύλαξη της ειρήνης και της διεθνούς σταθερότητας, η προώθηση της Δημοκρατίας, του κράτους δικαίου, η ανάπτυξη φιλικών σχέσεων με τους λαούς και τα κράτη, η αλληλέγγυα υπεράσπιση των θεμελιωδών συμφερόντων και της ανεξαρτησίας, αλλά και η εδαφική ακεραιότητα της Ένωσης και των κρατών-μελών που την αποτελούν, πρέπει να αποτελέσουν τις προτάσεις της Χώρας μας στην προσεχή διακυβερνητική διάσκεψη.

Κύριοι συνάδελφοι, η αλληλέγγυα προάσπιση της ανεξαρτησίας και της εδαφικής ακεραιότητας της Ένωσης και των μελών της, έχει τεράστια σημασία για την Ελλάδα.

Η Συνθήκη του Μάαστριχτ αναγορεύει τη Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση ως το Ευρωπαϊκό σκέλος του ΝΑΤΟ. Αυτό διαιωνίζει την καθοριστική παρουσία των ΗΠΑ σε θέματα άμυνας της Ευρώπης.

Η δική μας πρόταση, η πρόταση του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, είναι η ενσωμάτωση της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτή η ενσωμάτωση αντικειμενικά αποδυναμώνει το ρόλο του ΝΑΤΟ στην περιοχή και δημιουργεί προϋποθέσεις για την κατάργυσή του. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να εργασθεί για τον εκδημοκρατισμό των διεθνών σχέσεων, για την δημιουργία ενός αποκεντρωμένου συστήματος παγκόσμιας ασφάλειας και πρέπει να αναλάβει συγκεκριμένες δεσμεύσεις για την γεφύρωση του χάσματος βορρά-νότου, αλλά και για την προώθηση πρωτοβουλιών και πολιτικής για τα ζητήματα της Μεσογείου.

Ο Συνασπισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υποστηρίζει ότι η εξωτερική πολιτική και η πολιτική για την ασφάλεια και την άμυνα, καθώς και ο τομέας της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων πρέπει να ενταχθούν στο κοινοτικό σύστημα για να εξασφαλιστεί η διαφάνεια, ο δημοκρατικός έλεγχος, τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα των πολιτών.

Οι αρμοδιότητες του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου πρέπει να επεκταθούν στους τομείς της κοινής εξωτερικής πολιτικής, της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων, καθώς και στα θέματα της Συμφωνίας του ΣΕΝΓΚΕΝ, προς την οποία συμφωνία, είμαστε αντίθετοι.

Κύριοι συνάδελφοι, το άσυλο, η διέλευση των συνόρων, η μεταναστευτική πολιτική, η πολιτική για μη κοινοτικούς υπηκόους, η πολιτική για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών, αλλά και η επιχειρησιακή αρμοδιότητα της ΕΥΡΩΠΟΛ, πρέπει να περιληφθούν στις κοινοτικές αρμοδιότητες.

Οι διακυβερνητικές πολιτικές στον ιδιαίτερα ευαίσθητο τομέα των δικαιωμάτων των πολιτών οφείλουν να σέβονται τις διεθνείς συμβάσεις για τα δικαιώματα του ανθρώπου και δεν έχουν θέση οι διατάξεις που επιτρέπουν παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά και κατασταλτικοί μηχανισμοί ασφάλειας, χωρίς την ύπαρξη Πανευρωπαϊκών μηχανισμών πολιτικού ελέγχου τους.

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση, κύριοι συνάδελφοι, κυριαρχεί η πολιτική πρακτική της αδιαφανούς συνεργασίας των κυβερνήσεων των κρατών-μελών της. Αυτές, συνεργαζόμενες στο

πλαίσιο του Συμβουλίου Υπουργών ή του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, αποφασίζουν, χωρίς να υφίστανται ουσιαστικό, προληπτικό ή κατασταλτικό έλεγχο από τα εθνικά τους Κοινοβούλια, ούτε βέβαια από την κοινή ευρωπαϊκή γνώμη. Οι διαβουλευσεις τους είναι αδιαφανείς και έτσι λειτουργεί μια κυβέρνηση ουσιαστικά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς να ελέγχεται ουσιαστικά από το Κοινοβούλιό της.

Στην προοπτική για τον ομοσπονδιακό χαρακτήρα της Ένωσης πρέπει από τώρα να διαμορφωθούν συνθήκες αναβάθμισης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με αποφασιστικές αρμοδιότητες ουσιαστικού ελέγχου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Πρέπει να προκύψει η διαδικασία συναπόφασης Συμβουλίου και Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για κάθε ζήτημα που ανήκει στην κοινοτική αρμοδιότητα.

Έχω τη γνώμη πως έχει πλέον ωριμάσει η ιδέα να ενισχυθούν οι αρμοδιότητες και οι λειτουργίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε ό,τι αφορά την εξέταση των υποθέσεων, αλλά και τον έλεγχο. Πρέπει δηλαδή, να αποκτήσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το δικαίωμα νομοθετικής πρωτοβουλίας, αλλά και ελεγκτικές αρμοδιότητες με όρους που θα εξασφαλίζουν την ισορροπία μεταξύ Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου Υπουργών.

Είναι βασικό ζήτημα, κύριοι συνάδελφοι, η διαδικασία συναπόφαση Συμβουλίου-Κοινοβουλίου, για κάθε ζήτημα που ανήκει στην Κοινοτική αρμοδιότητα. Γνωρίζουμε ότι υπάρχουν επιδιώξεις αναπροσαρμογής της στάθμησης των ψήφων στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο με βάση την πληθυσμιακή αναλογία στο όνομα της ευελιξίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πρέπει, κύριε Υπουργέ, να αντιταχθούμε χωρίς το πλέγμα ότι είμαστε μικρή Χώρα. Οι μεγάλοι της Ευρώπης πρέπει να αντιληφθούν και αντιλαμβάνονται ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση προϋποθέτει τη συμμετοχή όλων και ιδιαίτερα της Ελλάδας. Πρέπει να αντιληφθούν το σημαντικό και αναγκαίο της παρουσίας της Χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Σε ό,τι αφορά, κύριοι συνάδελφοι, την αρχή της ομοφωνίας, αυτή πρέπει να διατηρηθεί στις αποφάσεις για τις μεγάλες θεσμικές αλλαγές, όπως είναι η αναθεώρηση της Συνθήκης, οι ίδιοι πόροι της Κοινότητας, το ενιαίο εκλογικό σύστημα διεύθυνσης της Κοινότητας και οι περιπτώσεις του άρθρου 235. Στα υπόλοιπα ζητήματα να ισχύσει η αρχή της ειδικής ή της υπερενισχυμένης πλειοψηφίας.

Κύριοι συνάδελφοι, για την κοινή εξωτερική πολιτική και τα ζητήματα άμυνας ο Συνασπισμός, στη σημερινή μεταβατική φάση, προτείνει: Διατήρηση της ομοφωνίας σε επίπεδο Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για την υιοθέτηση των κατευθυντηρίων γραμμών για τις κοινές δράσεις και λήψη όλων των λοιπών αποφάσεων από το Συμβούλιο με ειδική ή και υπεραυξημένη πλειοψηφία, αλλά και με την προσθήκη της ρήτρας για την προστασία του λογικώς εκτιμώμενου ζωτικού συμφέροντος, έτσι ώστε να εξαιρείται της ανάληψης συγκεκριμένης δράσης η χώρα που το επικαλείται.

Είναι προφανές, ότι οι προτάσεις μας αυτές λαμβάνουν υπόψη τις μεγάλες ρευστότητες που υπάρχουν στο χώρο των Βαλκανίων και της Μέσης Ανατολής. Η ευρωπαϊκή οικοδόμηση, κύριοι συνάδελφοι, έχει ως τώρα βασιστεί μονόπλευρα στην αναζήτηση της οικονομικής αποτελεσματικότητας. Η πολιτική ολοκλήρωσή της περνάει αναπόφευκτα από την εξορρόπηση της με τον τονισμό της κοινωνικής πτυχής της και την κατοχύρωση και ανάπτυξη αυτού που αποκλήθηκε ως το ευρωπαϊκό μοντέλο ανάπτυξης.

Είναι ανάγκη στην αναθεωρημένη συνθήκη να κατοχυρωθεί με νομική δεσμευτικότητα ο χάρτης των κοινωνικών δικαιωμάτων του έτους 1989, αλλά και η πλήρης απασχόληση ως στόχος της πολιτικής ένωσης καθώς και η ρήτρα της μη οπισθοδρόμησης από τα ήδη κεκτημένα στο θέμα της κοινωνικής νομοθεσίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν εξαντλώ τις προτάσεις του Συνασπισμού με τις προηγούμενες αναφορές μου. Ο Συνασπισμός έχει αναλυτικές και συγκεκριμένες προτάσεις για όλα τα ζητήματα που θα απασχολήσουν την προσεχή Διακυβερνητική Διάσκεψη και έχουν δοθεί οι προτάσεις μας αυτές στη δημοσιότητα. Εμείς δεν επιλέγουμε να συζητάμε ολόκληρο και να αφορίζουμε. Παρεμβαίνουμε με

συγκεκριμένες προτάσεις και αγωνιζόμαστε για την προώθησή τους πιστεύοντας ότι αυτή είναι η πολιτική που ωφελεί τη Χώρα και τους εργαζόμενους. Τα ζητήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης σήμερα τέμνονται και προκαλούν σε συγκεκριμένη συζήτηση, αλλά και δέσμευση των πολιτικών δυνάμεων, αλλά και ολόκληρης της κοινωνίας, όχι μόνο της Χώρας μας, αλλά και των άλλων κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι πολίτες της Ευρώπης πρέπει να έχουν τον κυρίαρχο λόγο. Επιβάλλεται, κατά συνέπεια, το άνοιγμα μιας ουσιαστικής συζήτησης με τη συμμετοχή των Ευρωπαίων πολιτών για το περιεχόμενο τη συνθήκης. Μιας συζήτησης που δεν έγινε στη Χώρα μας με ευθύνη και του Π.Α.Σ.Ο.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας, για να έρθουν στο προσκήνιο όλα τα πραγματικά προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η Ευρωπαϊκή Ένωση, για να εξασφαλιστεί η ευρύτερη συμμετοχή των πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων στη διαμόρφωση των επιλογών και των τροποποιήσεων της αναθεωρημένης συνθήκης. Στο πλαίσιο ενός τέτοιου διαλόγου εντάσσεται και η πρόταση του Συνασπισμού για τη διενέργεια δημοψηφίσματος για το περιεχόμενο της νέας συνθήκης.

(Στο σημείο αυτό ακούγεται ο προειδοποιητικός ήχος λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Τελειώνω σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Η πρότασή μας είναι πρόταση για την διεξαγωγή ενός ταυτόχρονου δημοψηφίσματος σ' όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την κύρωση της νέας συνθήκης. Σε κάθε περίπτωση, στη Χώρα μας να διενεργηθεί εθνικό δημοψήφισμα.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουμε τη βεβαιότητα, ότι χωρίς την κοινή θέληση των πολιτών της Ευρώπης δεν μπορεί να υπάρξει πραγματικά και ουσιαστικά ενοποιημένη Ευρώπη. Η Ευρώπη θα είναι ενοποιημένη, όταν είναι η Ευρώπη των πολιτών της και όχι η Ευρώπη των μεγάλων οικονομικών συμφερόντων και των ισχυρών της.

Σας ευχαριστώ. Και σας ευχαριστώ ιδιαίτερα για τη παραμονή σας και την προσοχή σας, παρά το προχωρημένο της ώρας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Ρόκος, εκ μέρους του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος, έχει το λόγο.

Είναι ο τελευταίος ομιλητής....

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Και μετά προτείνω ονομαστική ψηφοφορία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Θα ψηφίσετε εσείς, κύριε Σπυριούνη;

Ορίστε κύριε Ρόκο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα τολμήσω να μπω σε προτάσεις. Είναι κάτι που με μεγάλο κόπο προσπάθησαν να κάνουν τόσοι, και με τόση εμπειρισταμένη ανάλυση κατάφερε και έκανε ο Πρόεδρός μας, αν και σαν απάντηση είδαμε όλοι, ότι σ' όλες αυτές τις σοβαρές προτάσεις υπήρχε ένα μειδίωμα ειρωνείας από τα έδρανα των Υπουργών και του Πρωθυπουργού, τέτοιο που σε αναγκάζει πράγματι να δεις με μία πολιτική θεώρηση ευρύτερη τα πράγματα και έτσι να προσπαθήσεις να συνηθίσεις κάποιους, οι οποίοι, αν και είναι χρόνια στο Κοινοβούλιο, δεν εννοούν να καταλάβουν ότι η πολιτική δεν είναι παιχνίδι, αλλά είναι ένα σοβαρό, πάρα πολύ σοβαρό και υπεύθυνο έργο.

Έπειτα, τι να πει κανείς, για μια κρίση που δημιούργησε στην Ευρώπη, η Συνθήκη του Μάαστριχτ με την άσκηση μιας νεοφιλελεύθερης πολιτικής που επιβάλλει στους λαούς πραγματικά περιοριστικές δυνατότητες, για να μπορεί να υπάρχει βιωσιμότητα των Ελλήνων πολιτών.

Όμως, οι αντιδράσεις οι οποίες φαίνονται σήμερα, εάν δεν γίνουν αντιληπτές από τις πολιτικές ηγεσίες, θα οδηγήσουν σε μεγαλύτερες κοινωνικές εκρήξεις, οι οποίες πιθανότατα να είναι και ανεξέλεγκτες.

Εάν παρακολουθήσει κανείς πραγματικά το τι γίνεται σήμερα στην Ελλάδα, έχοντας ξεκινήσει από το αγροτικό ζήτημα και από τους αγρότες στους δρόμους, το οποίο καθημερινά

επεκτείνεται και θα επεκτείνεται, θα δει ότι θα οδηγήσει σε ανεξέλεγκτες καταστάσεις, αν κάποιοι δεν σοβαρευτούν.

Σήμερα ο κύριος Πρωθυπουργός προσπάθησε να μας κάνει μια ακαδημαϊκού τύπου διάλεξη για το πως θα πάει καλύτερα η Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν μας έδειξε όμως το δρόμο, με τον οποίο θα πάει καλύτερα η ελληνική οικονομία. Μας μίλησε για την ΚΕΠΑ (κοινή εξωτερική πολιτική άμυνας), αλλά δεν μας εξήγησε γιατί δεν δέχονται οι φίλοι μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση να διασφαλίσουν τα σύνορά μας, σύνορα χωρών Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μας μιλήσατε για τον Ευρωπαίο πολίτη σαν τρίτο πυλώνα. Μαζί με αυτόν ξεχάσατε και τον Έλληνα πολίτη. Προσπαθείτε εσείς να φτιάξετε και κυρίως οι ηγεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έναν οικονομικό γίγαντα, οδηγώντας έτσι σε μια Ευρωπαϊκή Ένωση πολιτικού νάνου. Συγκλίνετε εν' όψει της Ο.Ν.Ε. τους οικονομικούς δείκτες, ισοπεδώνοντας τις ανθρώπινες αξίες.

Προσωπικά ο κύριος Πρωθυπουργός, ανέπτυξε και αναπτύσσει έναν σύγχρονο νεοφιλελεύθερο ιδιόμορφο σοσιαλισμό, σε κάθε επιλογή του.

Με την πολιτική που ακολουθείτε βγάζετε πράγματι -έτσι θα το έλεγα- τη Δεξιά στα αριστερά σας. Δημιουργείτε μια σύγχυση έκφρασης της πολιτικής βούλησης, όχι μόνο του Λαού, αλλά σιγά-σιγά και των στελεχών της Κυβέρνησης. Την ίδια σύγχυση δημιουργείτε, όχι μόνο με τις οικονομικές σας επιλογές, αλλά και με την κάθε φορά διαφοροποίησή σας σε εθνικές επιλογές.

Κυπριακό. Υπάρχει μια θολή κατάσταση κάθε φορά, που προσδιορίζει με αντίθετες όψεις τις ίδιες πολιτικές. Μορατόριουμ, ναι ή όχι; Κάποιοι λένε πως προχωράτε, κάποιοι λένε πως δεν είναι αλήθεια. Συναντηθήκατε έτσι απροεδοποίητα με τον Ντεμιρέλ, το μάθαμε με καθυστέρηση. Συναντηθήκατε με τον Γκλιγκόρωφ, υιοθετώντας έτσι, επικίνδυνα, μία επιδίωξη τόσων χρόνων του Γκλιγκόρωφ να μεταφέρει αυτό το ζήτημα, από ζήτημα του ΟΗΕ σε διμερές ζήτημα. Ασκείτε μία μυστική διπλωματία. Σιγά-σιγά καταλαβαίνει κανείς και πληροφορείται ότι υπάρχουν κινήσεις που συνδέουν το Κυπριακό με το Αιγαιακό και το αντίθετο. Δίνουν την αίσθηση ότι κάθε στιγμή υπάρχει ένας κίνδυνος αξιοποίησης αυτών των αντιθέσεων σε επίπεδο παζαριού.

Πράγματι, κύριε Υπουργέ, εγώ έχω μελετήσει τις προσπάθειές σας, έχω δει τις προτάσεις σας, έχω δει την αγωνία σας και των στελεχών του διπλωματικού σώματος να περάσετε κάποιες εθνικές μας θέσεις και απόψεις μας σε επίπεδο των διεθνών forum.

Σε ένα από αυτά είχα την τύχη να είμαι την προηγούμενη εβδομάδα, όπου με αγωνία διαπίστωσα το φόβο των δικών μας στελεχών, συναδέλφων του Κοινοβουλίου, να στηρίξουν τις δικές μας απόψεις και θέσεις, με το φόβο ότι έτσι έχουν γίνει, δυστυχώς, στα fora οι αντιρρησίες. Δεν μας καταλαβαίνουν λένε κάποιοι. Εγώ θα έλεγα ότι δεν θέλουν να μας καταλάβουν. Φοβούνται να καταψηφίσουν πασιφανείς θέσεις που παίρνουν εναντίον των εθνικών μας συμφερόντων από διάφορα κέντρα της Ευρώπης. Από τις τέσσερις προχθεσινές εκθέσεις, σε επίπεδο Δ.Ε.Ε. οι τρεις ήταν σαφείς υπαγορεύσεις της τουρκικής πολιτικής.

Κάποιοι σκέφτηκαν να το περάσουμε έτσι, γιατί θα ήμασταν μόνοι μας -είπαν- στην ψηφοφορία. Με την δική μας αντίδραση πείστηκαν πράγματι να μπουν στην διαδικασία τοποθετήσεων και να αντικρούσουν αυτό, που κάποιοι προσπάθησαν να κάνουν, δηλαδή να περάσουν στη Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση την Τουρκία, χωρίς να είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πρέπει κάποια στιγμή, μέσα από τις παρεμβάσεις σας, να ξεσκεπάσετε έτσι ανοιχτά και επίσημα -και δεν πρέπει να φοβόμαστε γι' αυτό- το ρόλο που παίζουν οι ξένες χώρες και οι συμφωνίες που έχουν συνάψει, όχι σε επίπεδο πολιτικής σκέψης, αλλά σε επίπεδο οικονομικών διευθετήσεων, με χώρες οι οποίες πράγματι έχουν παραβιάσει επανειλημμένα τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Αυτή η συμμαχία Γαλλίας - Τουρκίας, κύριε Υπουργέ, η οποία ξέρουμε ότι έχει οικονομικά κριτήρια, γιατί λένε ότι η Γαλλία έχει επενδύσει 256 δισ. δολάρια στην Τουρκία, έχει

δημιουργήσει ιδιαίτερες υποχρεώσεις. Όμως η ηγεσία της γαλλικής κυβέρνησης και των κομμάτων, μέσα από αυτές τις λογικές παζαριού, τολμά και στηρίζει πολιτικές θέσεις της Τουρκίας, μιας χώρας, η οποία παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα, μιας χώρας η οποία δημιουργήσει το Κυπριακό, μιας χώρας η οποία διεκδικεί ένα κομμάτι από το Αιγαίο, μιας χώρας, η οποία στήνει τόξα ανά τα Βαλκάνια, μιας χώρας η οποία έχει το αρμενικό σαν ζήτημα, μιας χώρας η οποία έχει συγκρουστεί με Ιράν, μιας χώρας η οποία προσπαθεί να παίξει ρόλο διείσδυσης, ακόμα και στη Σοβιετική Ένωση με προοπτική εκμετάλλευσης των πετρελαίων της Κασπίας. Μία τέτοια χώρα στους λαούς της Ευρώπης, είμαστε σίγουροι ότι είναι καταδικαστέα. Και μέσα στους ρόλους πρέπει εμείς να αναζητήσουμε καταρχήν τις δικές μας δυνάμεις.

Είναι λυπηρό αυτό που γίνεται, όταν κανείς ταξιδεύει στο εξωτερικό και όταν βλέπει δυστυχώς τις ελληνικές κοινότητες να αντιμετωπίζουν πάγια και κλασικά πια προβλήματα αντιθέσεων, όχι σε επίπεδο πολιτικής παρέμβασης σε εξωτερικά ζητήματα και διεκδικήσεις, αλλά σε μεταξύ τους σχέσεις. Να βλέπει τα Προξενία να μαλώνουν με τις εκκλησίες, με τις κοινότητες. Και σε αυτά δεν έχετε ακόμα απαντήσει. Πήγατε είπατε και εσείς στην Αυστραλία και προσπαθήσατε προσωπικά. Σας πληροφορώ ότι είκοσι μέρες πριν, ήταν χειρότερη η κατάσταση από αυτή που αφήσατε όταν φύγατε. Το ίδιο συναντήσαμε προχθές και στην Γαλλία. Αυτά είναι προβλήματα στα οποία δεν απαντήσατε, γιατί ξέρετε ότι τέτοιες απαντήσεις έχουν πολιτικό κόστος και δεν τολμάτε να τις δώσετε.

Όλα αυτά, αυτή η δυσπραγία, αυτή η ανησυχία σε πόσο χρόνο έγιναν; Σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα. Γιατί δεν πιστεύετε σε αυτά που λέγατε προεκλογικά. Δεν πιστεύετε στις δυνάμεις του Έθνους, στις δικές μας δυνάμεις. Και έρχεστε έτσι την τελευταία στιγμή να ζητήσετε τυπικά την γνώμη μας, να επικυρώσουμε τις δικές σας προελημμένες αποφάσεις. Αλλά και αυτό δεν το κάνετε με διακριτικότητα. Στο τέλος, δευτερολογώντας, ειρωνεύεστε. Είναι πράγματι τραγικά ανεπανάληπτο μια κυβέρνηση σε λιγότερο από τρεις μήνες να έχει βρεθεί σε θέση να ομολογεί από μόνη, διά του Πρωθυπουργού της, μετά βεβαίως από την κρίση που οδήγησε την Χώρα και σε οικονομικά και σε εθνικά ζητήματα, πως μία από τις δύο επιλογές της είναι η πτώση της. Είναι ένα συνηθισμένο εκβιαστικό δίλημμα; Ίσως. Ας μην ξεχνάμε και την προσφιλή τακτική του κυρίου Πρωθυπουργού, πολιτική τακτική εκλογικών διλημάτων σε κάθε του επιτυχία και σε κάθε του διαδρομή. Τούτη την φορά όμως δεν απευθύνεται σε συνέδρους, αλλά στο σύνολο του Ελληνικού Λαού. Και οι λαοί δεν εκβιάζονται. Ιδού η Ρόδος ιδού και το πήδημα. Ας παραιτηθεί. Στην δημοκρατία αδιέξοδα δεν υπάρχουν.

Αν ο κύριος Πρωθυπουργός εμφανίζεται σκληρός άτεγκτος, ανυποχώρητος στους αγρότες, εύκαμπτος, ευλύγιστος, προσαρμόσιμος σε εξωθεσμικές εντολές θα αποτύχει, έτσι κι αλλιώς. Τσαμπουκάς και αδιάλλακτος στο εσωτερικό, διαλλακτικός και ευπροσάρμοστος στο εξωτερικό.

Όμως δικαιούται έτσι κανείς, εν λευκώ και με τη δικαιολογία της πρόσφατης λαϊκής εντολής να κυβερνά, όταν μάλιστα σε λιγότερο από τρεις μήνες έχει φανεί τουλάχιστον σε είκοσι τρία σημεία σημαντικά, όπως επισημαίνει και ο "ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ" η αναντιστοιχία λόγων και έργων; Αλλά μήπως και είναι τυχαίες οι αντιδράσεις των ευρύτερων λαϊκών στρωμάτων με τις εξαγγελίες του Προϋπολογισμού;

Αλλά, κύριοι της Κυβέρνησης, πάρτε ένα μήνυμα από ένα νέο χθεσινό Βουλευτή. Δεν θα χάσετε. Στο εσωτερικό μέτωπο αναζητήστε συμμαχία, συνεργασία, διάλογο με τους απλούς πολίτες, γιατί αυτοί κρατούν τη Χώρα όρθια και ζωντανή. Και στο εξωτερικό αναζητήστε συμμαχίες με τους λαούς και όχι με τις ηγετικές ομάδες, γιατί σ' αυτό το διαπραγματευτικό παιχνίδι είσθε πολύ χαμένοι. Γι' αυτό ιδρύθηκε το Δ.Η.Κ.ΚΙ., για να βάλει σε μια άλλη διάσταση τα πολιτικά πράγματα και τις πολιτικές αναζητήσεις.

Το κίνημά μας αποτελεί ένα μεγάλο "όχι" στο συμβιβασμό,

στην άποψη ότι τίποτα δεν μπορεί να γίνει και ότι αυτά που ζούμε επιπλέον αποτελούν ένα μονόδρομο. Εμείς αρνούμαστε το τέλος της ιστορίας. Αρνούμεστε το τέλος του Έθνους, αρνούμαστε το τέλος των ιδεολογιών και ξεκινάμε με τις δικές μας παραδοσιακές, ελληνικές αξίες, αλλά και με τις παγκόσμιες αξίες για ελευθερία, ισότητα και κοινωνική απελευθέρωση. Η μάχη για την αποτροπή της πολιτισμικής και ανθρώπινης γενικά ισοπέδωσης, που προωθεί η παγκόσμια ηγεμονία του κεφαλαίου, που εκφράζεται μέσα από το Μάαστριχτ και με τις ανάλογες συνθήκες, η μάχη για τις αξίες μας, για τις αρχές μας, για τον αυτοσεβασμό μας είναι η ύψιστη πολιτική μάχη και είναι η πρώτη που πρέπει να κερδιστεί.

Δηλαδή χωρίς αξίες, αρχές και αίσθηση εθνικού προορισμού δεν έχουν μέλλον, ούτε καν στο επίπεδο της οικονομίας. Ακόμα κι εκεί ο ρόλος τους θα περάσει σιγά-σιγά στα αζήτητα του παγκόσμιου καταμερισμού εργασίας, που άλλοι θα ορίσουν.

Ο ξεχωρισμός λοιπόν, που οπωσδήποτε χρειάζεται η Πατρίδα μας, θα πρέπει να εδράζεται σε δύο στέρεα βάθρα, στην ελληνική αυτοπεποίθηση και στην εθνική ομοψυχία, που είναι αδιάρρηκτα συνδεδεμένα. Η εθνική αυτοπεποίθηση προϋποθέτει την επανασύνδεση με την ιστορία μας και την αίσθηση εθνικού προορισμού σε ένα χώρο, που έγραψε ιστορικά ο Ελληνισμός και που περιλαμβάνει τα Βαλκάνια, τη Μέση Ανατολή, τη Μαύρη Θάλασσα. Προϋποθέτει έτσι την επαναφορά στα προσκήνιο παραδοσιακών αναγνωρισμένων αξιών, που αντιστέκονται στον κακώς εννοούμενο μονοπολιτισμό, όπως π.χ. η αλληλεγγύη εντός εθνικής κοινότητας.

Χρειάζεται ακόμα εθνικό προσκλητήριο του Απόδημου Ελληνισμού να περάσει αυτό το μήνυμα, ότι επιστρέφουμε σαν δύναμη στο προσκήνιο και διεκδικούμε ρόλο.

Πρέπει επίσης, για να εξοπλιστούμε με δυνάμεις, να υπενθυμίσουμε στο Λαό μας, ότι στην περιοχή μας είμαστε πρώτοι από πλευράς επιπέδου ανάπτυξης και μπορούμε με πρωτοβουλίες μας να συμβάλουμε ουσιαστικά στην πρόοδο, στη συνεργασία, στη φιλία και κυρίως στην ειρήνη, μεταξύ των λαών της περιοχής, για να μπορέσουμε έτσι και μέσα απ' αυτές να αναζητήσουμε τις δικές μας συμμαχίες.

Η εθνική ομοψυχία από την άλλη πλευρά, προϋποθέτει τη βεβαιότητα του Λαού μας ότι η δημοκρατική πολιτεία και κοινωνία, που προτείνουμε, δίνει θέση και ρόλο σε όλους. Δίνει στοργή σε όλους, ιδιαίτερα στους απόμαχους εργασίας και τους πάσχοντες. Εγγυάται το μέλλον του πολίτη, ιδιαίτερα του νέου και παρέχει ποιότητα ζωής σε ένα προστατευόμενο πολιτιστικό, οικιστικό και φυσικό περιβάλλον.

Τα παραπάνω οφείλει να εγγυάται η δημοκρατικά συντεταγμένη δημοκρατία, μέσα από θεσμούς λαϊκής συμμετοχής, που κατοχυρώνουν την πολιτική, οικονομική και κοινωνική δημοκρατία με θεσμικά κατοχυρωμένη, ανεξάρτητη δικαιοσύνη, εγγύησης ισονομίας και ισοπολιτείας. Ποτέ όμως δεν πρέπει να ξεχάσουμε ότι ο εκσυγχρονισμός δεν είναι αυτοσκοπός. Και τούτο, για να μην πέσουμε στην παγίδα της λατρείας των οικονομικών δεικτών, όπως κάνουν κάποιοι σήμερα, λησμονώντας ότι κάτω από αυτούς υπάρχουν άνθρωποι. Η σταθεροποίηση της οικονομίας και μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα επιδιώκεται μέσα από την ανάπτυξη, με κοινωνική προστασία και όχι με μείωση του βιοτικού επιπέδου των πολιτών.

Ο εκσυγχρονισμός γίνεται για να πετύχουμε την ανάπτυξη, κάτι ευρύτερο και βαθύτερο που ταυτίζεται με τις αξίες μιας κοινωνίας και την ποιότητα της ζωής της. Από τις μη διαπραγματεύσιμες αξίες της κοινωνίας που οραματιζόμαστε, είναι η ανθρωπιά, ο σεβασμός στον άνθρωπο και η κοινωνική δικαιοσύνη. Για μας η ανεργία, που πλήττει σήμερα την Ελλάδα και την Ευρώπη ιδιαίτερα, αποτελεί τη μεγαλύτερη κοινωνική αδικία. Τον εκσυγχρονισμό θα τον φτιάξουμε όλοι για να είναι για όλους. Γι' αυτό πρέπει να έχει ρυθμούς που να τους αντέχει η οικονομία, η κοινωνία και η Δημοκρατία. Είναι αντιλήψεις βαθιά πολιτικές. Δεν έχουν σχέση με διαχείριση και λογικές που καθοδηγούν σήμερα πράγματι τα πράγματα στην Ελλάδα μέσα από συμπλεύσεις κυβερνήσεων και αντιπολιτεύσεων, κυρίως μέσα από τα μεγάλα Κόμματα που ελέγχουν τον ιστό των πολιτικών εξελίξεων.

Αυτές τις δυνάμεις του πολιτισμού, της τέχνης, μπορούμε να τις αναζητήσουμε και να αναπτύξουμε μαζί τους συμμαχίες. Να μιλήσουμε πια με όρους διαφορετικούς από τους σημερινούς. Να βάλουμε κάπου στο περιθώριο αυτό που κάποιοι μας επιβάλουν σήμερα, δηλαδή το ότι όλα, έτσι κι αλλιώς, τα καθορίζουν οι οικονομικές αξίες, οι αριθμοί.

Σε επίπεδο στρατιωτικών δυνάμεων, δεν μπορούν σήμερα και δεν πρέπει η Ευρωπαϊκή Ένωση να φτάνει ένα βραχίονα του ΝΑΤΟ και αυτό να το ονομάζει Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση και κάθε φορά να το καθορίζει με βάση τις οικονομικές συντεταγμένες και τα οικονομικά συμφέροντα.

Ξέρετε πολύ καλά, κύριε Υπουργέ, γιατί γνωρίζω ότι τα παλεύετε, τα ζείτε, τα μελετάτε- τις αντιξοότητες που υπάρχουν. Γι' αυτό θα πρέπει και εσείς να ενταχθείτε σε μια τέτοια λογική αναζήτησης συμμαχιών σε ευρύτερα κοινωνικά στρώματα της κοινωνίας της Ευρώπης, για μια Ευρώπη των λαών και όχι των μονοπωλίων, ούτε των στρατιωτικών υπερπολιών και δυνάμεων. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως που έγινε βάσει του άρθρου 143 του Κανονισμού της Βουλής με πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού, σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων, με θέμα: "Πορεία της Χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση".

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τετάρτης, 20.11.96 και Πέμπτης, 21.11.96 και ερωτάται το Σώμα αν επικυρούνται.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς, τα Πρακτικά της Τετάρτης, 20.11.96 και Πέμπτης, 21.11.96 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 02.15' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τρίτη, 10 Δεκεμβρίου 1996 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχος, συζήτηση αναφορών και Ερωτήσεων πρώτου και δευτέρου κύκλου και στη συνέχεια νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου, του Υπουργείου Ανάπτυξης, "Τροποποίηση του ν.711/1977 (ΦΕΚ 284 Α') "περί Ειδικών Τουριστικών Λεωφορείων" και άλλες διατάξεις" σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ